

AJUNTAMENT D'ISOVOL

PLA D'ORDENACIÓ URBANA MUNICIPAL D'ISÒVOL

01. MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

DESEMBRE DE 2016

0. ANTECEDENTS

0.1. INTRODUCCIÓ

Amb anterioritat al document de POUM que ara es presenta per a la seva aprovació inicial, en data 13 de setembre de 2012 el ple de l'Ajuntament d'Isòvol va aprovar l'Avanç, l'Informe Ambiental Preliminar i Programa de Participació Ciutadana, del Pla d'Ordenació Urbana Municipal de d'Isòvol.

Posteriorment, el ple de la corporació, en sessió celebrada el dia 16 de desembre de 2009, va prendre, entre d'altres, l'acord següent publicat al BOPB de 8 d'octubre de 2012:

1. El Ple de l'Ajuntament d'Isòvol, en sessió ordinària del 13 de setembre de 2012, va acordar aprovar l'avanç del Pla d'ordenació urbanística municipal d'Isòvol (POUM), elaborat per l'equip redactor dirigit per l'arquitecte Jordi Artigas i Masdeu i amb la participació i col·laboració de les àrees municipals implicades, que conté els objectius i els criteris generals del pla, una síntesi de les alternatives considerades i dels objectius i criteris urbanístics, ambientals o socials que justifiquen l'elecció de la proposta bàsica sotmesa a informació pública, la descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació, i l'informe de sostenibilitat ambiental preliminar.

2. L'esmentat avanç del Pla d'ordenació urbanística municipal d'Isòvol així com l'informe de sostenibilitat ambiental preliminar que en forma part, se sotmet a informació pública pel termini de 45 dies hàbils, mitjançant la publicació del corresponent edicte al DOGC, Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, i al Diari Igualada i al tauler d'anuncis d'aquesta corporació, a fi que es puguin presentar els suggeriments, altres alternatives de planejament o al·legacions que es considerin oportunes. El còmput de l'esmentat termini s'iniciarà quan es produeixi la darrera de les publicacions esmentades.

3. L'expedient complet podrà ser examinat a les dependències dels Serveis Territorials d'aquest Ajuntament, ubicades al c. Doctor Jover, n. 4 qualsevol dia laborable, durant l'horari d'atenció al públic (de 9 a 14 hores). Així mateix la documentació tècnica aprovada es podrà consultar a la pàgina web de l'Ajuntament d'Isòvol (<http://www.masquefa.cat>).

0.2. DOCUMENT PER A L'APROVACIÓ INICIAL

El document del Pla d'Ordenació Urbana Municipal d'Isòvol, que ara es presenta per a la seva aprovació inicial, desenvolupa les directrius i objectius de planejament definits als documents de avanç de planejament aprovat en el Ple de 13 de setembre de 2012.

Aquest document, incorpora modificacions motivades per les directrius municipals, així com pels diferents informes sectorials i les al·legacions rebudes durant el període d'exposició. Totes elles d'acord amb l'ordenament jurídic vigent en matèria urbanística següent, i més concretament amb el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme.

En qualsevol cas, el contingut i abast de las "modificacions" abans esmentades no alteren el model de desenvolupament, o de creixement, ni el model econòmic o l'estructura general i orgànica definida ens els documents del avanç.

Igualment, el document que ara es presenta per a l'aprovació inicial és coherent amb el planejament territorial de rang superior.

1. INTRODUCCIÓ

1.1. CONVENIÈNCIA I OPORTUNITAT

El pla d'ordenació urbanística municipal, es l'instrument legal i tècnic que regula l'acció urbanística: el creixement, la millora i transformació dels nuclis, les activitats en el sòl urbà i el rústic, les infraestructures locals i també d'àmbit territorial, la protecció del patrimoni natural i l'arquitectònic i cultural.

La necessitat de redactar el present P.O.U.M. d'Isòvol ve determinada per l'article 93.4 del DL 1/2005: 4. Són circumstàncies que justifiquen l'adopció de l'acord de revisió d'un pla d'ordenació urbanística municipal, sens perjudici de la tramitació d'una modificació puntual quan s'escaigui, les disfuncions entre les disposicions del pla d'ordenació urbanística municipal i les necessitats reals de sòl per a crear habitatges o per a establir activitats econòmiques. i també per l'article 116 del Decret 305/2006 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.

Aquest estableix el següent:

Article 116. Revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal

S'entén per revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal l'adopció de nous criteris respecte a l'estructura general i orgànica o el model d'ordenació o de classificació de sòl preestablerts. Cal procedir a la revisió del pla d'ordenació urbanística municipal bé sigui quan s'ha complert el termini fixat en el pla, quan es produeix alguna de les circumstàncies previstes en el pla per a la seva revisió, o quan es produeix alguna de les circumstàncies a les què es refereixen els apartats 2 i 4 de l'article 93 de la Llei d'urbanisme.

Per tant, la conveniència i oportunitat de la revisió de l'actual Pla D'Ordenació de l'any 1994, ve determinada fundamentalment per:

1. Adaptació a la Llei d'urbanisme Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme.

- Adaptació al planejament urbanístic de rang superior.
- Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA): El Pla Territorial General de Catalunya (PTGC), com a marc jurídic i urbanístic, inscriu el municipi d'Isòvol dins l'àmbit territorial funcional de la Cerdanya, i l'inclou en un sistema de proposta de reequilibri territorial.
- PDU de la Cerdanya, aprovat el 31 de juliol de 2008 que desplega i complementa el PTPAPA.

2. Adaptació als Plans Sectorials.

3. La revisió del planejament general vigent al municipi d'Isòvol: Reconduir el procés de desenvolupament urbanístic del municipi, a partir de l'anàlisi i valoració del resultat que el planejament general de l'any 86 ha tingut. En aquest sentit, la revisió del planejament general vigent al municipi d'Isòvol és plenament justificada en:

- La modificació substancial de les previsions sobre el creixement urbà del municipi.
- La major sensibilitat social en els temes del planejament sostenible, augmentant substancialment el parc públic d'habitatge social.
- La revisió del "model de poble" al nucli.
- Les indefinicions i mancances del planejament vigent.

1.2. ADECUACIÓ JURÍDICA DEL POUM

L'objectiu del present Pla d' Ordenació Urbanística Municipal (POUM) és la revisió del planejament general vigent i l'adaptació al Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, i al Decret 305/2006 pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.

En el compliment del DL 1/2010 i un cop aprovat, el Pla d' Ordenació Urbanística Municipal de Masquefa, substituirà el Text Refós de les vigents Normes Subsidiàries.

El POUM d'Isòvol fa seves les determinacions del Pla Territorial General de Catalunya (PTGC) com a marc urbanístic i jurídic. De la mateixa manera, incorpora territorialment amb major precisió les determinacions dels Plans Sectorials vigents.

En resum, l'objecte del Pla d' Ordenació Urbanística Municipal d'Isòvol és adaptar el planejament general del municipi a les determinacions dels documents que formen el seu marc conceptual i jurídic:

- Lleis i decrets:

- Real Decreto Legislativo 2/2008, de 20 de juny, por el que se aprova el Texto Refundido de la Ley del Suelo (Publicat al BOE de 26 de juny de 2008).
- Real Decreto 1492/2011, de 24 de octubre, por el que se aprova el Reglamento de valoraciones de la Ley del Suelo.
- Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme.
- Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.
- Llei , de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge.
- Text refós de la Llei 18/2007 del Dret a l'Habitatge (El text de la Llei 18/2007 del Dret a l'Habitatge ha estat modificat per la Llei 9/2011 de Promoció de l'Activitat Econòmica).
- Ley 22/1988, de 28 de juliol de Costas.
- RD 1471/1989, de 1 de desembre, pel qual s'aprova el Reglamento General para el desarrollo y ejecución de la Ley de Costas.
- Ley 25/1988, de 29 de juliol, de Carreteras.
- DL 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres.
- Decret 293/2003, de 18 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament General de Carreteres de Catalunya.
- Llei 4/1997, de 20 ed maig, de protecció civil de Catalunya.
- Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats infraestructures i edificis.
- Ley del Sector Ferroviario 39/2003, de 17 de novembre.
- RD 2387/2004 de 30 de desembre, pel qual s'aprova, el Reglamento del Sector Ferroviario.
- Llei Ferroviària 4/2006, de 31 de març.
- DL 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.
- Ley 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicaciones.
- DL 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport.

- Planejament territorial de rang superior:

- Pla Territorial General de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març.
- Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran
- Pla Director Urbanístic de la Cerdanya

- Planejament sectorial:

- Pla d'Infraestructures de transport de Catalunya (2006-2026).

- Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya (2008-2012).
- Pla de transport de viatgers de Catalunya (2008-2012).
- Pla estratègic de la bicicleta a Catalunya (2008-2012)

1.3. CONTINGUT I DETERMINACIONS

El Pla d'ordenació urbanística municipal s'ajusta al contingut especificat en la Llei d'urbanisme (LU), especialment en el seu article 57, quin abast és el següent:

- a) Classificar el sòl, amb vista a l'establiment del règim jurídic corresponent.
- b) Definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic sostenible, d'acord amb el que estableix l'article 3 LU.
- c) Definir l'estructura general que cal adoptar per a l'ordenació urbanística del territori i establir les pautes per a fer-ne el desenvolupament.
- d) Determinar les circumstàncies que en poden produir la modificació o la revisió.

És important subratllar que el mateix article 57 LU estableix que els plans han de reservar per a la construcció d'habitatges amb protecció oficial, com a mínim, el 30% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable (dels quals un mínim del 20% per habitatges amb protecció oficial de règim general i/o especial, o d'altres règims), i que cal emplaçar aquests habitatges evitant la seva concentració excessiva, d'acord amb l'article 3,2 LU, per tal d'afavorir la cohesió social i evitar la segregació territorial dels ciutadans per raó de llur nivell de renda.

Les determinacions del Pla d'ordenació urbanística municipal són les que apareixen en l'article 58 LU i concordants del Reglament, algunes de les quals són de caràcter general per a tot el municipi i altres específiques per a cada classe de sòl. El resum és el següent:

1) Determinacions de caràcter general:

- a) Classifiquen el territori en les classes de sòl definides per la Llei i en els àmbits o les superfícies que resultin necessaris en funció dels objectius de desenvolupament i de la complexitat urbanística del municipi.
- b) Estableixen les determinacions que corresponen a cada classe de sòl per a aconseguir la plena efectivitat del règim respectiu.
- c) Desenvolupen per a cada classe de sòl l'estructura general i el model del territori, d'acord amb els articles 3 i 9 de la Llei.
- d) Determinen els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social del sistema urbà que hagin d'ésser considerats per a decidir l'oportunitat i la conveniència de cada actuació, d'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'utilització racional del territori.
- e) Incorporen previsions sobre la disponibilitat dels recursos hídrics i energètics.
- f) Defineixen el sistema general d'espais lliures públics, que ha de respondre, com a mínim, a la proporció de 20 m² per cada 100 m² de sostre admès pel planejament urbanístic per a ús residencial no inclòs en cap sector de planejament urbanístic.
- g) Poden definir el sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics, segons l'article 34,3 LU i preveure reserves d'aquest tipus en sectors de planejament urbanístic derivat en substitució total o parcial de la reserva d'equipaments, sempre que s'acrediti que no cal destinar-los a equipaments públics. Aquestes reserves incloses en sectors no poden ésser superiors al 5% de la reserva global del municipi per a equipaments públics locals.
- h) Estableixen les determinacions necessàries per a assolir una mobilitat sostenible en el municipi.
- i) Estableixen, per mitjà de l'agenda, quan no tenen cap programa d'actuació urbanística, les determinacions pròpies d'aquests pel que fa a les prioritats i a les previsions temporals de l'execució del pla d'ordenació urbanística municipal.

2) Determinacions en sòl urbà (consolidat i no consolidat):

- a) Apliquen les tècniques de qualificació o zonificació del sòl i de reserva o afectació d'aquest per a sistemes urbanístics generals i locals, respectant sempre la proporció adequada a les necessitats de la població.
- b) Assignen usos detallats per a cada zona.
- c) Regulen els paràmetres i els criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions.
- d) Determinen quins valors arquitectònics, arqueològics, paisatgístics i mediambientals hi han d'ésser protegits.
- e) Regulen l'ús del subsòl, d'acord amb l'article 39 LU, per fer factibles la prestació dels serveis i la implantació de les infraestructures necessàries per a la col·lectivitat, respectant sempre els aprofitaments privats que hi siguin compatibles.

3) Determinacions en sòl urbà consolidat:

- a) Detallen l'ordenació urbanística del sòl, fixen els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyalen les alineacions. Pel que fa a l'ordenació de volums, el pla en pot preveure una amb caràcter obligatori o diverses d'alternatives. En aquest darrer supòsit, el pla pot especificar gràficament les dites alternatives, o bé concretar els paràmetres de l'edificació que, sense alterar l'aprofitament urbanístic de la zona o de l'illa, admeten variació.
- b) Precisen les rasants i les característiques i el traçat de les obres d'urbanització.
- c) Estableixen quins són els elements d'urbanització que cal completar o acabar perquè els terrenys adquireixin la condició de solar.

4) Determinacions en sòl urbà no consolidat:

- a) En els àmbits del sòl urbà no consolidat per als quals delimitin sectors subjectes a un pla de millora urbana, els plans d'ordenació urbanística municipal fixen els índexs d'edificabilitat bruta, les densitats, als usos principals i compatibles, i els estàndards per a determinar les reserves mínimes per al sistema local d'espais lliures i equipaments. Aquests sectors poden ésser físicament discontinus.

b) En els àmbits del sòl urbà no consolidat no inclosos en sectors subjectes a un pla de millora

urbana, els plans d'ordenació urbanística municipal detallen l'ordenació urbanística del sòl, fixen els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyalen les alineacions. Pel que fa a l'ordenació de volums, el pla en pot preveure una amb caràcter obligatori o diverses d'alternatives. En aquest darrer supòsit, el pla pot especificar gràficament les dites alternatives, o bé concretar els paràmetres de l'edificació que, sense alterar l'aprofitament urbanístic de la zona o de l'illa, admeten variació.

c) En els àmbits de sòl urbà no consolidat per als quals els plans delimitin polígons d'actuació, les obres d'urbanització i les rasants s'han de definir i concretar mitjançant un projecte d'urbanització, que ha de comprendre totes les obres d'urbanització i que s'ha de tramitar simultàniament amb el projecte de reparcel·lació o amb el de taxació conjunta.

5) Determinacions en sòl urbanitzable delimitat:

- a) Concreten la delimitació dels sectors, que poden ésser físicament discontinus.
- b) Estableixen per a cada sector els índexs d'edificabilitat bruta; la densitat màxima, que no pot superar en cap cas els cent habitatges per hectàrea; els usos principals i compatibles, i els estàndards que determinen les reserves mínimes per al sistema local d'espais lliures i equipaments.

6) Determinacions en sòl urbanitzable no delimitat:

- a) Estableixen les magnituds màximes o mínimes de les actuacions urbanístiques que hi són permeses, en funció dels diferents usos.
- b) Estableixen les intensitats màximes dels usos urbanístics.

- c) Estableixen les connexions amb les infraestructures exteriors.
- d) Estableixen els nivells o percentatges de sòl de cessió obligatòria i gratuïta.

7) Determinacions en sòl no urbanitzable:

- a) Regulen cadascuna de les qualificacions possibles, en coherència amb el grau de conservació i protecció pretesos.
- b) Regulen els paràmetres bàsics de les edificacions admissibles.
- c) Estableixen els límits a què es refereix l'article 49,a LU.
- d) Contenen, si escau, el catàleg a què es refereix l'article 50,2 LU.

Quan a la justificació de la conveniència de procedir a la redacció del present Pla d'ordenació urbanística municipal, cal indicar que deriva, en primer lloc, del mandat legal expressat en la disposició transitòria tercera de la Llei, segons la qual es preceptiva l'adaptació del planejament urbanístic municipal vigent a la Llei, en el moment de la seva entrada en vigor.

D'altra banda, i sens perjudici de l'expressat mandat legal, es considera que l'abast de les transformacions urbanes a l'àrea, a més de les que afecten als aspectes demogràfics, socials i econòmics, al llarg dels quasi trenta anys transcorreguts des de l'aprovació de l'anterior planejament general, justifica per sí mateixa la redacció del nou Pla. Cal tenir en compte que les Normes subsidiàries del 2006 i el Refós del 2012 no constitueixen per sí mateix un nou Pla, donat que es limita a incorporar el planejament derivat aprovat en els anys anteriors i els ajustos d'ordenació i normativa procedents, sense un anàlisi demogràfic, econòmic i social del desenvolupament del PGOU.

2.1. TERRITORI I MEDI AMBIENT

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2.b)3r. s'ha de referir a les característiques del territori, amb la definició de les característiques naturals, amb indicació dels riscos naturals o geològics existents.

2.1.1. EL MEDI FÍSIC

L'orografia ceretana queda constituïda per una plana d'uns 20 Km de llargada i uns 5 km d'amplada, al voltant de 1.000 m d'alçada, esfondrada per falles en plena zona axial pirinenca que forma la capçalera del Segre.

El relleu de la comarca s'estructura mitjançant tres unitats, ben diferenciades que han condicionat històricament la distribució dels nuclis urbans i, seguidament, la xarxa de les infraestructures.

En la part nord es despleguen els massissos granítics del Puigpedrós i del Carlit, una frontera natural amb França. El conjunt muntanyós, de rocam esquistós i calcari, format pel Puigmal, la Tossa d'Alp i la serra del Cadí, estableix el límit natural de la Cerdanya per la seva part sud.

Entre els dos límits orogràfics s'estén la cubeta de forma allargada que origina la plana regada pel riu Segre. Els pics de les serres arriben a altituds entre els 2.000 i 3.000 metres, creant una destacada oposició entre plana i la muntanya una imatge integrada i comprensible des d'un entorn proper. La plana s'orienta d'est a oest, la distància més llarga de la comarca, recull les aigües de les valls glacials de Querol i la Llosa a la solana i Alp i Oseja a l'obaga.

Figura. Hipsometria de la Cerdanya.

Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

Figura. Clinometria de la Cerdanya. Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

Segons es recull a l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC els tipus de paisatge s'han desglossat segons criteris bioclimàtics i paisatgístics, prenent com a base la interpretació de la classificació de Chevalier, que inclou la Cerdanya dins la categoria de "Paisatges Pirinencs". L'estudi des d'una mirada sobretot biogeogràfica, morfològica i estructural, segueix els criteris emprats per Pau Vila i Chevalier en el seu índex general, per codificar les Unitats de Paisatge.

A la Cerdanya hi ha presents dues de les sis regions biogeogràfiques europees: la boreoalpina i l'euro-siberiana. La regió boreoalpina integrada en el paisatge de muntanya i representada dins la comarca per l'estatge alpí, es troba situada entre els 2.300 i els 3.000 m. essent la comunitat vegetal predominant els prats alpins; també hi trobem representat l'estatge subalpí, emmarcat entre els 1.600 m. i 2.300 m, on la comunitat vegetal predominant és la pineda de pi negre. La regió euro-siberiana queda entre els 1.000 m. i els 1.800 m. dins l'estatge montà i representada per les comunitats vegetals de pi roig, rouredes i espècies que conformen zones de ribera.

L'estudi del paisatge distingeix la plana ceretana de les altes muntanyes, sense oblidar les zones de transició. Per això la delimitació de les unitats d'alta muntanya s'ha dibuixat tenint en compte l'hàbitat de l'estatge subalpí, que se situa per sota dels 2.300-2.400 metres d'altitud i arriba fins als 1.600 metres, aproximadament.

S'ha comprovat que aquest límit, a més, el dels 1.600 m., coincideix amb l'altitud màxima en la qual s'ubiquen les poblacions ceretanes. La delimitació de les unitats de paisatge, reflecteix la influència de l'orientació est-oest de la vall, que fa que les vessants de solana i de la plana siguin seques i assolellades, mentre que les vessants de les obagues són més fredes i ombrívoles.

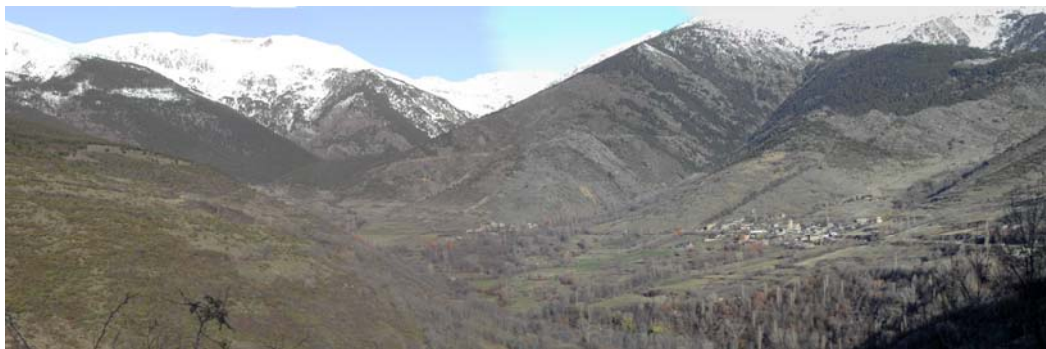
D'aquesta manera quedarien descrites un total de vuit unitats de paisatge:

Figura. Unitats de paisatge de la Cerdanya. Font: Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC.

Aquestes unitats de paisatge, segons es descriu a l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC, es defineixen de la següent manera:

1. Sistema de valls pirinenques:

Vista del nucli de Meranges.

"Zona de valls profundes i serres en sentit nord-sud. Inclou bona part de la Cerdanya de Lleida amb les poblacions d'Arànsers, Vil·laella, Lles, Músser, Travesseres; Martinet, Montellà, Bèixec, Vil·lec i Estana.

La major part de la superfície és forestal i, bàsicament, d'utilitat pública estatal. A la riba del Segre, hi creix vegetació de ribera; a mesura que ascendim, hi trobem la roureda de roure martinenc, el freixe de fulla gran i alguna noguera

Com a elements geogràfics, trobem, a la Cerdanya de Lleida: el Serrat d'en Bret, el Serrat de l'Alziner, el Montsec de Bèixec, el Riu de la Llosa, el Riu del Moli, el riu de la Canya, el Torrent de Ridolaina, el Torrent del Cabiscol i la vall del Riu de Santa Maria.

Les carreteres són revirades, i les pendents, fortes, a vegades superiors al 20%, a excepció de les planes que envolten els pobles.

A la Cerdanya de Girona destaquen la vall del riu Duran i la vall de la ribera d'Alp. La primera marca un fort trencament en la topografia ondulada de la zona. Inclou les poblacions de Girul, Meranges, Éller, Cortàs i Olopte i com a elements geogràfics, hi trobem el Solà d'Éller.

La delimitació de la unitat s'ha fet seguint la cota 1.600 m i incloent clarianes i boscos caducifolis associats a les vall fluvials".

2. Sistema dels Pirineus. Llès -Puigpedrós:

Vista de les edificacions escampades pel sistema pirinenc.

"Sistema d'alta muntanya situat a l'extrem est dels Pirineus centrals, que té com a eix central els cims més alts de la baixa Cerdanya. Predominen les pinedes de pi roig i pi negre i els prats alpins i subalpins, combinat amb blocs granítics al sector més alt. A les zones baixes i a la solana existeix una important penetració d'elements mediterranis. Inclòs als municipis de Lles, amb la tossa Plana de Lles per cota màxima (2.916 m), Meranges i Ger; al nord és fronterera amb Andorra. No hi ha cap nucli urbà a la zona, tan sols algunes edificacions aïllades".

3. Sistema dels Pre-Pirineus. Serres del Cadí-Moixeró:

Vista de les edificacions de La Molina, al municipi d'Alp.

"Unitat d'alta muntanya del Pre-Pirineu septentrional, amb paisatges tant mediterranis, euro-siberians com boreoalpins. S'hi troben les estacions d'esquí de Masella i La Molina, amb els respectius espais urbans."

4. Sistema de transició solana:

Vista de la plana de la Cerdanya des de Bolvir i Isòvol, en les que es pot apreciar el contrast entre la boira i la lluminositat de la solana.

"Sistema conformat per un seguit de vessants orientades a sud. Es tracta d'una franja que inclou les primeres pendents cap a la muntanya, de morfologia suau i ondulada, i es troba pròpiament a cavall entre la plana i l'alta muntanya, on es combinen usos ramaders amb usos forestals, i on els assentaments queden ubicats estratègicament de manera que tots ells són visibles des de la plana. La delimitació s'ha fet seguint la cota màxima dels assentaments (1.600 m) i seguint la carretera que dona pas a la plana".

5. Sistema de transició obaga:

Vista de la plana cerdana des de Das i d'un indret de Fontanals de Cerdanya orientats cap al nord.

"Sistema format per un seguit de vessants orientades a nord que contempla aspectes molt similars a l'anterior, tot i que les pendents són més pronunciades a l'inici. Els assentaments queden igualment disposats amb visibilitat des de la plana, menys nombrosos que a la solana.

La delimitació s'ha fet seguint la cota màxima dels assentaments (1.300m) i seguint les carreteres que limiten amb la plana."

6. La Plana:

Vista de la vila de Llívia amb la plana de la Cerdanya presidida per la serra del Cadí.

"La Plana forma una regió natural de clara unitat envoltada per muntanyes. S'estreny a la Cerdanya de Lleida, donant pas a les grans valls. La Plana és en si la vall del Segre, una vall àmplia i lluminosa, orientada d'est a oest, la qual cosa fa que el seu clima sigui més aviat sec i assolellat. Situada a uns 1.000 m d'altitud, està envoltada per muntanyes i pics que voregen els 3000 m, com el Carlit, el Puig Peric, el Puigpedrós i la Tossa Plana de Lles, al nord, i el Pic de l'Eina, el Puigmal, la Tossa d'Alp, el Moixerò i la Serra del Cadí, al sud.

Es tracta d'una vall rica i fèrtil, on s'alternen els prats regats i els camps d'arbres fruiters amb les fileres arbres de ribera, conformant el "bocatge" ceretà. Els pobles tradicionals que s'hi ubiquen segueixen una manera característica de distribuir-se a la plana."

7. Sistema fluvial:

Vistes del riu Segre amb els seu espai inundable en contacte amb el espai agrícola.

“El sistema fluvial es defineix com un sistema format pel riu Segre, el seu espai més inundable (delimitat segons el període de retorn dels 500 anys) i tot el sistema fluvial de torrents i riberes que aflueixen a ell, incloent vegetació de ribera i patrons nítids. El riu Segre, com a tal, és l'eix vertebrador de la comarca i el que l'uneix amb França i l'Alt Urgell, però no pot separar-se el Segre de tot l'entramat de rius i rieres que li donen cos, això fa que siguin tractats conjuntament com un gran sistema fluvial.”

8. Sistema de turons:

Vista del nucli de Llívia amb el turó del puig de Llívia, o dit també turó del castell.

El sistema de turons es defineix com un sistema de turons que destaquen enmig la plana cerdana. Es consideren separatament per què són peces de gran presència a la comarca: el Puig de Saneja, el massissos de l'estret d'Isòvol, Montcurto i Tossal d'Isòvol, el Tossal de Baltarga, la Serra de Solà, els Serrats de La Quera, La Cogulera, Santa Magdalena i La Balma, el Tossal Negre, Montgras i el Tossal de la Vinya, i la muntanya de Llívia, el turó emblemàtic que domina el nucli i diverses torres de defensa medievals a la vila vella de Llívia.

2.1.1. EL MEDI NATURAL (VALORS MEDIAMBIENTALS I PAISATGÍSTICS)

La comarca cerdana, constituïda per una plana d'uns 20 Km de llargada i uns 5 km d'amplada, al voltant de 1.000 m d'alçada, està esfondrada per falles en plena zona axial pirinenca que forma la capçalera del Segre.

Morfològicament la comarca s'estructura mitjançant tres unitats geogràfiques ben diferenciades que han condicionat històricament la distribució dels nuclis urbans i, seguidament, la xarxa de les infraestructures.

- Les muntanyes de la solana. Es tracta d'un conjunt orogràfic que conforma el límit fronterer entre l'estat espanyol i els estats francès (a la meitat oriental) i andorrà (a la meitat occidental). A grans trets, hi podem distingir dues unitats principals: el massís del Puigpedrós i el de la Tossa Plana de Lles-Perafita. El primer comprèn els aiguavessants del riu Duran o de la vall de Meranges, limitant en el sector oriental per la vall del Querol (en territori francès). El segon emmarca les capçaleres dels tributaris del riu d'Arànsers. El límit entre aquestes dues subunitats és constituït per l'espectacular i emblemàtica vall de la Llosa.
- Les muntanyes de l'obaga. Format per un conjunt de serres arrenclerades en direcció est-oest, constitueixen els límits meridionals de la comarca ceretana. Està integrat per les

serres del Cadí i el Moixeró i el massís de la Tossa d'Alp, que són formacions predominantment calcàries que formen part del sistema prepirinenc ,és interior. El massís axial del Puigmal completa aquest eix muntanyós en l'extrem oriental de la comarca, però forma, majoritàriament, part de la comarca del Ripollés.

- La plana. L'origen de la tercera unitat fisiogràfica considerada en aquesta gran subdivisió comarcal correspon al d'una conca tectònica d'enfonsament omplerta posteriorment amb materials sedimentaris. La plana s'orienta d'est a oest, la distància més llarga de la comarca, recull les aigües de les valls glacials de Querol i la Llosa a la solana i Alp i Osseja a l'obaga.

2.1.2.1 L'àmbit forestal

La vegetació de caràcter alpí continental amb lleugeres influències mediterrànies es caracteritza per estatges ben marcats fins els 1.200 m de pastures seques, boixedes i restes de rouredes. Des d'aquesta altitud fins a 1.500 ó 1.700 pel pi roig, seguit més amunt pel pi negre fins a 2.400 m on dominen els prats alpins.

El sòl forestal a la Cerdanya –boscós d'avetoses, pinedes de pi roig i negre, freixenedes, vernedes i salzedes, erms i prats de dall i alpí, ocupa bona part del territori, inclosos majoritàriament dins dels PEIN. Cal considerar per tant la importància de l'extensa superfície forestal de la Cerdanya, en la fixació de CO₂.

Figura. Extensió del sòl forestal a la Cerdanya.
Font: PDUC.

Taula : Espècies arbòries dominants del paisatge de la Cerdanya.

Espècie	Superfície (Ha.)	Nombre de peus (milers)
Pi negre (<i>Pinus uncinata</i>)	10.832	12.385
Pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>)	7.753	7.248
Alzina (<i>Quercus ilex</i>)	106	106
Roure martinenc (<i>Quercus humilis</i>)	212	199
Faig (<i>Fagus sylvatica</i>)	---	4
Altres coníferes	743	1.042
Bosc mixt	424	---
Altres plannifolis	850	1.966
TOTAL ARBRES	54.677¹	96.630
¹ Nota: La superfície total no coincideix amb la taula d'ecosistemes perquè és l'existent en el moment en què es va fer el treball de camp de l'IEFC (1991-93)		

Font: Contracte de riu transfronterer segre, Document de diagnosi del medi natural de la Baixa Cerdanya (inèdit, gener 2003)

– Pinedes de pi negre:

Formacions dominants a les terres situades entre els 1600-1800 m i els 2200-2400 m d'altitud. L'espècie principal (*Pinus uncinata*) és la única capaç de créixer a l'alta muntanya. A causa de l'elevada humitat ambiental, és habitual que els arbres estiguin recoberts de líquens.

Les comunitats coníferes cobreixen d'una manera pràcticament continua els estatges altimontà i subalpi de l'obaga, mentre que a la part solana de la Cerdanya hi trobem una de les extensions contínues de pi negre més grans de la Península Ibèrica.

Vistes de boscos de pi negre en zona d'alta muntanya amb presència dels prats alpins.

– Avetoses:

A les avetoses l'arbre dominant és l'abet (*Abies alba*). Tenen una menor importància en termes de superfície a la comarca, situant-se en les parts baixes dels vessants de l'obaga. Són destacables l'avetosa de Riu de Cerdanya, dins del Parc Nacional Cadí-Moixeró, l'avetosa de Salèguet i la de la Molina.

Taques d'avetoses entre masses de pi roig.

– Fagedes:

Al domini de les fagedes l'arbre dominant és el faig (*Fagus sylvatica*). Són molt poc importants en termes de superfície de la comarca i ocupen sobretot les obagues humides. La única extensió de faig de dimensions apreciables es situa a la vall de l'Inglà, en el terme de Bellver de Cerdanya, dins del Parc Natural de Cadí-Moixeró.

Fagedes a la tardor.

– Pinedes de pi roig:

L'arbre dominant és el pi roig (*Pinus sylvestris*), encara que en alguns indrets es troba barrejat amb avellaners. Es troba en zones no massa humides a altitud compreses entre els 1200-1300 i els 1600-1700 metres. Formen un cinturó continu a les muntanyes de l'obaga, fins allà on comença a dominar el pi negre.

Pinedes de pi roig.

– Pinedes de pinassa:

L'arbre dominant és la pinassa (*Pinus nigra* ssp. *salzmannii*). Poc esteses a la comarca, sobretot a zones on la roureda va ser tallada. Es troben sobretot al sector del Baridà, a l'extrem de ponent de la comarca.

– Rouredes:

Les rouredes més habituals són les rouredes seques de roure martinenc (*Buxo-Quercenion pubescentis*), que creixen a les zones més seques de la vall del Segre, en altituds entre es 1200-1300 metres.

Les rouredes de la Vall de la Llosa.

– Alzinars:

Formats per alzina carrasca (*Quercus ilex* ssp *rotundifolia*). Molt poc abundants a la comarca, reduïts a les zones més baixes i solejades de la vall del Segre, a la Cerdanya concretament a la solana de Prullans i Bellver.

– Els matollars:

A la comarca de la Cerdanya els matollars ocupen gairebé unes 10.000 ha, el que representa aproximadament un 20% de la superfície comarcal. Gran part de l'extensió que ocupen són conseqüència de la destrucció de les pinedes de pi negre per l'aprofitament de la fusta i se situen en extenses zones de sòls pedregosos entre 2000 i 2500 metres, allà on els prats no poden créixer. A les zones de la solana, ens trobem especialment amb comunitats arbustives de bàlec (*Genisto-Arctostaphyletum*), mentre que a l'obaga apareixen el neret (*Rhododendrum ferrugineum*).

Els matollars dels vessants d'obaga i solana.

– Els prats alpins:

Se situen a cotes superiors als 2300 metres aproximadament, a excepció de les zones ocupades per roquissars i tarteres. Tradicionalment, aquestes pastures han estat utilitzades pel bestiar durant els estius, fet que ha comportat en moltes zones l'ampliació de la superfície de pasturatge en detriment dels boscos culminals de pi negre. Així bona part dels prats subalpins actuals tenen el seu origen en aquest fet. Tanmateix, la disminució progressiva de l'activitat ramadera ha invertit aquest procés en els darrers decennis i el bosc ha pogut recolonitzar molts espais culminals d'aquestes serres.

Vistes dels prats naturals sobre substrat calcari als cims de la serralada ceretana.

– Els prats de dall:

Els prats de dall són una creació dels animals domèstics i l'home. Aquest paisatge de prats tancats amb arbres es dona en molts llocs, com a França amb el bocage, les closes a l'Empordà i les freixanes a la Ribagorça.

Els arbres i arbustos creen un allotjament pels animals domèstics. Es tracta d'un paisatge cultural resultat de molts segles de treball permanent.

Els prats de dall cerdans estan dominats per plantes com el fromental (*Arrhenaterum elatius*) i el trèvol de prat (*Trifolium pratense*).

La gestió bàsica dels prats de dall és el reg a l'estiu, la femada a l'hivern, dues dallades a la primavera i estiu, i la pastura del rebrot i el rostoll d'herba que ha quedat al prat, just abans d'estabular el bestiar a finals de tardor.

Vistes dels prats de dall amb les seves estructures arbrades.

– Els boscos de ribera:

El bosc de ribera de la Cerdanya es troba en un estat de conservació acceptable, amb algunes taques molt àmplies i de gran extensió. Els arbres que hi destaquen són el vern (*Alnus glutinosa*), el salze (*Salix* sp) el pollancre (*Populus nigra*), el trèmol (*Populus tremula*) i l'om (*Ulmus minor*), essent les comunitats de ribera predominants les vernedes i les salzedes.

En alguns casos existeixen canyissars de dimensions considerables.

Diverses vistes dels boscos de ribera del riu Segre.

2.1.2.2. Els camps agrícoles.

En l'espai agrícola a la Cerdanya s'ha de diferenciar clarament dos tipus, el central de la plana amb condicions òptimes per l'explotació agroramadera, i el de les petites valls transversals que hi convergeixen.

El sòl d'aquestes valls comparteix les característiques comunes a la majoria de les valls pirinenques: escàs i força atomitzat, forma un mosaic agroforestal que si bé originàriament comportava un augment de la biodiversitat en lloc de disminuir-la, actualment està amenaçada, ja que les dificultats que presenten pel conreu, acceleren el procés d'abandonament de les activitats agropecuàries.

Figura. Predomini del sòl agrícola a la plana.
Font: PDUC.

En tot cas, la superfície dedicada als conreus ha augmentat a la Cerdanya en els darreres anys, i ho ha fet normalment en detriment de la superfície dels prats.

Els conreus que més han augmentat són els de regadiu, bàsicament el girasol i el blat de moro, mentre que l'extensió dels cereals d'hivern, com ara el sègol, més aviat ha disminuït.

Vista dels camps de conreu a la plana de la Cerdanya.

2.1.2.3. El cicle de l'aigua.

La comarca de la Cerdanya forma part d'una única conca hidrogràfica, la conca del Segre, riu que neix proper a la comarca, concretament al paratge conegut com el Clot de la Culassa, al NO de Coll de Finestrelles, a França, i recorre la Cerdanya catalana de NE a SW. Abans d'entrar a la Cerdanya, el Segre passa pel terme de Llívia, pel bell mig del nucli, i passat Bourg-Madame (França) entra en territori català pel SE del nucli de Puigcerdà.

Com a totes les valls pirinenques, a la Cerdanya cal tenir present dos aspectes rellevants: D'una banda, les muntanyes actuen com a verdaderes antenes captadores de pluja que el Segre transporta cap a d'altres comarques. De l'altra, durant els mesos d'hivern, l'aigua s'hi acumula en forma de neu, regulant la torrencialitat del seu curs i una major estabilitat temporal dels recursos hídrics.

Amb el desglaç de la primavera, l'aigua s'allibera gradualment cap a la resta de les conques fins ben entrada l'època més seca de l'any. Així, l'àmbit compleix una funció important de captació i emmagatzematge d'aigua, amb una gran incidència en l'aprofitament del Segre agües avall, sobre els sistemes de regadiu i d'embassaments al llarg de la conca.

El Segre, al seu pas per la plana de la Cerdanya travessa gran part dels termes municipals de la comarca, recollint les agües de rius i torrents tributaris, entre els quals tenim els següents: el Riu Aravó, el Rec de Devesa de Niula, la ribera d'Alp, la Valirota, el riu de Querol, el riu de la Llosa, el Riu Duran, els torrents de Malpas i de Les Pereres i els torrents de la Mata i l'Òs.

En el seu recorregut per la comarca, el Segre augmenta notablement el seu cabal especialment en les èpoques de desgel per les aportacions constants d'aquests cursos tributaris canviant la fesomia de rierol que presenta a Llívia per l'amplada considerable a Bellver i Martinet.

Figura. Torrents i rieres del riu Segre.
Font: PDUC.

Vistes del riu Segre i del riu de la Llosa.

El riu Segre i una part dels seus principals afluents ha patit i pateix diverses alteracions o impactes, tals com ara disminucions del cabal del riu provocades per captacions d'aigua per a usos diversos, alteracions de la qualitat de l'aigua, alteracions dels hàbitats associats al riu i del seu règim hidrològic de funcionament i abocaments de residus sòlids.

1. Zones humides:
Pel que fa a les zones humides, únicament figuren a l'Inventari Oficial de les zones humides de Catalunya, 2 espais amb les següents característiques:

Taula. Relació de les zones humides de l'inventari oficial presents a la Cerdanya

Topònim	Codi de l'Inventari	Àrea (Ha)	Localització i observacions
Bassa de Sanavastre	1351800	6,35	Das
Patamolls i verneda de Prullans	1341800	34,1	Bellver i Prullans. Forma part del EIN Riberes del Segre

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

2. El sistema d'aigües de reg.

Contràriament al que es podria pensar en una primera impressió, la plana de la Cerdanya és un espai massa sec que no podria mantenir el conjunt de prats i bocatges típics del paisatge sense l'aportació constant d'aigües de reg. La importància de la ramaderia a la comarca, ja a principis del segle XIX feia sentir cada cop més la necessitat d'estendre els prats naturals i canalitzar les aigües per obtenir uns prats més rendibles. D'aquesta manera es començaren a canalitzar aigües de rius, tant de les vessants muntanyoses, com les aigües del Segre, a la plana, creant una xarxa intricada de sèquies i canals que retribuïren en un canvi de la fesomia del paisatge ceretà i que s'erigiren com uns elements cabdals en el paisatge, la biodiversitat i l'economia ceretana.

En el conjunt de la plana ceretana, el total de regs existents irriguen una superfície considerable, que segons informació facilitada pel Consell Comarcal de la Cerdanya, correspon a un total de 2.765 ha, el que suposa pràcticament el 5% del total de la superfície de la comarca.

Taula: Relació dels principals regs i sèquies de la Cerdanya

Nom	Riu	Municipis	Superfície de reg
Sèquia de la Comunitat de Regants de Bellver	Torrent de Riells	Bellver	167,35 ha
Sèquia de Sant Marc	Segre	Fontanals, Puigcerdà	159,05 ha
Sèquia de Soriquerola	Segre	Fontanals	134,18 ha
Sèquia o canal de Sanavastre	Segre	Fontanals, Das	126,65 ha
Sèquia de Ger o de la Solana	Aravó	Ger, Isóvol, Bolvir	648,64 ha
Rec de dalt d'Olopte	Duran	Isóvol, Bellver	189,12 ha
Rec de Lles	Torrent Pla de la Cot	Lles	137,73 ha
Rec de Dalt	d'Arànsers	Lles	119,18 ha
Rec de Travasseres	d'Arànsers	Lles	112,14 ha
Rec d'Angoustrina	de Angoustrine	Llivia	300,95 ha
Rec d'Ur	Angostrina Raur	Llivia	30,96 ha
Rec del Raur	Rahur	Llivia	23,68 ha
Sèquia de Bolvir	Aravó	Puigcerdà, Bolvir	99,44 ha
Canal de Puigcerdà	Aravó	Puigcerdà	408,80 ha
Sèquia porta Vermella	Vanera	Puigcerdà	107,50 ha

Font: Consell Comarcal de la Cerdanya, a partir de "l'Anàlisi del patrimoni lligat a l'entorn del riu Segre a la Cerdanya."

Vistes de la sèquia de Sanavastre, que irriga tant la superfície del golf de Fontanals com dels prats de bocatge dels seus voltants.

3. Inundabilitat:

Pel que fa a la delimitació de les zones inundables amb períodes de retorn de 50, 100 i 500 anys cal destacar la influència que té sobre el territori, el pas per la comarca del riu Segre, així doncs, en tots els municipis per on discorren les aigües del Segre són objecte d'estudi i en les zones de la seva plana d'inundació, es determinen les zones inundables associades a període de retorn, amb una distància des del llit del riu, d'aproximadament 600 metres d'amplada, destacant l'amplada de la zona inundable al nucli de Bellver de Cerdanya i a l'entorn de Martinet.

En relació a les zones potencialment inundables, l'Agència Catalana de l'Aigua estableix 3 categories pels punts de perill segons la seva inundabilitat: perill d'inundació baix, perill d'inundació mig i perill d'inundació alt.

Per als municipis de la Cerdanya amb presència de punts amb perill per l'inundabilitat són els següents: Lles de Cerdanya, Montellà i Martinet, Prullans, Bellver de Cerdanya, Isòvol, Das i Fontanals de Cerdanya.

Vistes del càmping de Bellver en una zona delimitada com a inundable.

2.1.2.4. Espais naturals protegits.

L'alt valor dels espais naturals de La Cerdanya es constata per l'amplia superfície de territori que gaudeix de protecció sectorial pel seu interès natural. El PTPAPA, distingeix entre espais naturals de protecció especial, espais d'interès natural (PEIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000) i els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.

Per enumerar aquí els espais protegits, s'utilitza aquí la mateixa classificació:

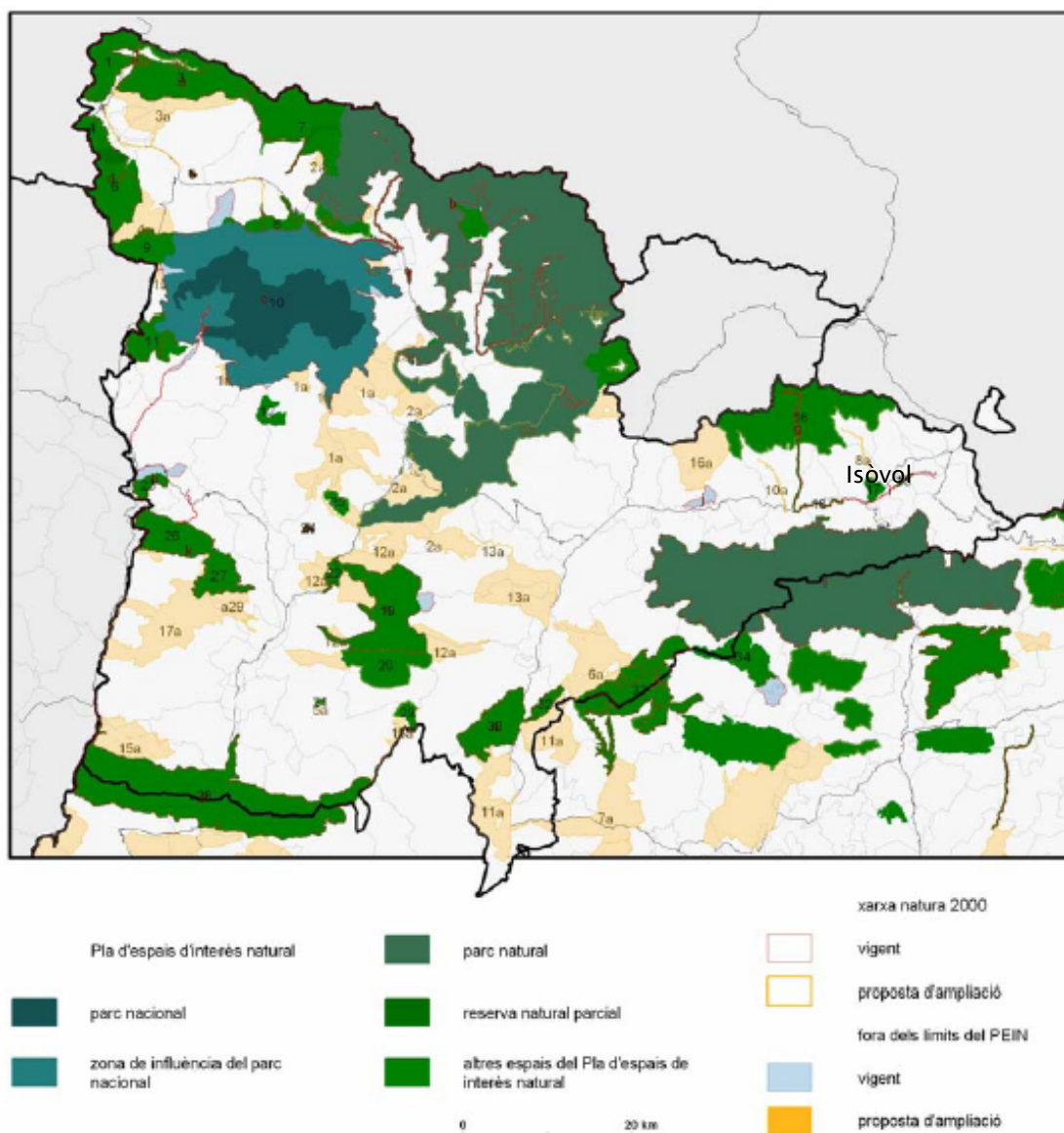

Figura. Espais naturals Protegits a l'Alt Pirineu i Aran i més detallada de la comarca de la Cerdanya.
 Font: PTAPA.

EL PDUC recull la delimitació i proteccions del PTPAPA del sistema d'espais oberts de l'àmbit de la Cerdanya, que inclou els espais protegits per la legislació sectorial, que seguint la relació del PTPAPA, s'agrupen en espais naturals de protecció especial, espais del Pla d'Espais d'Interès Natural, i espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina.

- Espais naturals de protecció especial:
 - Parc Natural del Cadí-Moixeró, a la part sud de la comarca.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Isòvol, a meitat sud de la comarca, entre els termes d'Isòvol, Das i Ger.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Prullans, a la meitat oriental de la comarca entre els termes de Bellver de Cerdanya i Prullans.
 - Reserva Natural Parcial de La Llosa, a la meitat oriental, entre Lles de Cerdanya i Prullans.

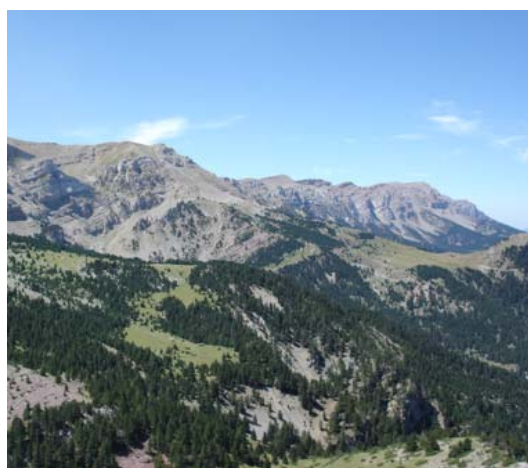
- Espais del Pla d'Espais d'Interès Natural de l'àmbit:

- EIN Tossa Plana de Lles-Puigpedrós, al nord de la comarca, als municipis de Lles de Cerdanya, Bellver de Cerdanya, Meranges, Ger, Guils de Cerdanya i Prullans.
 - EIN Tossals d'Isòvol i Olopte, a la meitat oriental de la comarca als termes d'Isòvol i Bellver de Cerdanya.
 - EIN Riberes de l'Alt Segre, en dues zones de la comarca corresponents a l'àmbit d'influència del riu Segre. Una zona als municipis de Prullans i Bellver de Cerdanya i una segona zona als termes de Das i Ger.
 - EIN Serres del Cadí-Moixeró, al sud de la comarca, dins de l'àmbit del Parc Natural del Cadí-Moixeró, ocupant extensió territorial dels municipis de Montellà i Martinet, Bellver de Cerdanya, Riu de Cerdanya, Urús i Das.
- Espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina:
- Riu de la Llosa.
 - Riberes de l'Alt Segre.
 - Tossa Plana de Lles-Puigpedrós.
 - Riu Duran.
 - Riu Verneda.
 - Prepirineu Central català.

Els espais naturals de protecció especial.

El Parc natural del Cadí-Moixeró, que La Cerdanya comparteix amb les comarques de l'Alt Urgell i el Berguedà. El Parc, a cavall de les tres comarques, té una superfície de 41.342 hectàrees. L'espai també ha estat declarat ZEPA per la Unió Europea, forma part de la Xarxa Natura 2000 i, juntament amb les serres del Verd i de Port del Comte, conforma la Reserva Nacional de Caça del Cadí.

Es tracta de l'espai protegit català amb major nombre d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 hàbitats i 30 espècies) d'acord amb la Directiva Hàbitats de la Unió Europea.

Localització del Parc Natural del Cadí-Moixeró i una imatge de la serra del Cadí.

Respecte als espais naturals protegits per raons de fauna, a la Cerdanya es troben tres reserves naturals parcials, declarades amb la finalitat de preservar els ambients naturals que contenen hàbitats que són vitals per a garantir la conservació de determinades espècies protegides i en elles no es pot dur a terme cap activitat que pugui alterar o destruir aquests ambients naturals, que són les següents:

- Segre-Isòvol.

- Segre-Prullans.
- La Llosa.

La declaració protegeix la supervivència de les darreres poblacions de la llúdriga (*Lutra lutra*). Compta també amb una reserva nacional de caça la de Cerdanya-Alt Urgell i Cadí per a l'isard.

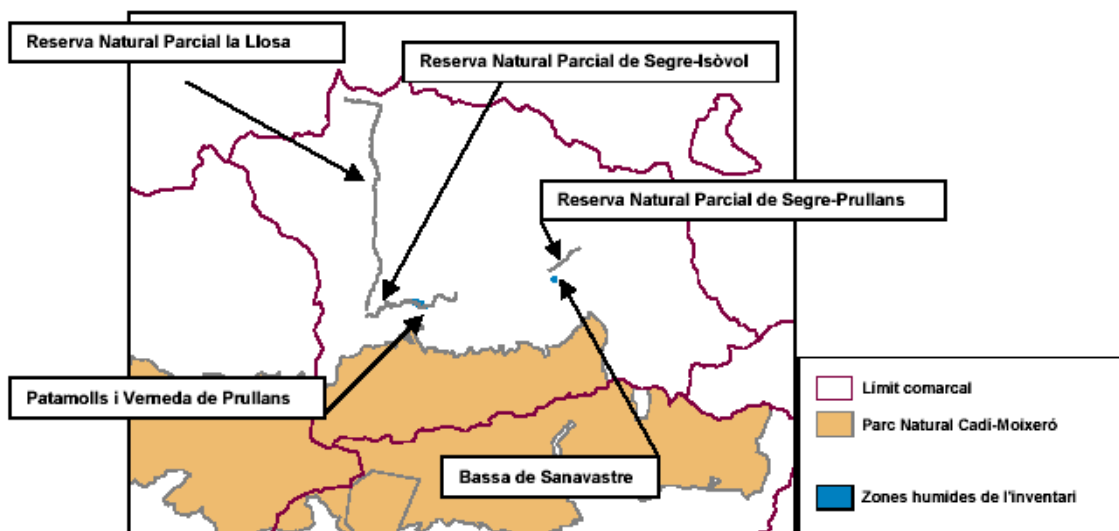

Figura. Localització dels espais naturals de protecció especial i les zones humides de la Cerdanya.

Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

Els espais d'interès natural (EIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000).

La superfície de la Cerdanya inclosa en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat mitjançant el Decret 382/1992, de 14 de desembre, en desplegament de la Llei 12/1985 d'espais naturals, és de 20.271 ha.

Per completar el Pla d'espais d'interès natural i en desenvolupament de les Directives 79/409/CEE relativa a la conservació de les aus silvestres i 92/43/CEE o Directiva hàbitats, s'ha proposat la Xarxa natura 2000 catalana, una proposta que garanteix una representació suficient dels hàbitats d'interès comunitari i la seva protecció.

La proposta de la XN 2000 a la regió alpina (que té la conformitat de la Comissió Europea amb l'exigència que s'augmenti la cobertura de determinats hàbitats), se solapa en gran part amb espais que ja formaven part del PEIN i, en algun cas, els amplia i completa. En l'àmbit de la Cerdanya, s'amplia la protecció en 199 ha.

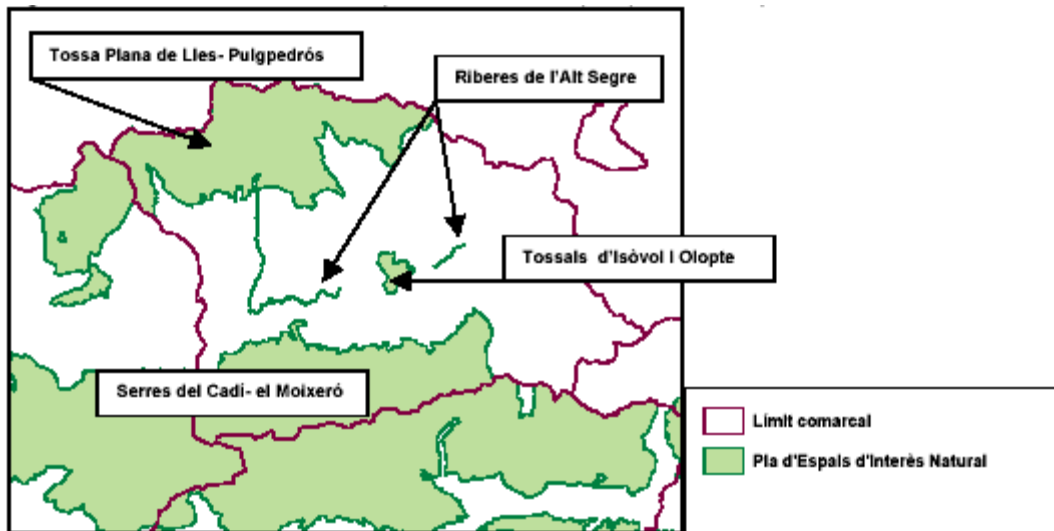

Figura. Localització dels espais d'interès natural EIN de la Cerdanya.
 Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

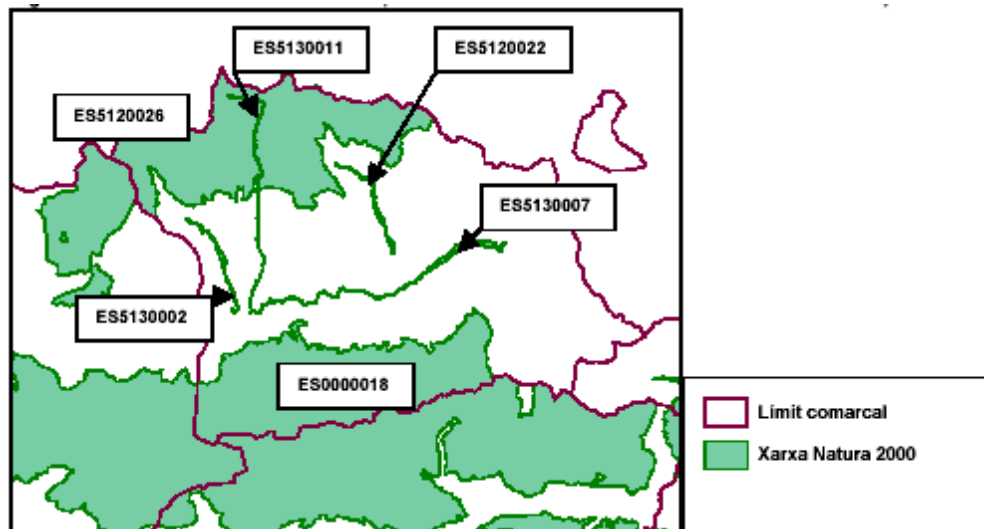

Figura. Localització dels espais Xarxa Natura 2000 de la Cerdanya.
 Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

Els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública:

El Catàleg de forests d'utilitat pública de Catalunya (CUP) inclou els terrenys forestals que han de ser conservats i millorats per llur influència hidrològic-forestal i el seu valor d'ús públic, d'acord amb el que determina la Llei 6/1988, forestal de Catalunya.

La superfície de la Cerdanya inclosa al Catàleg de forests d'utilitat pública és de 26.765 ha, que representa el 48% de la superfície total de l'àmbit. Una proporció molt alta sobre el conjunt de Catalunya on els forests inclosos en el CUP representen el 15% del territori, si bé per sota de la mitja 51% en l'àmbit del Pirineu.

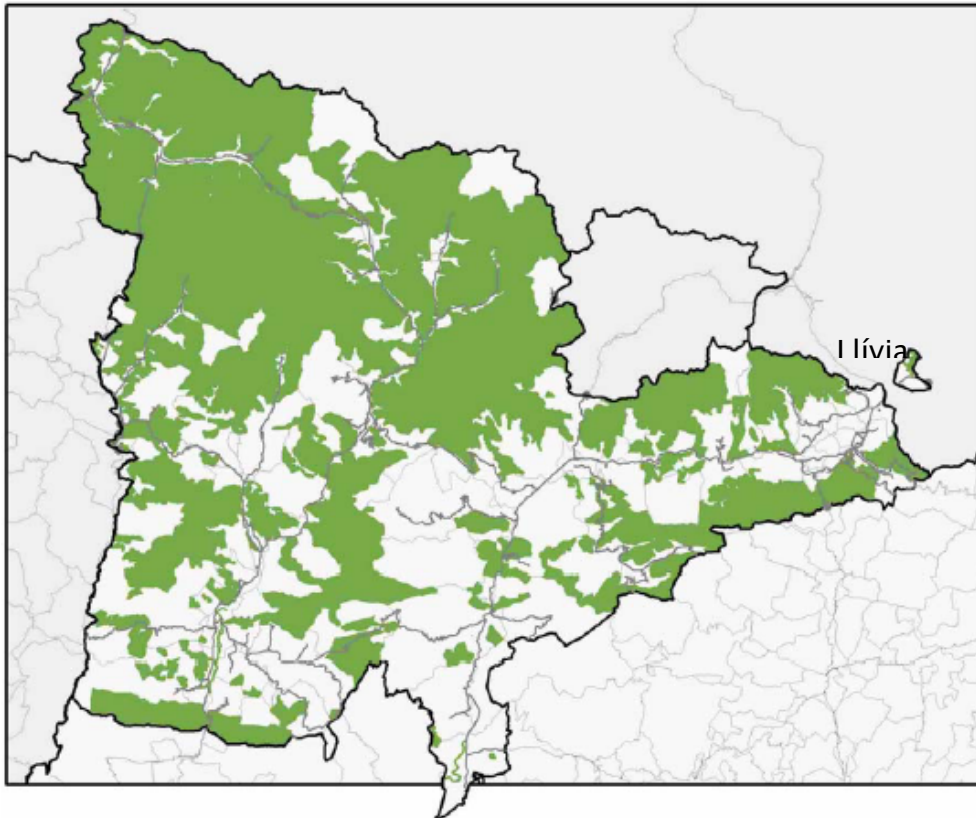

Figura. Forests del Catàleg d'Utilitat Pública de l'Alt Pirineu i Aran.
Font: PTAPA.

2.1.2.5. Flora.

A la comarca de la Cerdanya s'han identificat gairebé 2.000 espècies de plantes amb flor. La major part de les dades corresponents a la comarca pertanyen al Parc Natural del Cadí, mentre que a la resta de del territori ceretà la quantitat de dades és menor.

Aquesta enorme diversitat vegetal es pot explicar per la confluència en aquest àmbit de nombrosos condicionants físics, com ara el gradient altitudinal, l'efecte solana-obaga, la diversitat de substrats geològics i condicionants climàtics.

Dels 2.000 taxons trobats a la comarca, 121 estan destacats a la base de dades BioCAT per la seva protecció, raresa o endemisme. D'aquestes, unes 50 espècies estan protegides per la legislació, 107 estan considerades raríssimes i les 7 següents són endemismes exclusius o gairebé exclusius de Catalunya:

- *Aquilegia viscosa* subsp. *montsicciana*. Corniol hirsut.
- *Asplenium seelosii* subsp. *glabrum*. (pteridòfit) .
- *Campanula cochlearifolia* subsp. *andorrana*. Campànula nana.
- *Campanula speciosa* subsp. *speciosa*.
- *Dianthus pungens* subsp. *multiceps*.
- *Salix lapponum*.
- *Xatardia scabra*. Julivert d'isard.

D'una altra banda, a la comarca s'han trobat un total de 345 espècies diferents de fongs.

2.1.2.6. Fauna.

A la comarca de la Cerdanya s'uneix l'alta diversitat botànica a la faunística, on la Cerdanya destaca per la seva diversitat d'espècies pròpies dels estrats forestals de muntanya, dels rius de muntanya, dels cingles i penya-segats i des prats d'alta muntanya.

Les amplies extensions forestals, combinades amb bones connexions amb territori muntanyec poc poblat determinen la presència d'una important diversitat de mamífers, trobant-se representats la major part de les espècies pirinenques.

Així, entre els mamífers es destaca l'isard (*Rupicapra rupicapra*), molt abundant a tot el Parc, i la marta (*Martes martes*), que viu a la majoria dels boscos. El cérvol (*Cervus elaphus*) i el cabirol (*Capreolus capreolus*), que s'havien extingit fa molts anys, han tornat a poblar el parc gràcies a les repoblacions que s'hi ha efectuat.

D'esquerra a dreta: exemplar d'isard, marta i de cabirol.

A una comarca com la Cerdanya, una de les valls que permet el pas entre el nord i el sud dels Pirineus i on conflueixen nombrosos hàbitats diferents, les possibilitats per l'avifauna són moltes i així es pot entendre la important diversitat ornitològica existent.

Fins i tot pel pas d'ocells la comarca és important, comptabilitzant-se fins a 32000 rapinyaires en pas de 17 espècies, i fins a 460 cigonyes de les dues espècies.

D'entre els ocells, cal destacar les espècies que provenen dels períodes glacials, com el gall fer (*Tetrao urogallus*) i el picot negre (*Dryocopus martius*), habitants dels boscos més vells de coníferes. Recentment s'ha detectat la presència del mussol pirinenc (*Aegolius funereus*). La perdiu xerra (*Perdix perdix*), en canvi, es troba als llocs oberts. A les parts més altes trobem la gran àliga daurada (*Aquila chrysaetos*).

D'esquerra a dreta: exemplar de gall fer, picot negre i àliga daurada.

Pel que fa als rèptils, esmentem dues espècies pròpies d'hàbitats humits, de colors molt vistosos: el llargardaix verd o luert (*Lacerta viridis*) i la serp verda i groga (*Coluber viridiflavus*).

D'esquerra a dreta: exemplar de llangardaix verd o lluert i de serp verd-groga.

Entre els amfibis, el tritó dels Pirineus (*Euproctus asper*), que constitueix un endemisme en aquestes muntanyes i habita als rierols, i la granota vermella (*Rana temporaria*).

D'esquerra a dreta: exemplar de tritó pirinenc i de granota vermella.

Tot el riu Segre, en el seu recorregut per la comarca manté un nombre d'espècies i una diversitat baixa, com respon als trams superiors dels rius, en comparació amb les parts mitges i baixes, les quals presenten més diversitats d'hàbitats i uns condicionants climàtics més estables al llarg de l'any. Trobem quatre espècies autòctones, la truita comuna, barb cua-roig, madrilla i llop de riu.

D'esquerra a dreta: exemplar de truita i de barbs roigs.

Algunes espècies es troben sota protecció dins de reserves naturals parcials creades amb aquesta finalitat; és el cas de l'ós bru, el cabirol, el mussol pirinenc, la marta, el picot negre, la llúdriga o el gall fer.

2.1.2.6. Connectivitat ecològica.

Segons recull el PTPAPA, conservar la diversitat biològica implica no sols la conservació dels hàbitats sinó, també, garantir un nivell suficient d'interconnexió, garantir l'existència de fluxos més o menys continus de matèria i energia, i d'individus i gens entre els hàbitats. Es tracta de permetre la dispersió de les espècies i la seva interacció genètica. Aquesta és una exigència de la legislació i les estratègies principals a nivell internacional i comunitari per a la conservació de la diversitat biològica.

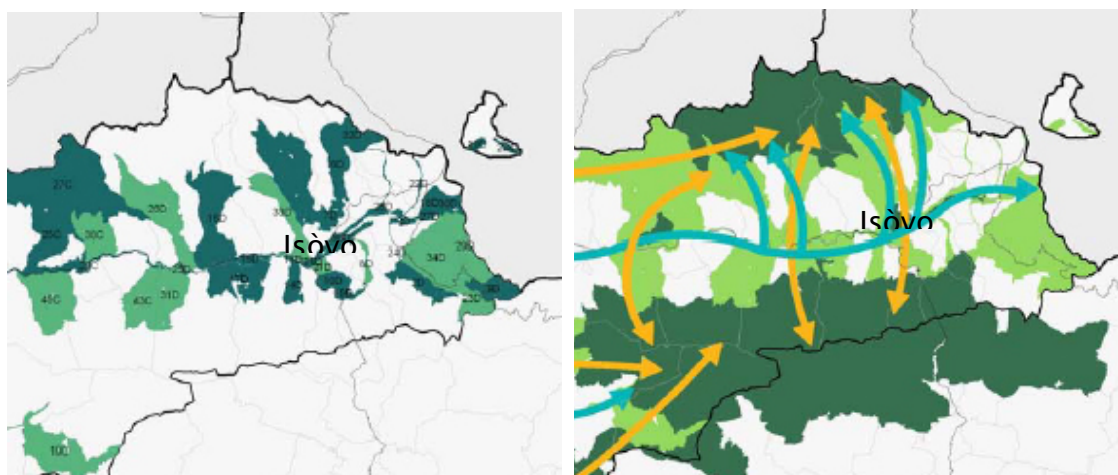

Figura. Connectors territorials i esquema de connectivitat dels espais naturals a la Cerdanya.
Font: PTAPA.

Per a la selecció i avaluació dels connectors ecològics de l'Alt Pirineu i Aran, i per defecte per a la comarca de la Cerdanya s'han pres en consideració:

- a) Criteris ecològics de qualitat de l'hàbitat, longitud, amplada (variable segons la funció prioritària del connector), continuïtat de l'hàbitat / mosaic heterogeni, connectivitat fluvial, existència de barreres i discontinuïtats insuperables.
- b) Criteris de planificació i de gestió com la necessitat, factibilitat, eficiència, prioritat en la connexió d'espais PEIN, o comparació d'opcions (espai natural més gran i desconnectat respecte espai natural més petit i connectat).
- c) Criteris propis de l'ecologia del paisatge com:
 - L'índex d'afinitat entre espais del PEIN i espais seleccionats com a espais d'interès natural.
 - La continuïtat d'usos del sòl a la perifèria d'espais del PEIN / Xarxa Natura 2000.
 - La connectivitat del territori entre espais de PEIN / Xarxa Natura 2000 i espais seleccionats a la segona fase: corredors continus, matrius de connexió i passeres, segons els criteris exposats.
 - L'anàlisi de la mida d'habitats singulars a la comarca (boscos de ribera, formacions forestals, penya-segats...) i detecció de retalls significatius en zones de matriu dominant.
 - L'anàlisi de la xarxa hidrogràfica, tant pel que fa a la qualitat de les aigües com a les zones de contacte entre conques hidrogràfiques.
 - La detecció de punts de diversitat d'espècies elevada, a partir de bases de dades existents per a quadrícules del territori per a determinats grups (vegetació, flora i fauna vertebrada).

De fet, el procediment de selecció es pot resumir en un únic criteri general: la quantitat i la qualitat de connexió entre espais naturals que poden oferir els espais connectors.

Segons la relació establerta per el PTAPA i també recollides al PDUC per a la comarca de la Cerdanya els principals valors dels espais i connectors de la XEN, la xarxa d'espais naturals, són:

- 1. Baga de Saltèguet.
Masses forestals contínues importants, especialment d'avets. Continuïtat física i biològica d'ambients subalpíns pirinencs, essencial per a la dispersió de la fauna –especialment ornitofauna– associada. Connexió entre les dues millors poblacions de la península Ibèrica de llangardaix pirinenc (*Lacerta agilis*). Interès regional.
- 2. Baga de la Molina.

Massa forestal subalpina important i diversa, amb l'avetosa més ben conservada de la Cerdanya, una raresa en el conjunt dels Prepirineus orientals. Bona representativitat de la fauna característica –especialment ornitofauna– dels ambients subalpins pirinencs. Interès regional.

– 3. Prats de Talltorta i Soriguerola.

Prats de dall delimitats per arbres de ribera com a element característic de la Cerdanya. Elevat valor ecològic per l'alta biodiversitat del conjunt de prats de dall i bosc de ribera en les immediacions d'un tram del Segre ben conservat i incorporat a la Xarxa Natura 2000. Interès local.

– 4. Prats i mines de lignit de Sanavastre.

Prats de dall arbrats i bosc de ribera amb bon estat de conservació. Complementa l'espai protegit per la Xarxa Natura 2000, limitat als ambients estrictament fluvials. Presència de la geozona de les mines de lignit de Sanavastre, inundada per aflorament de l'aqüífer, d'importància per al pas d'ornitofauna migratòria i per la presència de vegetació submergida. Existència de conreus herbacis de secà al seu extrem oriental amb presència d'avifauna pròpia d'ambients estèpics o cerealístics. Interès comarcal.

– 5. Prats d'All i Ger.

Prats de dall delimitats per marges arbrats, element característic de la plana ceretana. Provisió de continuïtat dels ambients de ribera inclosos a la Xarxa Natura 2000, complementant la funció del Segre com a corredor fluvial. Continuïtat amb l'espai del PEIN dels Tossals d'Isòvol i Olopte. Interès regional.

– 6. Serra dels Corral Blancs.

Presència i concentració de gran quantitat d'espècies de vertebrats de gran interès. Presència d'un hàbitat (les vernedes) prioritari segons la Directiva d'Hàbitats. Connexió entre les terres altes de l'entorn del Puigpedrós (espai del PEIN de Tossa Plana de Lles-Puigpedrós) i les terres baixes de la plana a la vora del Segre. Interès comarcal.

– 7. Prats d'All i Olopte.

Valor paisatgístic i ecològic dels prats de dall amb marges arbrats. Connectivitat entre la Serra dels Corral Blancs i la ribera del Segre en una zona amb pressió urbanística creixent. Valor paisatgístic de la geozona de badlands dels Esterragalls d'Olopte i All, de gran espectacularitat. Interès regional.

– 8*. La Valirota.

Connectivitat entre el Cadí-Moixeró i la ribera del Segre seguint el curs de la Valirota, afluent d'aquest, i abastant la franja de prats de dall més propera –parcialment amb marges arbrats–, en una zona amb un important creixement urbanístic. Interès comarcal.

– 9. Prats d'Urús.

Valor biològic i paisatgístic de la presència de prats de dall amb marges arbrats amb peus de gran diàmetre i de pastures. Inclusió de formacions forestals, en general poc madures, per raó de la connectivitat entre el Parc Natural del Cadí-Moixeró i les parts més baixes. Interès comarcal.

– 10. Serrat de Castellar.

Raresa dels erms que, fonamentalment, inclou, resultat de l'abandonament d'antics conreus de secà, amb presència d'espècies de flora i fauna de marcat caràcter mediterrani. Connectivitat entre el Cadí-Moixeró i la plana, aconseguida mitjançant la successió de diversos espais. Interès comarcal.

– 11. Tossal de Baltarga.

Valor paisatgístic com a talaia sobre la plana i el Segre, emmarcats per muntanyes als extrems septentrional i meridional. Connectivitat entre la ribera del Segre i, mitjançant altres espais, el Cadí-Moixeró. Interès comarcal.

– 12. Conca del riu Duran.

Bon estat de conservació amb gradient altitudinal important, que ofereix un nombre notable d'ambients diferents, amb varietat d'espècies de flora i fauna, amb especial importància de l'avifauna. Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles-Puigpedrós i les parts baixes de la comarca. Interès comarcal.

- 13. Prats de dall de Bellver.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats en una zona amb gran pressió urbanística. Compleció de les funcions del Segre, ampliant-ne la franja protegida. Interès regional.
- 14. L'Ingla - Fou de Bor.
Gran diversitat d'hàbitats (alguns d'interès prioritari, com les vernedes). Existència de la Fou de Bor, un dels conjunts de coves més importants de la Península Ibèrica. Connectivitat entre el Parc Natural del Cadí-Moixeró i la plana fluvial. Interès regional.
- 15. Prats i Boscos de Ribera de Bellver i Prullans.
Reforçament del Segre com a connector ecològic. Presència d'una de les taques de bosc de ribera més extenses de la Cerdanya. Interès comarcal.
- 16. Vall de la Llosa.
Valor paisatgístic, incrementat per un bon estat de conservació i un gradient altitudinal important. Valor biològic, especialment per l'equilibri entre els ambients naturals i els d'origen antròpic. Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles-Puigpedrós i el de les Riberes de l'Alt Segre. Interès regional.
- 17. La Batllia.
Valor paisatgístic, especialment en una zona de creixement urbanístic. Manteniment del bon estat dels rius que solquen l'espai. Connectivitat entre la Serra del Cadí i el Segre. Interès regional.
- 18. Pla d'Arenes i de Sant Marc.
Efecte mosaic, amb increment de biodiversitat, per l'alternança de prats de dall amb marges arbrats i conreus extensius herbacis de secà. Presència de bosc de ribera en bon estat de conservació. Posició estratègica en una zona fortament antropitzada al sector oriental de la comarca. Interès comarcal.
- 19. Prats de Llivia.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats (absents parcialment). Conservació d'una bona mostra davant la regressió soferta en els darrers temps. Interès comarcal.
- 20. Prats de Gorguja.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats (absents parcialment). Connectivitat del riu Er, afluent del Segre, especialment important atesa la característica de l'enclavament de Llivia. Interès comarcal.
- 21*. Coll de Saig.
Connectivitat entre el Cadí i el Segre que, en cas contrari, quedaria tallada entre els espais del Serrat de Castellar i el Tossal de Baltarga. Presència d'espècies pròpies d'ambients estèpics i cerealístics, atesa la seva ocupació per conreus herbacis extensius de secà. Interès local.
- 22*. Riu d'Aravó.
Dificultat en definir espais d'interès natural en una àrea molt antropitzada, per tant, amb connexions ecològiques escasses. Interès local.
- 23*. Muntanya del Paborde i Clot de les Carboneres.
Connectivitat entre l'Obaga de Saltèguet i la de la Molina amb continuïtat de la massa forestal. Interès comarcal.

- 24*. Riu d'Alp.
Connectivitat fluvial entre les terres altes de les obagues de la Tossa d'Alp i la vora del Segre en un territori altament antropitzat. Interès local.
- 25. El Segre entre Martinet i l'Alt Urgell.
Valors naturals, inaccessibilitat relativa i connectivitat en un tram del Segre no inclòs a la Xarxa Natura 2000 ni al PEIN. Condicions favorables a la presència de fauna fluvial d'interès. Interès comarcal.
- 26*. Conca del Riu del Moli.
Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles- Puigpedrós i les riberes del Segre. Bon estat de conservació amb gradient altitudinal important, que ofereix un nombre notable d'ambients diferents, amb varietat d'espècies de flora i fauna.
- 27*. El Segre entre el Pla de Soriguera i França.
Connectivitat del Segre com a element estructurador del territori comarcal. Interès regional.
- 28*. Torrent dels Estanys i Torrent de la mata de l'Os.
Connectivitat entre les terres altes de Guils amb la ribera del Segre. Interès comarcal.
- 29*. Torrent de Montagut i Muntanya de Saltèguet.
Connectivitat entre el domini de boscos i pastures i la plana agrícola. Diversitat d'ambients, amb predomini dels forestals. Presència de fauna associada. Interès comarcal.
- 30. Les Planes d'Age.
Preservació de l'ús agrícola (prats de dall amb marges arbrats i conreus herbacis extensius de secà) en sòls amenaçats pel creixement urbanístic de l'entorn de Puigcerdà. Existència de cursos fluvials importants amb boscos de ribera associats. Ampliació de la connectivitat del Segre. Interès comarcal.
- 31*. Serrat de les Maleses i Serrat Moster.
Connectivitat entre el Parc Natural del Cadi-Moixeró i la ribera del Segre. Interès comarcal.
- 32. Bosc de Guils.
Singularitat d'un espai forestal d'alta muntanya, amb predomini (més del 75% de la seva superfície) de les pinedes de pi negre, que comporten la presència de fauna d'interès pròpia dels ambients forestals subalpins. Interès comarcal.
- 33*. Torrent de la Farga Vella.
Connectivitat entre les terres altes del nord i la ribera de Segre, complementant l'espai de la vall del riu Duran, més antropitzada. Interès comarcal.
- 34*. Puig de les Forques i Serrat de les Llançanes.
Connectivitat entre els boscos i pastures del sud i la plana agrícola. Diversitat d'ambients, amb predomini dels forestals. Presència de fauna associada. Interès comarcal.

(*) Els àmbits identificats amb el símbol asterisc corresponen als connectors de la xarxa, i aquells sense l'asterisc corresponen al espais d'interès natural.

2.2. POBLACIÓ, SOCIETAT I ECONOMIA

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla i, d'acord amb l'article 69.2 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, en el seu punt b)4rt, la memòria d'informació urbanística ha de contenir les característiques de la població assentada sobre el territori, condicions econòmiques i socials i previsions de la seva evolució. L'anàlisi de la població ha de recollir les dades relatives a població femenina i grups d'edat, i als tipus de llars i la seva possible evolució futura.

2.2.1. Demografia i població

2.2.1.1. Anàlisi de l'evolució de la població a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran.

Segons es recull al el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA), respecte el pes demogràfic de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran,

"En l'actualitat, l'Alt Pirineu i Aran té menys població censada que la que tenia a mitjan segle XIX. El pes de la població de l'àmbit és feble: en un territori que és gairebé el 20% del territori català, hi resideix només l'1% de la població de Catalunya. Malgrat es detecta una certa millora demogràfica del conjunt de l'àmbit respecte a les darreres dècades, el seu pes relatiu dins el conjunt de Catalunya continua disminuint perquè el conjunt de Catalunya creix més de pressa que el Pirineu. Hi ha força indicis que el baix pes demogràfic de l'àmbit no ateny la massa crítica suficient per garantir un dinamisme socioeconòmic prou vigorós, per a garantir la igualtat d'oportunitats amb d'altres territoris, per a crear teixit associatiu, per a crear estructures d'autoorganització. En aquest context, la diàspora pirinenca (sovint amb estudis), els residents temporals (sovint socialment i econòmicament influents) i els de fora l'àmbit poden tenir, sovint, més veu que els propis residents en el territori."

Afegeix,

"L'Alt Pirineu i Aran té un feble pes demogràfic dins una Catalunya que concentra el 70% de la seva població a la regió metropolitana de Barcelona, en un territori que és només el 10% del territori català.

L'Alt Pirineu i Aran, amb poc més de 62.000 habitants, l'1% de la població de Catalunya, gestiona pràcticament el 18% del territori català. Aquestes ratios posen de manifest el risc d'un baix dinamisme socioeconòmic, si no s'arriba a fixar en el territori prou massa crítica per a garantir una gestió de l'àmbit des del propi territori i unes polítiques d'equipaments i de prestació de serveis socialment dignes i econòmicament sostenibles.

Durant la darrera dècada, l'Alt Pirineu i Aran ha tingut un major creixement relatiu que les Terres de l'Ebre, la plana de Lleida, les comarques centrals o l'àmbit metropolità de Barcelona. La regressió barcelonina del quinquenni 1991-1996 va produir que el creixement pirinenc fos també superior al del conjunt de Catalunya. Tanmateix, en el quinquenni 1996-2001, l'Alt Pirineu i Aran ha tingut un creixement relatiu inferior al que va tenir en el quinquenni anterior, a l'inrevés del que ha succeït en la majoria dels altres àmbits territorials, i el seu creixement ha estat per sota del del conjunt de Catalunya. A tall de conclusió: l'Alt Pirineu i Aran, malgrat créixer, ho fa per sota de la mitjana catalana i continua perdent pes relatiu."

... "Si antany, durant l'edat mitjana, els Pirineus van estar superpoblats, des de mitjan segle XIX fins a la darrerria del segle XX els Pirineus han patit un veritable èxode demogràfic només atenuat, al principi del segle, per una insdustrialització que, d'altra banda, tampoc no arribà a consolidar-se. Avui, la majoria de les comarques de l'Alt Pirineu i Aran encara estan per sota de la població que tenien l'any 1950 mentre que, en canvi, durant aquest període, el conjunt de Catalunya ha crescut molt i té quasi un 200% més de la població que tenia el 1950. Només la Cerdanya, que mai no ha estat per sota de la població que tenia el 1950, i la Val d'Aran, que durant la dècada dels noranta ja va recuperar-la, s'escapen d'aquesta tònica.

Tanmateix, el cens de població 2001 sembla indicar un canvi de tendència per a l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça, que començarien a remuntar. El Pallars Jussà

no ha guanyat població però sembla que s'ha frenat, finalment, la tendència negativa de dècades anteriors. Tanmateix, malgrat que les dades del darrer decenni conviden a l'esperança, cal ser prudent encara, davant l'evidència que el quinquenni 1996-2001, com ja s'ha dit, no ha estat tan positiu per al Pirineu com ho va ser el quinquenni anterior."

... "Durant la darrera dècada han crescut les àrees més alpines i/o turístiques de l'àmbit: la Val d'Aran, la vall de Boí, el Pallars Sobirà, l'Urgellet, les valls del Cadí i la Cerdanya. De fet, les comarques més turístiques de l'Alt Pirineu i Aran es troben entre les de major creixement relatiu de Catalunya. Per contra, els municipis de la franja territorial que correspondria al Prepirineu han continuat perdent pes demogràfic. S'aprecia, també, que els creixements que s'han produït gairebé sempre han estat la conseqüència del component migratori i, només molt rarament, del component vegetatiu.

Entre les àrees que creixen, la situació és, tanmateix, desigual. L'anàlisi del comportament demogràfic del darrer quinquenni respecte al del quinquenni precedent sembla indicar que la Val d'Aran, tot i seguir creixent, comença a moderar el fort creixement del període precedent, que la vall de Boí i el Pallars Sobirà mantenen un creixement sostingut i distribuït, que la Cerdanya s'accelera els darrers anys, que la subcomarca de l'Urgellet s'estanca i que es detecta un cert creixement a les valls del Cadí.

Segons especifica el PTAPA, actualment, deu municipis concentren el 60% dels habitants de l'Alt Pirineu i Aran i aquesta és una tendència creixent. Progressivament, a vegades d'una manera accelerada, els petits nuclis de més alçada i de les valls laterals s'estan despoblant a favor dels pobles del fons de la vall principal o les vil·les mercat i les capitals de comarca."

També indica que dels 77 municipis que té l'Alt Pirineu i Aran, pràcticament el 50% de la població es concentra en cinc municipis, la Seu d'Urgell (17,4%), Puigcerdà (11,2%), Tremp (8,3%), Vielha e Mijaran (6,4%), i la Pobla de Segur (4,45). Segons es reflecteix al plànol indicatiu següent:

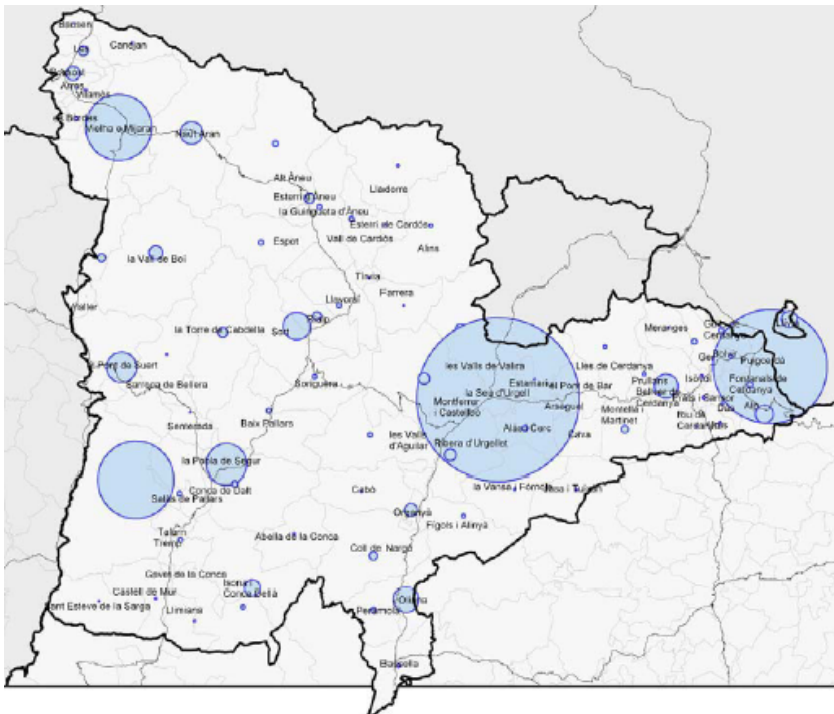

Figura. Distribució de la població 2004 a l'Alt Pirineu i Aran.
Font: Poblament i estructura urbana PTAPA.

Mentre l'evolució demogràfica dels municipis segueix la lògica pròpia d'una franja alpina i turística i una franja prepirinenca, l'evolució dels petits nuclis de població és molt difícil de correlacionar amb aquestes macrovariables o d'altres variables més clàssiques com la proximitat a la xarxa bàsica de carreteres o a les principals polaritats urbanes de l'àmbit..

Respecte l'activitat econòmica i els serveis existents resalta que, després d'unes dècades en què s'han anat despoblant els petits pobles de les valls laterals i la població s'ha anat concentrant al fons de les valls principals i en les viles mercat, es detecta una població, sovint nouvinguda, que s'instal·la als petits nuclis. Es detecta doncs que els sistemes d'assentaments comencen a funcionar com a sistemes i la residència es va deslligant del lloc on hi ha l'activitat o els serveis.

2.2.1.2. Anàlisi de l'evolució de la població a la comarca de la Cerdanya.

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya indica que, actualment, els nuclis de Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren pràcticament el 60% de la població total. En el cas de la capital, la seva població representa el 50% de la total. El municipi d'Isòvol representa l' 1,7% de la població total de la comarca (dades de l'any 2011).

Respecte als nuclis tradicionals disseminats fa rellevància a la tendència dels darrers anys cap al seu despoblament a favor dels fons de les valls i de la capital.

També indica en canvi que el desenvolupament del turisme ha comportat el rejuveniment de l'estructura demogràfica i demostra que el reequilibri és possible en les comarques de muntanya. També destaca que, a més d'aquestes peculiaritats, el pes poblacional en períodes de vacances o caps de setmana perllongats, augmenta considerablement, agreujant la possibilitat de fer previsions.

Finalment, indica que les dades semblen confirmar l'existència d'una economia desdoblada, d'una banda en el sector industrial i agrari lligat a la població censada, i de l'altra en un sector turístic i de serveis i construcció vinculat a la població flotant.

2.2.1.3. Anàlisi de l'evolució de la població al municipi d'Isòvol.

L'evolució de la població.

El ritme de creixement de població del municipi de Isòvol obté una forta empenta a partir de l'any 2005, després d'un període de vint anys d'estancament. A partir d'aquest moment inicia un fort creixement que arriba a suposar un 60% fins a l'any 2011.

El creixement demogràfic a Isòvol segueix una evolució amb certs paral·lelismes amb l'evolució del conjunt de la comarca de La Cerdanya, fins a assolir un increment del 50% de la població, i en menor mesura dins l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran i Catalunya, que manifesten un creixement també significatiu però més moderat en comparació, amb creixements que s'acosten al 25%.

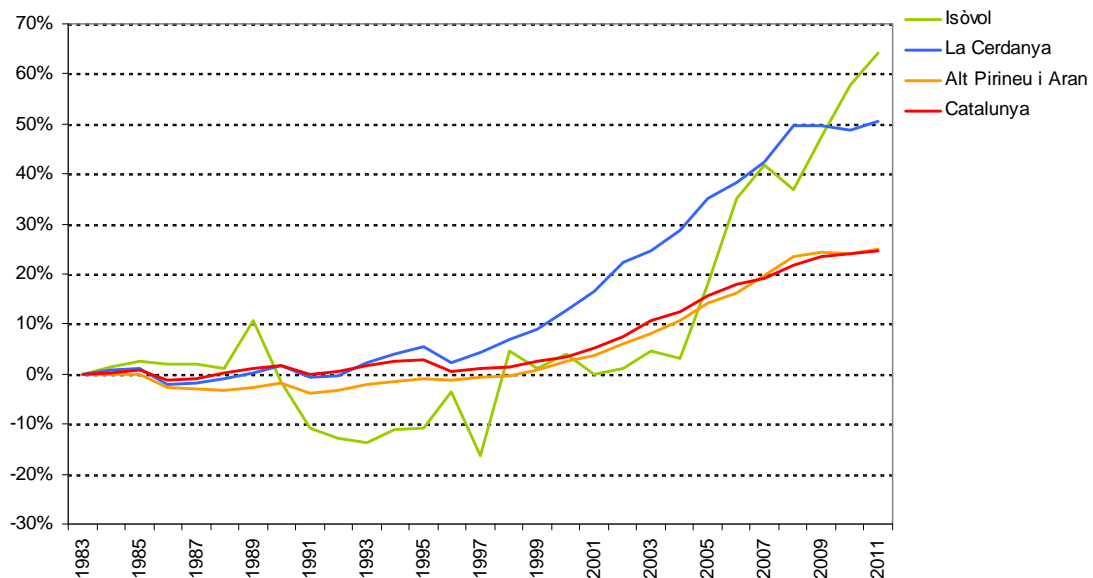
Isòvol és el desè municipi en termes de població a la comarca de la Cerdanya (dades de 2011), situat per darrera de la capital de comarca, Bellver de Cerdanya, Alp, Llívia, Montellà i Martinet, Guils de Cerdanya, Ger, Fontanals de Cerdanya i Bolvir. Puigcerdà, amb 8.802 habitants contabilitzats l'any 2011, és el municipi més poblat de la comarca.

A continuació es mostren les dades relatives a l'evolució de la població empadronada al municipi d'Isòvol, a la comarca de la Cerdanya, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i a Catalunya.

Població. Període 1983-2011

	Isòvol	La Cerdanya	Alt Pirineu i Aran	Catalunya
1983	196	12.472	61.743	6.055.526
1984	199	12.557	61.691	6.077.114
1985	201	12.611	61.642	6.105.191
1986	200	12.200	60.006	5.978.638
1987	200	12.252	59.879	6.001.525
1988	198	12.340	59.814	6.077.730
1989	217	12.505	60.090	6.125.324
1990	193	12.676	60.604	6.156.632
1991	175	12.396	59.382	6.059.494
1992	171	12.423	59.805	6.082.030
1993	169	12.770	60.456	6.158.677
1994	174	12.987	60.841	6.208.581
1995	175	13.155	61.251	6.226.869
1996	189	12.757	61.067	6.090.040
1997	164	13.011	61.401	6.125.339
1998	205	13.324	61.536	6.147.610
1999	198	13.582	62.307	6.207.533
2000	204	14.055	63.253	6.261.999
2001	196	14.516	64.067	6.361.365
2002	198	15.266	65.537	6.506.440
2003	205	15.540	66.665	6.704.146
2004	202	16.065	68.386	6.813.319
2005	231	16.862	70.470	6.995.206
2006	265	17.235	71.835	7.134.697
2007	278	17.744	73.906	7.210.508
2008	268	18.658	76.287	7.364.078
2009	289	18.656	76.828	7.475.420
2010	309	18.549	76.662	7.512.381
2011	322	18.783	77.189	7.539.618
Increment d'habitants 1983-2011	126	6.311	15.446	1.484.092

**Increment de població
1983-2011**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

A la taula s'observa com l'any amb menys població recau al 1997, amb 164 habitants, i que en els catorze anys següents l'increment ha estat de 158 habitants, suposant un considerable

creixement relatiu del 96%, doblant-se pràcticament la població. La dinamització de l'activitat turística i la construcció que l'ha acompanyat han estat un element dinamitzador determinant per explicar aquesta situació, al igual que al conjunt de la comarca, incorporant-se i en part desplaçant l'activitat agrícola que li era pròpia.

Respecte a la distribució en els diferents nuclis del municipi la major part de la població resideix al nucli d'All, i en menor mesura els nuclis d'Isòvol i Olopte. A l'any 2005, sobre un total de 231 habitants, 146 residien a All, 45 a Olopte, i 40 a Isòvol, segons com queda reflectit a la taula següent.

Població distribuïda per nuclis. Any 2005

	Habitants	%
All	146	63,20%
Isòvol	40	17,32%
Olopte	45	19,48%
TOTAL	231	100,00%

Font de les dades: Municat (Sistema d'informació d'administració local)

L'evolució de la població, per grups d'edat.

L'estructura d'edats a Isòvol manifesta una estructura similar a l'existent a la comarca de la Cerdanya, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i a Catalunya, amb un notable increment del pes de la població compresa en el grup d'edat entre 15 i 64 anys, i un cert augment de la població de 65 anys i més. En canvi, el tram de població entre 0 i 14 anys ha disminuït significativament. Al gràfic següent s'observa aquesta situació.

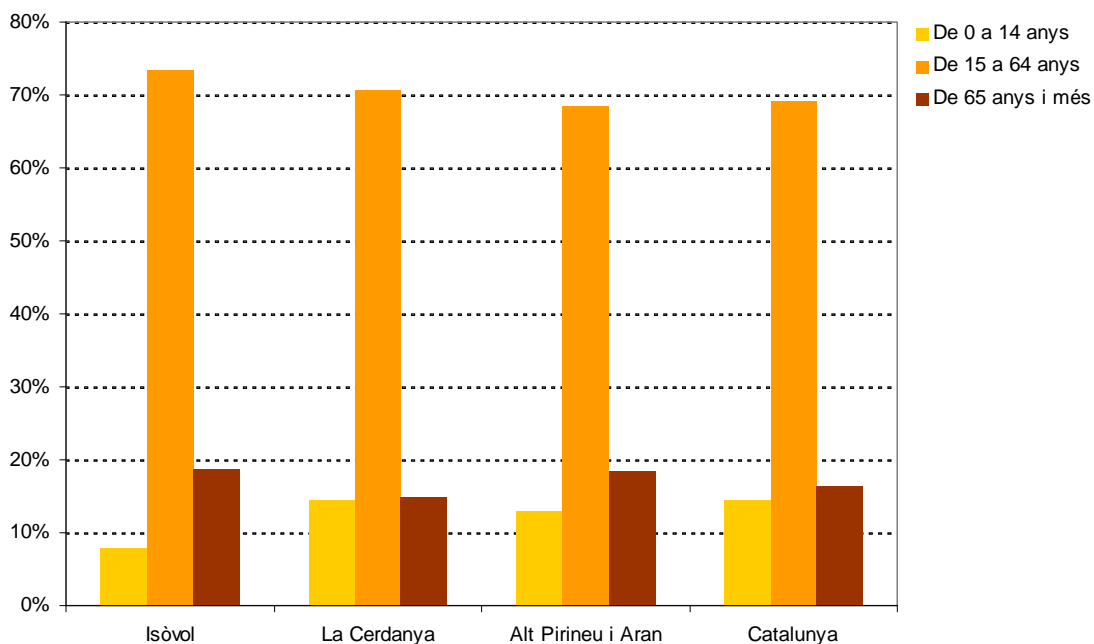
Població per grups d'edat a l'any 2007

	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Isòvol	22	204	52	278
La Cerdanya	2.550	12.548	2.646	17.744
Alt Pirineu i Aran	9.587	50.683	13.636	73.906
Catalunya	1.046.915	4.979.965	1.183.628	7.210.508

Percentatge de població per grups d'edat a l'any 2007

	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Isòvol	7,91%	73,38%	18,71%	100,00%
La Cerdanya	14,37%	70,72%	14,91%	100,00%
Alt Pirineu i Aran	12,97%	68,58%	18,45%	100,00%
Catalunya	14,52%	69,07%	16,42%	100,00%

Percentatge de població per grups d'edat a l'any 2007

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

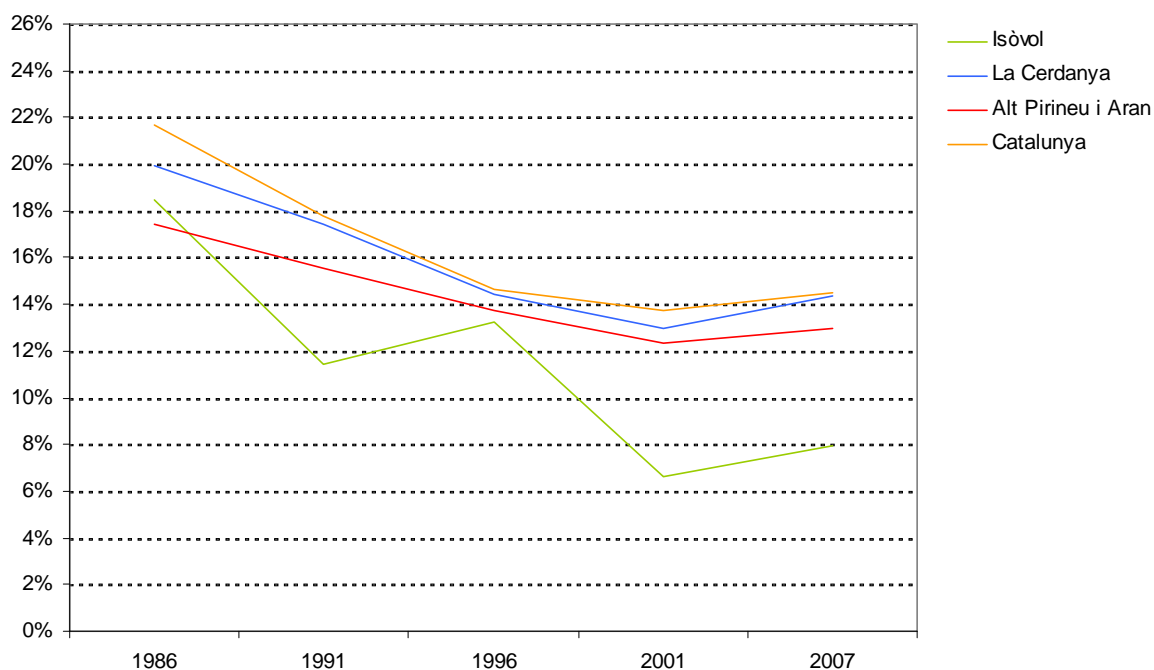
L'evolució de la població manté una dinàmica paral·lela en el conjunt del territori català, fruit de la important transformació social i productiva que ha acompanyat a la implantació de la democràcia i l'obertura internacional cap a un sistema capitalista encapçalat per es regions econòmicament més desenvolupades.

A partir de l'evolució del pes dels diferents grans grups d'edat es posa de manifest la transformació demogràfica a diferents escales.

Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

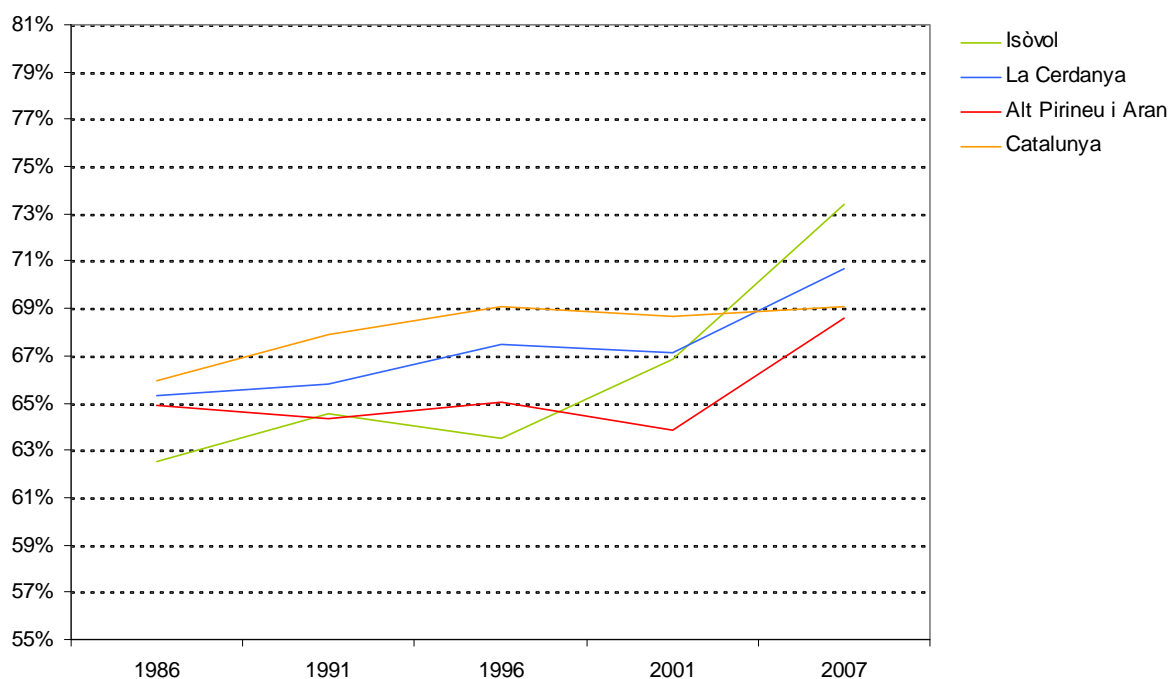
	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Isòvol	1986	37	125	38	200
	1991	20	113	42	175
	1996	25	120	44	189
	2001	13	131	52	196
	2007	22	204	52	278
La Cerdanya	1986	2.428	7.969	1.775	12.200
	1991	2.162	8.158	2.076	12.396
	1996	1.839	8.610	2.308	12.757
	2001	1.884	9.746	2.528	14.516
	2007	2.550	12.548	2.646	17.744
Alt Pirineu i Aran	1986	10.473	38.923	10.491	60.006
	1991	9.215	38.209	11.958	59.382
	1996	8.372	39.704	12.991	61.067
	2001	7.925	40.921	13.816	64.067
	2007	9.587	50.683	13.636	73.906
Catalunya	1986	1.295.763	3.942.834	736.966	5.978.638
	1991	1.076.278	4.115.905	867.311	6.059.494
	1996	892.431	4.205.903	991.706	6.090.040
	2001	872.833	4.366.994	1.103.283	6.361.365
	2007	1.046.915	4.979.965	1.183.628	7.210.508

Evolució de la població. Grup d'edat entre 0 i 14 anys

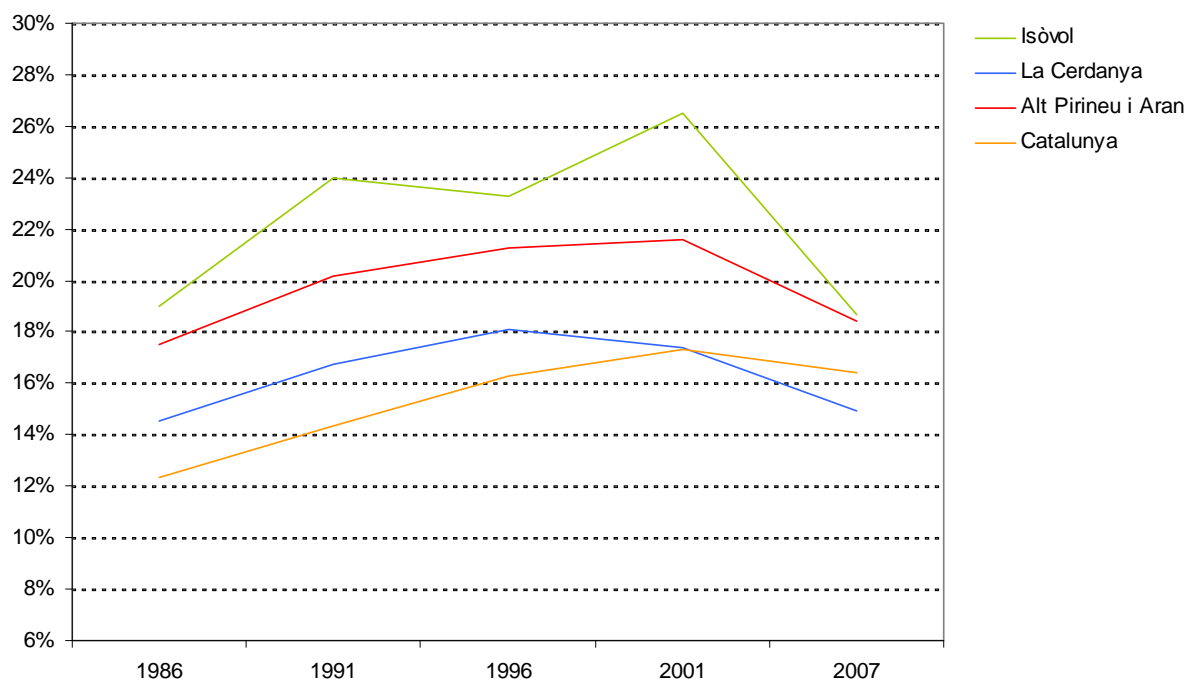
Com queda palès al gràfic anterior el tram de població més jove ha sofert una considerable i constant disminució fins a l'any 2001, amb una tendència a equilibrar-se al voltant del 12 i 14% del conjunt de la població en tots els àmbits territorials analitzats.

Evolució de la població. Grup d'edat entre 15 i 64 anys

El tram de població més productiu, el comprès entre els 15 i els 64 anys, ha experimentat un canvi constant però més lent increment en tots els àmbits d'estudi fins a l'any 1996, amb una estabilització i fins i tot retrocés fins a l'any 2001 en el cas de la Cerdanya i l'Alt Pirineu. En canvi a partir d'aquest any s'ha manifestat un fort increment en el conjunt d'àmbits situats en a l'Alt Pirineu i Aran, desmarcant-se de les dades obtingudes per al conjunt del territori català.

Evolució de la població. Grup d'edat de 65 anys i més

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Gràfic: elaboració pròpia.

El tram de població més gran manifesta una evolució a l'alça en els primers quinze anys d'estudi, entre l'any 1986 i l'any 2001, i una correcció a l'any 2007 que n'equilibra el pes tret del cas del conjunt de Catalunya, on tot i mostrar una certa correcció s'incrementa en més de tres punts percentuals respecte l'any 1986.

L'evolució de la població, per sexes.

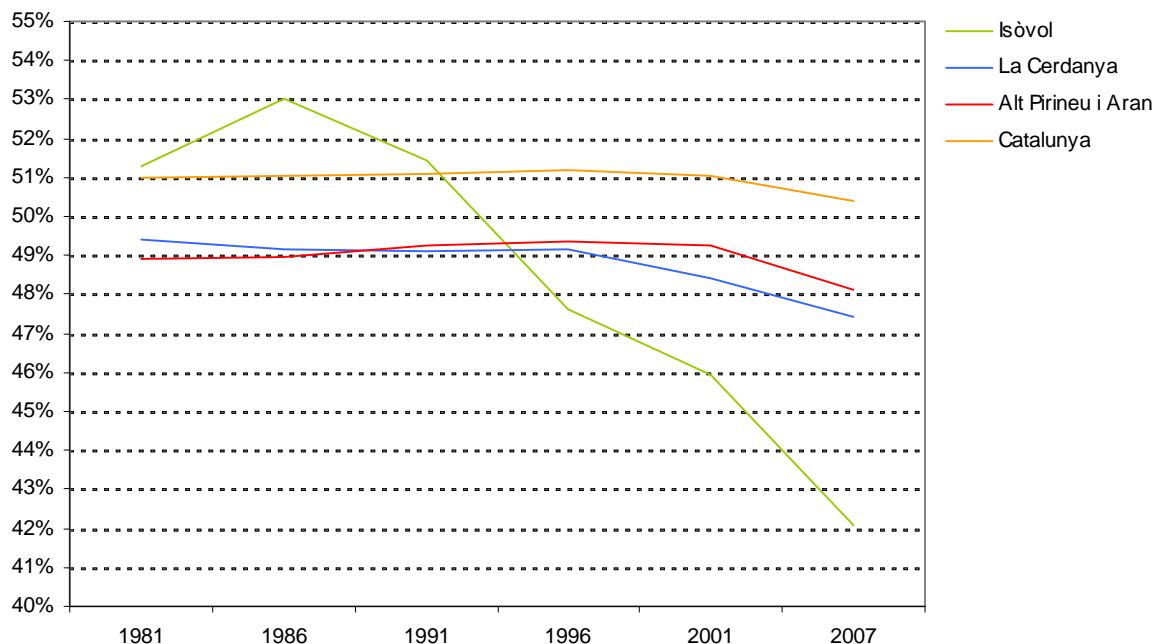
La composició de la població segons el sexe manifesta un considerable equilibri, amb la peculiaritat que si ve al conjunt del territori català el nombre de dones és lleugerament superior al d'homes, en el conjunt d'àmbits de l'Alt Pirineu i Aran estudiats les xifres mostren una major presència d'homes que de dones, en especial al municipi d'Isòvol. En tots els casos la tendència dels darrers anys ha estat la disminució del pes de les dones sobre el conjunt de la població.

Al municipi d'Isòvol doncs l'increment de població dels darrers anys s'ha donat en ambdós sexes, amb un increment de 65 homes i de 16 dones, fet que ha desequilibrat ostensiblement l'equilibri existent a l'any 1981 fins a assolir a l'any 2007 unes xifres descompensades, on la població masculina suposa el 58% de la població per el 42% de la població femenina. Als darrers anys aquest fenomen s'ha donat a tots els àmbits territorials d'estudi.

Evolució de la població per sexes. Valors absoluts

	Any	Sexe		Total
		Homes	Dones	
Isòvol	1981	96	101	197
	1986	94	106	200
	1991	85	90	175
	1996	99	90	189
	2001	106	90	196
	2007	161	117	278
La Cerdanya	1981	6.090	5.951	12.041
	1986	6.204	5.996	12.200
	1991	6.309	6.087	12.396
	1996	6.483	6.274	12.757
	2001	7.302	6.856	14.158
	2007	9.327	8.417	17.744
Alt Pirineu i Aran	1981	31.363	30.039	61.402
	1986	30.639	29.367	60.006
	1991	30.143	29.239	59.382
	1996	30.938	30.129	61.067
	2001	31.787	30.875	62.662
	2007	38.338	35.568	73.906
Catalunya	1981	2.920.102	3.036.312	5.956.414
	1986	2.927.889	3.050.749	5.978.638
	1991	2.962.942	3.096.552	6.059.494
	1996	2.971.789	3.118.251	6.090.040
	2001	3.106.531	3.236.579	6.343.110
	2007	3.578.176	3.632.332	7.210.508

Evolució del percentatge de dones sobre el total de la població 1981-2007

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

En els grans grups d'edat el desequilibri manifest entre l'evolució de la població masculina i femenina es posa de manifest en el col·lectiu de persones compreses entre els 15 i els 64 anys, tal i com es recull a les següents taules.

HOMES. Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Isòvol	1981	18	63	15	96
	1986	20	57	17	94
	1991	12	54	19	85
	1996	12	69	18	99
	2001	5	80	20	105
	2007	16	126	19	161
La Cerdanya	1981	1.405	3.999	665	6.069
	1986	1.252	4.143	795	6.190
	1991	1.163	4.230	916	6.309
	1996	992	4.413	1.078	6.483
	2001	1.015	5.133	1.154	7.302
	2007	1.373	6.765	1.189	9.327
Alt Pirineu i Aran	1981	6.234	20.493	4.508	31.235
	1986	5.372	20.249	4.959	30.580
	1991	4.765	19.685	5.693	30.143
	1996	4.331	20.342	6.265	30.938
	2001	4.119	21.296	6.372	31.787
	2007	5.085	27.090	6.163	38.338
Catalunya	1981	764.059	1.890.395	261.933	2.916.387
	1986	667.073	1.964.593	294.698	2.926.364
	1991	557.342	2.052.339	353.261	2.962.942
	1996	455.468	2.103.142	413.179	2.971.789
	2001	448.235	2.197.871	460.425	3.106.531
	2007	539.151	2.542.389	496.636	3.578.176

DONES. Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Isòvol	1981	18	66	17	101
	1986	17	68	21	106
	1991	20	113	42	175
	1996	13	51	26	90
	2001	4	50	30	84
	2007	6	78	33	117
La Cerdanya	1981	1.291	3.772	872	5.935
	1986	1.176	3.826	980	5.982
	1991	999	3.928	1.160	6.087
	1996	847	4.197	1.230	6.274
	2001	869	4.613	1.374	6.856
	2007	1.177	5.783	1.457	8.417
Alt Pirineu i Aran	1981	5.862	19.024	5.013	29.899
	1986	5.101	18.674	5.532	29.307
	1991	4.450	18.524	6.265	29.239
	1996	4.041	19.362	6.726	30.129
	2001	3.806	19.625	7.444	30.875
	2007	4.502	23.593	7.473	35.568
Catalunya	1981	720.715	1.920.019	391.516	3.032.250
	1986	628.690	1.978.241	442.268	3.049.199
	1991	518.936	2.063.566	514.050	3.096.552
	1996	436.963	2.102.761	578.527	3.118.251
	2001	424.598	2.169.123	642.858	3.236.579
	2007	507.764	2.437.576	686.992	3.632.332

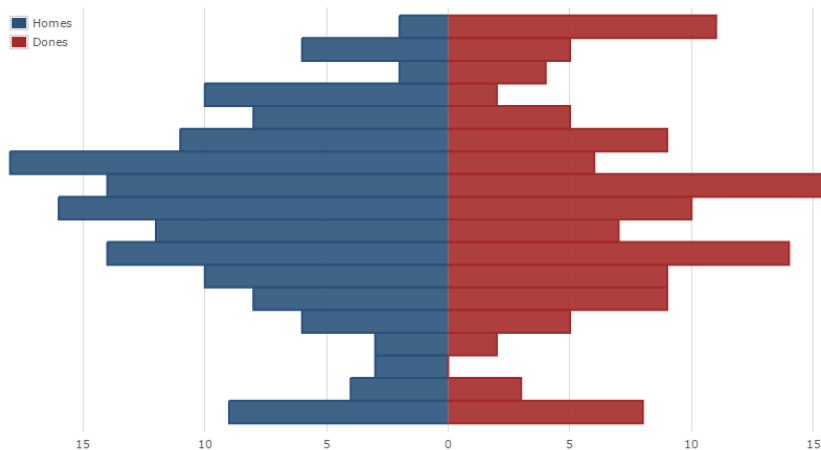
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taules: elaboració pròpia.

Les respectives corbes demogràfiques manifesten aquesta situació en grups de població de cinc anys i separant-les per sexe.

A Isòvol

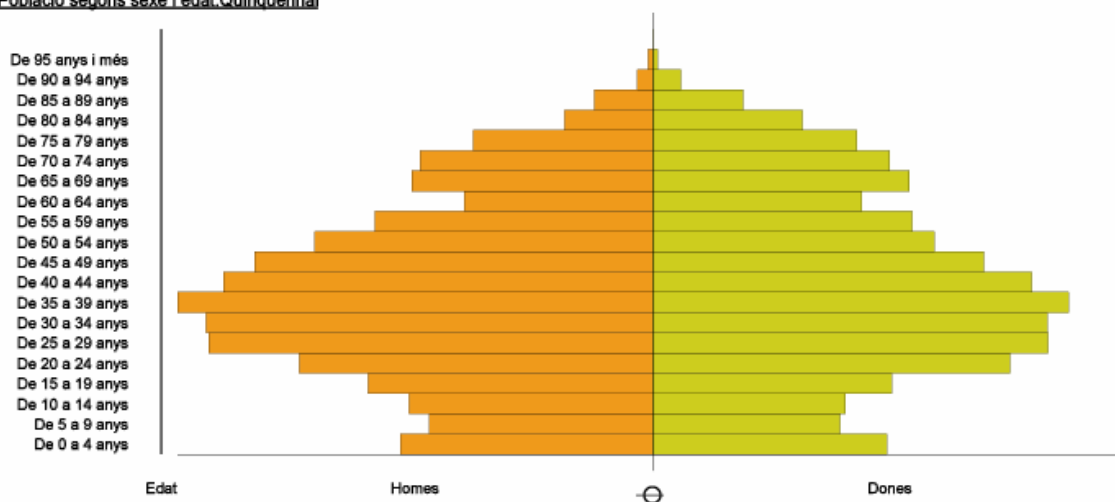
Població per sexe i edat quinquennal. Isòvol. 2015

Font: Idescat. Padró municipal d'habitants.

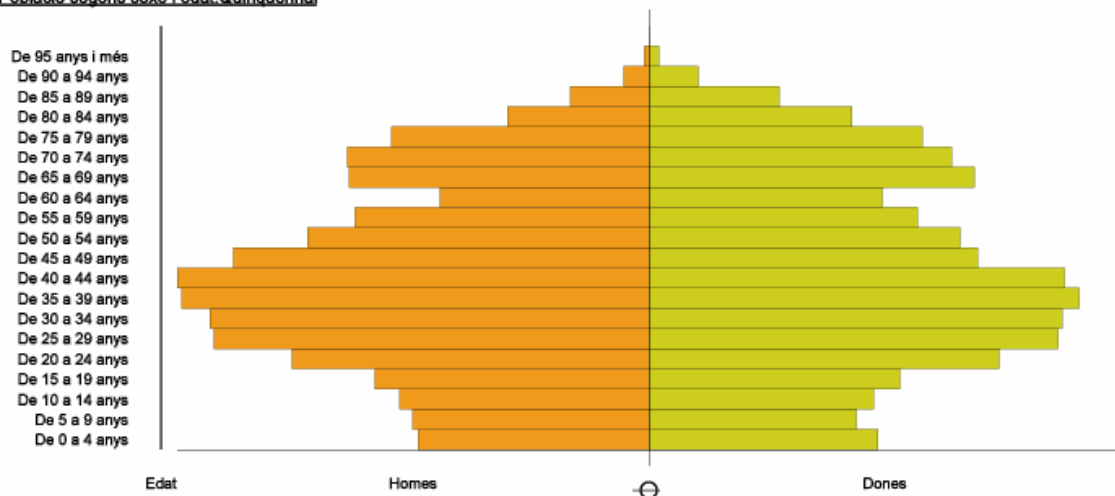
A la Cerdanya

Població segons sexe i edat. Quinquennal

A L'Alt Pirineu i Aran

Població segons sexe i edat. Quinquennal

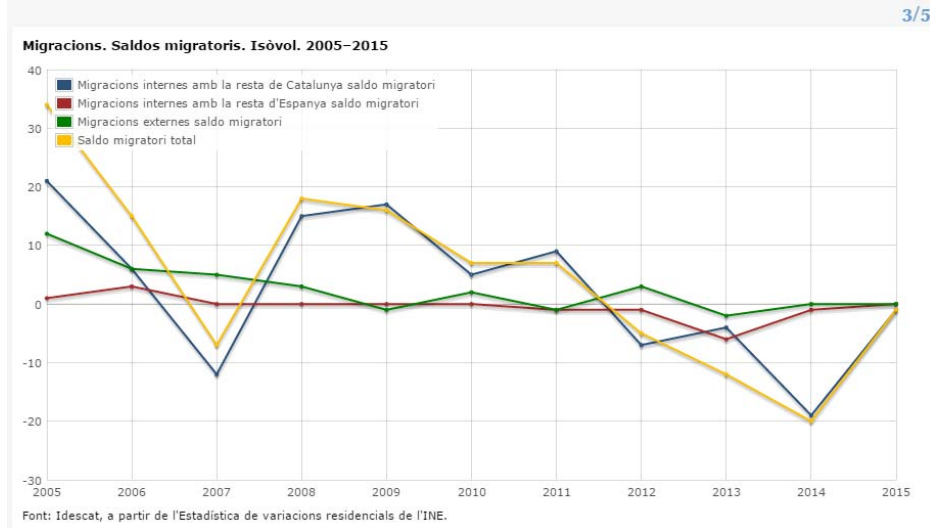
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Les diferents corbes demogràfiques posen de manifest que mentre al conjunt de Catalunya existeix una corba piramidal amb la base en el grup de població entre 25 i 29 anys, en la resta d'àmbits territorials l'estructura de la població és més irregular. Tanmateix, tant a l'Alt Pirineu i

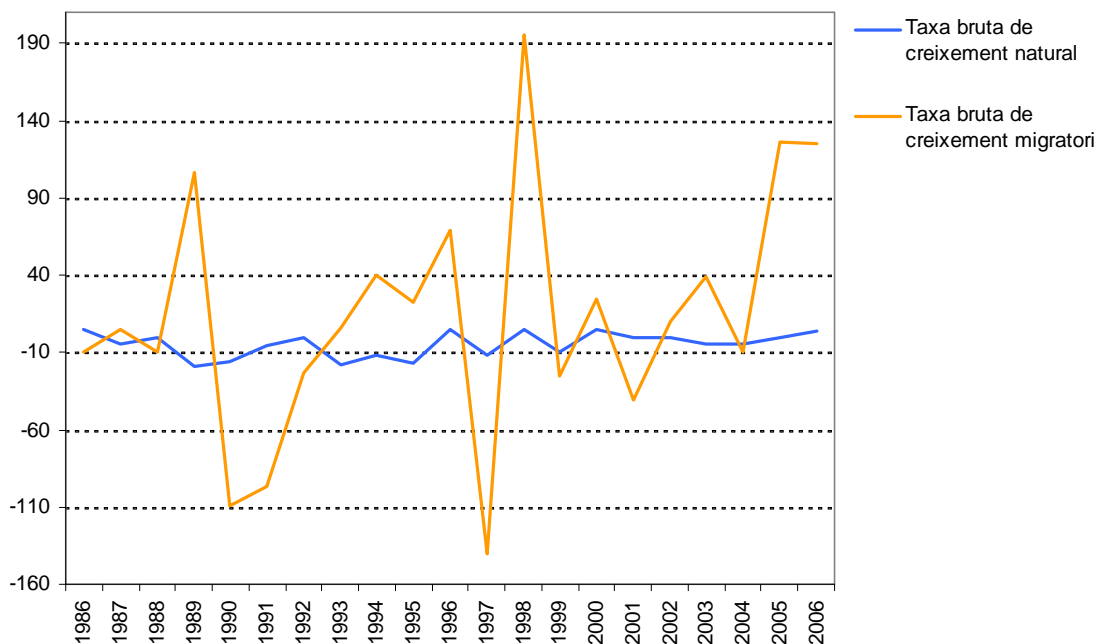
Aran com a la Cerdanya la població entre 25 i 49 anys es manté relativament equilibrada entre els sexes, i a Isòvol es desequilibra considerablement a favor dels homes.

El creixement natural i la migració.

A les taules següents s'exposa l'evolució de les taxes brutes de creixement natural i de creixement migratori, en el període comprès entre els anys 1986 i 2006.

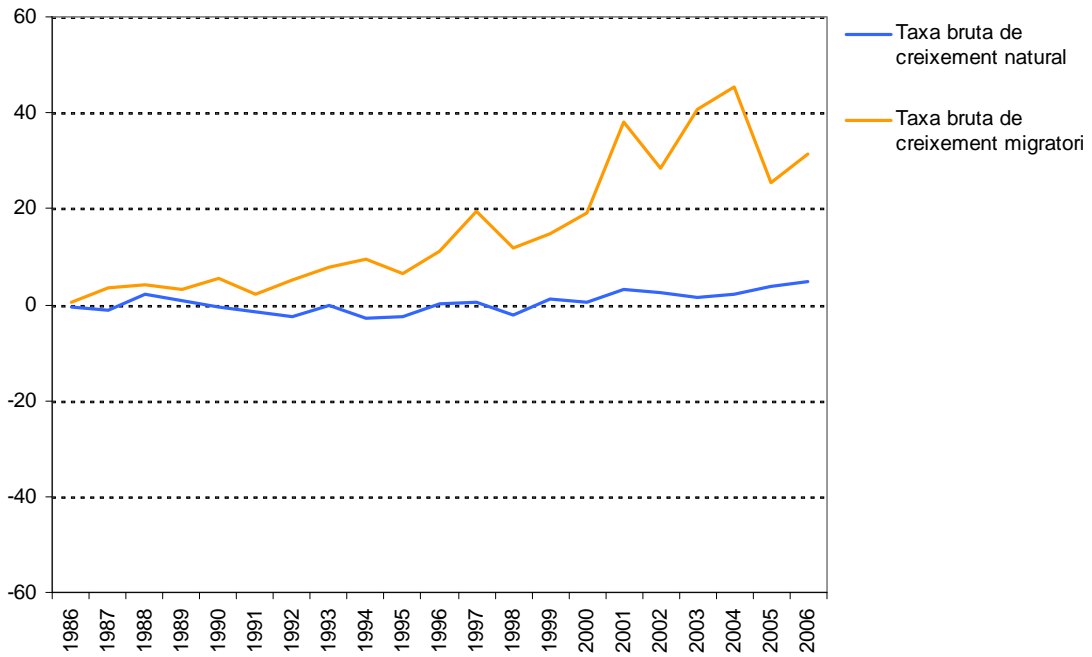

Isòvol- Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants) 1986-2006

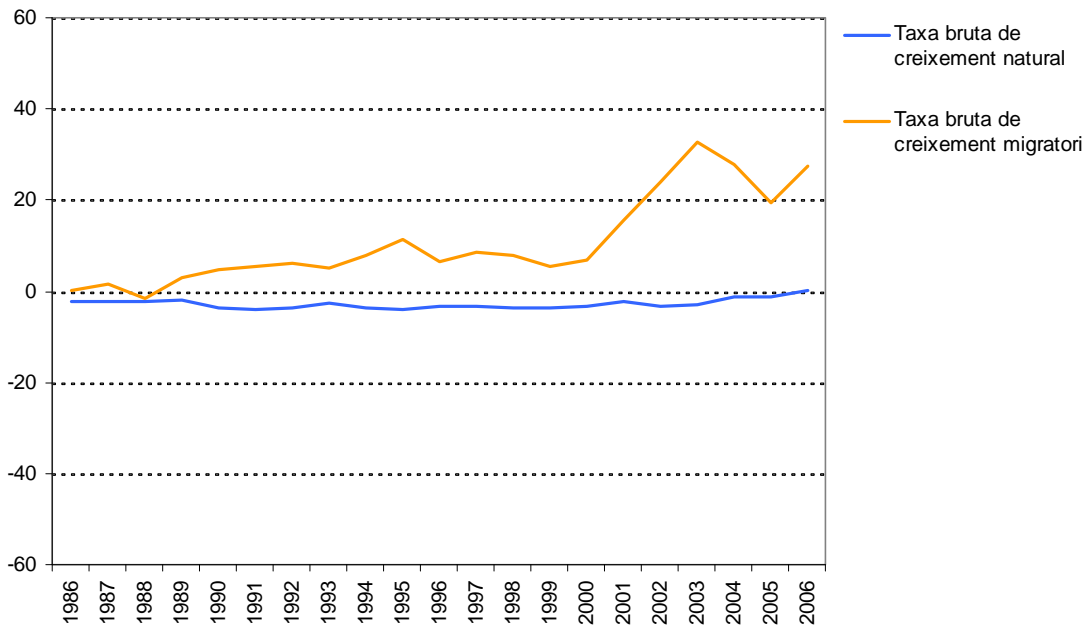

Les taxes de creixement migratori al municipi d'Isòvol es manifesten àmpliament superiors a les taxes de creixement natural de la població. Les dades per la resta dels àmbits d'estudi mostren també un comportament diferenciat, però menys pronunciat en la mesura que l'àmbit territorial és més gran.

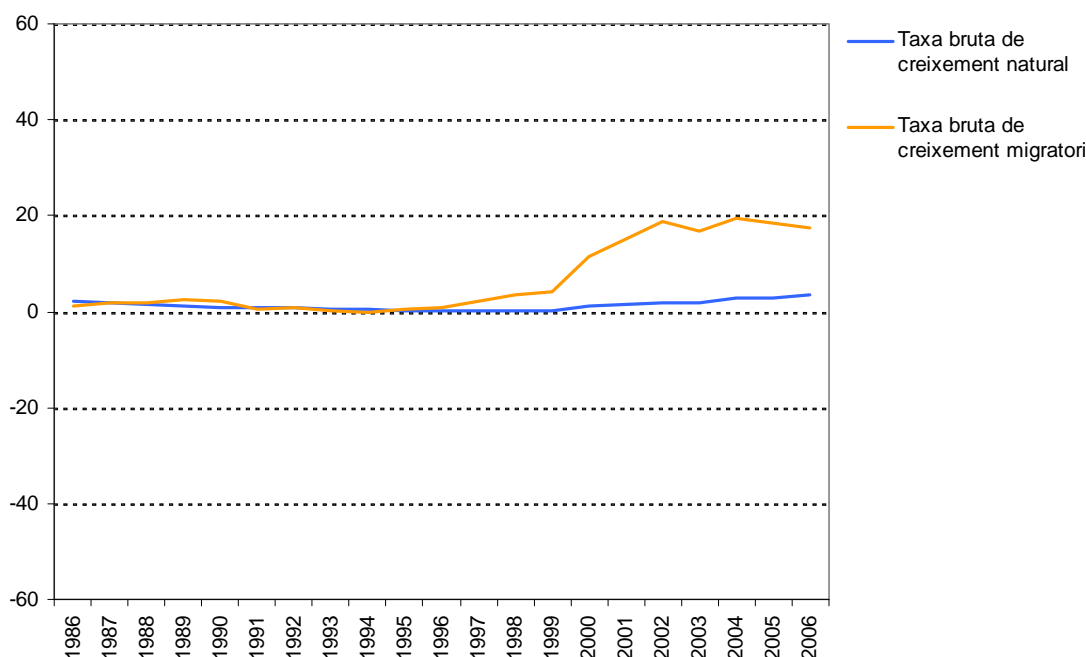
**La Cerdanya - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants)
1986-2006**

**Alt Pirineu i Aran - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants)
1986-2006**

Catalunya - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants) 1986-2006

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

Respecte a la taxa bruta de creixement natural es constata que manifesten un comportament similar, amb un estancament del creixement natural, situat a la franja negativa a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i amb un comportament oscil·lant entre les franjes positiva i negativa tant a la Cerdanya com a Isòvol. En tots els casos als darrers anys s'ha produït una lleugera recuperació de la taxa de creixement natural, propiciat en tant per la important franja de població compresa entre els 25 i 49 anys, així com per la immigració recent, amb unes taxes de natalitat superiors i edat per tenir fills.

Tanmateix, analitzant l'evolució de la taxa bruta de creixement migratori els resultats són més dispersos. Mentre que a Isòvol té lloc una taxa creixent molt elevada, amb taxes de migració positives anuals per damunt dels 100 habitants per cada mil habitants en els darrers anys, en la mesura que l'àmbit d'estudi es fa més gran aquesta evolució, essent també creixent, tendeix a disminuir. La tendència dels darrers anys ha estat la més pronunciada, assolint a Catalunya unes taxes màximes anuals de migració positives als darrers anys de 20 habitants per cada mil habitants.

La repercussió del creixement migratori en el conjunt del territori català és doncs el factor fonamental de l'increment de la seva població, i en el cas del municipi de Isòvol es veu incrementada per la migració interna de fora cap a dins que ha acompanyat al desenvolupament del teixit urbà, propiciat per l'activitat turística i els serveis que l'acompanyen.

Segons es descriu al PDUC:

“La immigració ha estat lligada a una economia estacional, com és el sector turístic i la construcció, generant un despoblament en els nuclis urbans més petits motivats per la falta de serveis, accessibilitat i reducció de les explotacions agràries - ramaderes; en canvi aquesta circumstància a mantingut i ha augmentat la població en els nuclis amb certes funcions de capitalitat. El turisme ha desenvolupat la creació d'un elevat parc de segona residència, amb la problemàtica de estar buit la major part de l'any, obligant al manteniment de serveis per a àrees del territori sense habitants”.

En tots els casos, dins el territori català s'ha donat una profunda migració interna de la població, donada per la millora de les infraestructures i la qualitat de vida, així com dels hàbits socials, deslligant a gran part de la població del seu lloc de procedència i suposant una dispersió familiar sense precedents.

Nacionalitat de la població.

La incidència de la població estrangera, tant de l'àmbit europeu com de la resta del món, ha estat molt important al territori català, accentuat per la bonança econòmica dels darrers anys i per les transformacions socio-econòmiques que han incidit a tot arreu, amb una migració internacional sense precedents, tant per motius de feina com per estudis o turisme. En el cas concret d'Espanya la forta demanda d'habitatges produïda per la incorporació al món laboral d'un sector de la població molt nombrós, propiciat per la culminació del creixement demogràfic de la dècada dels anys seixanta i principis dels setanta, així com la incorporació a la moneda europea i l'estabilitat financera, que ha permès agilitzar la capacitat d'endeudament de la població i les empreses, ha propiciat un desenvolupament extraordinari del sector de la construcció i, juntament amb les circumstàncies internacionals descrites anteriorment, han suposat un fort reclam internacional per les possibilitats de treballar, fer-hi negocis, estudiar, i visitar.

A la taula i gràfics següents s'exposa l'evolució del pes de la població estrangera sobre el total de la població indicant la seva procedència.

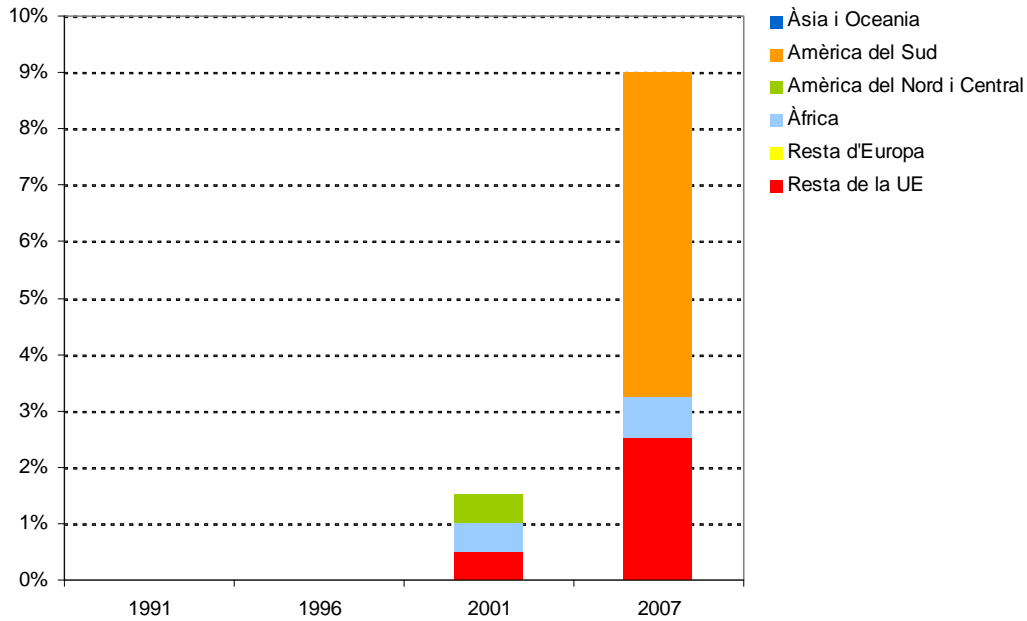
Evolució de la població segons la nacionalitat - valors absoluts. Part I

	Any	Espanyola	Resta de la UE	Resta d'Europa	Àfrica
Isòvol	1991	175	0	0	0
	1996	189	0	0	0
	2001	193	1	0	1
	2007	253	7	0	2
La Cerdanya	1991	12.248	127	4	1
	1996	12.639	82	8	5
	2001	13.531	146	75	64
	2007	14.916	889	225	199
Alt Pirineu i Aran	1991	58.941	277	98	4
	1996	60.337	399	110	105
	2001	60.425	714	336	330
	2007	63.626	4.220	671	1.366
Catalunya	1991	5.993.160	24.998	2.392	16.450
	1996	5.992.005	27.228	3.146	35.056
	2001	6.032.803	48.349	21.178	104.761
	2007	6.238.001	230.705	43.037	253.016

Evolució de la població segons la nacionalitat - valors absoluts. Part II

	Any	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	Àsia i oceania	Població total
Isòvol	1991	0	0	0	175
	1996	0	0	0	189
	2001	1	0	0	196
	2007	0	16	0	278
La Cerdanya	1991	1	12	3	12.396
	1996	5	17	1	12.757
	2001	31	301	10	14.158
	2007	67	1.425	23	17.744
Alt Pirineu i Aran	1991	10	45	7	59.382
	1996	35	69	12	61.067
	2001	120	710	27	62.662
	2007	341	3.562	120	73.906
Catalunya	1991	4.234	12.582	5.678	6.059.494
	1996	8.593	15.652	8.360	6.090.040
	2001	19.034	93.653	23.332	6.343.110
	2007	49.655	308.052	88.042	7.210.508

**Isòvol - Població estrangera segons procedència
1991-2007**

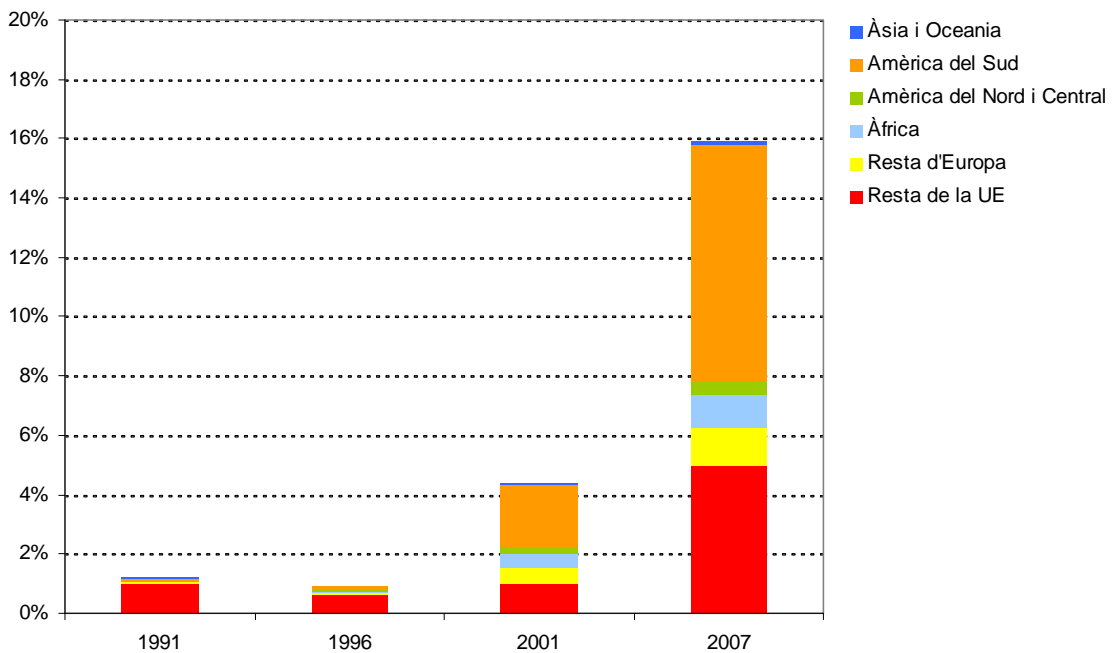

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

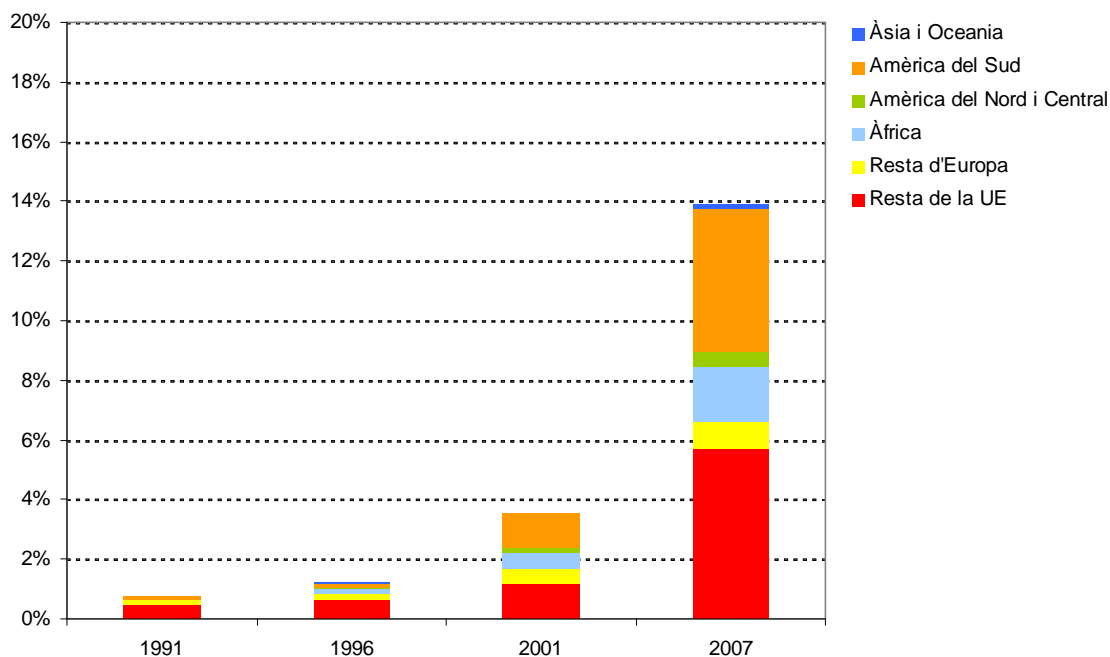
L'increment de població estrangera en el municipi d'Isòvol, en els darrers anys, ha estat molt important, fins a representar un 9% del total, amb un 2,5% d'habitants provinents de la resta de la Unió Europea i un 5,8% provinents d'Amèrica del Sud.

A la resta d'àmbits territorials d'estudi les gràfiques obtingudes són les següents.

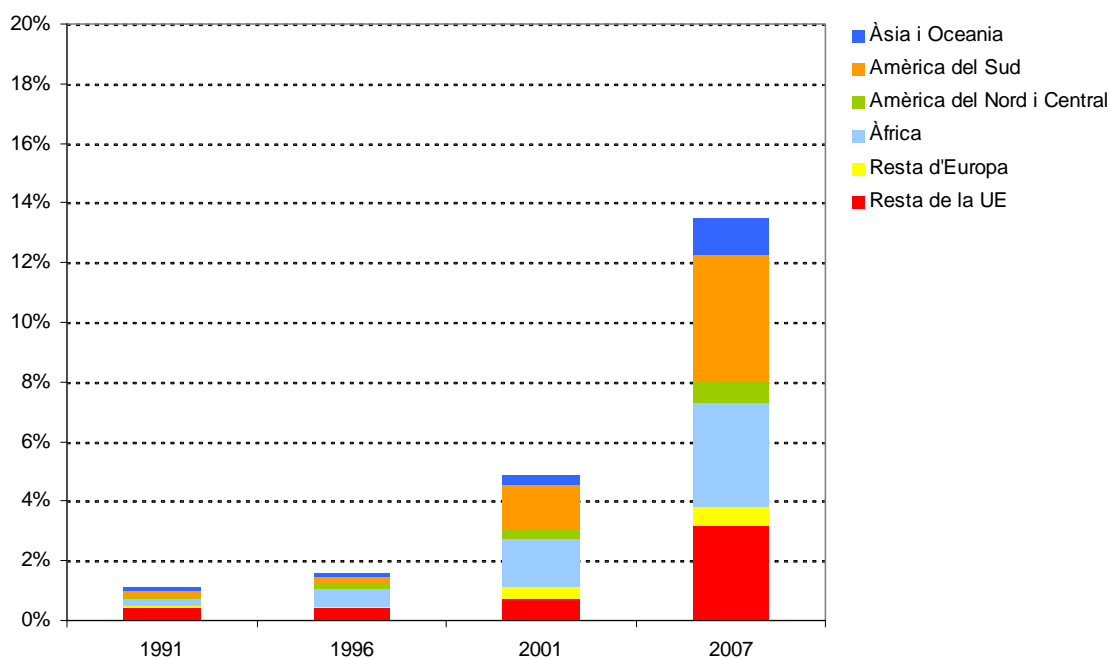
**La Cerdanya - Població estrangera segons procedència
1991-2007**

L'Alt Pirineu i Aran - Població estrangera segons procedència 1991-2007

Catalunya - Població estrangera segons procedència 1991-2007

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

Del seu anàlisi se'n desprèn una constant comuna a tots els àmbits, la progressiva incorporació d'immigració procedent de tots els àmbits, amb una evolució exponencial accentuada en el període compès entre els anys 2001 i 2007 i iniciada a l'any 1996.

Mentre que a Isòvol el pes de la població de nacionalitat estrangera representa al darrer període el 9% del total, a la comarca de la Cerdanya representa gairebé el 16%, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran gairebé el 14%, i al conjunt de Catalunya el 13,5%.

Al territori cerdà i pirinenc en general, els dos col·lectius estrangers majoritaris el formen el conjunt de població procedent de la resta de la Unió Europea i d'Amèrica del Sud.

La incorporació de població procedent d'Amèrica del Sud, en tots els casos, però especialment a la Cerdanya, està vinculada al fort impuls de l'activitat constructora i els serveis que l'han acompanyat. La proximitat cultural i sobretot el coneixement del castellà, així com la forta presència d'empreses espanyoles al territori llatino-americà, en un període de forta d'inversió i expansió productiva, han suposat un fort reclam per aquest col·lectiu.

La immigració de població amb nacionalitat europea al conjunt del territori català suposa al voltant del 28% del total d'extrangers, mentre que a la Cerdanya i a l'Alt Pirineu i Aran suposen el 39 i el 48% de la població estrangera, i a Isòvol la xifra assoleix el 28%. L'activitat constructora vinculada al desenvolupament de l'activitat turística, tant a Isòvol com al conjunt de la Cerdanya, n'és el principal responsable.

La presència d'immigrants procedents del continent africà en canvi manifesta una presència menor en el territori pirinenc, així com la imigració provinent d'Àsia i Oceania, gairebé inexistent.

Ocupació de les llars.

D'acord amb la metodologia emprada per IDESCAT, el banc d'estadístiques de municipis i comarques, de l'Institut d'Estadística de Catalunya, s'obtenen les següents dades bàsiques de les estructures familiars a partir de l'arxiu normalitzat de llars i famílies procedent dels censos de població de 1991 i 2001 i de l'Estadística de població de l'any 1996. Aquestes dades corresponen a la població enregistrada només en habitatges familiars.

Una llar es defineix com el conjunt de persones (una o més) que resideixen en el mateix habitatge i comparteixen despeses comunes ocasionades per l'ús de l'habitatge i/o despeses d'alimentació. Per al Cens de població del 2001, una llar es defineix com el conjunt de persones que resideixen habitualment en el mateix habitatge.

Una família està formada per un grup de persones (dues o més) que resideixen en el mateix habitatge familiar, comparteixen algunes despeses en comú i estan vinculades per llaços de parentiu. Per al Cens de població del 2001, una família està formada per un grup de persones (dues o més) que resideixen en el mateix habitatge familiar i estan vinculades per llaços de parentiu, siguin de sang o polítics, amb independència del seu grau. Les llars familiars poden estar compostes per una o més famílies.

Com a unitat jeràrquica intermèdia entre l'habitant i la família hi ha el nucli familiar. Aquest terme correspon a una concepció restringida de la família, limitada als vincles de parentiu més estrets. Hi ha quatre tipus de nuclis familiars:

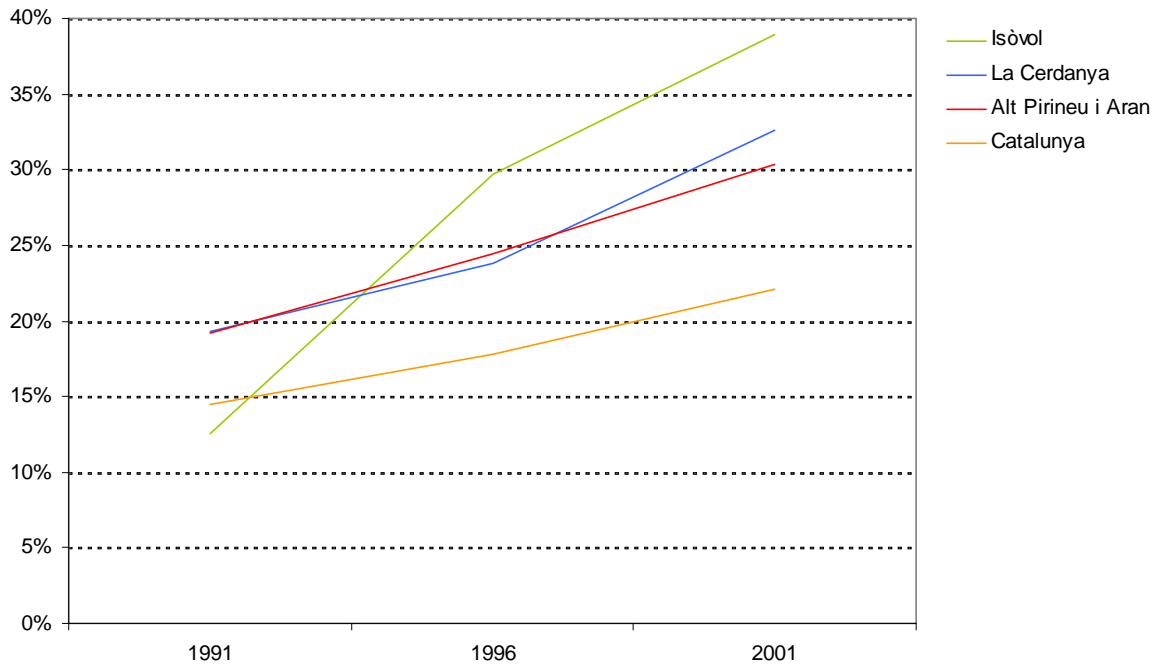
- Matrimoni o parella sense fills
- Matrimoni o parella amb un fill o més no aparellat
- Mare amb un fill o més no aparellada
- Pare amb un fill o més no aparellat

Els nuclis formats per un sol progenitor es denominen monoparentals. Les parelles compostes per persones que conviuen juntes sense vinculació matrimonial es denominen parelles de fet.

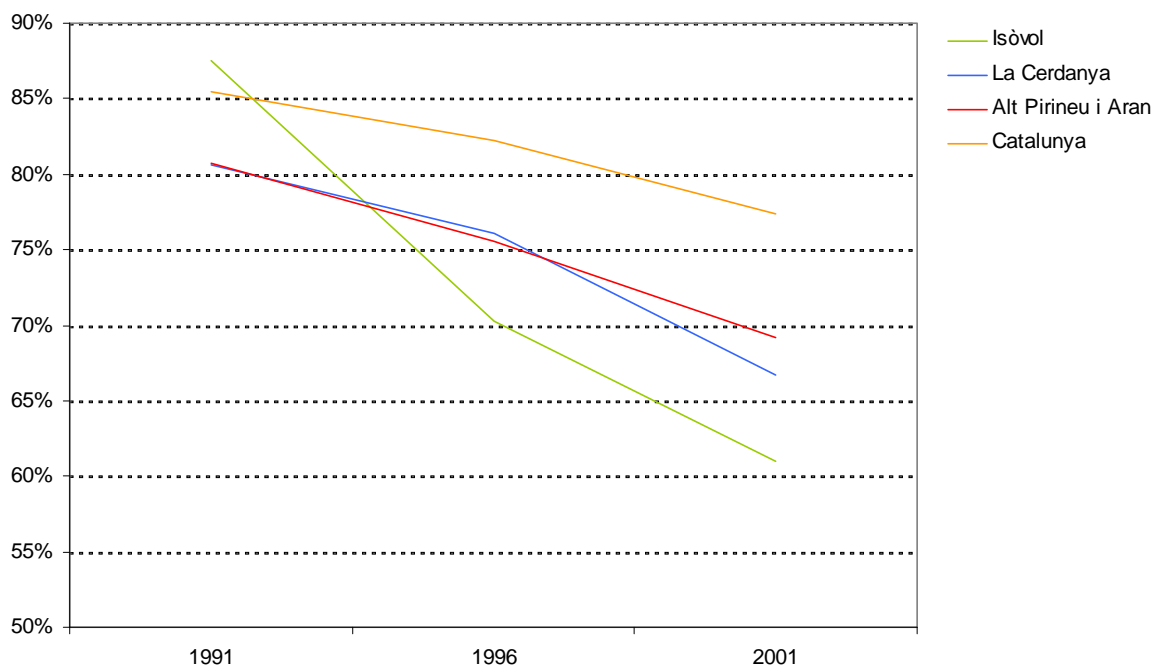
Nombre de famílies a les llars 1991-2001 - valors absoluts

	Any	llars no familiars (unipersonals o amb dues o més persones)	llars d'una família	llars plurifamiliars	TOTAL LLARS
Isòvol	1991	6	42	0	48
	1996	19	45	0	64
	2001	30	47	0	77
La Cerdanya	1991	784	3.269	2	4.055
	1996	1.095	3.499	2	4.596
	2001	1.809	3.695	39	5.543
Alt Pirineu i Aran	1991	3.759	15.781	8	19.548
	1996	5.373	16.629	12	22.014
	2001	7.298	16.610	114	24.022
Catalunya	1991	280.878	1.651.669	497	1.933.044
	1996	372.507	1.724.696	752	2.097.955
	2001	512.391	1.793.092	10.373	2.315.856

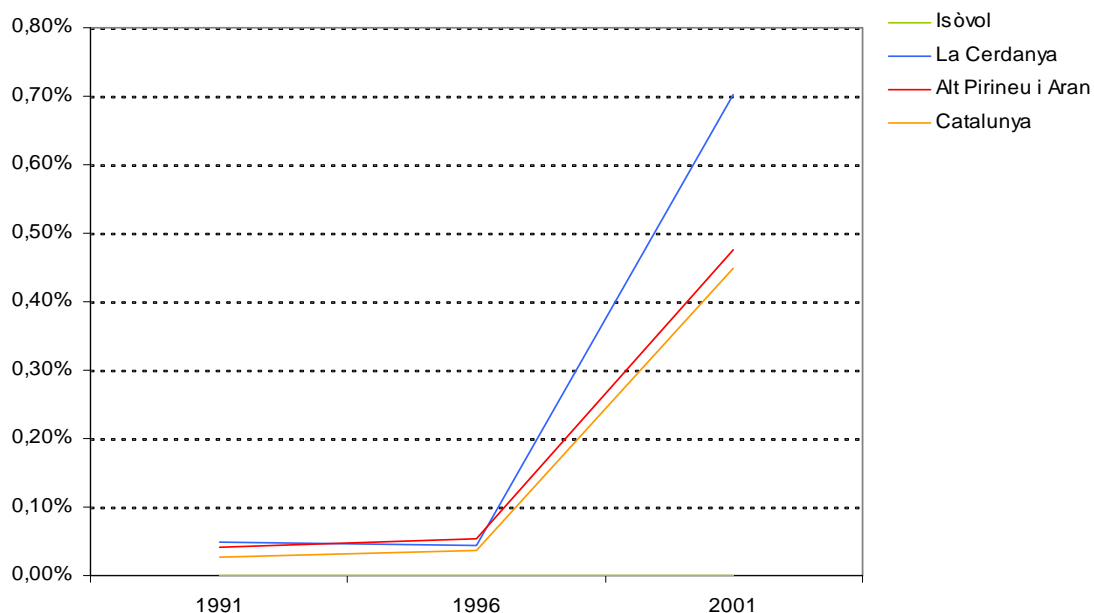
**Nombre de llars no familiars (unipersonals o amb dues o més persones).
Percentatges sobre el total de llars**

**Nombre de llars d'una família.
Percentatges sobre el total de llars**

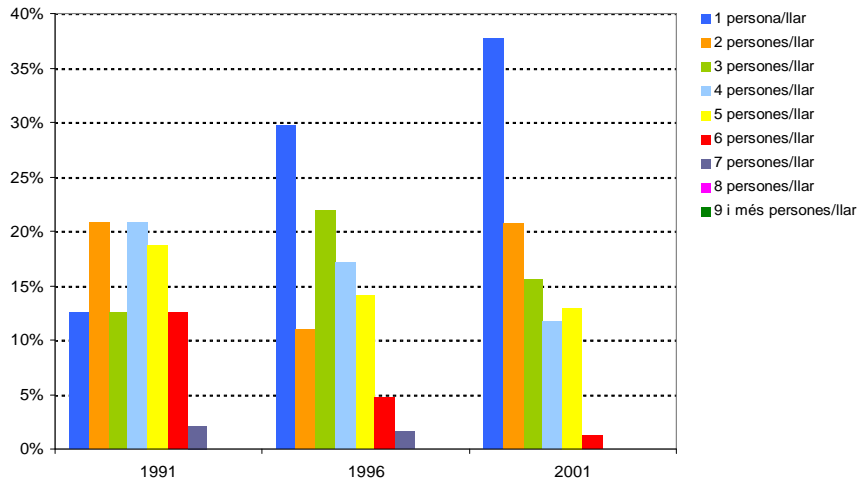
**Nombre de llars plurifamiliars.
Percentatges sobre el total de llars**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

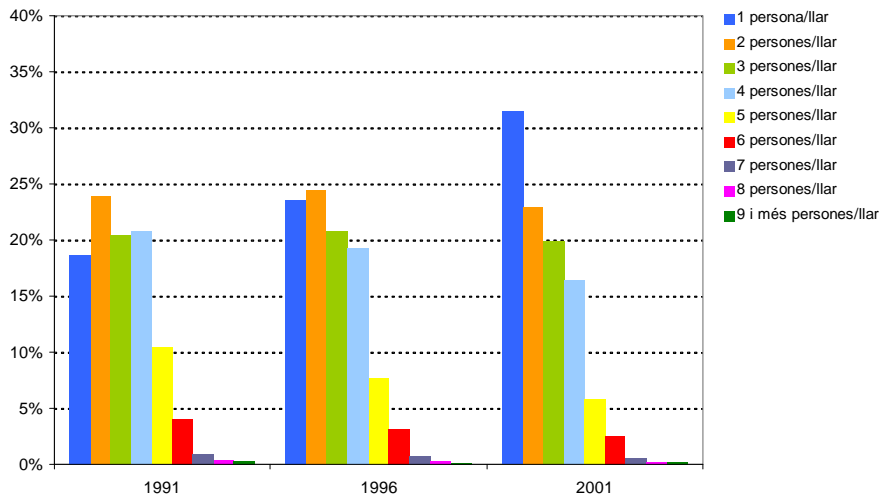
Les xifres aportades i representades gràficament posen de manifest els canvis estructurals de les llars i les famílies no només en el municipi d'Isòvol, també en el conjunt de l'àmbit territorial d'estudi, Catalunya. És rellevant posar de manifest la tendència creixent de la proliferació de llars no familiars, bàsicament unipersonals, que a Isòvol suposa fins a un 39% de les llars a l'any 2001, mentre que a l'any 1991 en representava un 12,5%. Per valorar-ne amb més detall la seva incidència a continuació s'exposa l'evolució de la distribució de l'ocupació dels habitatges per a ús residencial i la seva evolució.

**Isòvol - nombre de persones a les llars - percentatges
1991-2001**

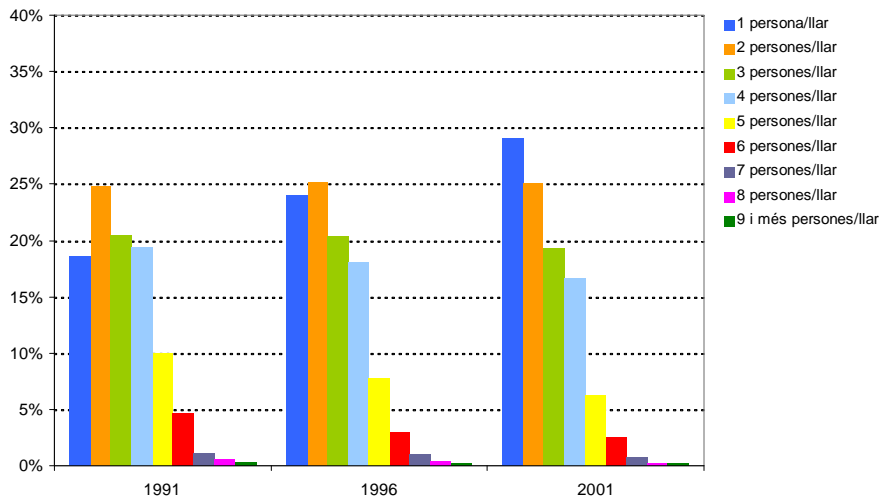

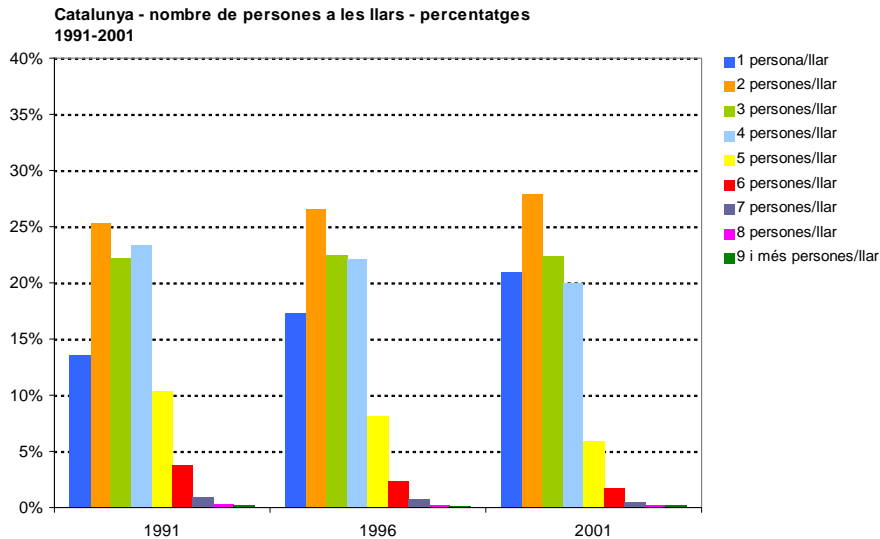
A la resta d'àmbits els gràfics es mostren a continuació:

**La Cerdanya - nombre de persones a les llars - percentatges
1991-2001**

**Alt Pirineu i Aran - nombre de persones a les llars - percentatges
1991-2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

Analitzant els gràfics anteriors s'observa la tendència general a incrementar al llarg dels anys el nombre d'habitatges amb una ocupació d'una, dues, i tres persones, a tots els àmbits i amb uns increments diferenciats, essent el més pronunciat el donat per habitatges amb una sola persona, i el més suau els de tres persones per llar. Aquest increment s'ha donat doncs de les ocupacions més altes.

En segon lloc s'observa com a mida que l'àmbit d'estudi és més petit i per tant més proper al municipi d'Isòvol, pren rellevància el pes d'habitatges amb una ocupació d'una sola persona, arribant a representar el 38% del total d'habitatges, mentre que al conjunt de Catalunya aquest percentatge suposa el 21% del total. Si es mesura aquest percentatge afegint-hi els habitatges amb una ocupació de dues persones, a Isòvol s'arriba a l'any 2001 al 58% del total, a la Cerdanya al 54%, a l'Alt Pirineu i Aran també al 54%, i al conjunt de Catalunya al 49% del total.

Mentre l'evolució de les variacions entre el nombre de llars amb una persona i les llars amb quatre persones a Catalunya ha tendit a equiparar-se, a Isòvol aquesta relació s'ha descompensat, amb una breu presència més alta de llars amb una sola persona a l'any 1991 i bastant més del doble a l'any 2001.

2.3 HABITATGE

2.3.1 Tipologia dels habitatges.

Dins la comarca ténen lloc quatre tipologies principals diferenciades, es tracta de l'habitatge unifamiliar entre mitgeres, l'habitatge plurifamiliar entre mitgeres, l'habitatge unifamiliar aïllat, i la masia cerdana. A continuació es fa una breu referència a aquestes tipologies.

1. L'habitatge unifamiliar entre mitgeres.

Vistes d'habitatge unifamiliar vinculat als nuclis tradicionals. S'aprecia una considerable densificació de les cases, restant associades fins i tot a habitatges plurifamiliars. Nucli antic d'All.

Isòvol, així com la majoria dels 17 municipis de la Cerdanya, conserva en els seus nuclis tradicionals una presència d'habitatge unifamiliar tradicional entre mitgeres mes o menys associada al nombre d'habitants i a l'estat del propi nucli. D'aquesta forma en els petits nuclis poblacionals dels municipis cerdans podem trobar com únic tipus d'habitatge el unifamiliar entre mitgeres, amb o sense l'espai de l'era, que caracteritza el tipus d'edificació rural cerdana.

Habitatge unifamiliar vinculat als nuclis tradicionals, amb era, característic del tipus d'edificació rural cerdana. Nucli antic d'Olopte.

En els municipis més poblats com ara Puigcerdà, Alp, Bellver de Cerdanya o Llívia, la proporció d'aquest tipus d'habitatge en relació a altres tipus com l'habitatge plurifamiliar queda reduïda moltes vegades per la sistemàtica densificació a que és sotmès el teixit amb les noves construccions o simplement per la divisió de l'habitatge original en una propietat horitzontal de varis propietaris.

2. L'habitatge plurifamiliar entre mitgeres.

Habitatges plurifamiliars entre mitgeres dins del nucli d'Isòvol, associats majoritàriament a l'ús permanent.

Les noves edificacions inserides en aquets nuclis morfològicament densificats moltes vegades mantenen un sostre que permet el canvi d'unifamiliar a plurifamiliar amb una o mes habitatges per planta, mantenint només uns mínims de respecte ambiental per al seu entorn immediat.

Als municipis de major població Puigcerdà, Alp, Bellver de Cerdanya, Llívia o Martinet i Montellà, més dotats d'infraestructures i generadores d'activitat a la comarca, les edificacions de plurihabitatge són mes comuns, ja aïllades formant blocs o en alineació a carrer.

Les edificacions lineals de més de 3 plantes, normalment situats en zones d'eixample, envoltant als nuclis i vinculats estretament a les xarxes viaries de major capacitat, es diferencien notablement dels nuclis tradicionals de edificacions més baixes i associades en la majoria d'ocasions a una única propietat.

Les edificacions en blocs, pensats moltes vegades per a fer rendibles les densitats, són destinades a hotels i altres formes d'allotjament ocasional.

Com també indica el PDUC:

"Un tipus de poblament especial és la Molina que, a partir de la posada en funcionament de les pistes d'esquí, va ocupar de manera molt extensiva i dispersa el vessant de la muntanya, estructurant-se a partir de la carretera, amb barreja de tipologies unifamiliars i plurifamiliars, sovint grans, en blocs aïllats."

D'una altra banda molt sovint trobem a les noves urbanitzacions generades als anys 90 un model de habitatge plurifamiliar entre mitgeres de baixa densitat associat al tipus d'edificació ceretana tradicional i que transforma l'espai funcional agrari de l'era en el espai del lleure amb les zones verdes privades del complex residencial. No obstant aquest model queda relegat a habitatge de segona residència com la gran majoria d'habitatges unifamiliars aïllades d'aquestes noves urbanitzacions.

Conjunt d'habitatges unifamiliars integrats al nucli antic, destinats principalment a segones residències, agrupats en blocs de diversos habitatges respectant la tipologia d'edificació ceretana, al voltant d'una era convertida en una zona verda comunitària de titularitat privada.

Conjunt d'habitatges unifamiliars allunyats del nucli antic, destinats principalment a segones residències, agrupats en blocs de diversos habitatges respectant la tipologia d'edificació ceretana, al voltant d'una era convertida en una zona verda comunitària de titularitat privada.

3. L'habitatge unifamiliar aïllat.

Agrupació de cases unifamiliars en parcel·les de baixa densitat.

Segons recull el PDUC:

"Un 62% de la població es concentra a Puigcerdà. Aquest sistema urbà, que es correspon amb la part gironina de la comarca, ha crescut molt i concentra la major extensió d'àrees especialitzades d'urbanització en ciutat jardí de l'Alt Pirineu i Aran.

Els teixits resultants d'aquests creixements són poc proporcionats, concentren únicament usos residencials i sovint estan desvinculats del nuclis tradicionals. S'hi troben municipis que en el període 1991-2001 han duplicat el seu parc d'habitatges, com Bolvir i Fontanals de Cerdanya, i altres que superen increments del 70%, com Ger i Isòvol."

... "A la plana ceretana el sistema d'assentaments tradicional ha conformat un anell al voltant de la plana on els nuclis de població s'han situat en posicions una mica enlairades en el límit entre el pla i la muntanya o bé sobre tossals, per mantenir lliure l'espai agrícola. Aquest model d'assentaments no sempre ha trobat continuïtat en els nous creixements, alguns dels quals han ocupat la plana amb urbanitzacions residencials de cases aïllades amb jardí".

El model d'habitatge unifamiliar aïllat ceretà queda recollit a les Normes urbanístiques dels municipis gironins i lleidatans amb un ampli ventall d'alternatives d'ocupació del sòl: des de la parcel·la mínima Grau 1 (clau 8A) de 400 m² edificables fins a la tipus Unifamiliar Grau V (clau 8E) amb parcel·la mínima edificable de 6.000 m², resultant entre ambdues dos models molt diferents de colonitzar el territori amb les mancances, per això, associades al mateix procés.

4. L'habitatge unifamiliar aïllat en sòl no urbanitzable. Les masades cerdanes.

Segons recullen els autors de l'estudi sobre la casa ceretana al llibre "Cada casa és un mon" (Generalitat de Catalunya, 2007), rarament existeixen cases de pagès aïllades:

"Les poques cases aïllades que trobem estan ubicades a la plana i sovint estan associades amb la gran propietat. Els cerdans s'hi refereixen amb el terme de masades, potser en al·lusió a la superfície que ocupen i a la quantitat d'estructures constructives que les constitueixen: pallers, graners, badius, estables, corts... Alguns cops, la casa aïllada s'ha construït a partir d'una de les antigues torres fortificades que formaven l'estructura de vigilància i defensa del "País de Cerdanya", una zona que ha tingut una condició fronterera des de l'època de formació del Principat."

En aquests casos la torre va ser el refugi per a la fixació d'un assentament humà que, amb el pas dels segles, no ha acabat esdevenint un poble". Casos com aquests serien la Torre d'Estoll al municipi de Fontanals i la Torre de Grus al municipi d'Urús.

"En altres ocasions, però, ens trobem amb una masada que respon al model de casa aïllada construïda enmig de les terres que formen l'explotació agrícola patrimoni de la família. Són masos sempre ubicat a la plana, molts al municipi de Puigcerdà, on les famílies més riques de Cerdanya venien les grans propietats.(...) Es tracta de construccions que expressen arquitectònicament el poder econòmic i el prestigi social de les famílies que les han construït."

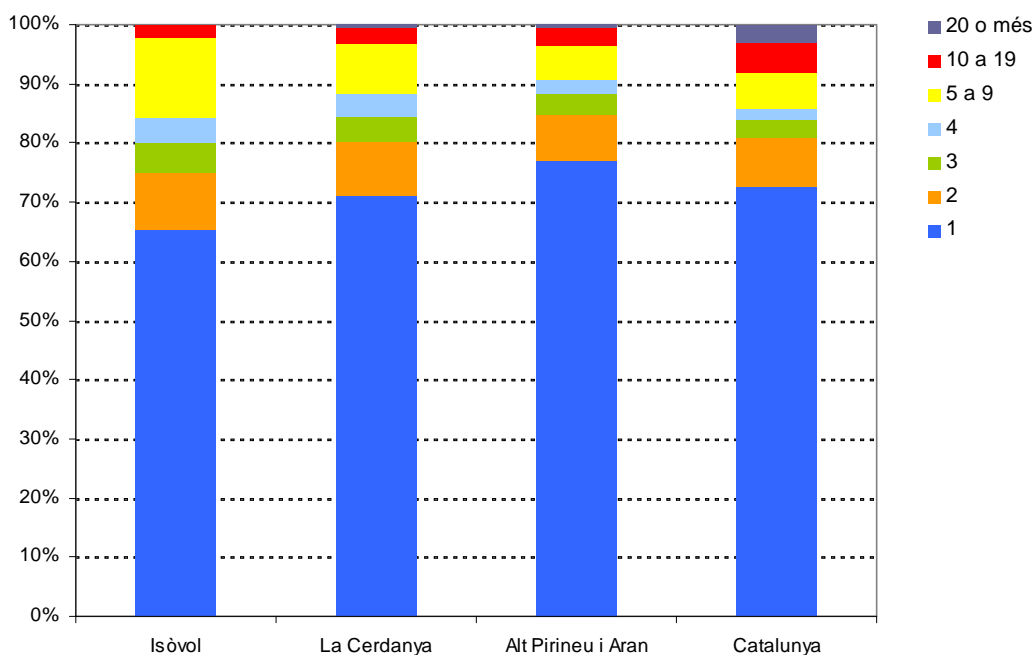
Per determinar la relació i presència de les diferents tipologies edificatòries, així com la seva evolució i tendències cal analitzar els diferents censos d'edificis, establerts cada deu anys.

A la taula següent es transcriu el nombre d'habitatges que formen part de cada edifici construït, establint un comparatiu entre el municipi d'Isòvol, la comarca de la Cerdanya, l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i Catalunya. S'observa a tots els àmbits una forta presència d'habitatges unifamiliars. Aquestes dades posen de manifest dues realitats. En primer lloc l'acumulació de gran quantitat de població situada en nombrosos assentaments urbans i rurals amb predomini d'habitatges unifamiliars i el fort contrast que aquests tenen amb l'alta densitat d'habitatges plurifamiliars que s'han aixecat al conjunt de l'àmbit territorial de l'Àrea metropolitana de Barcelona, on gran quantitat d'edificis d'alçada considerable acull a gran quantitat de població. En segon lloc l'existència d'un considerable parc d'habitatges unifamiliars destinats a segones residències.

Nombre d'habitatges en edificis construïts. Censos cada 10 anys

	Any	1	2	3	4	5 a 9	10 a 19	20 o més	Total edificis
Isòvol	1980	70	10	1	0	1	0	0	82
	1990	87	5	4	0	0	0	0	96
	2001	96	3	0	0	0	0	0	99
La Cerdanya	1980	2.762	467	262	126	259	74	26	3.976
	1990	3.965	490	304	166	396	101	25	5.447
	2001	5.004	630	313	273	587	188	43	7.038
Alt Pirineu i Aran	1980	14.855	1.628	806	416	749	252	86	18.792
	1990	17.605	1.496	882	488	1.011	372	93	21.947
	2001	18.930	1.916	840	609	1.422	682	167	24.566
Catalunya	1980	535.878	74.002	28.638	18.705	43.706	38.730	24.859	764.518
	1990	679.700	68.539	28.593	18.922	50.033	42.804	25.918	914.509
	2001	770.134	89.663	31.904	22.783	63.685	54.083	31.644	1.063.896

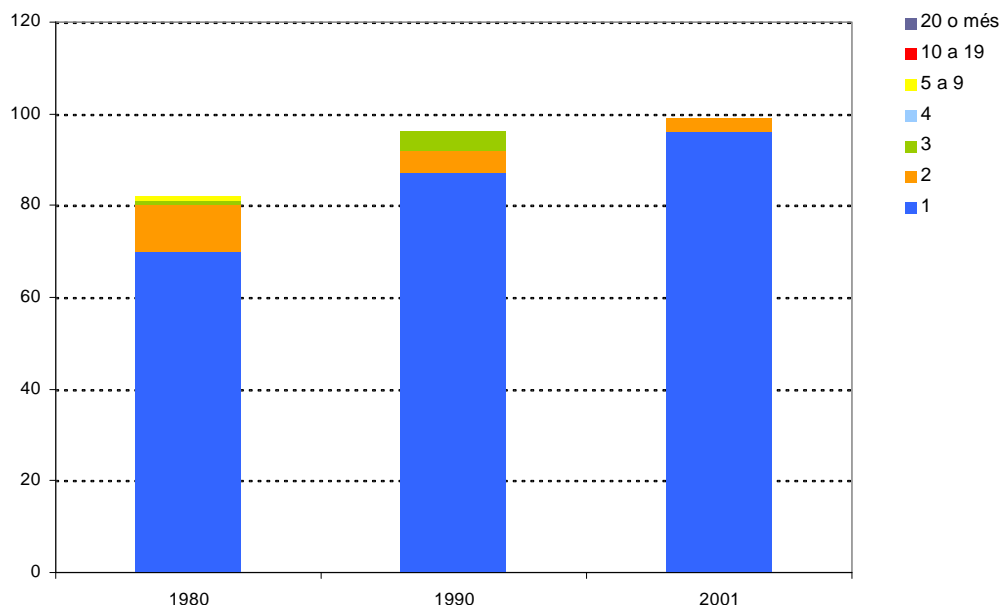
Nombre d'habitatges en els edificis construïts. Any 2001 - percentatges

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

La presència de blocs residencials plurifamiliars representa més del 30% del parc d'habitatges existents al nucli, en contrast amb la resta dels àmbits territorials d'estudi, tant a la Cerdanya com a l'Alt Pirineu i Aran i al conjunt de Catalunya, on el seu pes és inferior. L'important creixement residencial a partir del desenvolupament turístic iniciat a la dècada dels anys vuitanta ha estat el responsable principal d'aquests resultats. En els gràfics següents es posa de manifest aquesta evolució.

Isòvol. Nombre d'habitatges en edificis construïts.

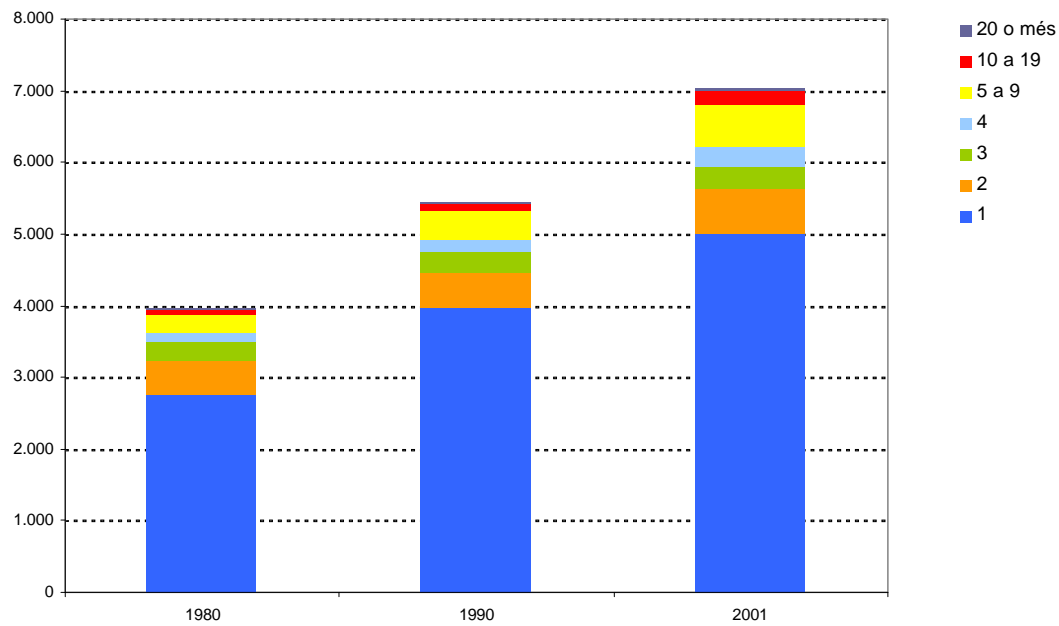

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

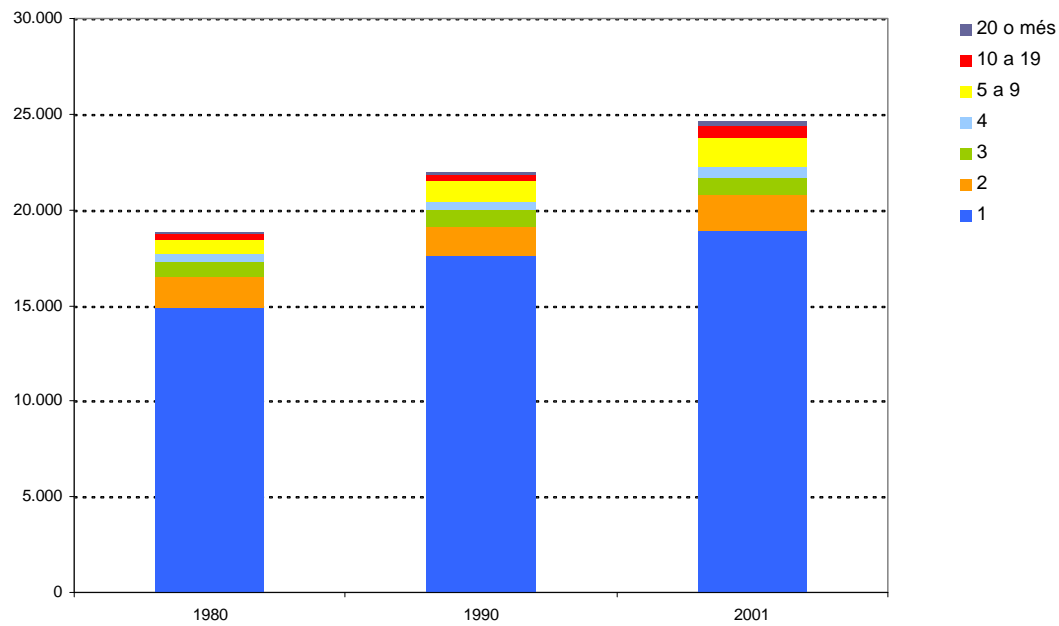
Respecte el conjunt d'edificis existent a l'any 1980 al llarg d'aquests anys es posa de manifest el desenvolupament homogeni del conjunt de grups d'edificis, amb l'excepció dels edificis de major densitat, de 10 o més habitatges, que s'ha estancat. Aquesta situació va ser propiciada per les directrius del PICC vigent des de l'any 1986.

Al conjunt de la Cerdanya les xifres són similars però menys accentuades, amb una continuïtat més equilibrada del creixement dels diferents tipus d'edificis. Aquesta situació és present també als diferents àmbits d'estudi.

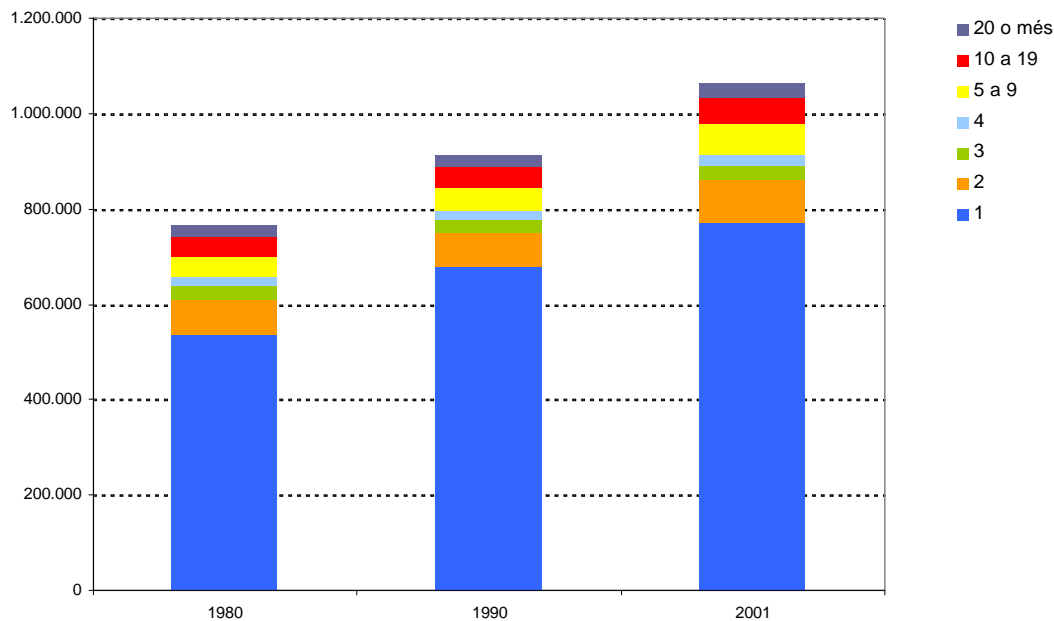
La Cerdanya. Nombre d'habitatges en edificis construïts.

Alt Pirineu i Aran. Nombre d'habitatges en edificis construïts.

Catalunya. Nombre d'habitatges en edificis construïts.

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

2.3.2. Ús dels habitatges.

A nivell territorial, el PTAPA, respecte la proporció dels habitatges principals sobre el conjunt d'habitatges, especifica el següent:

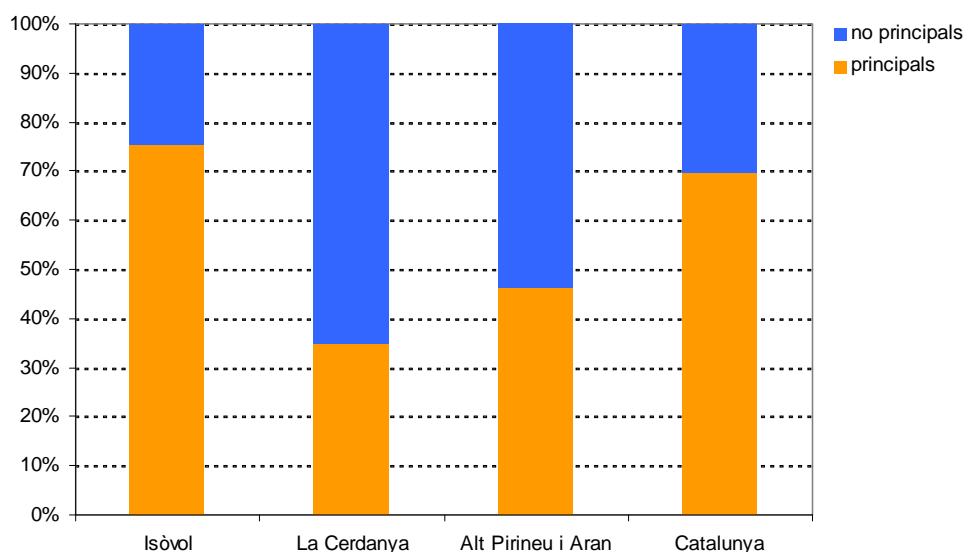
"Els percentatges d'habitatge principal són molt minsos. La mitjana del sistema és del 34,3 %. Mentre Puigcerdà té un 54% d'habitatge principal, municipis com Fontanals de Cerdanya, Alp i Llívia no superen el 20% i no arriben al 25% Bolvir, Das i Urús."

A la taula següent s'indica la distribució d'habitatges segons el seu ús als àmbits del municipi d'Isòvol, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Tipus d'habitatges familiars a l'any 2001 - valors absoluts

	principals	no principals			Total
		Secundaris	Vacants	Altres	
Isòvol	77	7	18	0	102
La Cerdanya	5.543	9.081	1.123	108	15.855
Alt Pirineu i Aran	24.014	21.309	6.175	391	51.897
Catalunya	2.315.774	514.943	452.921	30.435	3.314.155

Ús dels habitatges familiars, percentatges. Any 2001

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfic: elaboració pròpia.

Mentre que al municipi d'Isòvol i al conjunt de Catalunya el pes dels habitatges no residencials suposa un 30% del total o una mica menys, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran creix fins al 53%, a la Cerdanya arriba al 64%. La forta presència d'habitatges no principals posa de manifest l'orientació turística destinada a segones residències acompanyada de les diferents activitats de lleure i oci a la comarca de la Cerdanya.

Segons es recull al PTPAPA, sobre l'ús dels habitatges,

"Pel que fa a la composició del parc d'habitatge, l'any 2001 totes les comarques de l'Alt Pirineu i Aran estaven per sobre de la mitjana catalana quant al pes de l'habitatge secundari o vacant. Algunes, com la Val d'Aran, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Cerdanya estaven molt per sobre, situació només compartida, a Catalunya, amb l'Alt i el Baix Empordà, el Baix Penedès i el Tarragonès.

Dins de l'àmbit, la segona residència i l'habitatge vacant, junts, superen l'habitatge principal a pràcticament tots els municipis de la Cerdanya, excepte a la capital, Puigcerdà; als nuclis més propers a la Seu d'Urgell, però no a la capital ni a la resta de la comarca; a la major part de nuclis del Pallars Jussà, inclosa la capital, Tremp, però no a la Pobla de Segur i a Isona; a bona part del Pallars Sobirà, inclosos Sort i Esterri d'Àneu; a la Vall de Boí, però no a la resta de la comarca de l'Alta Ribagorça; i a la part mitjana i alta de la Val d'Aran però no al Baish Aran. Els municipis on la segona residència assoleix els seus percentatges màxims són Llívia, Fontanals de Cerdanya, Alp, Bolvir, Das, Prats i Sansor i Urús, tots a la comarca de la Cerdanya, i Naut Aran, a la Val d'Aran.

Convé remarcar que mentre a les comarques més alpines i turístiques s'ha generat una segona residència, de nova construcció, per a persones de fora de l'àmbit, a la franja prepirinenca és més usual l'habitatge vacant, la casa de tota la vida de la família que els que van marxar o els seus hereus han restaurat i mantenen dempeus, si bé no hi viuen."

2.3.3. Les dimensions dels habitatges principals.

Les característiques dels habitatges, orientats a l'habitatge d'ús principal, així com les diferents tipologies edificatòries, presenten fortes diferències en funció de les seves dimensions. Segons els censos d'habitatges realitzats als anys 1991 i 2001 s'obtenen les següents dades.

Habitatges principals i superfície útil. Valors absoluts. Any 1991

	Fins a 59 m2	De 60 a 89 m2	De 90 a 119 m2	De 120 i més m2	Total habitatges principals
Isòvol	0	6	27	15	48
La Cerdanya	427	1.634	1.206	783	4.050
Alt Pirineu i Aran	1.388	6.504	7.318	4.323	19.533
Catalunya	268.489	929.411	498.245	235.027	1.931.172

Habitatges principals i superfície útil. Valors absoluts. Any 2001

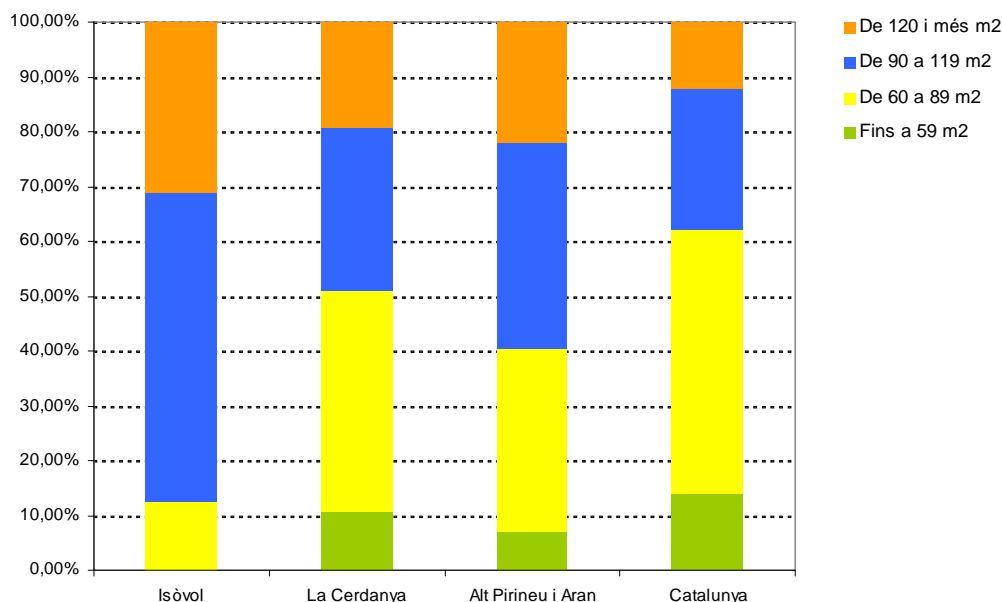
	Fins a 59 m2	De 60 a 89 m2	De 90 a 119 m2	De 120 i més m2	Total habitatges principals
Isòvol	6	30	20	21	77
La Cerdanya	363	1.901	2.039	1.240	5.543
Alt Pirineu i Aran	1.489	6.945	9.559	6.021	24.014
Catalunya	256.252	1.049.704	677.854	331.964	2.315.774

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taules: elaboració pròpia.

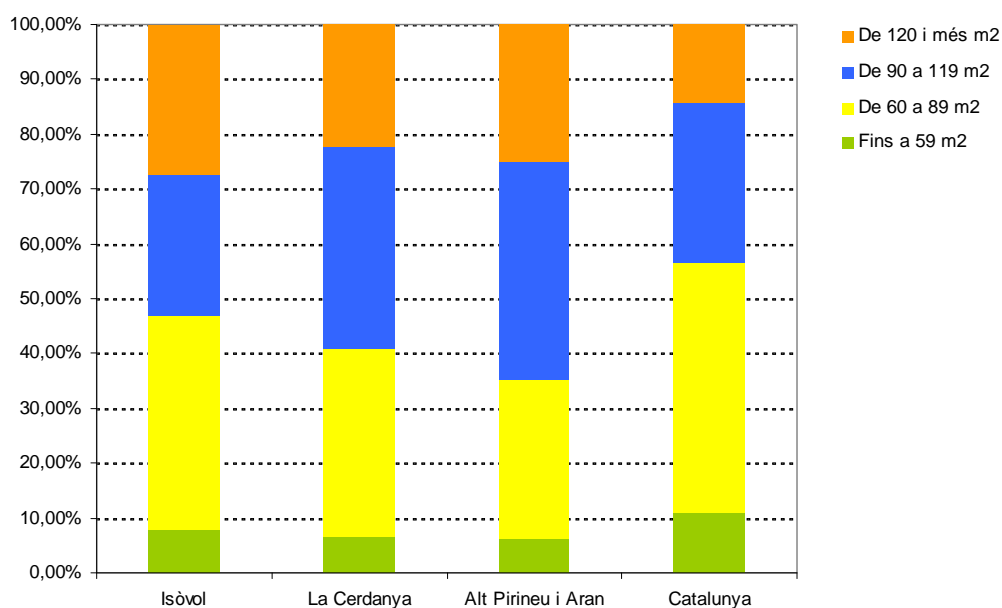
Les característiques dels assentaments propis de les terres pirienques, en comparació amb les donades del conjunt de Catalunya, clarament diferenciades amb la forta densificació residencial donada al conjunt de l'àmbit metropolità de Barcelona, així com l'ocupació de més persones a les seves llars, es tradueix amb habitatges de majors dimensions. Tanmateix, a la comarca de la Cerdanya i a Isòvol aquesta situació no és tant pronunciada. En el conjunt dels àmbits d'estudi es posa de manifest l'increment d'habitatges de majors dimensions, especialment a Isòvol i al conjunt de la Cerdanya, en els habitatges d'us principal.

A les gràfiques següents es transcriu gràficament aquesta situació.

Habitatges principals i superfície útil. Any 1991

Habitatges principals i superfície útil. Any 2001

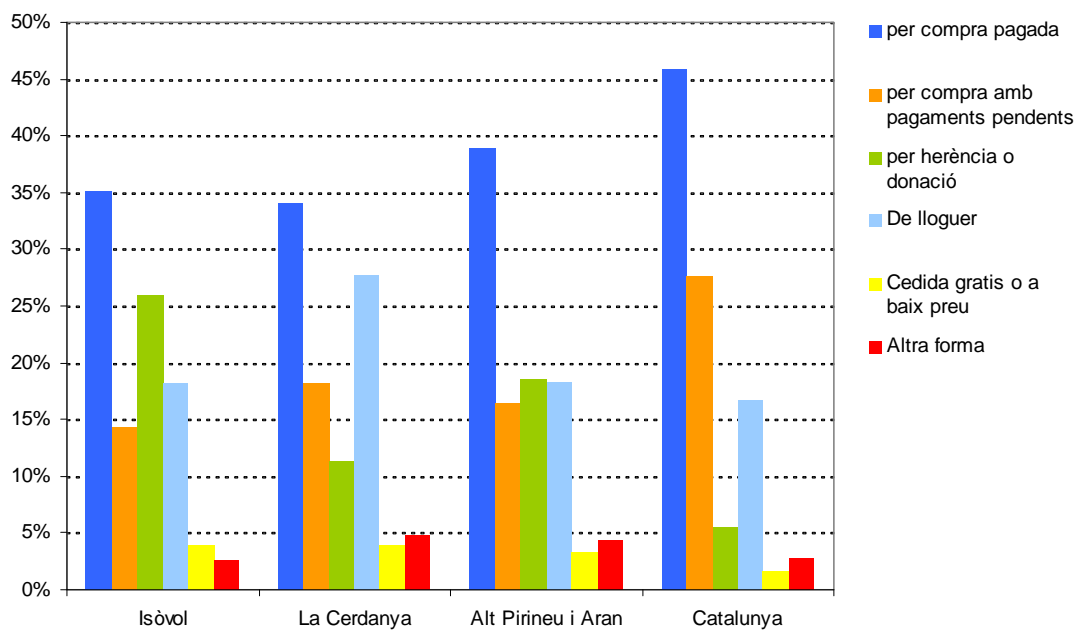

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

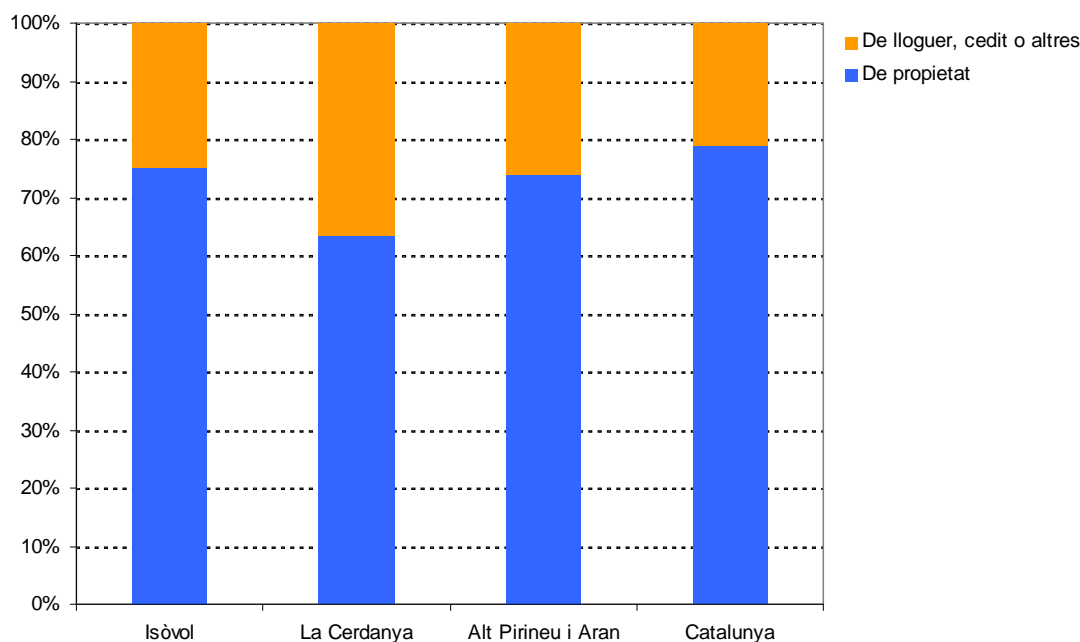
2.3.3. Règim de tinença dels habitatges principals.

El règim de tinença dels habitatges principals, ja sigui de propietat per compra pagada o amb pagaments pendents, o bé per herència o donació, diferencien els habitatges en propietat d'algun dels membres de la llar, dels que es troben llogats i dels que facilita gratuïtament alguna institució o persona.

Habitatges principals segons el règim de tinença. Any 2001

Habitatges principals segons el règim de tinença. Any 2001. Percentatges

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

El 26% d'habitatges de propietat del municipi d'Isòvol ho són per herència o donació, superior al 6% del conjunt de Catalunya, però inferior al 19% de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran. Aquestes xifres, contrastades amb el major increment d'habitatges de lloguer, així com per compra amb pagaments pendents, expressen com ha incidit el fort desenvolupament residencial els darrers anys, tant en nombre d'habitatges com en població.

Al municipi d'Isòvol, el 75% dels habitatges principals són en règim de tinença de propietat, amb un 25% d'habitatges de lloguer o cedits. Aquest percentatge és similar a la resta d'àmbits d'estudi, si bé a la Cerdanya la proporció d'habitatge de lloguer o cedit assoleix el 37% del total.

A.1.1 Activitat econòmica

A.1.1.1 Evolució de l'activitat econòmica en l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran.

Segons es recull al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA),

“La presència i l'activitat humana al territori de l'Alt Pirineu i Aran s'ha caracteritzat, durant la història recent, per:

- *Un èxode demogràfic continuat des de mitjan segle XIX fins a la darreria del segle XX que ha comportat un fort envelliment de la població i l'abandonament de molts pobles.*
- *Un predomini de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals fins a temps molt recents.*
- *Un intent d'industrialització lligada als recursos naturals del territori (centrals hidroelèctriques de principis del segle XX)-*
- *Una implantació progressiva de les activitats turístiques a partir dels anys seixanta del segle XX, i uns dèficits greus en infraestructures i equipaments bàsics (xarxa viària, telefonia, electrificació, etc.) fins als anys noranta.*

Avui, la situació és podria resumir de la manera següent:

- *La pèrdua demogràfica sembla que ha tocat fons, la població tendeix a establir-se, fins i tot a créixer en algunes comarques, i existeix un important volum estacional de població flotant.*

- El sector primari, tot i continuar tenint un pes elevat, continua retrocedint sense parar amb les implicacions ecològiques, paisatgístiques i turístiques que això comporta.
- El sector industrial roman feble i l'automatització de la producció hidroelèctrica manté una ocupació laboral testimonial.
- Els serveis han esdevingut la base de l'economia en totes les comarques de l'àmbit i el turisme i la construcció associada al turisme i la segona residència són els motors principals de l'economia pirinenca, i s'ha produït una millora molt considerable de les infraestructures i els serveis.

Actualment, pel que fa al PIB, gairebé totes les comarques segueixen el patró català: predomina el sector serveis seguit, per aquest ordre, de la indústria, la construcció i el sector primari. Només se n'aparten la Cerdanya, on la construcció supera la indústria, i l'Alta Ribagorça, on el pes de la indústria és lleugerament superior al dels serveis. En totes les comarques, la construcció i el sector primari tenen una major aportació al PIB comarcal que el que tenen aquests sectors dins l'economia general catalana, i la indústria, una aportació inferior. El sector serveis, respecte de Catalunya, està per sobre només a les comarques més turístiques –la Cerdanya i la Val d'Aran– i la més urbana –l'Alt Urgell–. Pel

que fa a l'ocupació, el sector terciari i la construcció són absolutament dominants i donen treball a gairebé el 90% de la població activa.

Des del punt de vista territorial, és preocupant el creixent desequilibri sectorial de l'àmbit –caracteritzat pel monoconreu turístic, el pes excessiu de la construcció, la feblesa de la indústria i l'extinció progressiva de l'agricultura– que anuncia, a mitjà termini, una situació d'insostenibilitat del model. El turisme, el principal factor de canvi social i econòmic de l'Alt Pirineu i Aran, es troba amenaçat per la desaparició de les activitats agràries arreu i per una urbanització vigorosa en algunes comarques i valls. De fet, el caràcter desequilibrat de l'estructura econòmica, o el monoconreu turístic com a expressió del mateix desequilibri, apareix clarament com la principal feblesa del territori.

Dins d'aquesta lògica, les dues comarques menys alpines són les més equilibrades des del punt de vista econòmic. La transformació de les estructures econòmiques del Pallars Jussà segueix un ritme més lent: l'agricultura hi manté el pes relatiu més elevat, mentre que la construcció hi té un pes força més baix. Al costat, l'Alt Urgell –molt marcat pel pes urbà que té la Seu sobre la comarca– presenta l'estructura econòmica més equilibrada d'entre les comarques de muntanya: l'agricultura davalla però es manté, la indústria hi té el major pes relatiu de les comarques de muntanya, la construcció apareix continguda i els serveis presenten un bon desenvolupament. Aquest darrer cas posa de manifest que equilibri econòmic no sempre és sinònim d'equilibri territorial. El poblament de l'Alt Urgell, amb la pràctica totalitat de la població concentrada a la capital i un territori pràcticament abandonat, n'és un bon exemple.

En síntesi: les comarques de l'Alt Pirineu i Aran han passat, en cinquanta anys, d'unes economies basades en l'agricultura, la ramaderia, el bosc i, en menor grau, en l'explotació hidroelèctrica, a unes economies fonamentades en el turisme i la construcció. El procés de canvi del model econòmic que viu l'àmbit és d'una transcendència enorme, encara prou recent i, sens dubte, no acabat. És normal, doncs, que es constatin desajusts, riscos i incerteses; i és més que necessari, en aquest context, que el territori es doti dels elements de planificació estratègica i d'ordenació territorial necessaris per a garantir l'aprovació definitiva que el desenvolupament que s'hagi de produir sigui sostenible i al servei dels habitants que resideixen a l'Alt Pirineu i a l'Aran.”

Tanmateix, respecte el turisme alpi i el seu efecte transformador, indica:

“El turisme ha estat el principal factor transformador durant els darrers cinquanta anys, el sector emergent que ha capgirat la situació econòmica i social dels Pirineus. El 1970, mentre al Pallars Sobirà, al Pallars Jussà i a l'Alt Urgell el sector primari era el principal sector de l'economia, el sector serveis ja predominava a la Cerdanya i a la Val d'Aran. El 1986, ja era predominant en totes les comarques de l'àmbit.

De fet, al final del segle XIX ja podem parlar d'un cert turisme benestant als Pirineus, però és amb el desenvolupament del turisme d'hivern entre els anys quaranta i setanta (Cerdanya, Val d'Aran i Pallars Sobirà) que comença la veritable expansió del sector. Més tard, durant la dècada dels vuitanta, irromp el turisme d'aventura i el turisme rural i

es dona un impuls renovat del turisme de neu al Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça. En l'actualitat, el turisme de neu sembla que encara no ha tocat sostre (s'ha d'obrir, en breu, una nova estació a Fillà, al Pallars Jussà) i la diversificació i desestacionalització de les propostes del turisme verd van en augment, com palesa l'acceptació social que ha tingut l'ampliació del Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici o la declaració del nou Parc Natural de l'Alt Pirineu, sens dubte recursos turístics de primer ordre.

El model turístic que ha transformat els Pirineus és el que s'anomena alpi. Aquest model es caracteritza per l'alternança entre turisme blanc (turisme de neu) a l'hivern i turisme verd (turisme de natura, turisme rural, turisme d'aventura) a l'estiu. Aquesta complementarietat estiu/hivern confereix solidesa al model perquè l'existència de dues temporades altes garanteix la viabilitat econòmica del sistema. Mentre el turisme d'aventura sembla haver tocat sostre i s'ha acabat cenyint, bàsicament, a les aigües braves del Pallars Sobirà, l'ecoturisme és un valor ascendent. La segona residència apareix com un element decisiu del model i, si bé en una primera fase esdevé un element dinamitzador del turisme alpi i possibilita la implantació del turisme d'hivern, posteriorment esdevé un factor distorsionador del model.

Des del punt de vista econòmic, l'afermament del turisme, un sector dinàmic i competitiu en el mercat actual, ha tingut un impacte econòmic positiu i ha contribuït positivament a la sostenibilitat de les comarques de muntanya, si més no a la d'aquelles comarques on el model alpi (blanc i verd) de turisme és aplicable. Tanmateix, com ja s'ha explicat en punts anteriors, el creixent desequilibri sectorial, caracteritzat pel monoconreu turístic, el pes excessiu de la construcció en les comarques i valls més turístiques i l'extinció progressiva de l'agricultura que gestiona el principal recurs turístic dels Pirineus, el paisatge, posen en perill la sostenibilitat del model.

Des del punt de vista social, l'impacte positiu més important del creixement del turisme ha estat sobre la demografia, aturant i capgirant la pèrdua de població que s'estava produint des de meitat del segle XX i rejuenint l'estructura de la població. Mentre que la Cerdanya, amb la tradició turística més antiga, ja mostrava un balanç positiu entre el 1950 i el 1970, l'Aran comença a guanyar població ja als anys setanta. Especialment remarcable és el creixement del Pallars Sobirà durant la darrera dècada, fins el 1981 la comarca més regressiva demogràficament; un creixement que no es pot deslligar de l'obertura Aprovació definitiva de l'estació d'esquí de Portainé ni del boom dels esports d'aventura. El mateix pot afirmar-se de l'Alta Ribagorça en relació amb l'obertura de l'estació d'esquí de Boi-Taüll. El comportament demogràfic negatiu del Prepirineu, amb un desenvolupament petit del turisme de tipus alpi, confirma la realitat d'aquest sector com a factor de creixement. Si l'Alt Urgell aguanta, malgrat no tenir estacions d'esquí alpi, és perquè té a Andorra un motor de creixement molt potent.

Malgrat sobresurten clarament els impactes socials positius del turisme com la millora d'infraestructures, de serveis i d'equipaments, no deixen de produir-se efectes negatius com la pèrdua d'identitat deguda als canvis accelerats, la desestructuració social que ocasiona l'elevat pes de la població flotant, l'ocupació estacional i el creixement d'un teixit urbà especialitzat, amb un elevat pes de la segona residència, buida bona part de l'any.

Des del punt de vista ambiental, el turisme de muntanya té impactes positius, com la contribució al manteniment de l'activitat agrària a través del turisme rural, la rehabilitació del patrimoni arquitectònic tradicional o la contribució a la creació, l'afermament i l'ampliació d'espais naturals protegits. Són exemples d'aquests punts les 227 residències-casa de pagès del 2001 davant de les 52 de l'any 1996, els més de 10.000 immobles preservats o rehabilitats com a segona residència o l'acceptació social que han tingut les ampliacions del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici o la declaració del nou Parc Natural de l'Alt Pirineu.

Entre els impactes ambientals negatius del turisme destaquen els derivats del condicionament de dominis esquiables, la urbanització de nova planta associada al turisme de tipus alpi consumidora de sòl i de paisatge i la hiperfreqüentació del medi natural."

Segons es recull al Pla director urbanístic de la Cerdanya (PDUC),

“Des del punt de vista territorial és preocupant el desequilibri sectorial de la comarca, que és caracteritzada pel pes excessiu de la construcció, el monocultiu del turisme, la feblesa de la indústria i la davallada progressiva de l'agricultura.

La construcció i el sector primari tenen una major aportació al PIB comarcal que el que tenen dins l'economia catalana, amb predomini del sector serveis que segueix el patró català. L'aportació del sector de la construcció al PIB triplica la que el sector té al conjunt de Catalunya.

És aquesta una comarca en la qual l'evolució d'una economia tradicional cap a una economia turística es troba molt avançada. El model turístic de la Cerdanya és el model tipus alpi, que alterna turisme blanc a l'hivern amb turisme verd a l'estiu, amb una forta implantació d'habitatge secundari i una economia dependent de la construcció. Segons el PTPAPA, en aquesta zona pirinenca la prioritat és ordenar els creixements urbanístics i fomentar la diversificació econòmica, la interrelació dels sectors i el desacoblament del turisme i la construcció en favor del primer.

Pel que respecta al sector secundari, bona part de la indústria de la comarca funciona com a element auxiliar de la construcció, sector de la fusta (32%) i sector alimentari (24%). A Cerdanya, no obstant, es manté una de les produccions lleteres més elevades d'Espanya.

El sector terciari és el que té més pes econòmic i de llocs de treball. Representa el 66,19%, amb predomini del subsector de turisme i comerç (39,24%), seguit dels d'administració, finances i serveis personals (25%).

El primer factor de transformació ha estat el turisme. Des del punt de vista econòmic el sector turístic, competitiu i dinàmic, ha tingut un impacte positiu i ha contribuït a la sostenibilitat de les comarques de muntanya com la Cerdanya.

El creixent desequilibri sectorial del monocultiu ja esmentat i l'excés de construcció, unit a l'extinció progressiva de l'agricultura, que gestiona el principal recurs del paisatge, fan trontollar la sostenibilitat del model alpi.

L'anàlisi del sostre residencial i no residencial construït entre 1.995 i 2.001 revela que per cada 9 m² de sostre residencial construït només es va construir un metre quadrat de sostre per activitat econòmica. Una certa industrialització semblaria adequada i possible, sense col·lisions amb la vocació turística i com a suport d'una certa artesanía i dels petits magatzems i tallers a generar en els nuclis tradicionals, activitat econòmica de petit format que fixa població en aquests nuclis.

Sobre les estacions d'esquí planen les incerteses de que hagin pogut tocar sostre pel que fa a la demanda i que no siguin rendibles sense el negoci immobiliari que les acompanya si no canvia el model de gestió actual. S'hi afegeix la preocupació d'anticipar-se als efectes negatius que pugui comportar un escenari anunciat de canvi climàtic, cosa que passa per una diversificació de l'activitat econòmica i una oferta més clarament desestacionalitzada. Sembla fonamental la col·laboració directa entre les estacions d'esquí de la Molina i la Masella.”

Evolució de la població activa i l'ocupació.

La població econòmicament activa està integrada per les persones d'ambdós sexes de setze o més anys d'edat que, en la setmana de referència del cens o padró, estava dedicada a la producció de béns i serveis, en situació d'ocupats, desocupats amb ocupació anterior o desocupats que busquen ocupació per primera vegada.

La població econòmicament inactiva està integrada per aquelles persones no comptabilitzades com a població activa (jubilatats, estudiants, feines de la llar, etc.).

L'anàlisi de la distribució de la població activa per sexe dona resultats clarament diferenciats, que pel seu anàlisi requereix valorar-ne l'evolució recent, d'ençà a la incorporació de la dona al mercat de treball, iniciat paulatinament a les darreres dècades fins al dia d'avui, encara descompensat i amb tendència a seguir creixent. A les dades següents es posa de manifest

aquesta realitat, a partir de les dades obtingudes dels diferents censos ocupacionals, entre els anys 1986 i 2001.

Evolució de la població activa, per sexes. Valors absoluts

	Any	Població		Població activa	
		Homes	Dones	Homes	Dones
Isòvol	1986	94	106	53	8
	1991	85	90	43	20
	1996	99	90	54	27
	2001	105	84	69	29
La Cerdanya	1986	6.204	5.996	3.474	1.064
	1991	6.309	6.087	3.559	1.669
	1996	6.483	6.274	3.625	1.982
	2001	7.302	6.856	4.475	2.763
Alt Pirineu i Aran	1986	30.639	29.367	16.536	6.082
	1991	30.143	29.239	16.346	8.185
	1996	30.938	30.129	16.356	9.688
	2001	31.787	30.875	17.807	12.103
Catalunya	1986	2.927.889	3.050.749	1.576.942	753.255
	1991	2.962.942	3.096.552	1.647.972	980.415
	1996	2.971.789	3.118.251	1.643.332	1.088.340
	2001	3.106.531	3.236.579	1.802.243	1.333.180

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

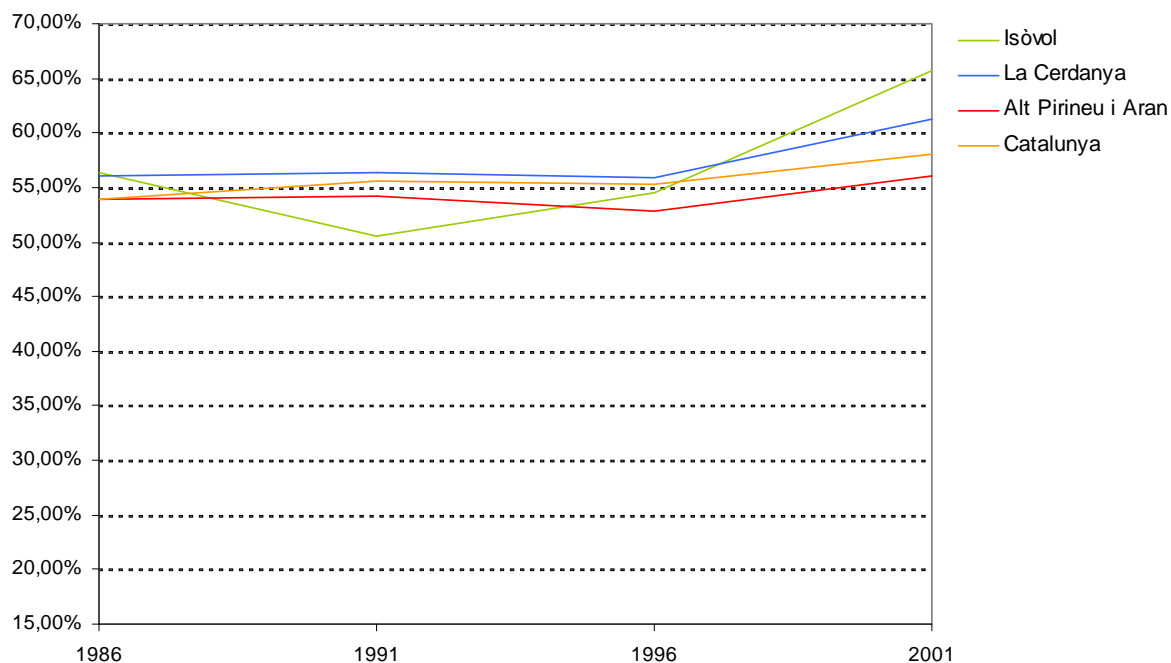
Taula: elaboració pròpia.

Mentre que el pes de la població ocupada ha anat incrementant-se paulatinament l'evolució del pes dels conjunt d'homes en aquest període ha tendit a mantenir-se. En el conjunt de dones, aquesta evolució ha estat clarament positiva, tot i restar encara molt per sota respecte a les xifres de població activa masculina sobre el total de població.

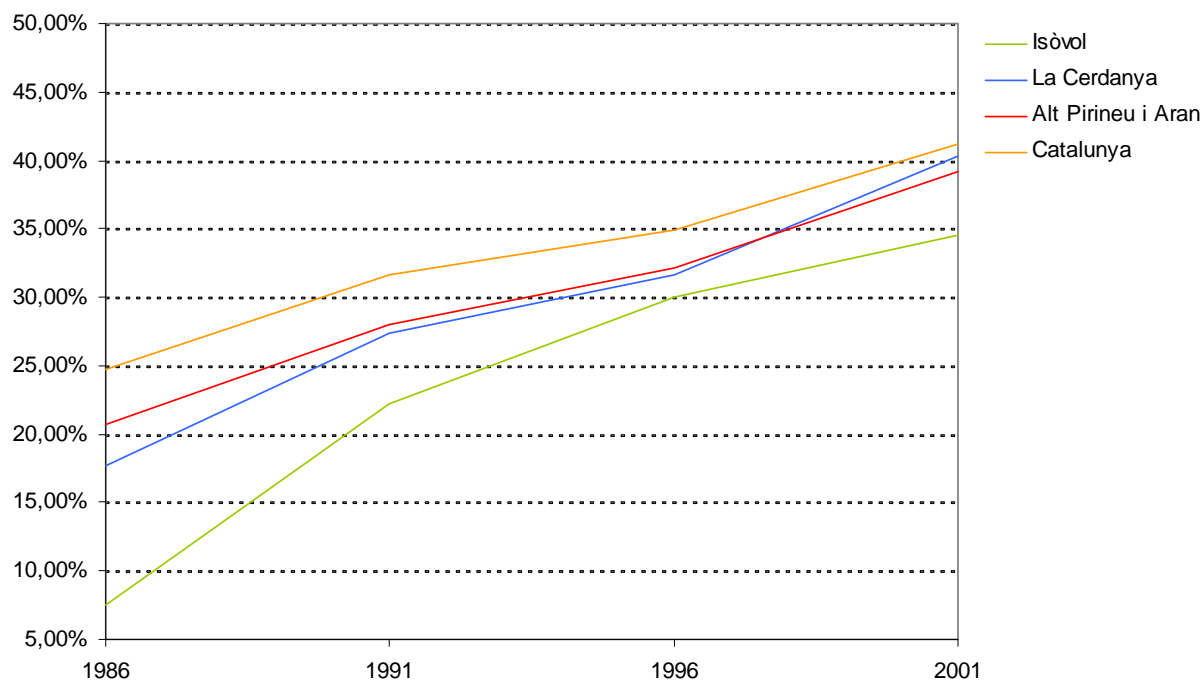
Aquestes dades convé considerar-les amb les característiques diferencials entre la població masculina i la femenina. A Isòvol a l'any 2001 el conjunt de població masculina menor de 15 anys i major de 64 anys representava el 42% de la població, mentre que al mateix any el conjunt de població femenina equivalent en representava un 26%. A la resta d'àmbits d'estudi aquestes proporcions eren tres punts percentuals superiors a les dones.

A les gràfiques següents s'en desprèn amb més claredat la tendència i la transformació del mercat laboral, a tots els àmbits d'estudi.

Evolució de la població activa sobre el total de població. Homes

Evolució de la població activa sobre el total de població. Dones

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

En el conjunt d'àmbits l'evolució és paral·lela, si ve respecte la població activa femenina al conjunt del territori pirinenc la tendència ha estat reduir el diferencial amb la resta de Catalunya. Al municipi d'Isòvol el conjunt de població activa s'ha incrementat per sota de la resta d'àmbits territorials, amb especial consideració en el cas de les dones, que a l'any 2001 arribaren a assolir només del 34% de la població activa.

El conjunt de població ocupada respecte el conjunt de la població activa presenta també trets diferencials entre homes i dones, amb una menor taxa d'ocupació femenina respecte la masculina. Tanmateix convé destacar l'alta taxa d'ocupació en comparació amb l'evolució a la resta de Catalunya.

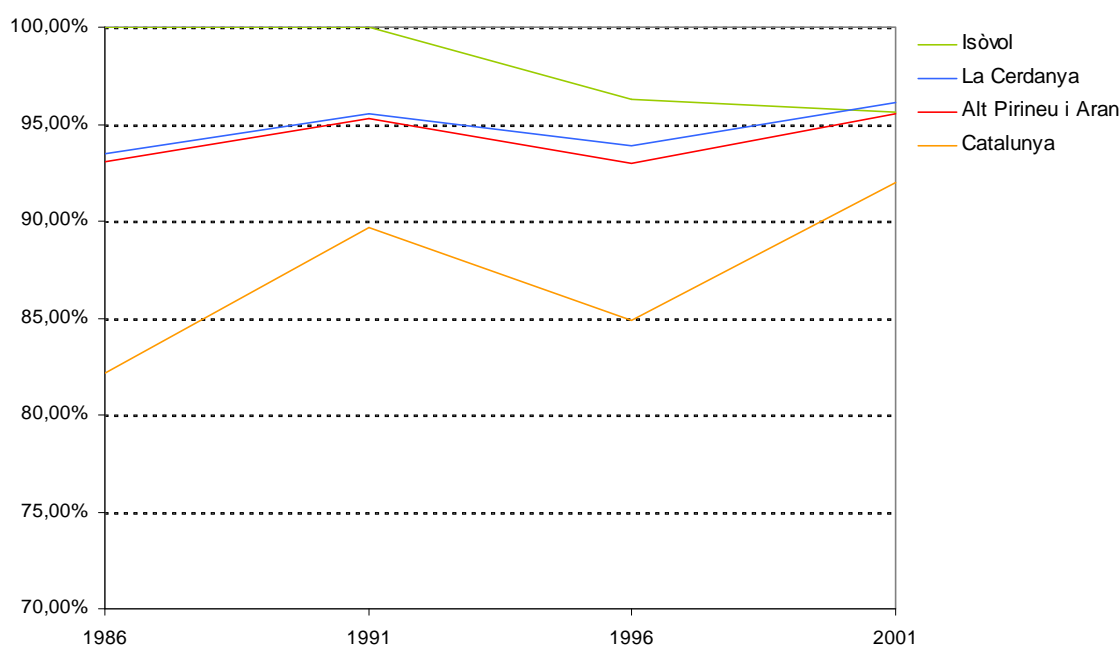
Evolució de la població ocupada, per sexes. Valors absoluts

	Any	Població activa		Població ocupada	
		Homes	Dones	Homes	Dones
Isòvol	1986	53	8	53	7
	1991	43	20	43	19
	1996	54	27	52	22
	2001	69	29	66	29
La Cerdanya	1986	3.474	1.064	3.246	925
	1991	3.559	1.669	3.399	1.539
	1996	3.625	1.982	3.402	1.747
	2001	4.475	2.763	4.303	2.572
Alt Pirineu i Aran	1986	16.536	6.082	15.387	5.387
	1991	16.346	8.185	15.577	7.420
	1996	16.356	9.688	15.212	8.427
	2001	17.807	12.103	17.006	11.212
Catalunya	1986	1.576.942	753.255	1.295.498	546.347
	1991	1.647.972	980.415	1.477.256	778.174
	1996	1.643.332	1.088.340	1.394.176	810.476
	2001	1.802.243	1.333.180	1.657.820	1.158.668

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

L'evolució de la població ocupada a Isòvol en els quinze anys d'estudi oscil·la entre el 96 i el 100% de la població activa masculina, xifres similars a la resta d'àmbits territorials pirinencs, mentre que al conjunt de Catalunya l'evolució ha oscil·lat entre el 82 i el 92% de la població activa.

Evolució de la població ocupada sobre el total de població activa. Homes

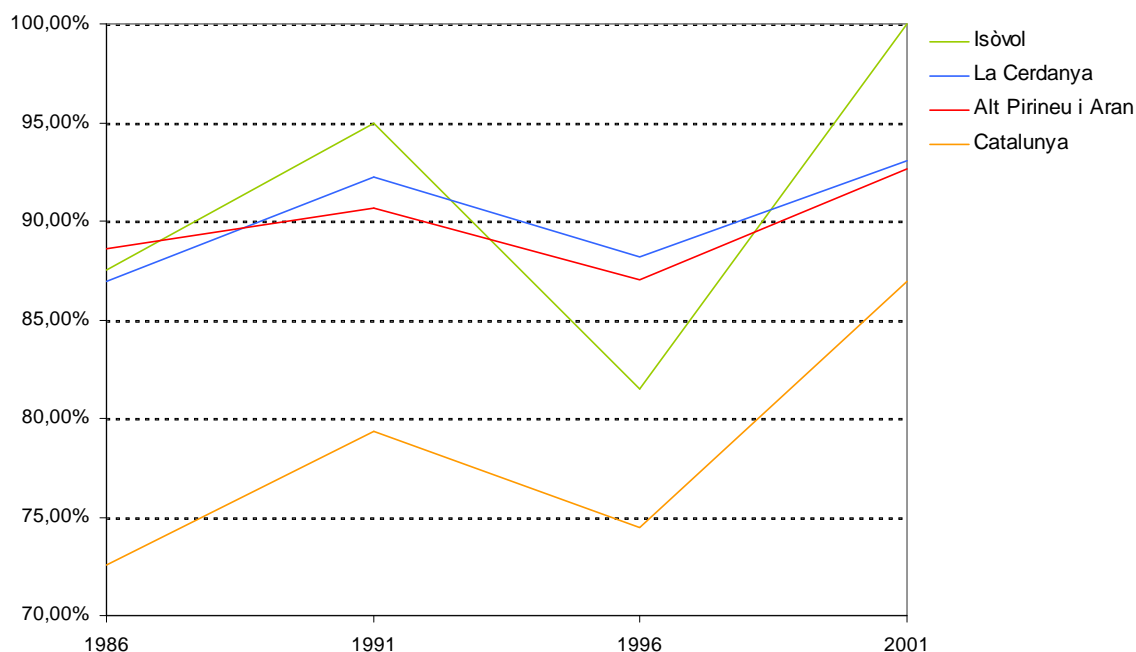

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

L'evolució de la població femenina a Isòvol en els quinze anys d'estudi oscil·la entre el 82 i el 100% de la població activa, amb xifres similars a la resta d'àmbits territorials pirinencs, mentre

que a Catalunya ha estat més acusat, amb diferències que han oscil·lat entre el 72% i el 87% de la població activa.

Evolució de la població ocupada sobre el total de població activa. Dones

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

L'ocupació de la població segons els quatre grans sectors d'activitat.

Les diferents branques d'activitat econòmica exposen l'estructura principal de l'activitat econòmica. A l'any 2001 les xifres són les següents.

Població ocupada segons els sectors d'activitat - valors absoluts any 2001

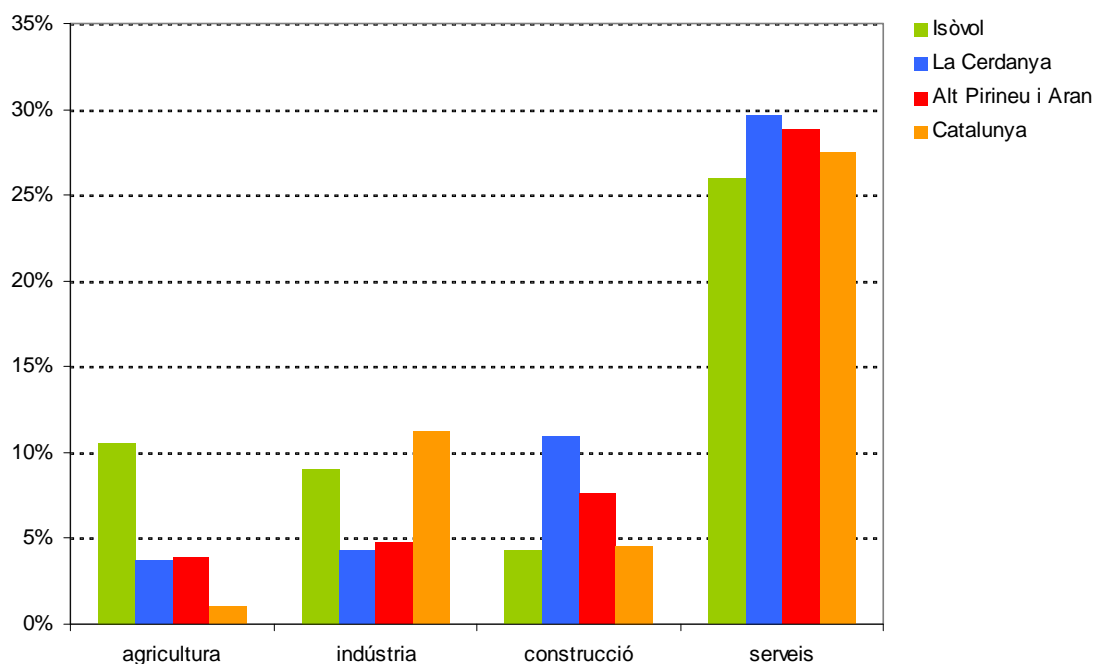
	agricultura	indústria	construcció	serveis	Total població ocupada
Isòvol	20	17	8	49	94
La Cerdanya	528	600	1.543	4.201	6.872
Alt Pirineu i Aran	2.450	2.952	4.743	18.057	28.202
Catalunya	69.287	708.921	291.482	1.745.436	2.815.126

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

La taula anterior posa de manifest com al conjunt d'àmbits pirinencs el pes de la indústria és notablement inferior al pes que suposa dins el conjunt del territori català, mentre que el sectors de l'agricultura, construcció i serveis estan per sobre.

En percentatges les xifres s'expressen amb el gràfic següent.

**Població ocupada segons els grans sectors d'activitat.
Valors respecte el total de població. Any 2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

A continuació s'exposa l'evolució de la població ocupada i el seu repartiment en el cada un dels sectors principals d'activitat, analitzant la seva situació a l'any 1991, al 1996, i a l'any 2001. En tots els casos queda manifest l'increment considerable de la població ocupada, passant en el cas d'Isòvol del 35,4% a gairebé el 50%, en el cas de la Cerdanya del 40% al 49%, a l'Alt Pirineu i Aran del 39% al 45%, i en el cas de Catalunya del 38% al 44%. A tots els àmbits el sector principal és el de serveis.

Evolució de la població ocupada segons els sectors d'activitat - valors absoluts

	Any	agricultura	indústria	construcció	serveis	Total població ocupada
Isòvol	1991	39	8	2	13	62
	1996	28	14	4	28	74
	2001	20	17	8	49	94
La Cerdanya	1991	662	509	1.099	2.668	4.938
	1996	587	733	919	2.910	5.149
	2001	528	600	1.543	4.201	6.872
Alt Pirineu i Aran	1991	3.499	4.100	3.219	12.179	22.997
	1996	2.652	3.917	3.162	13.908	23.639
	2001	2.450	2.952	4.743	18.057	28.202
Catalunya	1991	82.959	813.269	185.681	1.173.521	2.255.430
	1996	70.891	707.313	153.625	1.272.823	2.204.652
	2001	69.287	708.921	291.482	1.745.436	2.815.126

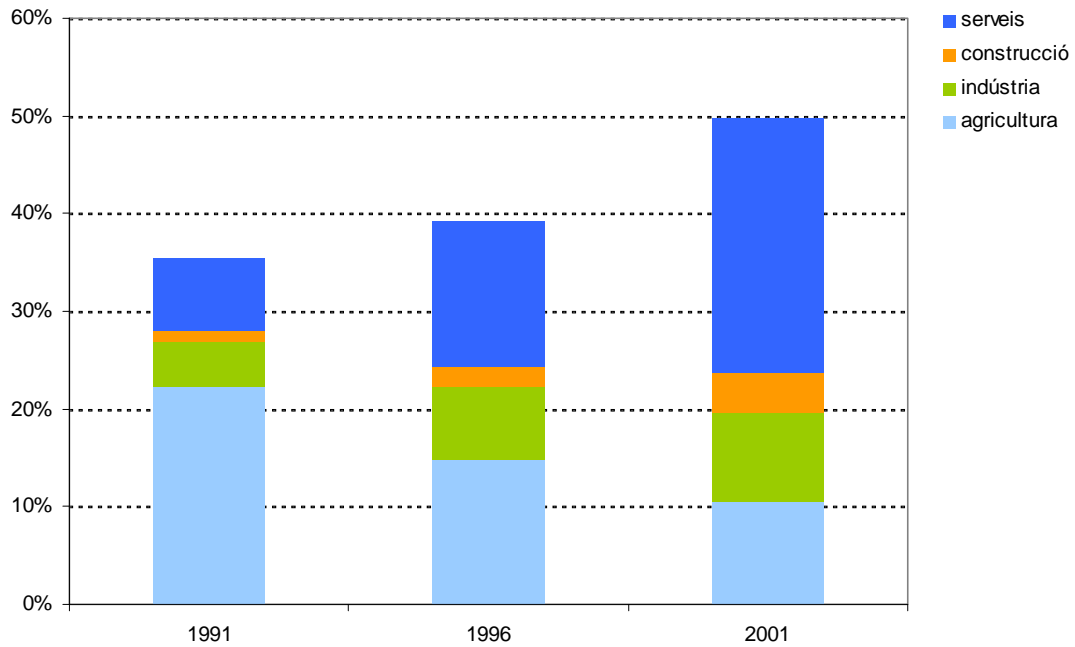
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

A l'àmbit pirinenc el sector d'activitat econòmica principal és el de serveis, seguit de la construcció, i la indústria i l'agricultura. El primer grup suposa més del 60% de la població ocupada en tots els àmbits.

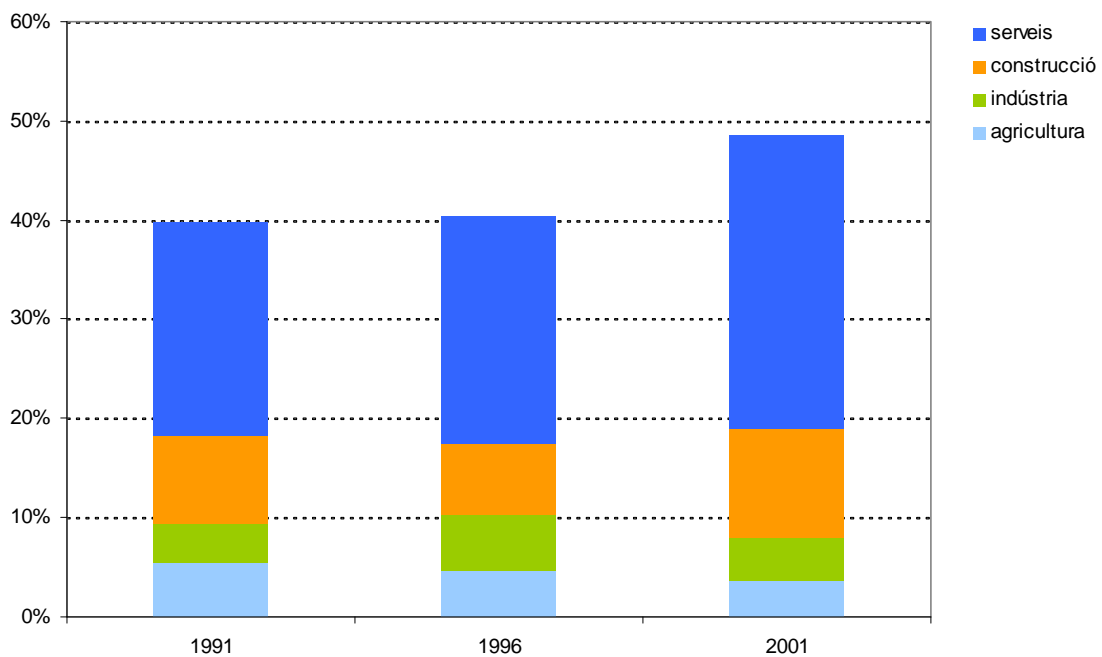
En la resta de sectors l'ocupació en el conjunt de Catalunya es diferencia de la resta d'àmbits d'estudi, amb una major presència del sector de la indústria, que suposa a l'any 2001 un 25% de la població ocupada i a l'any 1991 arribava fins al 35%. En canvi, el sector de l'agricultura representa poc més del 2% de total de la població ocupada, a la Cerdanya suposa el 8%, i gairebé un 9% a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i a Isòvol un més que destacable 21%.

L'evolució al llarg dels darrers quinquennis es mostra gràficament a continuació.

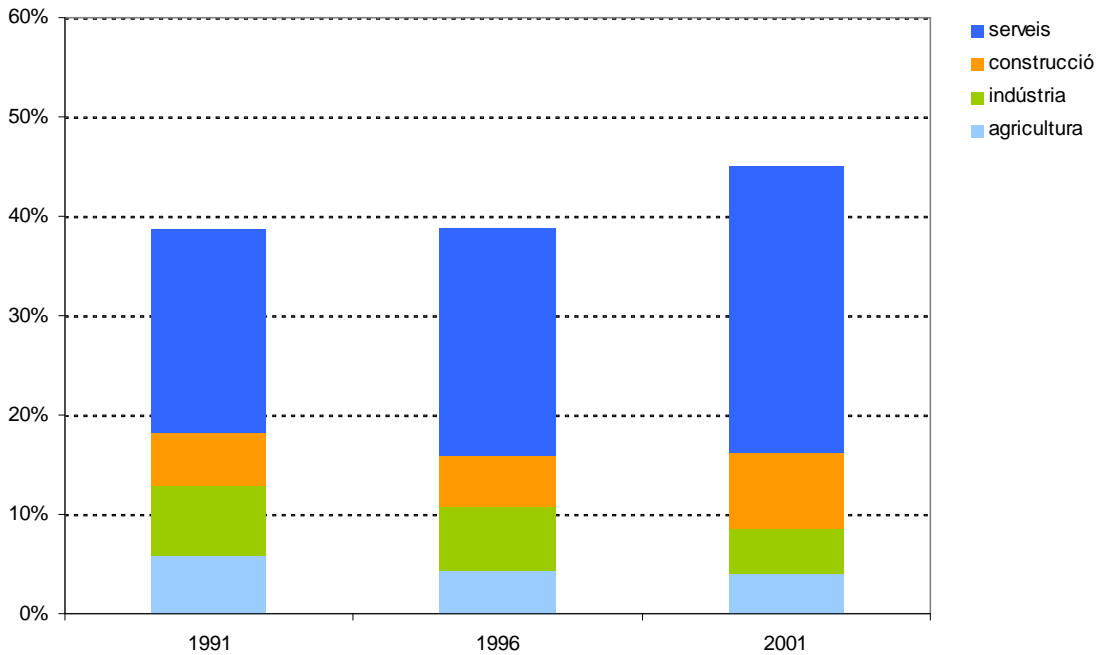
Isòvol - evolució de la població segons els sectors d'activitat
Valors respecte el total de població

La Cerdanya - evolució de la població segons els sectors d'activitat

Alt Pirineu i Aran - evolució de la població segons els sectors d'activitat

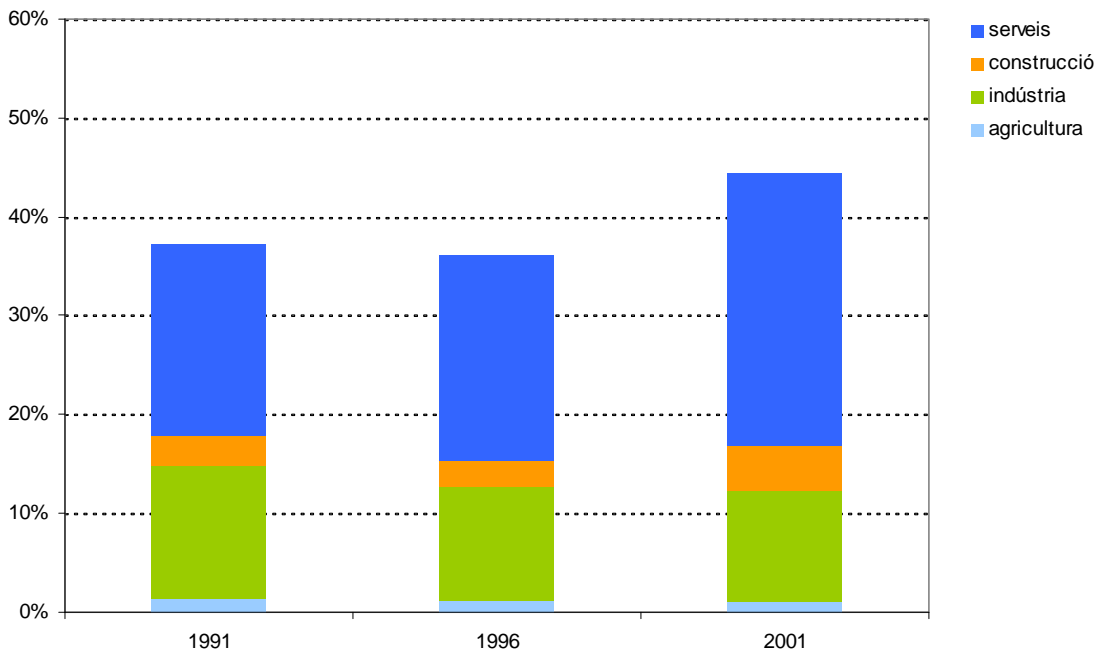

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

Als darrers anys la població dedicada a la agricultura ha anat disminuint de forma acusada però constant a diferència dels sectors de la construcció i dels serveis que pràcticament han incrementat en un 50% el seu pes en la economia ceretana. Tanmateix, el sector industrial ha portat a terme un creixement pendular amb daltabaixos on a l'òvol ha estat l'únic àmbit d'estudi on s'ha incrementat respecte a l'ocupació existent a l'any 1991.

A Catalunya l'evolució és similar, amb un major pes del sector industrial en detriment del sector de la construcció, l'agricultura i, en menor mesura, el sector serveis.

Catalunya - evolució de la població segons els sectors d'activitat

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

A les taules següents es detalla el repartiment de l'ocupació en els quatre grans grups d'activitat, per sexes, a l'any 2001:

Població ocupada segons els sectors d'activitat, per sexe. Any 2001. Valors absoluts

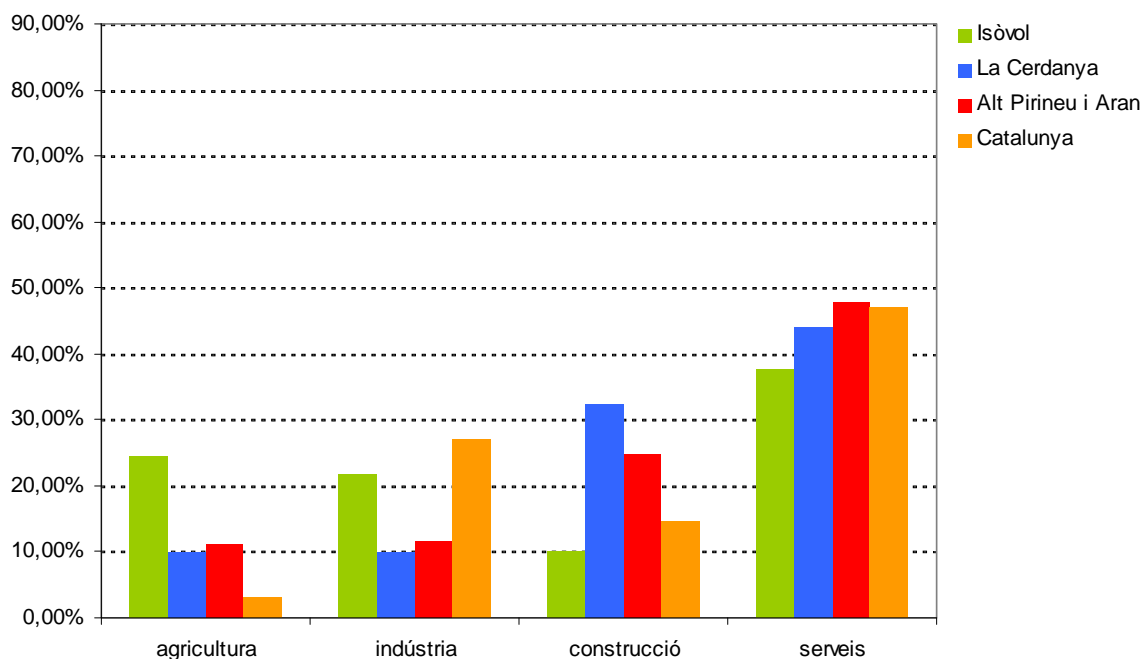
	sexe	agricultura	indústria	construcció	serveis	Total població activa
Isòvol	Homes	17	15	7	26	69
	Dones	3	2	1	23	29
La Cerdanya	Homes	441	446	1.450	1.963	4.475
	Dones	87	154	93	2.238	2.763
Alt Pirineu i Aran	Homes	1.975	2.084	4.430	8.508	17.807
	Dones	475	868	313	9.549	12.103
Catalunya	Homes	55.742	487.371	264.723	849.220	1.802.243
	Dones	13.545	221.550	26.759	896.216	1.333.180

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

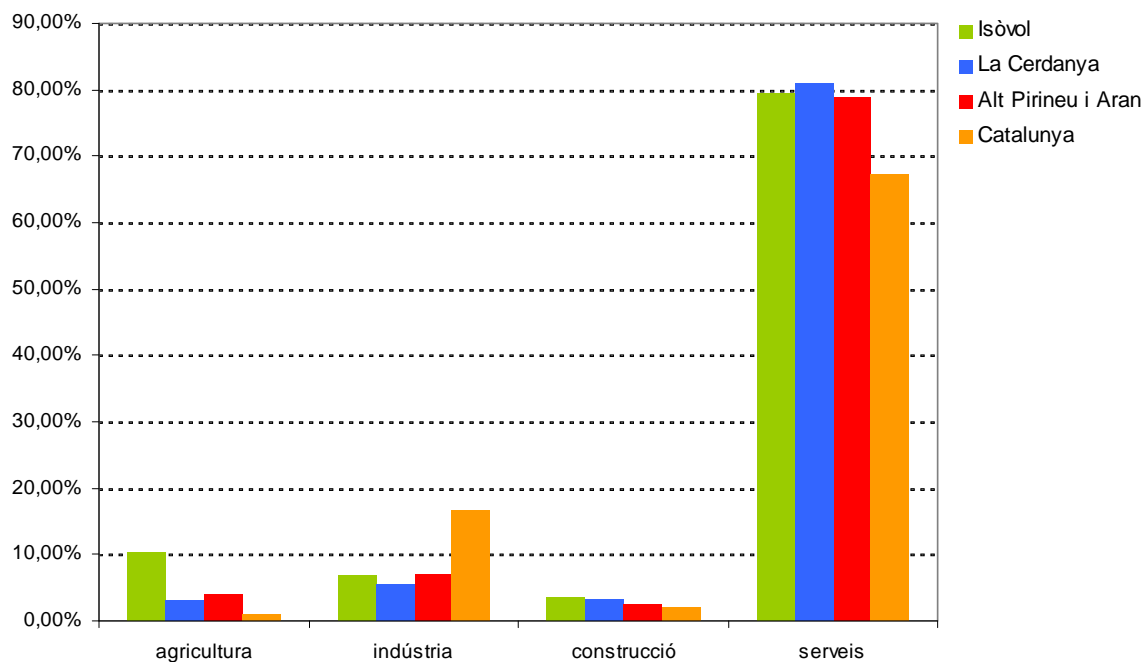
Per sexes, cal remarcar com l'ocupació principal és en tots els casos el sector serveis, amb una major incidència sobre les dones, que a Isòvol en representa fins a un 79% de l'ocupació, per un 67% a Catalunya. En els homes el sector serveis a Isòvol representa fins a un 38% de l'ocupació, per un 47% a Catalunya. El principal diferencial entre sexes es localitza principalment al sector de la construcció, sector ocupat majoritàriament per la població masculina, on a Isòvol només un 14% d'aquest col·lectiu el formen dones, a la Cerdanya un 6%, a l'Alt Pirineu i Aran un 7% i a Catalunya un 10%.

Als gràfics següents es posa de manifest els principals trets diferencials, per sexes, en l'ocupació per els quatre principals grans sectors d'activitat econòmica.

Distribució de la població ocupada segons els grans sectors d'activitat. HOMES
Any 2001

**Distribució de la població ocupada segons els grans sectors d'activitat. DONES
Any 2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

L'evolució de la població i la construcció de nous habitatges.

El ritme de construcció de nous habitatges al municipi no ha seguit la mateixa evolució que el creixement de la població, amb un fort creixement d'habitatges només interromput els anys 90, coincidint amb una època de recessió econòmica global a tot Catalunya i Espanya, com també a partir dels anys 2008 i 2009.

Les dades relatives a l'increment de població i la construcció d'habitatges en el mateix període són les següents:

- Increment de població. 1983-2011: 126 habitants
- Habitatges construïts de nova planta . 1983-2011: 309 habitatges
- Població existent a l'any 2011: 322 persones

A la taula següent es recullen els valors absoluts d'habitatges construïts durant el període comprès entre els anys 1983 i 2011, als àmbits del municipi d'Isòvol, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Habitatges construïts de nova planta. Període 1983-2011

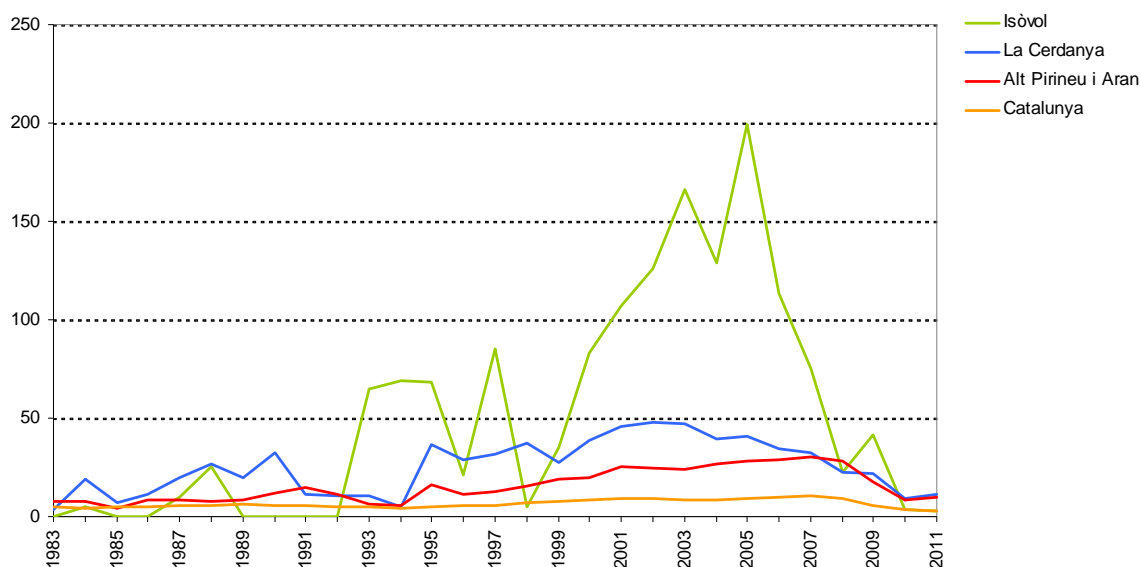
	Isòvol	La Cerdanya	Alt Pirineu i Aran	Catalunya
1983	0	48	491	29.383
1984	1	240	479	27.022
1985	0	92	277	29.136
1986	0	138	505	29.665
1987	2	244	488	31.735
1988	5	326	467	34.573
1989	0	248	495	37.623
1990	0	410	730	36.369
1991	0	142	888	32.640
1992	0	135	655	30.576
1993	11	135	377	28.645
1994	12	66	341	26.892
1995	12	483	998	32.257
1996	4	365	703	34.683
1997	14	410	772	36.230
1998	1	498	949	42.829
1999	7	369	1.198	48.538
2000	17	549	1.260	54.348
2001	21	663	1.633	60.085
2002	25	732	1.636	61.556
2003	34	731	1.591	56.939
2004	26	629	1.826	59.650
2005	46	691	1.980	65.750
2006	30	600	2.056	67.851
2007	21	580	2.220	74.320
2008	6	424	2.129	66.086
2009	12	404	1.359	41.425
2010	1	164	670	28.555
2011	1	216	751	19.671
Habitatges construïts 1983-2011	309	10.732	29.924	1.225.032

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Convé ressaltar la important devallada de la construcció als inicis dels anys noranta i la forta recuperació a partir del començament del segle XXI. Aquesta situació ve donada per el cicle de recessió general del ritme de creixement de l'activitat econòmica que donà per acabada la fase d'expansió econòmica dels anys vuitanta. La seva recuperació posterior i una nova època de bonança que s'ha allargat fins fa quatre o cinc anys ha estat continua, i la seva continuïtat, d'acord amb l'inestabilitat actual i les incerteses que l'acompanyen, ha donat símptomes clars de ressentir-se.

Al gràfic següent es transcriu la corba evolutiva de la relació entre habitatges construïts per cada 1.000 habitants als àmbits del municipi d'Isòvol, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Relació d'habitatges construïts i població (habitatges/1000habitants) 1983-2011

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

Com s'observa a la taula anterior el ritme de construcció d'habitatges a Isòvol ha estat molt elevat. Mentre que a Isòvol s'ha assolit un promig anual de 58,36 habitatges per cada mil habitants durant el període comprès entre els anys 1983 i 2011, a la Cerdanya s'ha assolit la xifra de 29,26 habitatges per cada mil habitants, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran el 17,98, i al conjunt de Catalunya 7,52. Per tant, el ritme de construcció a Isòvol ha estat quasi vuit vegades més alt que al conjunt del territori català, una xifra alta que ha dinamitzat tot l'àmbit de la Cerdanya i que ha permès desenvolupar el planejament vigent.

Segons es recull al PTPAPA, al punt 5.1, quan parla de l'evolució del parc d'habitatge,

"Ja s'ha comentat que, durant el període 1991-2001, l'increment del parc d'habitatge en totes les comarques de l'Alt Pirineu i Aran ha estat per sobre de la mitjana catalana i, en el cas de la Cerdanya, els dos Pallars i la Val d'Aran, molt per sobre. Aquest increment tan elevat del parc d'habitatge d'algunes comarques de l'àmbit és una situació extrema que, a Catalunya, només comparteixen les comarques de l'Alt i el Baix Empordà, del Baix Penedès i del Tarragonès.

El parc d'habitatge ha crescut amb més força a les comarques amb una presència més important de segona residència. Si es valoren conjuntament les taxes de creixement del parc d'habitatges i el percentatge d'habitatge principal, es veu clarament com les comarques amb predomini de l'habitatge secundari tenen creixements importants del parc, cosa que demostra una clara vocació turística i estacional d'aquests nous habitatges. En canvi, creixen poc les comarques amb un alt percentatge de primera residència. Aquest és un fet incontrovertible.

Entre el 1994 i el 2003 el parc d'habitatge a l'Alt Pirineu i Aran es va incrementar en quasi un 24 %. Aquesta activitat edificatòria no es va distribuir de manera uniforme sinó que es va concentrar a la Cerdanya i a la Val d'Aran, i en menor mesura al Pallars Sobirà.

L'anàlisi per municipis mostra diferències remarcables. Dins de comarques amb forta activitat edificatòria trobem municipis amb poc creixement, com ara Bausen i Canejan a la Val d'Aran i Meranges i Lles a la Cerdanya. A l'Alt Urgell i al Pallars Jussà l'activitat es concentra al voltant de les capitals de comarca i, a l'Alta Ribagorça i el Pallars Sobirà, el ventall de situacions és força més divers.

Dues qüestions, per tant, seran rellevants a l'hora de planificar les polítiques urbanístiques d'habitatge a l'Alt Pirineu i Aran: la desvinculació que hi ha entre l'evolució de la població resident i la demanda d'habitatge i la percepció magnificada que hi ha d'esclat urbanístic deguda a les petites dimensions dels nuclis de partida. En nombres absoluts, l'Alt Pirineu i Aran no té un problema ni de creixement del parc ni de segones

residències, però en nombres relatius sí. Si analitzem la intensitat edificatòria, és a dir, el nombre d'habitatges acabats en un període determinat per cada mil habitants, les comarques de la Cerdanya i de la Val d'Aran es troben entre les tres comarques de major intensitat edificatòria a Catalunya (l'altra és el Baix Penedès) durant el període 1994-2003 i la resta de comarques pirinenques, excepte el Pallars Jussà, es troben per sobre de la mitjana catalana."

Segons es recull al Pla Director Urbanístic de la Cerdanya (PDUC), respecte les previsions de població i habitatge, per al conjunt de la comarca cerdana,

"El PTPAPA comptabilitza l'any 2001 la xifra de 14.069 habitants (en el sistema Bellver 2.849 habitants i en el de Puigcerdà 11.220 habitants més). Pel mateix any, l'IDESCAT té censats 15.855 habitatges, dels quals 4.921 habitatges corresponen a Puigcerdà, és a dir, un 31,03% del total.

Segons el PTPAPA, l'increment de població prevista fins l'any 2.026, podria ser de 3.927 habitants, cosa que comportaria, segons aquest, la realització de 1.294 nous habitatges principals per cobrir aquestes expectatives.

Les previsions del Pla Director Urbanístic de Cerdanya mantenen pràcticament íntegre el potencial vigent als nuclis tradicionals, excepte la desclassificació d'algunes àrees especialitzades no desenvolupades, inadequades i generalment ubicades exemptes dels nuclis històrics i amb gran impacte visual. El PDUC també dona paràmetres d'ordenació, compleció i reducció de sòl a La Molina i La Masella i replanteja el creixement a Sant Julià de Pedra. Això implica que les possibles estratègies de creixement siguin de cohesió al voltant dels nuclis actuals i procurin de consolidar els plans parcials, sense noves extensions disperses.

El potencial de nous habitatges en el sòl ja classificat que té actualment la Cerdanya, teòricament, és més que suficient per a donar cabuda a les necessitats d'habitatge que el PTPAPA indica fins el 2.026. Però s'ha de tenir en compte que aquest potencial d'habitatges, majoritàriament, segueix una lògica pròpia, basada en l'habitatge secundari, i no es pot preveure la seva realització o sortida al mercat, donat que la seva lògica és aliena a la pròpia problemàtica de la Cerdanya. Per tant, no és pot assegurar que aquest pugui donar cabuda a les necessitats previstes d'habitatge principal. Un altre punt a tenir en compte és que no tots els municipis tenen un gran potencial i, en canvi, n'hi ha que en tenen molt, com els casos d'Alp, principalment generat per La Molina i La Masella, i el municipi de Prats i Sansor, amb la urbanització de Prat, que manté un considerable potencial, totes dues situacions destinades majorment a l'habitatge secundari pel turisme estiuenc i hivernal.

També cal destacar que la major part dels municipis tenen localitzat aquest potencial en les anomenades àrees especialitzades pel PTPAPA, concretament en les urbanitzacions generalment exemptes del nucli històric, o entitats rurals poc definides.

És per això que el PDUC, d'acord amb el PTPAPA aposta pels creixements contigus als nuclis urbans històrics de Cerdanya."

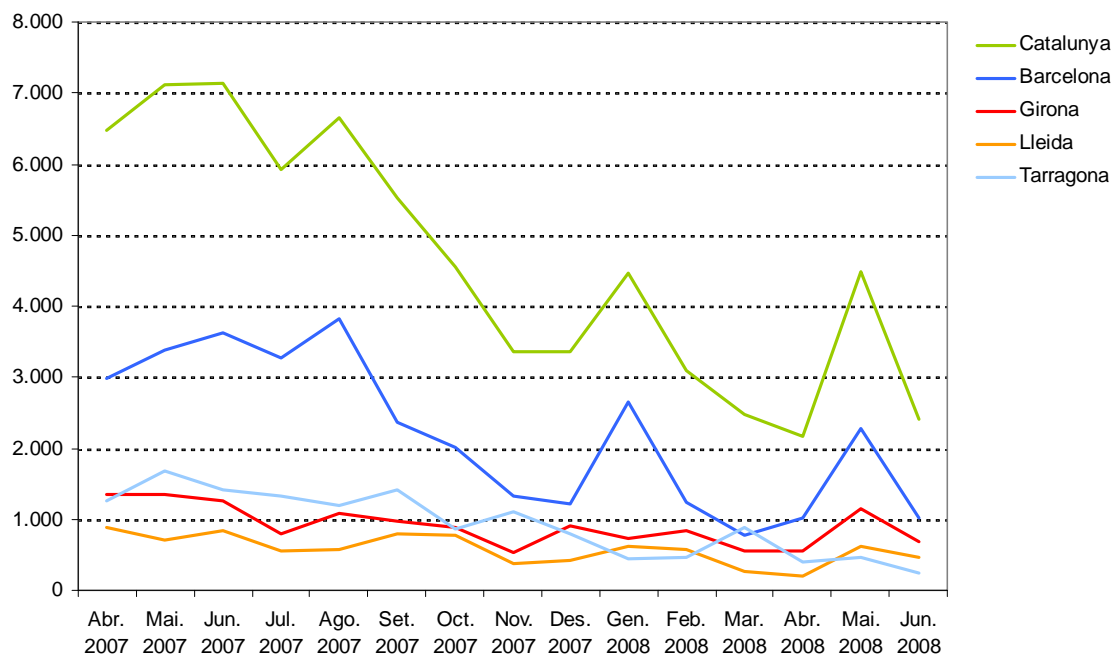
L'evolució del mercat immobiliari.

L'elevat ritme de construcció existent als darrers anys, mesurat en habitatges acabats, que indica la taula i els gràfics anteriors, va experimentar un profund canvi al llarg de l'any 2008.

Atentent a les xifres oficials donades per el "Ministerio de la vivienda", el nombre d'habitatges iniciats d'ençà a l'any 2007, mes a mes, fins al juny de 2008, tant a Catalunya com al conjunt de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, va sofrir una paulatina reducció. Aquestes dades, si bé no es disposa d'informació recent específica del municipi d'Isòvol, s'han valorat dins un context territorial més ampli, i aporta dades sobre la possible evolució a curt termini de l'activitat constructora, al tractar-se d'habitatges iniciats, no acabats com als gràfics anteriors.

A la taula següent s'aprecia l'evolució dels habitatges iniciats l'any 2007-2008, recollida mes a mes, a Catalunya i a cada una de les seves províncies.

Nombre d'habitatges iniciats, per mesos, abril 2007 - juny 2008

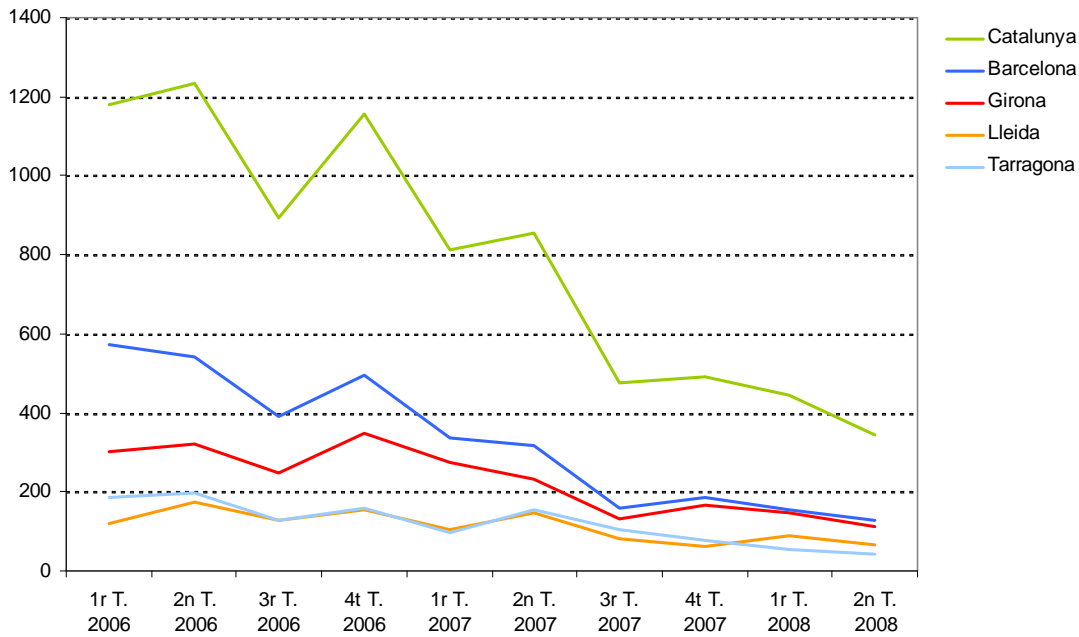
Font de les dades: Ministerio de la vivienda
Gràfic: elaboració pròpia.

S'observa una caiguda acusada del nombre d'habitatges iniciats l'any 2008, i aquesta situació suposà un gir important de la tendència que els darrers anys havia mantingut el sector amb molta activitat. Al conjunt del territori català l'any 2007-2008 el nombre d'habitatges iniciats ha baixat de 7.133 al juny de 2007 a 2.411 al juny de 2008, repartits força uniformement en les quatre províncies catalanes.

Un important baròmetre per mesurar les previsions del sector immobiliari en els propers anys, tant a curt com a mig plaç, en aquest cas a nivell territorial català, és el comportament de les transaccions de sòl, que donen una orientació de la demanda de sòl actual prevista per les promocions futures. Al gràfic següent es posa de manifest que de les 1.179 transaccions de sòl fetes a Catalunya el primer trimestre de l'any 2006 s'han assolit només 344 transaccions de sòl al segon trimestre de l'any 2008. Per tant, analitzant els valors obtinguts, i tenint en compte el canvi de tendència respecte als darrers anys, és de preveure que a curt termini, i en certa mesura també a mig termini, es ralentitzi el ritme de l'activitat constructora d'habitatges en tots els nivells, incloent les comarques més turístiques, i també al municipi d'Isòvol.

Al gràfic següent s'indica l'evolució de les transaccions de sòl entre l'any 2006 i l'any 2008.

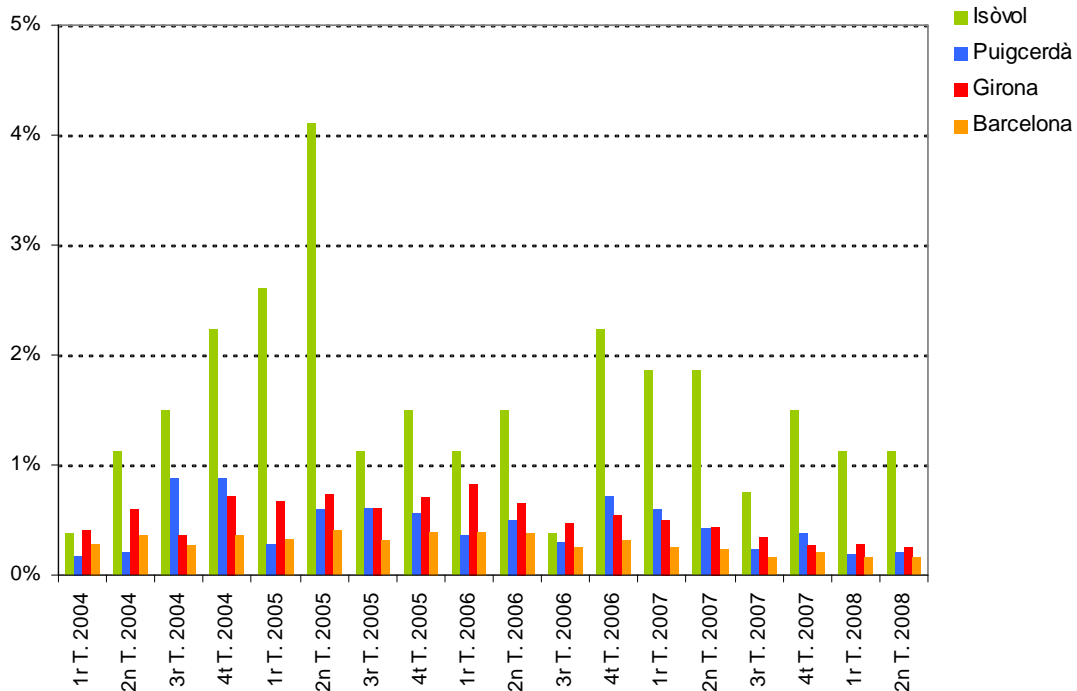
Transaccions de sòl, per trimestres, 2006-juny2008

Font de les dades: Ministerio de la vivienda
Gràfic: elaboració pròpia.

La tendència és en totes les comarques a la baixa, i en el cas de Girona, tot i disposar d'una població molt inferior a l'existent a la província de Barcelona, es manté certa activitat al disposar d'una important activitat turística, tant a la costa com a l'interior i a l'alta muntanya. Per valorar degudament la seva incidència a Isòvol l'evolució recent de transaccions immobiliàries es transcriu a continuació.

Transaccions immobiliàries totals. Percentatges sobre el total de la població. 2004 - juny 2008

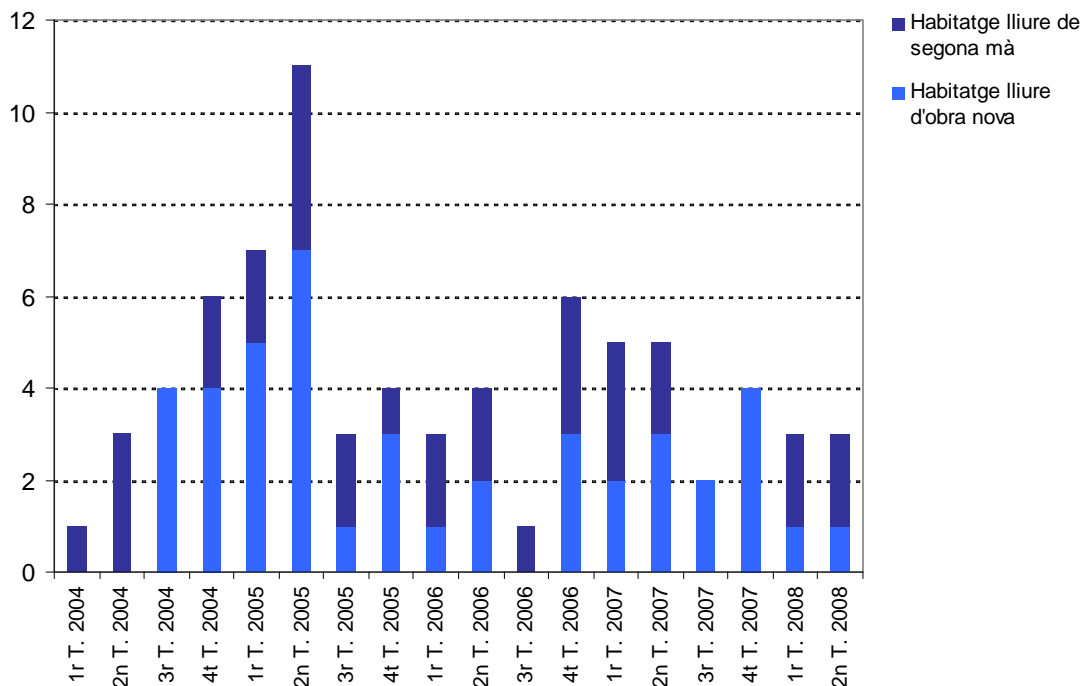
Font de les dades: Ministerio de la vivienda
Gràfic: elaboració pròpia.

Mentre que a municipis com Puigcerdà, Girona i Barcelona s'observa una progressiva disminució de les transaccions a partir del quart trimestre de l'any 2006 fins al segon trimestre de l'any 2008,

suposant una disminució del 71%, del 53% i del 49% respectivament, a Isòvol ha arribat al 50%, si bé a l'últim trimestre de l'any 2007 i els dos primers del 2008, mostren una important empenta que es desmarca de la resta d'àmbits d'estudi.

Al gràfic següent es fa referència a la mateixa evolució anterior diferenciant les transaccions immobiliàries d'habitatges de nova construcció i de segona mà, al municipi d'Isòvol.

Transaccions immobiliàries d'habitatge lliure a Isòvol. 2004 - juny 2008

Font de les dades: Ministerio de la vivienda
Gràfic: elaboració pròpia.

La tendència del ritme de transaccions immobiliàries a Isòvol es manté força dinàmica al llarg dels trimestres de 2008, però sense assolir les xifres dels anys 2005 i 2006. La realitat local i comarcal del municipi, amb una forta activitat turística vinculada a les segones residències i oberta a l'explotació hotelera i de serveis en general fan preveure que es mantindrà una activitat immobiliària per damunt de la resta del territori, però anirà també a remolc de la tendència de les variacions de l'activitat constructora i del dinamisme econòmic en general. El sector turístic hotelier i el seu desenvolupament és fortament depenent de la salut de l'activitat econòmica i del progrés en general.

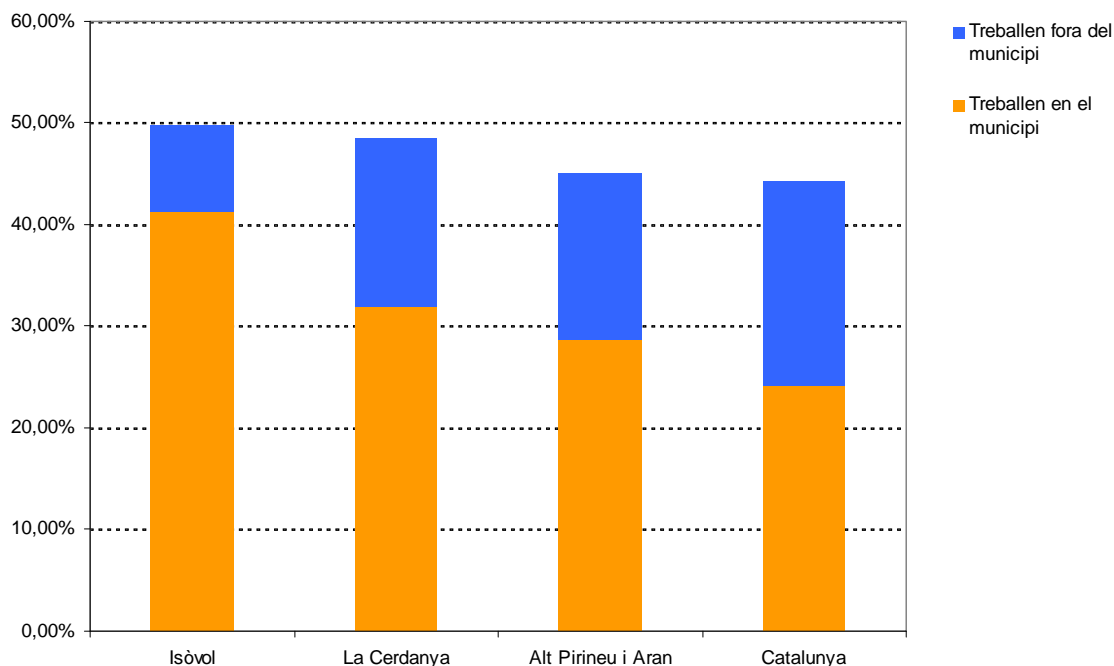
Localització de l'ocupació.

La localització de l'ocupació resident, així com la procedència de l'ocupació dins del municipi, indiquen la capacitat generadora d'activitat així com la seva complementació amb els municipis veïns.

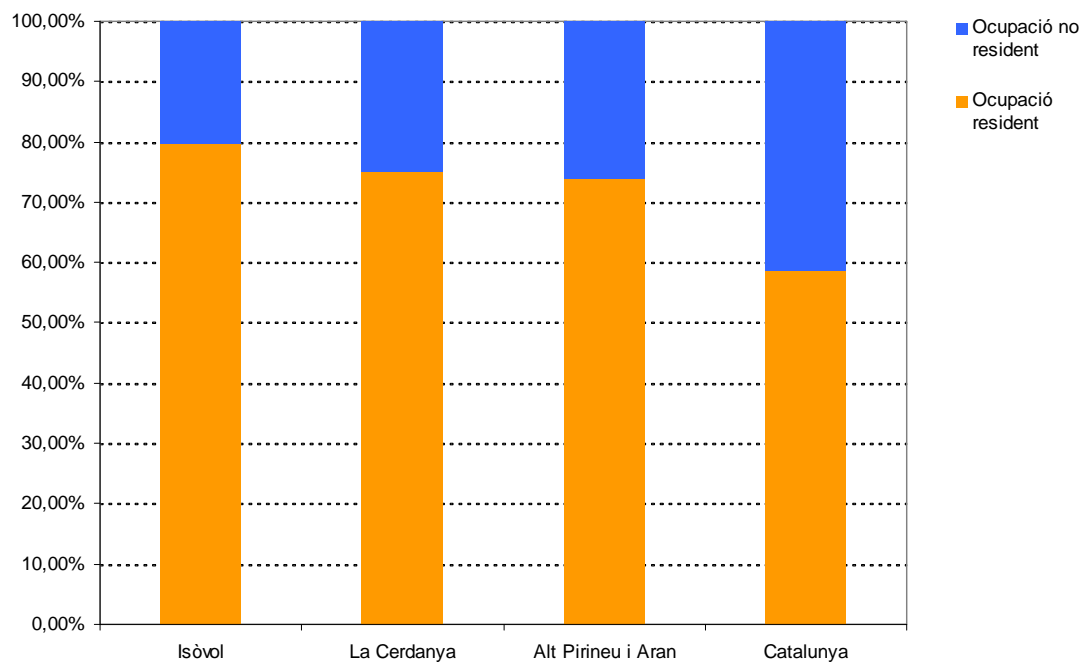
Localització de l'ocupació

Any	Treballen en el municipi/comarca			Treballen fora del municipi/comarca
	Residents	No residents	Total	
Isòvol	1996	31	9	40
	2001	78	20	98
La Cerdanya	1996	3.608	1.117	4.725
	2001	4.532	1.515	6.047
Alt Pirineu i Aran	1996	15.987	4.978	20.965
	2001	17.968	6.351	24.319
Catalunya	1996	1.269.608	923.557	2.193.165
	2001	1.529.739	1.085.752	2.615.491

Localització de l'ocupació resident sobre el total de població. Any 2001

Localització de l'ocupació dins el municipi. Any 2001

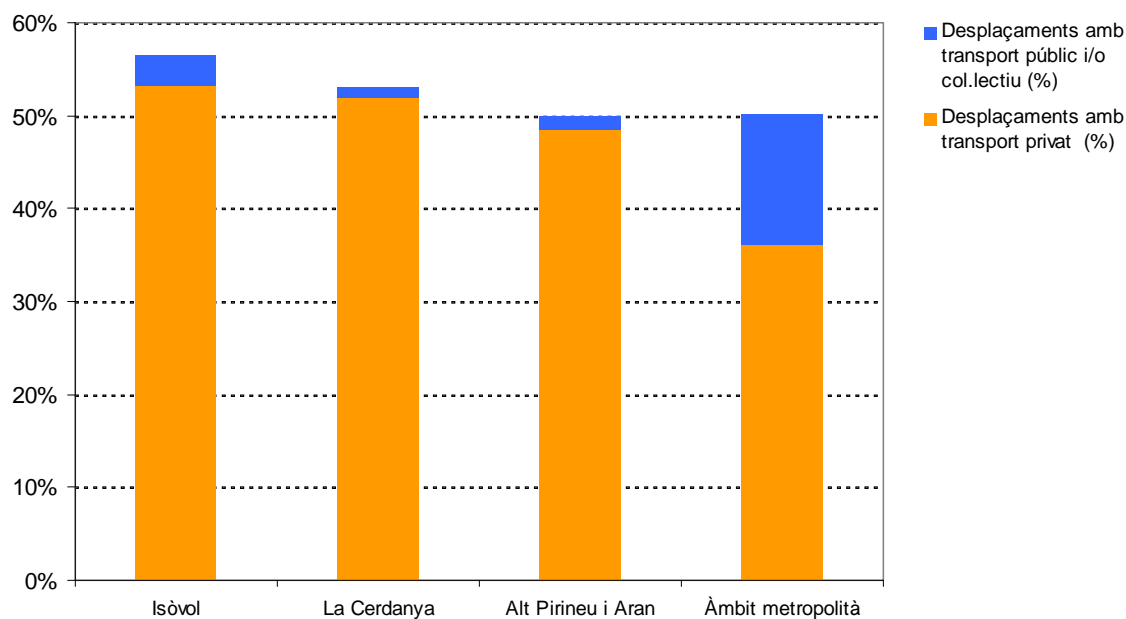
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula i gràfics: elaboració pròpia.

Al municipi d'Isòvol, a l'any 2001, l'ocupació de població provinent de municipis veïns representava un 20,4% del total, mentre que el 8,5% de la població resident ocupada treballava a municipis veïns.

La mobilitat de la població.

Els desplaçaments al conjunt de l'àmbit pirinenc es realitzen majoritàriament en vehicle privat, a causa de l'extens terme comarcal i de les nucleitzacions municipals sobre tot les que queden enclavades en l'orografia de les serralades de la vall del Segre i que fan difícil qualsevol tipus de transport que no sigui el vehicle propi. Mentre que a Isòvol el transport col·lectiu l'utilitza el 3,44% de la població, a la Cerdanya tan sols suposa l'1,23% i a l'Alt Pirineu i Aran l'1,49%. A l'àmbit metropolità de Barcelona el transport col·lectiu l'utilitza el 14% de la població i suposa el 28% dels desplaçaments.

Desplaçaments amb transport públic o privat, per motius de feina i d'estudis, respecte la població existent. Any 2001

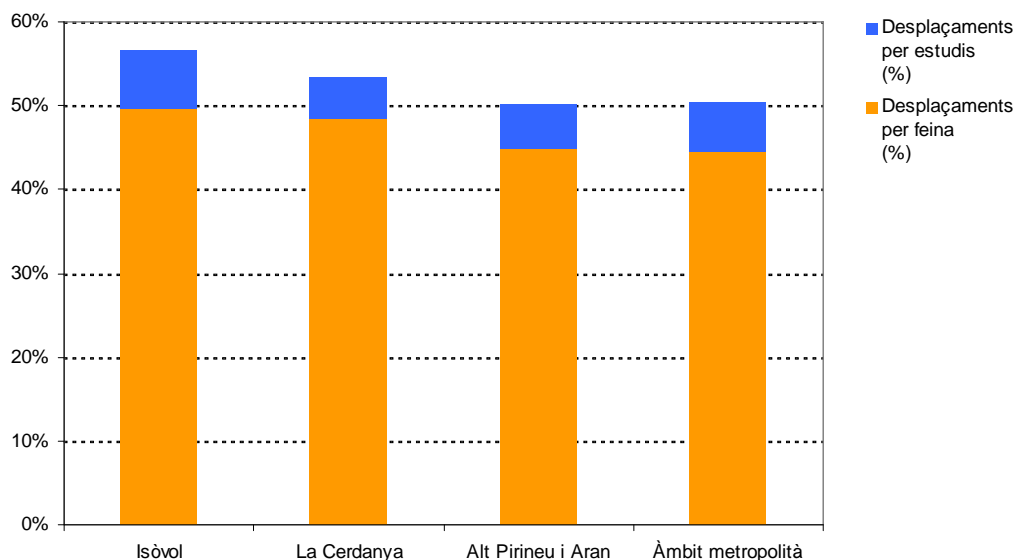

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

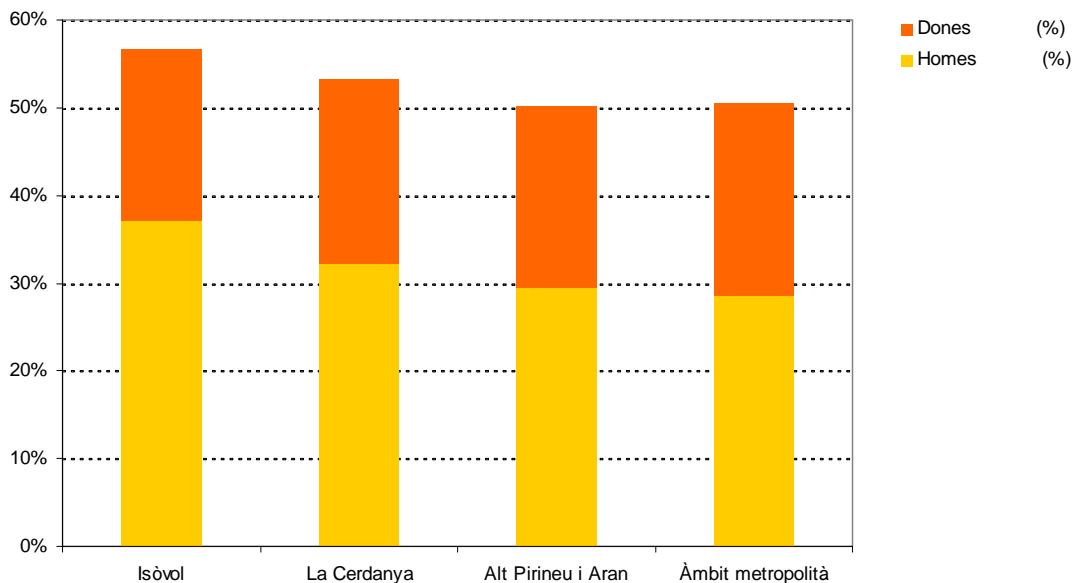
La dispersió de gran quantitat d'assentaments, tot i la important atracció que Puigcerdà suposa per el conjunt de la comarca, suposa la necessitat obligada d'haver d'utilitzar habitualment el vehicle privat, al contrari que els àmbits metropolitans existents a l'Àrea metropolitana de Barcelona i a les capitals de comarca catalanes, on tant el transport públic i el transport a peu té una major incidència.

A continuació s'exposa el repartiment dels desplaçaments per sexe i per raons de feina i estudis, donant uns percentatges similars en tots els àmbits d'estudi.

**Mobilitat obligada per desplaçaments, per motius de feina i d'estudis
Any 2001**

**Mobilitat obligada per desplaçaments, per motius de feina i d'estudis, per sexe
Any 2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfic: elaboració pròpia.

És considerable el nombre de desplaçaments que per motius de feina, i també per motius d'estudis, té lloc al municipi d'Isòvol. En comparació amb la resta de territoris d'estudi, i sobretot amb les xifres de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, posen de manifest una important dinàmica.

Per sexes, les xifres exposen les diferències entre l'ocupació masculina i femenina indicades anteriorment, amb una major ocupació de la població masculina.

Dotació d'equipaments

Segons es recull al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA),

“Els dos equipaments bàsics a l'hora de fixar població, d'establir un nucli familiar, són els sanitaris i els educatius. L'organització territorial sanitària de l'Alt Pirineu i Aran s'estructura en 8 àrees bàsiques de salut, cadascuna de les quals compta com a mínim amb un Centre d'Atenció Primària i una àmplia xarxa de consultoris locals. Pel que fa a l'atenció hospitalària, actualment hi ha 4 hospitals –a Vielha, a Tremp, a la Seu d'Urgell i a Puigcerdà. Aquests hospitals són de nivell bàsic i tenen com a hospitals de referència principals l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida i l'Hospital de la Fundació Althaia de Manresa en el cas de la Cerdanya. Així mateix s'han desplegat recursos de l'atenció de la salut mental i drogodependències i d'atenció socio sanitària. Tanmateix actualment no hi ha places d'internament socio sanitari a Aran i Alta Ribagorça. En els darrers anys s'ha establert una línia de col·laboració amb les estructures sanitàries d'Andorra i, més recentment, s'han establert acords amb el govern francès per a la construcció d'un nou hospital a Puigcerdà, concebut com a hospital transfronterer, el qual donarà atenció també als ciutadans de la Cerdanya francesa.

Pel que fa als equipaments educatius, el mapa escolar de l'Alt Pirineu i Aran es basa en el fet de garantir un centre d'Ensenyança Secundària Obligatòria a les sis capitals comarcals, a la Pobla de Segur, a Oliana i a Esterrí d'Àneu i un centre de batxillerat només a les capitals comarcals. D'escoles de primària i d'escoles bressol, n'hi ha a les viles de certa entitat però no als nuclis petits. Sens dubte, els dos elements més remarcables i diferencials de l'àmbit respecte a la situació mitjana catalana és la distància que han de recórrer els escolars per a assistir a l'escola secundària i l'absència d'ensenyaments universitaris estables a la regió.

És fàcil d'entendre que el baix pes demogràfic i la seva fragmentació territorial fan difícil acostar més del que ja s'ha fet els serveis a la població, però, en canvi, encara hi ha camí a recórrer per acostar la població als serveis, per fer-los més accessibles. La xarxa d'heliports en l'àmbit sanitari, el transport escolar públic en l'àmbit educatiu i el transport a la demanda i la millora de les infraestructures de comunicació en tots dos casos són bàsics per a la consecució d'aquests objectius. També cal promoure solucions imaginatives per a atendre els infants més petits en nuclis petits on l'escola bressol no és possible o dotar el sistema educatiu d'una major flexibilitat i mantenir l'escola unitària si els habitants d'un poble petit ho volen, per exemple.”

El Pla director urbanístic de la Cerdanya recull aquestes indicacions, i n'estableix les determinacions bàsiques per al seu desenvolupament, incidint en la necessitat de la participació de tots els municipis per a la seva gestió.

Tanmateix, d'acord amb l'orientació al turisme alpí de la comarca, estableix una especial atenció a la dotació d'equipaments com ara les àrees d'acampada, les estacions d'esquí, les estacions d'esquí nòrdic, i les àrees d'activitat turística especialitzada.

A continuació s'exposa la dotació dels principals equipaments existents tant al municipi d'Isòvol i als principals nuclis de població, és a dir, Puigcerdà, Bellver de Cerdanya, Alp i Llívia, com al conjunt de la comarca.

Equipaments educatius.

Actualment trobem una quantitat de centres d'ensenyament d'infantil i primària més repartit per la comarca, amb una absència molt marcada pel que fa als centres de primària i secundària i a centres d'ensenyament especial. Pel que fa a l'ensenyament privat només trobem un centre a Puigcerdà que ofereix infantil, primària i secundària.

EDUCACIÓ. Centres públics.

Nombre de centres segons el tiups d'ensenyament. Any 2006

	Públic				
	Només infantil	Infantil i primària	Només secundària	Infantil, primària i secundària	Només E.especial específica
Isòvol	0	0	0	0	0
Alp	0	1	0	0	0
Bellver de Cerdanya	1	1	0	0	0
Llívia	0	1	0	0	0
Puigcerdà	1	1	1	0	1
La Cerdanya	2	11	1	0	1

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

EDUCACIÓ. Centres privats.

Nombre de centres segons el tiups d'ensenyament. Any 2006

	Privat				
	Només infantil	Infantil i primària	Només secundària	Infantil, primària i secundària	Només E.especial específica
Isòvol	0	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0	0	0
Llívia	0	0	0	0	0
Puigcerdà	0	0	0	1	0
La Cerdanya	0	0	0	1	0

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

En tots els nivells educatius s'entén per centre públic el que depèn de l'Administració, tant autonòmica com central o local, i per centre privat el d'iniciativa privada, tant els laics com els que pertanyen a l'Església.

Equipaments sanitaris.

El PTAPA es proposa garantir un Centre d'Atenció Primària, com a mínim, a les sis capitals comarcals de l'àmbit funcional, i a dins de territori cerdà a Bellver de Cerdanya. També preveu consultoris locals en la major part dels municipis, i el nou hospital transfronterer de Puigcerdà que donarà cobertura als ciutadans de la Cerdanya francesa.

La dotació d'equipaments sanitaris, en quantitat de centres hospitalaris i de farmàcies, s'indica a la taula següent. Els centres hospitalaris es refereixen als que presten un servei permanent, en règim d'internat, amb atenció mèdica i d'infermeria, i estan proveïts de llits per a ingrés amb atenció continuada. Les dades provenen del registre de centres de la Direcció General de Recursos Sanitaris. S'inclouen els centres hospitalaris integrats a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública i els centres que no hi són integrats, amb els quals el Servei Català de la Salut contracta part de la seva activitat. Respecte a les farmàcies, indicar que totes pertanyen al sector privat. No s'hi inclouen les farmàcies hospitalàries.

SANITAT. Farmàcies i Centres hospitalaris. Any 2001

	Farmàcies	Centres hospitalaris		
		Centres	Llits	Llits per cada 1.000 habitants
Isòvol	0	0	0	0
Llívia	1	0	0	0
Puigcerdà	3	2	91	5,66
Bellver de Cerdanya	1	0	0	0
Alp	1	0	0	0
La Cerdanya	10	2	91	5,66
Alt Pirineu i Aran	39	6	293	4,28
Catalunya	2.917	214	31.942	4,69

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

La dotació de llits, d'acord amb les dades adjuntes, és per al conjunt de la població resident a la comarca, lleugerament superior al promig tant de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran com del conjunt de Catalunya.

El repartiment dels llits hospitalaris, localitzats tots a Puigcerdà per al conjunt de la comarca cerdana, posa de manifest l'absència de llits de psiquiatria i una certa manca a la dotació de llits per malalts aguts.

SANITAT. Relació de llits hospitalaris. Any 2001

	Llits hospitalaris			
	Aguts	Psiquiatria	Llarga estada	Total
La Cerdanya	31	0	60	91
Alt Pirineu i Aran	163	20	110	293
Catalunya	18.310	4.468	9.164	31.942

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Els llits hospitalaris es refereixen als llits atesos amb regularitat per personal mèdic i d'infermeria, situats en una zona del centre hospitalari on s'ofereix atenció continuada als malalts ingressats. S'hi inclouen les incubadores i només els llits en funcionament. S'exclouen d'aquest concepte els llits de parts, de nounats sans, d'anestèsia i reanimació, d'observació a la unitat o serveis d'urgències, de consulta externa, del personal del centre i dels acompanyants del malalt. N'hi ha de tres tipus:

- Llits d'aguts
- Llits de llarga estada
- Llits de psiquiatria

Els llits d'aguts es refereixen als llits d'hospitals generals i d'hospitals especialitzats, com ara els quirúrgics, maternitats, pediàtrics i d'altres dedicats a nefrologia, oftalmologia, reumatologia, etc. No s'hi inclouen, per tant, els llits destinats a crònics o a llarga estada, i des de 1987 els llits de psiquiatria d'hospitals generals, que queden comptabilitzats en els llits de psiquiatria.

Els llits de llarga estada inclouen els llits de crònics i els de residència assistida:

- Els llits de crònics són els llits residencials destinats a prestar assistència als pacients que no necessiten l'aplicació dels mitjans diagnòstics i terapèutics d'un hospital d'aguts, independentment de la seva edat, però que necessiten controls mèdics i farmacològics

diversos, continuats i permanents, que no poden ser subministrats en el seu domicili. S'inclouen en aquest grup els llits dels hospitals geriàtrics de llarga estada, els sanatoris antituberculosos i altres centres com els d'assistència a paraplàtics, malalts psicopàtics, crònics i incurables, recuperació, etc.

- Els llits de residència assistida són llits residencials substituïdors de la llar que es destinen a acollir persones de més de 60 anys o els altres col·lectius d'edat inferior que no siguin objecte d'una regulació específica, que presenten, a més de mancances socials, problemes sanitaris no aguts, amb un grau de patologies que requereixen tractaments preventius i/o rehabilitadors permanents, així com control mèdic i farmacològic continuat.

Els llits de psiquiatria els trobem en els hospitals psiquiàtrics, on els malalts s'atenen en unitats d'aguts o subaguts, segons les característiques clíniques que presenten. A les unitats d'aguts s'ingressen, majoritàriament, malalts amb processos no evolucionats que sovint són primers episodis de la malaltia. Per contra, a les unitats de subaguts habitualment s'ingressen malalts amb trastorns mentals severos, evolucions greus i reaguditzacions freqüents, que, per tant, necessiten una intervenció hospitalària més llarga i més complexa que inclogui procediments biològics, psicològics i socials.

Benestar social.

Dotació d'equipaments per a la gent gran

Places en residències per a gent gran segons naturalesa jurídica. Any 2007

	Naturalesa jurídica			Total
	Iniciativa Pública	Iniciativa Social	Iniciativa Mercantil	
Isòvol	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	30	0	0	30
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	60	0	60
La Cerdanya	30	60	0	90

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren el total de places existents per a residències per a gent gran a la comarca cerdana. L'oferta de places, fins a un total de 90, és molt baixa.

Les xifres expressen el nombre de places dels centres que ofereixen els serveis d'acolliment residencial de caràcter permanent o temporal per a persones grans. No s'inclouen els centres d'assistència socio sanitària, i aquests serveis adopten dues modalitats.

- Serveis de llar residència: adreçats a persones grans amb un grau d'autonomia suficient per a les activitats de la vida diària, que requereixen un determinat nivell d'organització i suport personal.
- serveis de residència assistida: adreçats a persones grans que no tenen un grau d'autonomia suficient per realitzar les activitats de la vida diària, que necessiten atenció i supervisió constants, i que tenen unes circumstàncies sociofamiliars que requereixen la substitució de la llar.

Respecte als centres de dia per a gent gran,

Centres de dia per a gent gran
Nombre de centres. Any 2007

	Nombre de centres			
	Entitat privada d'iniciativa mercantil	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total centres
Isòvol	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	1	1
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	1	0	1
La Cerdanya	0	1	1	2

Centres de dia per a gent gran
Nombre de places. Any 2007

	Nombre de places			
	Entitat privada d'iniciativa mercantil	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total places
Isòvol	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	10	0	10
Bellver de Cerdanya	0	0	15	15
La Cerdanya	0	10	15	25

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren el total de centres de dia per a gent gran a la comarca cerdana. Tanmateix, l'oferta de places, fins a 25, és del tot insuficient.

Els centres de dia per a gent gran ofereixen els serveis d'acolliment diürn i d'assistència a l'activitat de la vida diària per a persones grans amb dependències. Aquests serveis es poden prestar en un establiment específic o bé com a servei integrat en els espais assistencials generals i en el programa funcional d'activitats diürnes d'una residència. Els destinataris són persones grans que necessiten organització, supervisió i assistència tècnica en el desenvolupament de les activitats de la vida diària, i que veuen completada la seva atenció en el seu entorn social familiar.

Dotació d'equipaments per a persones amb disminució

La dotació d'equipaments destinats a persones amb disminució aquí reflectit s'expressa en els següents centres:

- Centres residencials per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment residencial de caràcter temporal o permanent que té una funció substitutòria de la llar, adequats per acollir persones amb un alt grau d'afectació que necessiten atenció i suport per a les activitats de la vida diària i que, per raons familiars, socials o de localització geogràfica, no poden viure a casa seva, de manera que és indispensable ingressar-les de manera temporal o permanent en un centre d'aquestes característiques.
- Llars residencials per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment residencial de caràcter temporal o permanent per a persones disminuïdes

amb autonomia per a les activitats de la vida diària, quan la seva permanència en la llar familiar ha esdevingut impossible o desaconsellable com a conseqüència de problemes derivats de la mateixa disminució, per manca de família o pel fet de no disposar de condicions sociofamiliars i assistència adequades.

- Centres d'atenció especialitzada per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment diürn d'atenció especialitzada a persones amb greus disminucions que, a causa del seu alt grau d'afectació, necessiten atenció i suport per a les activitats de la vida diària i que no poden fer ús de cap altre servei diürn de la xarxa general del sistema educatiu.
- Centres ocupacionals per a persones amb disminució. Serveis adreçats a facilitar una atenció diürna de tipus rehabilitador a persones amb disminució en edat laboral i que no hagin pogut integrar-se en l'àmbit laboral, per tal que puguin assolir la màxima integració dins les possibilitats de cada usuari. Aquests serveis adopten dues modalitats:
 - Serveis de teràpia ocupacional: s'accentua la funció terapèutica.
 - Serveis ocupacionals d'inserció: tenen més importància les activitats prelaborals.

La dotació d'equipaments per a persones amb disminució és testimonial. Al conjunt de la comarca de la Cerdanya, a partir de les estadístiques de l'any 2007, no es disposa de centres ni de llars residencials per a persones amb disminució, així com de centres d'atenció especialitzada per a aquest col·lectiu. Tant sols es disposa de dos centres ocupacionals, tots dos situats a capital de la comarca, Puigcerdà.

Centres ocupacionals per a persones amb disminució. Any 2007

	Nombre de centres		
	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total centres
Isòvol	0	0	0
Alp	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0
Llívia	0	0	0
Puigcerdà	2	0	2
La Cerdanya	2	0	2

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Equipaments culturals.

Al conjunt de la comarca cerdana es disposa d'un arxiu a Puigcerdà, un museu a Llívia, i dues sales de cinema a Puigcerdà, a partir de les estadístiques de l'any 2001.

Equipaments culturals per tipus. Any 2001

	Arxius	Museus i col·leccions	Sales de cinema. Nombre de pantalles	Teatres i auditoris
Isòvol	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0	0
Llívia	0	1	0	0
Puigcerdà	1	0	2	0
La Cerdanya	1	2	2	0

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Aquestes estadístiques contempnen:

- Arxius. Arxius amb fons històrics de caràcter públic o privat. L'accés i consulta dels fons dependents de l'Administració estan ordenats i reglamentats al servei dels investigadors. Per contra, la utilització dels arxius privats no està permesa al públic ni tan sols en condicions especials. No s'hi inclouen:
 - Els arxius administratius de la Generalitat corresponents als departaments, serveis territorials, organismes autònoms i empreses públiques
 - Els arxius administratius municipals que no contenen fons històrics
- Museus i col·leccions. Locals representats per institucions permanents sense finalitat de lucre, oberts al públic, que reuneixen un conjunt de béns culturals mobles i immobles per tal de conservar-los, documentar-los, estudiar-los, exhibir-los i difondre'ls.
- Sales de cinema. Sales on es projecten obres cinematogràfiques en el decurs de l'any i que disposen d'un determinat nombre de pantalles.
- Teatres i auditoris. Llocs amb una capacitat determinada destinats a la representació d'obres escèniques o recitals musicals. Es comptabilitzen només els que durant l'any han dut a terme més de 5 representacions de teatre o música. No s'hi inclou la programació de caràcter amateur.

Al museu municipal de Llívia s'hi exposa el conjunt de l'antiga farmàcia de Llívia i col·leccions històriques i artístiques de la vila

Al conjunt de la comarca cerdana, a partir de les estadístiques de l'any 2006, només es disposa de dues biblioteques, una a Puigcerdà i l'altra a Bellver de Cerdanya, totes dues públiques.

Biblioteques per tipus. 2006

Biblioteca de Catalunya	Tipus			
	públiques	per a grups específics d'usuaris	d'institucions d'ensenyament superior	especialitzades
Isòvol	0	0	0	0
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	1	0	0
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	1	0	2
La Cerdanya	0	2	0	2

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Les biblioteques es classifiquen en les categories següents:

- Biblioteca de Catalunya. Biblioteca patrimonial i de recerca, de caràcter científic i erudit, de segon recurs, no universitària i amb funcions de biblioteca nacional. La Llei del sistema bibliotecari de Catalunya de l'any 1993 defineix plenament les funcions de la Biblioteca de Catalunya en qualitat de biblioteca nacional.
- Biblioteques públiques. Una biblioteca pública ha de complir els criteris següents:
 - Disposar d'una col·lecció de fons de caràcter general, oferir serveis informatius de tipus cultural, educatiu, recreatiu i social i ser accessible a tots els ciutadans.
 - Oferir els serveis de préstec i de consulta de documents de forma lliure i gratuïta.
 - Ser finançada del tot o en una major part pels poders públics (Administració de la Generalitat, estatal o local) o per entitats privades (caixes d'estalvi).
- Biblioteques per a grups específics d'usuaris. Són les que tenen una col·lecció de caràcter general i ofereixen els seus serveis exclusivament a determinades categories d'usuaris, com ara presos, pacients d'hospital, empleats en una empresa, etc. En l'actual edició metodològica, aquesta classe de biblioteques no està inclosa dins les biblioteques públiques.
- Biblioteques d'institucions d'ensenyament superior. Són les biblioteques dedicades principalment al servei dels estudiants i del personal docent dels centres universitaris, com facultats, departaments, escoles tècniques superiors, escoles universitàries i altres centres d'ensenyament superior públics i privats. Poden estar obertes al públic en general.
- Biblioteques especialitzades. Són biblioteques que depenen d'una associació, servei oficial, centre d'investigació, societat erudita, associació professional, institució cultural, cambra de comerç, museu o de qualsevol altre organisme, i que pertanyen majoritàriament a una disciplina o branca particular. Poden proporcionar documentació o servei a totes les persones que ho demanin, o estar essencialment destinades a respondre a les necessitats d'informació d'un tipus especialitzat d'usuari.

Equipaments esportius.

El conjunt de municipis cerdans disposa d'instal·lacions esportives pròpies, moltes d'elles vinculades a les activitats de lleure.

L'oferta d'equipaments és molt variada, si ve són els principals nuclis poblacionals de la comarca els que concentren els pavellons esportius, les sales destinades a espais esportius, i les piscines cobertes. Alp, al disposar de les instal·lacions d'esquí de la Molina i Masella, absorbeix la major part de pistes d'esquí.

Equipaments esportius per tipus. Any 2011

Part 1/3

	Pavellons	Pistes poliesportives	Camps poliesportius	Sales esportives	Frontons
Isòvol	0	1	0	0	0
Alp	1	4	3	6	0
Bellver de Cerdanya	1	1	2	1	0
Llívia	1	2	1	2	0
Puigcerdà	2	4	2	11	0
La Cerdanya	6	25	10	24	0

Equipaments esportius per tipus. Any 2001

Part 2/3

	Pistes de tennis	Pistes d'esquaix	Pistes de pàdel	Piscines a l'aire lliure	Piscines cobertes
Isòvol	0	0	0	1	0
Alp	9	3	0	7	1
Bellver de Cerdanya	3	0	0	2	0
Llívia	7	0	0	6	0
Puigcerdà	7	0	0	7	2
La Cerdanya	37	4	9	37	4

Equipaments esportius per tipus. Any 2001

Part 3/3

	Pistes d'atletisme	Pistes de petanca	Espais singulars (pistes d'esquí, camps de golf, etc.)	Altres espais
Isòvol	0	1	0	4
Alp	0	4	112	13
Bellver de Cerdanya	0	0	10	14
Llívia	0	0	4	13
Puigcerdà	0	2	14	11
La Cerdanya	0	21	208	89

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Equipaments esportius orientats a la promoció turística.

Tal i com es recull al PTPAPA,

"El model turístic que ha transformat els Pirineus és el que s'anomena alpi. Aquest model es caracteritza per l'alternança entre turisme blanc (turisme de neu) a l'hivern i turisme verd (turisme de natura, turisme rural, turisme d'aventura) a l'estiu. Aquesta complementaritat estiu/hivern confereix solidesa al model perquè l'existència de dues temporades altes garanteix la viabilitat econòmica del sistema. Mentre el turisme d'aventura sembla haver tocat sostre i s'ha acabat cenyint, bàsicament, a les aigües

braves del Pallars Sobirà, l'ecoturisme és un valor ascendent. La segona residència apareix com un element decisiu del model i, si bé en una primera fase esdevé un element dinamitzador del turisme alpi i possibilita la implantació del turisme d'hivern, posteriorment esdevé un factor distorsionador del model."

En aquest sentit, les àrees d'acampada, les estacions d'esquí, i les estacions d'esquí nòrdic són determinants.

Les àrees d'acampada

Segons es recull al PDUC sobre les àrees d'acampada de la Cerdanya:

"Els càmpings són equipaments amb unes característiques molt particulars. Són equipaments turístics realitzats en sòl no urbanitzable que, en teoria, no són permanents i han d'oferir una alternativa d'oci que afecti menys al medi. Són més econòmics que la residència en un hotel o en un apartament, tot i que a vegades clients dels càmpings acaben dotant-se de tantes comoditats que aquesta idea originària de mobilitat s'acaba perdent.

Segons la normativa de càmpings, aquests tenen diferents qualificacions segons els serveis que ofereixen. Aquest fet provoca que els càmpings d'alta qualificació arribin a tenir moltes construccions afegides en el seu entorn: pistes esportives, piscines, supermercats, i serveis com l'escomesa d'aigua, contenidors de deixalles, etc.

En determinades zones d'interès natural, la ubicació del càmping i la categoria que pot assolir ha d'estar equilibrada amb la fragilitat de l'espai natural en qüestió. En les àrees fràgils i els connectors, per tal de mantenir la seva qualitat paisatgística, les condicions per a l'assentament d'àrees d'acampada hauran de ser molt restrictives.

El cas més alarmant en aquests moments és el del càmping de Prullans (Càmping del Torrent del Prat de Vià) i el de Lles (càmping del Temple del Sol). Aquests càmpings han de millorar molt les seves condicions per tal que aquestes zones no vegin menys valorat el seu potencial paisatgístic, a més d'adaptar-se a les autoritzacions de Turisme i de l'Agència Catalana de l'Aigua".

Les estacions d'esquí i d'esquí nòrdic

Com subscriu el PTAPA:

"És una evidència que les variables demogràfiques i econòmiques més positives de l'àmbit durant les darreres dècades han anat indissociablement lligades a l'existència propera d'una estació d'esquí.

A la Cerdanya estan obertes, des de la dècada dels quaranta, les estacions de la Molina i la Masella que, en algun moment, s'ha dit d'ampliar-les cap a Coll de Pal, al Berguedà."

Aquestes estacions són un clar pol d'atracció del nomenat turisme alpi estacional, que aprofita la neu al hivern i les pastures a l'estiu per caminades per la natura. Segons observa el PDUC, tal i com passa amb les zones d'acampada, aquestes instal·lacions comporten unes dotacions i infraestructures molt importants pel seu funcionament, agreujades pel fet de l'augment de segones residències pel territori proper.

Al conjunt de la comarca es troben dos àmbits esquiables, a Lles de Cerdanya i el més important de la comarca el format per les estacions d'esquí alpi de La Molina i Masella, ambdues al municipi d'Alp.

D'altra banda, podem localitzar a la comarca 3 estacions d'esquí nòrdic, a Arànsér i Lles al municipi de Lles de Cerdanya i a Guils de Cerdanya.

Respecte les estacions d'esquí nòrdic, el PDUC indica,

“En els últims anys s’ha popularitzat la practica del esqui nòrdic, tant a nivell competitiu com de esbarjo i oci, el que ha portat a la instal·lació de noves estacions amb les pròpies particularitats. Aquest esport necessita per a la seva practica unes infraestructures i instal·lacions mes reduïdes que l’alpí, magatzem per la maquinaria de condicionament de pistes, lloguer de material, restauració, refugi, etc., perfectament realitzables segons l’article 47 de la Llei d’urbanisme. Tant sols les infraestructures que donen accés tenen que dimensionant-se segons el nombre de practicants i visitants.”

El PDUC estableix un seguit de determinacions per tal de reconduir els creixements urbans vinculats a aquestes dues estacions, avançant en l’eficiència del consum del sòl, la promoció d’usos turístics per damunt dels residencials, la dotació d’equipaments estratègics com els aparcaments públics, i la desestacionalització de l’oferta turística alpina, en un intent per consolidar aquestes estacions com àrees d’activitat econòmica de primer ordre.

Vistes de les pistes d’esquí de La Masella durant l’hivern i de les pistes forestals d’esqui nòrdic acondicionades quant falta neu per a caminades per la natura a La Molina.

ANÀLISI URBANÍSTIC

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla, i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2. s'ha de referir, entre d'altres aspectes, a:

- Informació urbanística, acompanyada dels estudis complementaris necessaris, relativa als aspectes següents:
 - Característiques del territori: entre d'altres amb indicació dels usos als quals està destinat, estructura urbanística, infraestructures existents, context territorial supramunicipal.
 - Planejament territorial i sectorial amb incidència en l'àmbit del pla.
 - Planejament urbanístic vigent amb anterioritat.
 - Assenyalament dels valors mediambientals, paisatgístics, culturals, agraris o de qualsevol altre tipus existents en l'àmbit del pla.
 - Xarxes bàsiques existents dels serveis d'aigua, hidrants per a incendi, gas, electricitat, telecomunicacions i sistemes d'evacuació de les aigües residuals o de pluja.
 - Altres aspectes rellevants que caracteritzin l'àmbit territorial del pla.

Evolució històrica

L'article 3 de la LUC, del Text refós de la Llei d'urbanisme, expressa que la utilització racional del territori comporta, entre d'altres la preservació dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, tenint present que el patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat.

Tanmateix, d'acord amb l'article 3 del reglament del RLUC, sobre el concepte de desenvolupament sostenible, en el seu punt f), defineix que dins l'exercici de les competències urbanístiques, regit pel principi de desenvolupament urbanístic sostenible, cal conjuminar, entre d'altres, la protecció del patrimoni cultural, mitjançant la conservació, recuperació i millora dels immobles que integren, dels espais urbans rellevants, dels elements i tipologies arquitectònics singulars, dels paisatges de valor cultural i històric i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

En aquest sentit, conèixer la realitat històrica del territori és fonamental per establir una aproximació adequada del seu valor patrimonial cultural, integrat per el conjunt de béns mobles i immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya, així com dels béns immaterials integrants de la cultura popular, tradicional i de les seves particularitats lingüístiques.

La història

Isòvol està situat al costat dret del Segre i al lloc de desguàs del riu Duran, que forma part de l'anomenat estret d'Isòvol. Fa de límit natural entre la Baixa Cerdanya i la Batllia o Petita Cerdanya. Forma la part baixa de Valltova o vall del Duran i té com a accidents més destacats i característics el tossal d'Isòvol (1.288 m) i, parcialment, el Montcurto -o Cortús, com l'anomenen els estadants- (1.377,9 m). A més, està regat pels torrents Llevador -el qual desguassa al Duran-, dels Bous -que descendeix pel pla del Forn i el pla d'Isòvol-, de la Sosa i Gros, així com per la sèquia de Cerdanya, tots situats a la solana.

A prop d'Olopte hi han dues coves fondes on s'hi han trobat materials arqueològics datables entre el Neolític i el Bronze Final.

L'any 839 són documentats els llocs d'Isòvol en l'acte de consagració de la Seu d'Urgell, All com ALLI i Alf i Olopte com OLORBITE.

Isòvol fou possessió del comtat de Cerdanya i del monestir de Santa Maria de Ripoll.

El nucli d'All és esmentat en l'acta de consagració de la catedral d'Urgell (*All*). Esclua, bisbe intrús d'Urgell, mort el 924, hi tenia el patrimoni familiar. L'església parroquial de Santa Maria és romànica (de la primeria del segle XII), de nau única i absis semicircular. El portal, a migdia, té dues arquivoltes decorades amb sanefes de relleu pla i tècnica arcaïtzant; a l'intradós de l'arquivolta exterior hi ha un seguit de figuretes, i l'arquivolta interior descansa damunt dos capitells amb decoració figurada. Les portes conserven parcialment la ferramenta romànica. Al temple es conserva un retaule gòtic dedicat a la Mare de Déu; és d'un pintor del segle XV que hom anomenava *Mestre d'All* (podria tractar-se de Ramon Gonçalvo, que estigué actiu a la Seu d'Urgell entre el 1428 i el 1474). Procedents del temple, al Museu Nacional d'Art de Catalunya hi ha una talla romànica policromada de la Mare de Déu, i una d'un Sant Crist.

Al terme de la parròquia d'All, no gaire lluny i vora el Segre, hi ha el santuari de la Mare de Déu de Quadres. D'origen romànic, el temple fou molt modificat a la fi del segle XVIII (l'absis romànic fou sobrealçat). El santuari era molt freqüentat abans de la construcció de la carretera actual (en època medieval acollia pelegrins i caminants); el 1936 va ser incendiat i d'aleshores ençà restà i sense culte, però s'hi han portat a terme obres de restauració i s'hi fa un aplec al setembre. El poble d'All celebra la festa major a l'agost.

El poble d'Isòvol és situat al peu del tossal del seu nom, a l'entrada de l'estret d'Isòvol. Bé que actualment la carretera nacional passa per ací, antigament el camí ral de la Seu a Puigcerdà anava per l'altra riba. L'antiga església parroquial de Sant Miquel, d'origen romànic, fou substituïda per l'actual església, d'estil neoromànic, coronada per un campanar singular. El lloc d'Isòvol fou donat el 1131 per Ramon Berenguer III al monestir de Santa Maria de Ripoll. Isòvol ha donat nom al municipi i, malgrat que no hi ha l'ajuntament, popularment conserva encara la capitalitat. Al setembre hom celebra la festa major de Sant Miquel, patró del poble.

Rere el tossal d'Isòvol hi ha el poble d'Olopte, en un coll que comunica la Vall Tova amb la plana cerdana. S'hi han restaurat nombroses cases abandonades i hom n'ha construït de noves, d'estil rústec. Al clot del Castell hi ha les restes d'una força i a l'extrem meridional del coll, damunt el tossalet de Castellar, l'església parroquial de Sant Pere d'Olopte, romànica, d'una nau capçada per un absis semicircular bastit en dues etapes (segles XII i XIII), amb un fris dentat i petites mènsules en forma de cap a la part superior (sobre l'absis hi ha un campanar de torre afegit posteriorment). El portal (segle XIII) consta de diverses arquivoltes sostingudes per pilars i per columnes, aquestes amb capitells de decoració vegetal. A les arquivoltes hi ha caps i figures. Procedent d'ací, al Museu Nacional d'Art de Catalunya es conserva una talla romànica de la Mare de Déu (segle XIII), daurada i policromada. El lloc és documentat en l'acta de consagració de la catedral d'Urgell (*Olorbite*), el 994 se cita el *pauh Olorbitense* i el 1001 el *terminio Olorbitense*, dintre el qual hi havia les viles rurals de Meranges i Girul. Olopte celebra la festa major de Sant Pere al juny.

El despoblat d'Alf era situat prop del Mas Revetllat. Citat en l'acta de consagració de la catedral d'Urgell (*Alf*), al lloc hi hagué l'antiga parròquia de Sant Jaume d'Alf. Sembla que és l'església que després es dedicà a sant Guillem, perquè segons la tradició hi morí Guillem, un pelegrí que viatjava a Sant Jaume de Galícia al segle XI, que havia emmalaltit a Isòvol i les restes del qual foren traslladades per dos nobles de Llívia fins a la plana d'aquesta vila (on hom construí l'ermita de Sant Guillem de la Prada de Llívia). L'esglesiola de Sant Guillem de Mas Revetllat és una petita nau coberta amb volta de canó, allargada i sobrealçada, que forma part de les dependències del dit mas, que fou construït el 1593.

El pont del Diable, per on el camí ral travessava el Segre, és situat aigua amunt d'Isòvol, en estat ruïnós. Hom hi vincula una llegenda segons la qual fou construït pel diable en canvi de l'ànima d'una noia.

Altres llocs d'interès del municipi són la cova dels Al-luvions, al tossal d'Isòvol, que té un recorregut de 31 m i un pou de 8 m de profunditat i la balma del Vent.

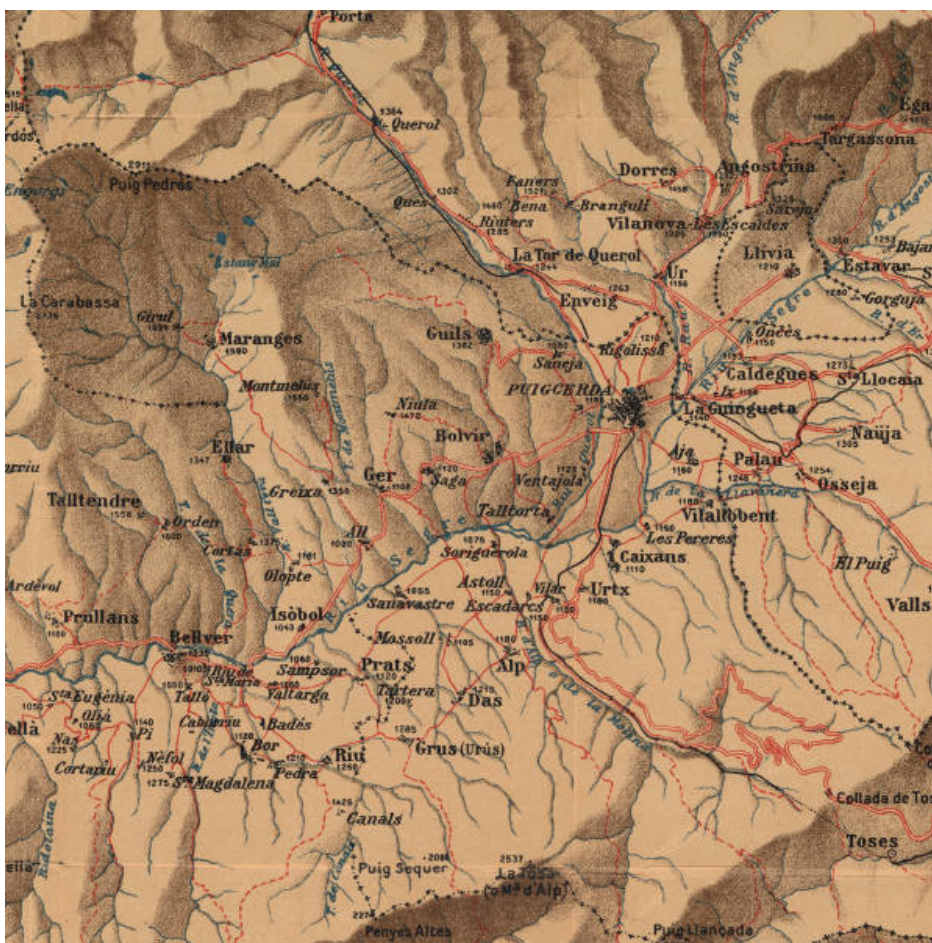
Font: Enciclopèdia Catalana i pàgina web municipal

L'evolució d'Isòvol i dels principals nuclis de població de la comarca de la Cerdanya, als segles XV i XVI, amb la implicació de les lluites entre el domini francès i catalano-aragonès, que foren la causa de certes migracions internes i certes oscil·lacions en la població.

Evolució dels fogatges

	Any		
	1497	1515	1553
Isòvol	17	21	18
Alp	12	20	21
Bellver de Cerdanya	100	136	132
Llívia	55	40	72
Puigcerdà	423	316	408
TOTAL	607	533	651

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Font: ICC Institut Cartogràfic de Catalunya
Autor: Dolcet, Farré i Bescós

Evolució de la població. 1717 - 1936

	Any											Variació en %
	1717	1787	1857	1860	1877	1887	1900	1910	1920	1930	1936	
Isòvol	110	177	417	355	281	295	340	312	337	334	340	209%
Alp	263	427	648	586	551	565	588	587	645	541	567	116%
Bellver de Cerdanya	1.190	2.276	2.913	2.723	2.210	2.125	2.094	2.043	1.904	1.685	1.739	46%
Llívia	680	777	968	903	1.070	1.236	941	994	877	743	804	18%
Puigcerdà	1.388	2.036	2.613	2.407	2.645	2.931	2.861	2.982	2.749	3.090	3.688	166%
TOTAL	3.631	5.693	7.559	6.974	6.757	7.152	6.824	6.918	6.512	6.393	7.138	97%
Variacions parcials		57%	33%	-8%	-3%	6%	-5%	1%	-6%	-2%	12%	

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

La Guerra Civil espanyola afectà a Isòvol a l'igual que a la resta de l'Estat, iniciant un període de nou despoblament provocat per la pobresa que assolà a tot el territori i especialment als àmbits més rurals, amb una migració important cap a Barcelona i les seves rodalies.

Evolució de la població. 1936 - 1986

	Any											Variació en %
	1936	1940	1945	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1981	1986	
Isòvol	340	304	284	297	306	314	257	237	239	196	200	-41%
Alp	567	539	842	566	649	664	889	906	1.073	883	894	58%
Bellver de Cerdanya	1.739	1.690	2.303	2.124	1.865	1.745	1.839	1.732	1.711	1.674	1.605	-8%
Llívia	804	723	685	755	740	755	797	856	788	921	930	16%
Puigcerdà	3.688	2.845	3.339	3.595	3.717	4.561	4.793	5.526	6.011	5.818	6.029	63%
TOTAL	7.138	6.101	7.453	7.337	7.277	8.039	8.575	9.257	9.822	9.492	9.658	35%
Variacions parcials		-15%	22%	-2%	-1%	10%	7%	8%	6%	-3%	2%	

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

Al conjunt de les terres cerdanes es produí una nova etapa d'expansió amb l'inici del període democràtic. A partir de l'any 1986, amb l'aprovació del Pla Intermunicipal Coordinador de la Cerdanya (PICC), promogut pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, que va permetre planificar i dotar de planejament actualitzat els onze municipis gironins de la comarca de la Cerdanya: Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llivia, Meranges, Puigcerdà, i Urús, s'inicià un període de progrés social i econòmic al conjunt del territori que permeté un fort desenvolupament del sòl urbà i una profunda transformació a tots els nivells.

Evolució de la població. 1986 - 2007

	Any											Variació en %
	1986	1991	1996	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
Isòvol	200	175	189	204	196	198	205	202	231	265	278	39%
Alp	894	908	1.012	1.194	1.231	1.272	1.297	1.315	1.389	1.467	1.576	76%
Bellver de Cerdanya	1.605	1.549	1.535	1.614	1.627	1.673	1.689	1.738	1.809	1.906	2.014	25%
Llívia	930	901	924	1.013	1.066	1.133	1.160	1.173	1.252	1.291	1.388	49%
Puigcerdà	6.029	6.414	6.356	6.902	7.263	7.774	8.034	8.370	8.845	8.859	8.949	48%
TOTAL	9.658	9.947	10.016	10.927	11.383	12.050	12.385	12.798	13.526	13.788	14.205	47%
Variacions parcials		3%	1%	9%	4%	6%	3%	3%	6%	2%	3%	

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

El municipi d'Isòvol, així com el conjunt de la cerdanya i concretament la seva capital, Puigcerdà, i Alp, varen rebre un fort impuls per al seu desenvolupament amb l'arribada del

ferrocarril procedent de Barcelona, que acostà les seves terres al Ripollès a través de la collada de Toses, així com amb Osona i el Vallès Oriental, seguint el seu recorregut.

La construcció del túnel del Cadí, que en facilità la seva connexió rodada amb l'eix del Llobregat, suposà també un impuls extraordinari a la dinàmica social i econòmica de la comarca. La seva història, segons es deprèn de la informació facilitada per l'empresa 'Túnel del Cadí, Concessionaria del Estado, S.A.', es recull a continuació:

"La història del túnel del Cadí es remunta a principis del segle XX. Ja aleshores, els habitants de l'Alt Berguedà tenien la urgent necessitat socio-econòmica de comunicar-se amb la Cerdanya. Prova d'això és la sol·licitud presentada al Rei Alfons XIII, a l'octubre de 1908, per a la construcció d'un túnel que facilités la comunicació entre les comarques de Berguedà i la Cerdanya.

... No obstant això, no és fins el 1969 que la iniciativa pren cos mitjançant la sol·licitud de la Sociedad Promociones Pirinaicas S.A al ministeri d'Obres Públiques, de la concessió per al projecte de construcció i explotació en règim de peatge del Túnel del Cadí i accessos per a completar l'antiga carretera C-1411 d'Esparreguera a Bellver.

... En 1980 es crea l'empresa Infraestructuras de Cataluña, SA amb participació majoritària de diverses Caixes d'Estalvi i d'altres entitats catalanes i particulars, i al juliol del mateix any s'adjudiquen les contractes corresponents a obra civil del túnel i accessos. Un any després comencen els treballs preparatoris i al gener de 1982 es comença la perforació. Finalment, el 30 d'octubre de 1984, el Túnel del Cadí i els seus principals accessos entren en funcionament."

Estructura bàsica del territori

L'encaix territorial d'Isòvol dins la comarca de la Cerdanya

Dades generals

<u>Superfície municipi:</u>	11 Km2
<u>Població 2016:</u>	276 habitants

S'extén des del Segre fins a enfilar-se pels inicis de la vall del riu Duran, i té com accident geogràfic més important els Tossals d'Isòvol i d'Olopte, els quals són un espai PEIN a l'oest del terme.

All i Isòvol se situen a la franja d'unió entre la plana i la falda de les muntanyes (especialment el segon, als peus dels Tossals). Olopte, al nord d'Isòvol, se situa a una cota més elevada, entre el Tossal i el cim del Montcurto (1.378m). Els tres nuclis basen la seva estructura en habitatges de segona residència, bàsicament amb habitatges de tipologia ceretana, tot i que a tots tres es manté certa activitat ramadera i agrícola.

Foto. Vista del nucli d'Olopte envoltat de turons.

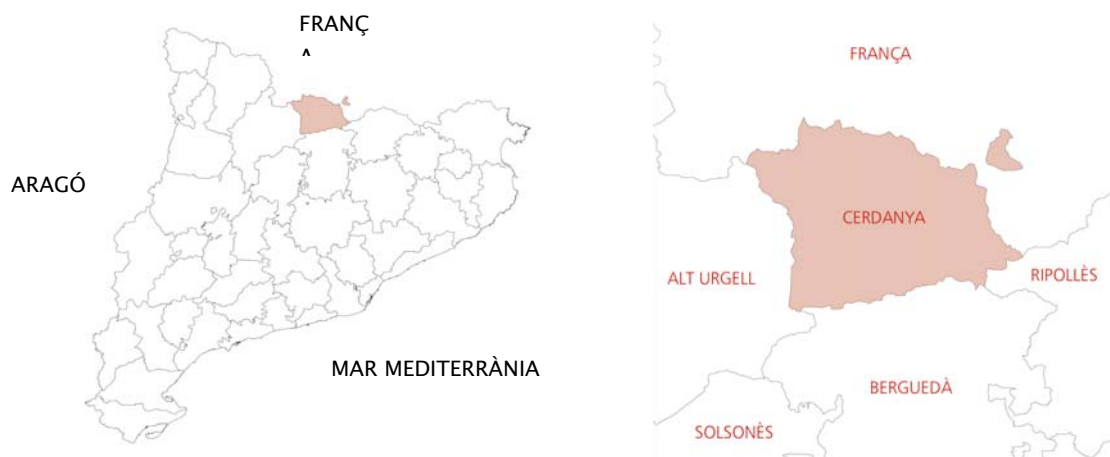
La vialitat s'estructura amb l'eix La Seu-Puigcerdà de la N-260, al marge nord de la qual s'emplacen All i Isòvol. Entre ambdós nuclis un ramal (la GIV-4032) comunica amb Olopte i posteriorment, més al nord, enllaça amb la GIV-4031 que arriba fins a Meranges, Girul i els estanys de Malniu endinsant-se per la vall del riu Duran. Des de la N-260, proper al ramal de la GIV-4032, un vial arriba fins als marges del Segre, a l'Ermida de Quadres, lloc de pas de l'antic camí de Sant Jaume i on actualment hi ha un petit hotel.

L'activitat econòmica és reduïda; hi ha tres allotjaments sorgits darrerament (a All, a Olopte i l'Ermitatge de Quadres citat anteriorment), un parell de bars a All (un dels quals integrat amb el local social i centre d'activitats), així com tres empreses del ram de la construcció, un taller mecànic i una benziner a Isòvol. A All hi ha una pista poliesportiva. Finalment, una pedrera d'extracció d'àrids camí a Olopte.

La seva posició intermitja entre Bellver de Cerdanya i Puigcerdà (una mica més allunyat) fa que pugui complementar els serveis necessaris de que no disposa.

L'encaix territorial de la Cerdanya

La Cerdanya és una regió natural i històrica que el 1659, el tractat dels Pirineus entre França i Espanya va dividir entre aquests dos estats i així resta sota administració francesa l'Alta Cerdanya, llevat de l'enclavament de Llívia.

Posteriorment, al primer terç del segle XIX es constituirà la divisió provincial de Girona i Lleida, conformant la singularitat d'aquest territori marcat profundament pels límits fronterers i les seves condicions naturals.

Administrativament la comarca està dividida en 17 municipis compartits entre la Cerdanya de Girona i de la Cerdanya de Lleida, essent la seva capital comarcal Puigcerdà.

Figura. Els municipis de la Cerdanya.

Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

Els municipis que formarien part de la Cerdanya gironina serien:

- Alp
- Bolvir
- Das
- Fontanals de Cerdanya
- Ger
- Guils de Cerdanya
- Isòvol
- Llívia
- Meranges
- Puigcerdà
- Urús

Els municipis que formarien part de la Cerdanya lleidatana serien:

- Bellver de Cerdanya
- Lles de Cerdanya
- Montellà i Martinet
- Prats i Sansor
- Prullans
- Riu de Cerdanya

Els diferents assentaments urbans de la comarca s'han anat instal·lant als peus de les vessants muntanyenques, i a la muntanya, a diferents nivells d'altitud. Només Bellver de Cerdanya, fundat al segle XIII i Llívia com assentament romà són dels nuclis urbans dins de l'àmbit del present Pla que responen a una motivació estratègica.

Pel que fa als assentaments urbans, la majoria d'aquests es troben als peus o contraforts de les muntanyes, fora de l'àmbit de la plana agrícola, i buscant en tot moment l'abric dels accidents orogràfics per fer front a les inclemències del temps i antigament per motius defensius.

Xarxa principal de carreteres.

Com recull el PTAPA hi ha 5 eixos viaris que entrellacen l'Alt Pirineu i Aran amb la resta de Catalunya, dels quals l'Eix del Segre, l'Eix del Llobregat i l'Eix del Ripollès entren a dins del propi àmbit de la Cerdanya i que com veurem a la figura següent aporten la major càrrega viària de tot aquest territori.

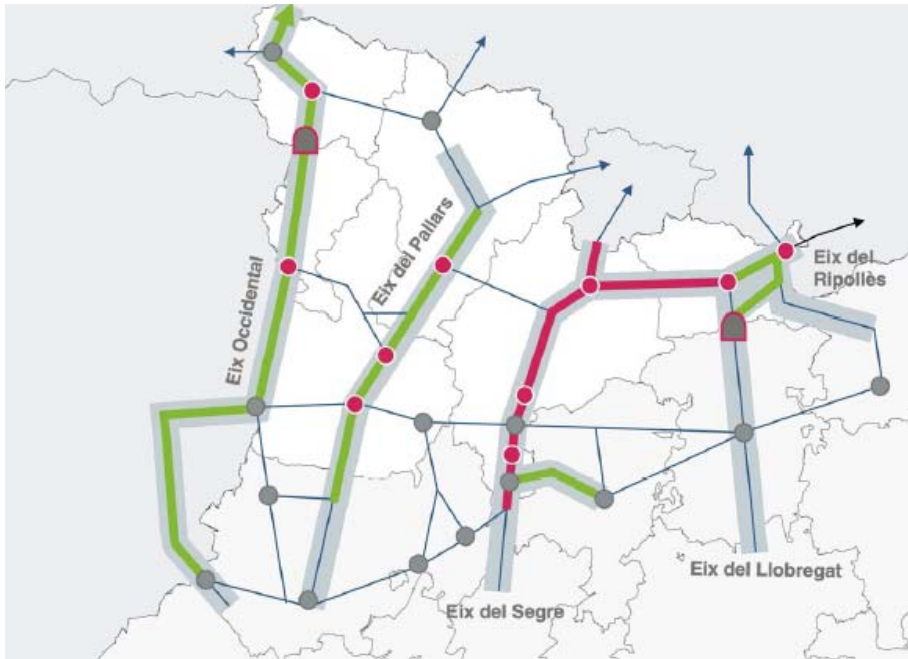

Figura. Esquema d'accés a l'Alt Pirineu i Aran.
 Font: Xarxes d'infraestructures viàries PTAPA.

Font: Xarxes d'infraestructures viàries PTAPA.

El PTPAPA descriu:

“L'eix del Segre, estructurat per la carretera C-14 de la Generalitat i l'N-260 de l'Estat entre Adràll i Puigcerdà, ressegueix el riu Segre vertebrant les comarques de l'Alt Urgell i de la Cerdanya. El pes de la Seu d'Urgell, la població més gran de l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran i, sobretot, d'Andorra, expliquen que en la actualitat aquest sigui l'eix més important, quant a intensitat de trànsit, de l'àmbit.

Actualment, l'eix del Segre esdevé el camí de molts vehicles que es desplacen des de l'àrea metropolitana de Barcelona cap a Andorra, degut a que és l'alternativa al pas pel túnel del Cadí, i conseqüentment al pagament del peatge malgrat el camí mínim per efectuar aquest recorregut és efectivament el de l'eix del Llobregat i el túnel del Cadí.

En el seu tram cerdà, l'eix travessa, sense adaptació urbana, els nuclis de Martinet, Ger, Bolvir i tota l'àrea residencial de baixa densitat que s'estén a l'oest de Puigcerdà. Tot i que Bellver de Cerdanya, on entronca el ramal provinent de l'E-9 i el túnel del Cadí, i el nucli urbà d'All es voregen, la via ho fa d'una manera molt propera i amb accés des dels voltants, com si es tractés d'una travessera. Per atènyer la Tor de Querol i recuperar l'eix del Pimorent cap a Tolosa, cal vorejar tot Puigcerdà per la seva ronda sud i els nuclis francesos de la Guingueta d'Ix, Ur i Enveig”

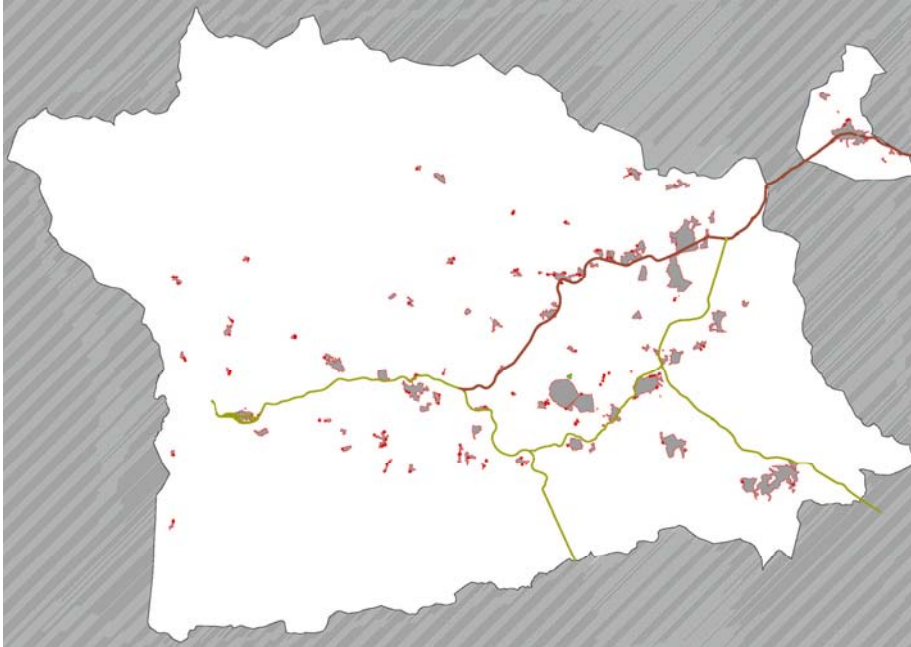

Figura. Xarxa principal de carreteres de la Cerdanya.
Font: El.laboració pròpia.

“El segon accés més freqüentat per accedir a la Cerdanya és l'Eix del Llobregat i el túnel del Cadí (la carretera C-16 de la Generalitat, també reconeguda com a eix Transeuropeu amb el nom d'E-9, entre Barcelona i Tolosa).

L'eix del Llobregat, un cop travessat el peatge del túnel del Cadí, situat a la boca nord del mateix, gira cap al nord-est, circumval·la els nuclis d'Urús, Das, Alp i el Vilar d'Urtx fins a enllaçar amb l'N-152 que ve de Ripoll i, amb aquest nom i titularitat, arriba fins a Puigcerdà i la frontera amb França”.

“El tercer accés en importància és el de l'Eix del Ripollès, per la collada de Toses (carretera N-152), un eix que, funcionalment, tant pot ser considerat la prolongació cap el nord de la C-17 procedent de Barcelona com part de l'eix Pirinenc que uneix el cap de Creus amb Aragó”.

La seva continuació a través de territori francès fins al terme municipal de Llívia es fa amb la carretera N-154.

Segons es recull a l'Estudi de la mobilitat generada,

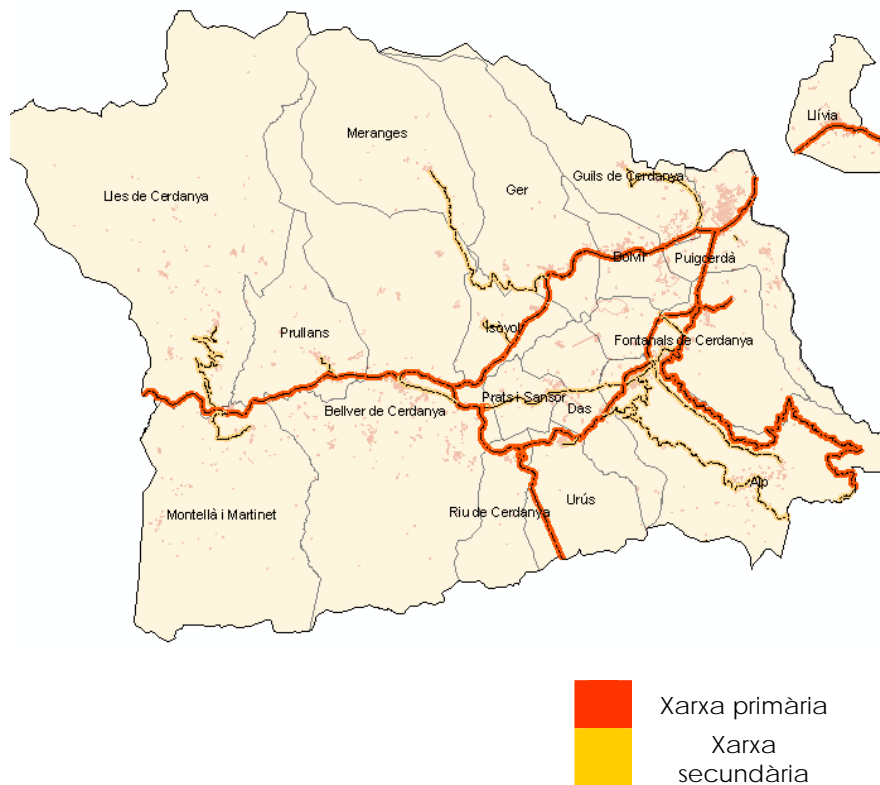

Figura. Jerarquitziació de la xarxa viària de la Cerdanya
 Font: Estudi de la mobilitat generada. 3.1.2.

La xarxa secundària de carreteres a la comarca de la Cerdanya.

La xarxa secundària de carreteres està conformada per un conjunt de vies asfaltades i camins de fàcil circulació vinculades als eixos vials estructurants de la Cerdanya com les carreteres N-260, C-16, N-152 i N-154.

Aquest tipus de via serveix per a connectar als nuclis localitzats als marges elevats de la vall amb les poblacions i serveis situats a la plana del riu Segre.

Pel costat de la solana, com recull el PDUC, tenim:

- LV-4036. Transcorre des de Martinet fins a Lles de Cerdanya amb perllongacions fins als nuclis de Músser, Arànsor i Viliella.
- LV-4037. Transcorre des de la N-260 fins al nucli de Prullans amb perllongacions fins als nuclis d'Ardòvol i Coborriu de la Llosa.
- GIV-4032. Transcorre des de la N-260 fins al nucli d'Olopte amb perllongacions fins als nuclis de Cortàs i Éller.
- GIV-4031. Transcorre des de la N-260 a l'alçada de Ger fins al nucli de Meranges, amb perllongacions amb Grèixer i Girul.
- GIV-4035. Transcorre des de la N-260 al seu pas pel nucli de Sant Martí de Cerdanya, just a l'entrada de Puigcerdà, fins al nucli de Guils de Cerdanya, passant per Saneja.

Pel costat de l'obaga tindriem:

- LV-4055. Transcorre des de la N-260 al seu pas pel nucli de Martinet fins al nucli de Montellà.
- GIV-4036/1. Petita via que transcorre des de la E-09(S/N) fins al nucli d'Urús.

- GI-400. Via de caràcter alpí que transcorre per una banda des del nucli de Das i per l'altra des del nucli d'Alp fins a la Collada de Tosses connectant al seu pas amb els nuclis de Masella i La Molina i amb les seves respectives instal·lacions esportives.
- GIV-4034. Transcorre des de la carretera E-09(S/N) fins al nucli d'Urtx.
- GIV-4082. Carretera que transcorre paral·lela a la riera d'Alp i que connecta el nucli antic de La Molina i la seva estació de ferrocarril amb la carretera E-09(S/N) i la GIV-4033.

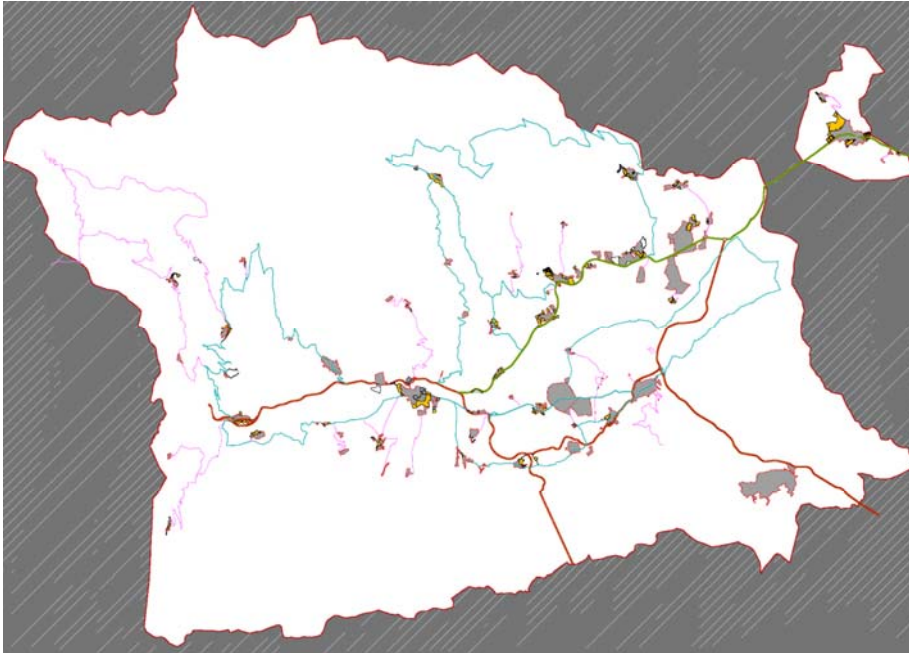

Figura. Xarxa principal i secundària de carreteres de la Cerdanya.
Font: Elaboració pròpia.

D'una altra banda, al fons de la vall tindriem un seguit de carreteres d'interconnexió municipal que transcorren des del municipi de Fontanals de Cerdanya fins a Bellver de Cerdanya.

- GIV-4033. Transcorre des de la N-152 al seu pas pel nucli d'Urtx fins al nucli d'El Vilar d'Urtx per després una vegada travessat el nucli d'Alp arribar fins a la Urbanització Tartera, al municipi de Das, posteriorment adoptant el nom de LP-4033b i LP-4033a en quant arriba al municipi de Bellver de Cerdanya.
- LP-4033b. Transcorre des de la C-16 fins al nucli de Prats i la Urbanització El Pla.
- LP-4033a. Transcorre des de la N-260 a prop del nucli de Baltarga fins al nucli de Bellver.

La xarxa de camins a la comarca de la Cerdanya.

Com recull el PDUC, la xarxa de camins de la Cerdanya es bastant extensa, facilitant l'accés a bona part del territori.

La realització d'un inventari dels camins rurals, camins i pistes forestals per part de l'Àrea de Gestió Sostenible del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, proporciona una gran quantitat d'informació tal com tipologies dels diversos trams, titularitats, amplada i més punts d'interès.

"La funció que realitza aquesta xarxa de camins és important al ser complementària a la de carreteres i facilitar l'accessibilitat a les zones del territori més difícils, permetent i facilitant el desenvolupament de les diferents tasques pròpies de l'agricultura, la ramaderia i la forestal".

Segons recull el PDUC la Cerdanya disposa d'una xarxa de camins sumant un total de 1.067,5 km. De longitud i que es distribueixen en:

- Camins rurals 593,6 km.
- Camins forestals 167,9 km.
- Pistes forestals 305,5 km.

Dins de la categoria general de camins, podem distingir un dels grans recorreguts històrics a peu europeus com es el Camí de Sant Jaume, anomenat L'Strata Ceretana, i altres com la Ruta dels Segadors d'àmbit català.

D'altra banda, els itineraris que aquest camins rurals i pistes forestals ofereixen, moltes vegades queden inclosos en part de senders de gran recorregut o GR, com és el cas dels que ens trobem al Parc Natural del Cadí-Moixeró:

- GR 150: Sender circular que dona la volta al Parc visitant-hi gran varietat indrets i pobles. GR 150-1: Variant que segueix la carena.
- GR 107 o també anomenat Camí dels Bons Homes (de Berga a Montsegur): Travessa el Parc longitudinalment passant per Gósol, Bagà i Bellver de Cerdanya, tot seguint les traces que els càtars van deixar a la zona. GR 107-3 Variant que va cap a Tuixén.
- GR 7 (d'Andorra a Fredes): Travessa el Parc de nord a sud de la Seu d'Urgell cap a Tuixén.
- GR 4 (de Puigcerdà a Montserrat): També travessa el Parc de nord a sud des d'Alp a Falgars i la variant GR 4-2 passa per Bagà.
- GR 11 gran recorregut que travessa tot el Pirineu espanyol d'oest a est, passant per Andorra fins al Cap de Creus, deixant al seu pas Meranges, Guils de Cerdanya, Puigcerdà i Fontanals de Cerdanya.

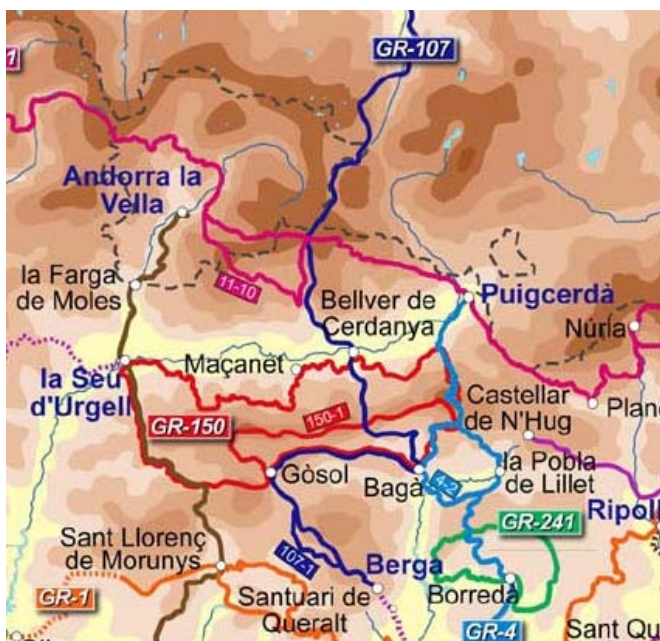

Figura. Plànol amb els diferents GR de la Cerdanya
Font: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

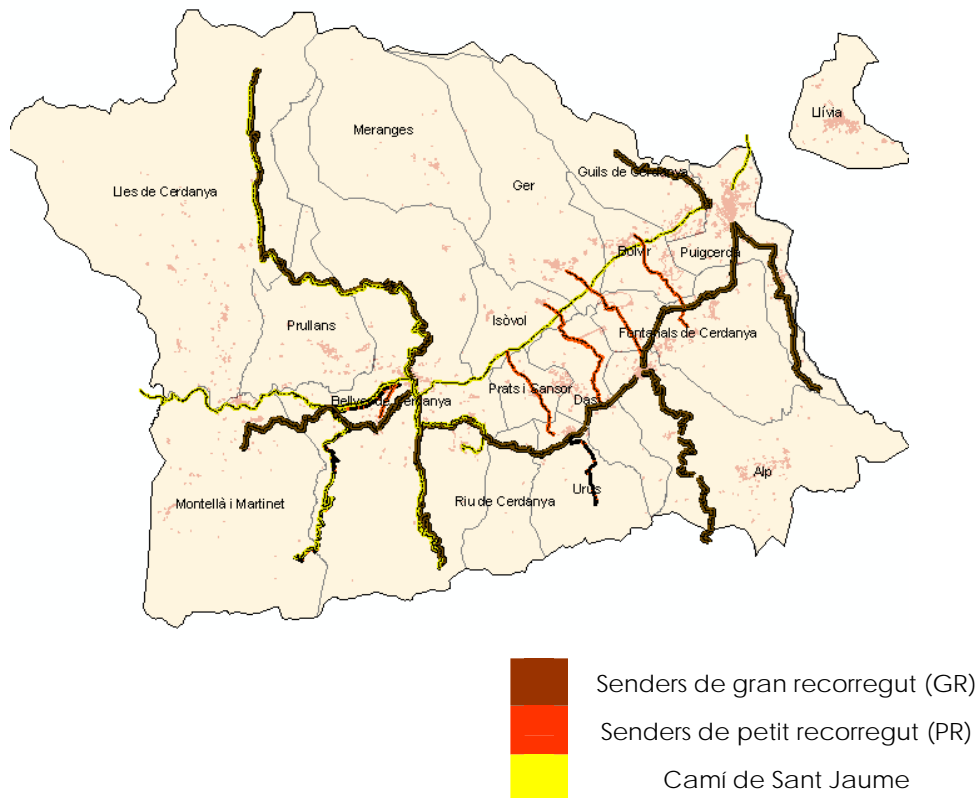

Figura. Xarxa de camins de la Cerdanya
 Font: Estudi de la mobilitat generada. 3.1.1.

Pel que fa als camins ramaders, cal dir segons fonts consultades del servei del DARP i del DMAH a la comarca, que a nivell oficial no existeix un inventari exhaustiu ni actualitzat de camins ramaders. Segons han comentat aquestes mateixes el Centre Tecnològic Forestal de Solsona ha realitzat un projecte de senders a la Cerdanya en el qual una de les categories es refereix als camins ramaders. No hi ha, però, cartografia digitalitzada del projecte de senders. Consultades les bases cartogràfiques del Departament de Medi Ambient i Habitatge sobre els municipis amb camins ramaders, s'observa que cap dels setze municipis d'estudi consta com un territori amb camins ramaders existents.

Xarxa de carril bici a la comarca de la Cerdanya.

Actualment no hi ha una xarxa de carril bici que serveixi com a alternativa per als desplaçaments al llarg de l'àmbit d'estudi.

Durant el període estival, la xarxa de camins és emprada per a la pràctica de l'esport, usant alguns d'aquests com a part d'excursions amb BTT.

La xarxa ferroviària. La línia Puigcerdà-Barcelona.

"L'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran té dos accessos ferroviaris d'ample ibèric (1,668 m): el que des de Lleida arriba a Tremp i la Pobla de Segur, al Pallars Jussà, i el que des de Barcelona arriba a Puigcerdà i la Tor de Querol, a la Cerdanya. Mentre que el primer acaba a la Pobla, el segon connecta amb la línia francesa que porta a Tolosa. La resta de comarques de l'àmbit territorial no disposen de connexió ferroviària".

Figura. Xarxa ferroviària catalana i de la Cerdanya.
 Font: DPTOP i PTAPA

Constatades les deficiències històriques d'aquesta línia ferroviària pensada en un primer moment per al transport del carbó des de les mines d'Ogassa i Sarroca fins a Barcelona a finals del segle XIX i més tard la seva ampliació des de Ripoll fins a Puigcerdà durant les primeres dècades del segle XX amb una única via de forta pendent superior al 4% fa pensar en les dificultats per tal de proposar un augment de la capacitat d'aquesta via de molt baixa velocitat en el transport de mercaderies, cosa que com el PDUC preveu que la única opció possible per aquesta línia és el seu manteniment per al transport de viatgers, únicament condicionant punts de la via per tal de reduir una mica les gairebé 3 hores del trajecte des de Puigcerdà fins a Barcelona.

Avui en dia, segons recull el PTAPA:

“La línia ferroviària que uneix Barcelona amb Puigcerdà i la Tor de Querol és de via única des de Montcada i té 158 km de longitud que, en l'actualitat, es realitzen en 2.53 o 3.13 hores amb una velocitat mitjana de 54 km/h. Pel que fa a la Cerdanya, la línia ofereix sis expedicions diàries en cada sentit només per a viatgers, perquè les fortes rampes i els reduïts radis de corbament del tram entre Ribes de Freser i Puigcerdà (a destacar el túnel helicoidal de Toses) no permeten el trànsit de mercaderies.

Dins l'àmbit territorial té parada en quatre estacions que són: la Molina, Urtx-Alp, Queixans i Puigcerdà. El tram entre Vic i Puigcerdà presenta deficiències pel que fa a la infraestructura, la via i la catenària, que no permeten assolir les velocitats comercials que el traçat permetria, i també pel que fa a la senyalització, bloquejos i la seguretat dels passos a nivell.

La línia de Puigcerdà enllaça Barcelona amb la Tor de Querol, població on la línia entronca amb la línia ferroviària francesa que, des d'aquesta població, arriba fins a Tolosa. Aquest fet dota la via de possibilitats fins ara poc explotades i d'un potencial gens menystenible. De moment, problemes generats per una insuficient integració de la gestió d'ambdues línies i la diferència d'ample de via existent entre ambdues línies fan que la funcionalitat transfronterera que caldria esperar sigui avui encara molt pobre”.

El sistema aeroportuari a la comarca de la Cerdanya.

A nivell territorial trobem a l'àrea funcional de l'Alt Pirineu i Aran dues instal·lacions aeroportuàries fora d'ús comercial, l'aeròdrom de l'Alt Urgell i l'aeròdrom de la Cerdanya, aquest últim amb una activitat destinada, principalment, a l'aviació esportiva privada.

L'aeròdrom de la Cerdanya, situat entre els termes municipals de Das i de Fontanals de Cerdanya, ocupa una superfície de 40,60 hectàrees, de les quals 34,25 es destinen a la zona de moviment d'aeronaus; altres 4,75 hectàrees, als terrenys d'activitats aeroportuàries, i 1,60 hectàrees més constitueixen la zona de reserva per a possibles ampliacions futures.

Les instal·lacions, dedicades a l'aviació esportiva, consten d'una pista asfaltada de 1.150 metres de llargària i 23 d'amplària, amb una plataforma per a l'estacionament d'aeronaus i un carrer de rodada.

Així mateix, disposa d'un heliport per a serveis d'emergència i protecció civil i una torre de control, on es troben les oficines i el restaurant. Dins de l'àrea d'activitats aeroportuàries hi ha dos hangars, una zona de combustible i una de lleure, que inclou piscines i pistes de tennis.

En aquest cas, les instal·lacions de les quals disposa l'aeròdrom es consideren adients per al seu ús i implantació territorial. El Pla director serveix, doncs, per regular el perímetre d'aquesta infraestructura i ordenar les seves instal·lacions, donant compliment a la Llei d'aeroports, tot i que preveu l'execució d'obres de millora a mig termini.

La topografia dels terrenys propers tenen unes condicions topogràfiques idònies, tant per la seva continuïtat morfològica, com per estar lliures d'obstacles per realitzar les maniobres de vol, com per la perfecta evacuació de les aigües pluvials.

La xarxa d'heliports.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat disposa d'una xarxa d'heliports a les comarques de muntanya dels quals, a l'Alt Pirineu i Aran, en té onze, concretament a l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Cerdanya. Aquesta xarxa es complementa amb dues instal·lacions aeroportuàries més: una a Vielha, que també gestiona el Departament i l'altra, de titularitat privada, a l'aeròdrom de la Seu d'Urgell. Aquestes instal·lacions estan destinades bàsicament a operacions de servei públic, com són operacions de salvament, d'atenció urgent en cas d'accidents i altres actuacions d'emergència, fet que en condiona la distribució pel territori.

El transport públic a la comarca de la Cerdanya.

A nivell de l'àmbit funcional de l'Alt Pirineu i Aran, segons recull el PTAPA:

“La mobilitat a les comarques de l'Alt Pirineu i la Val d'Aran té una magnitud i una estructura espacial tals que els serveis de transport per carretera són en molts casos la única alternativa eficient de transport públic. No obstant això, els condicionants orogràfics d'aquestes comarques incideixen molt directament en les possibilitats de comunicació en transport públic per carretera.

Els tres eixos nord-sud que canalitzen en termes globals la majoria del trànsit de l'Alt Pirineu, a les valls del Segre, el Noguera Pallaresa i el Noguera Ribagorçana, fan que les poc nombroses connexions intercomarcals es realitzin gairebé de forma exclusiva entre aquelles que es troben dins el mateix eix de comunicació. Les tres valls queden separades per ports de muntanya que dificulten o impossibiliten la circulació regular dels vehicles.

Cap servei regular d'autobús travessa el coll del Cantó (1725 m d'altitud) per comunicar Puigcerdà i La Seu d'Urgell amb les altres quatre capitals de l'Alt Pirineu. Entre Puigcerdà i La Seu d'Urgell, al llarg de la N-260, l'eix del Segre, hi circulen tres serveis diaris per sentit.

El port de la Bonaigua (2072 m) suposa també una barrera per a la comunicació de l'eix Tremp-La Pobla de Segur-Sort, pel que només hi circula un servei diari entre la vall d'Àneu i la Val d'Aran: formant part de la línia Barcelona-eth Pont de Rei, travessa el port de la Bonaigua en l'època estiuenca, entre el 15 de juny i el 30 de setembre, no oferint aquest servei la resta de l'any. “

A la comarca de la Cerdanya, el PTAPA enumera un seguit de línies que operen de forma regular:

“Quatre línies d'autobús operades per tres companyies diferents circulen a la Cerdanya. La línia principal discorre al llarg de la N-260, i forma part del trajecte Lleida-Puigcerdà per La Seu d'Urgell. Aquesta línia, que ofereix tres serveis diaris per sentit, té parada a Martinet, Prullans, Bellver de Cerdanya, Isòvol, All, Ger, Bolvir i Puigcerdà.

Una altra línia important és la que uneix Llívia amb Barcelona passant per Puigcerdà. Aquesta línia té parada a les poblacions de Manresa, Gironella, Berga, Bagà i Alp, entre d'altres, i ofereix un total de dos serveis diaris en dies feiners i un servei diari per caps de setmana i dies festius.

Existeix també una línia que té un servei per sentit i dia per baixar a La Seu d'Urgell des dels nuclis muntanyencs de Lles, Arànsér, Músser i Travesseres, passant per Martinet. Aquesta línia és de les tradicionals de viatgers i mercaderies (les lleteres).

Per últim, el trajecte Puigcerdà-Ripoll-Girona ofereix un servei diari d'anada i tornada per la collada de Toses i el túnel de Capsacosta, que passa pels municipis de Llívia, la Molina, Ribes de Freser, Campdevànol, Ripoll i Olot. Aquest trajecte està reforçat durant els mesos d'estiu i tots els divendres i dissabtes de l'any per un servei diari de la ruta Ripoll-Llívia, que uneix les poblacions de Campdevànol, Castellar de n'Hug, la Molina i Puigcerdà. Aquestes rutes estaven previstes al Pla de Transport de Viatgers per al bienni 2004-2005.

Cal destacar, a part, l'existència d'alguns serveis de transport a la demanda, tutelats pel Consell Comarcal, amb rutes que tracten de superar l'aïllament d'alguns nuclis, especialment del sector més occidental. Hi ha cinc rutes vinculades als mercats de Bellver de Cerdanya i Martinet, així com d'accés a les pistes d'esquí alpí i nòrdic, l'anomenat Bus Blanc.

Cal dir que encara el nucli de Queixans, a l'est de Puigcerdà, que disposa d'estació ferroviària, no disposa de cap servei de transport de viatgers per carretera"

El PDUC recull, per la seva banda, un apartat enumerant els altres serveis de transport públics regulats:

- Transport escolar. Està vigent un conveni entre el Consell Comarcal de la Cerdanya i el Departament d'Educació de la Generalitat, per aconseguir establir aquest transport específic.

Onze rutes gestionades pel Consell Comarcal.

- Transport de viatgers. Conveni entre el Consell i Direcció i la Direcció General de Transports de la Generalitat
 - Transport de demanda
 - Bus blanc
 - Transport esportiu
 - Subvenció a la companyia Alsina Graells per mantenir el servei de Puigcerdà a la Seu d'Urgell
- Transport mixt. Lles de Cerdanya - La Seu d'Urgell
- El ferrocarril, mitjançant RENFE, cobreix la línia de La Tour de Querol - Puigcerdà - Ripoll - Vic - Barcelona. També té un enllaç fins a París, cada dia, ascendent i descendent, i dos fins a Tolosa.

A part, la problemàtica general com assenyala la memòria del PDUC sobre el transport públic a la Cerdanya, és la falta de coordinació entre els horaris dels diferents serveis i la escassa rendibilitat dels recorreguts que fan queixar a les companyies concessionàries, de forma més greu al transport escolar, que fan coincidir els horaris dels autobusos amb l'horari d'entrada als centres escolars.

Finalment, el PDUC destaca l'absència de cap tipus d'enllaç de transport públic per tal de connectar les dues cerdanyes- francesa i catalana- en un moment en el que la mobilitat per raons de feina o turística va en augment.

Planejament territorial i sectorial

D'acord amb la llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, es defineixen tres instruments de planejament territorial:

- El Pla territorial general, que comprèn l'àmbit de Catalunya.
- Els plans territorials parcials, que comprenen com a mínim una comarca.
- Els plans directors territorials, que comprenen l'àmbit que sigui necessari.

A més d'aquests plans pròpiament territorials, en tant que comprensius de tots els elements del territori, la Llei esmentada preveu també els plans territorials sectorials, que han de tenir l'àmbit de Catalunya, però específicament destinats a ordenar un aspecte de la realitat territorial: carreteres, ferrocarrils, espais d'interès natural, etc.

La Llei d'urbanisme de l'any 2002 introduí, així mateix, els plans directors urbanístics amb similar flexibilitat d'àmbit i contingut que els esmentats plans directors territorials, però amb més especificació del contingut i amb un objectiu suposable de més precisió quan a les determinacions.

El planejament territorial de Catalunya està formulat i aprovat mitjançant diversos instruments, amb l'amplitud i precisió necessàries per a que pugui ser el referent principal de la política territorial a desenvolupar en la línia que assenyalen els articles 40 i 45 de la Constitució espanyola, esmentats en els preàmbul de política territorial esmentada, així com seguint els principis rectorcs que determinen els articles 45 a 48 de l'Estatut de Catalunya.

El Pla territorial general de Catalunya ha de comprendre l'àmbit de tot Catalunya i, d'acord amb el que assenjala l'article 5 de la Llei de política territorial, ha de contenir determinacions relatives a zones del territori amb característiques homogènies, nuclis de població que poden exercir una funció impulsora i reequilibradora, espais d'interès natural que cal conservar, terres d'ús agrícola o forestal que cal preservar, les previsions d'emplaçament de grans infraestructures i àrees del territori on cal promoure usos específics.

La Llei 1/1995, de 16 de març, pel qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, establí sis àmbits funcionals per a la formulació dels plans territorials parcials, els quals van ser modificats per la Llei 24/2004, de 31 de desembre, motivada pel reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a un nou àmbit funcional diferenciat. Així doncs, els set àmbits que defineix són:

- L'Alt Pirineu i Aran.
- El camp de Tarragona.
- Les Comarques centrals.
- Les Comarques Gironines.
- L'àmbit metropolità de Barcelona.
- L'àmbit de Ponent,
- Les Terres de l'Ebre.

Figura. Pla territorial general de Catalunya. Els àmbits funcionals territorials.
 Font: Web de la Generalitat de Catalunya.

Els objectius definits pel Pla Territorial general de Catalunya van concretar-se en els següents:

- La definició de les zones del territori amb característiques homogènies per raó del potencial de desenvolupament i de la situació socioeconòmica, i que, per les seves característiques, hauran d'exercir una funció impulsora i reequilibradora.
- La determinació dels espais, dels elements naturals i de terres d'ús agrícola o forestal que cal conservar o ampliar per raó d'interès general referida a tot el territori i per les característiques d'extensió, de situació i de fertilitat.
- La previsió de l'emplaçament de grans infraestructures, especialment de comunicació, de sanejament i energètiques i d'equipaments d'interès general.
- La indicació de les àrees del territori en les quals cal promoure usos específics.
- La definició dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials que s'hauran d'adequar als àmbits establerts en la divisió territorial de Catalunya; es poden agrupar unitats comarcals, però en cap cas no es poden dividir.

Els plans territorials parcials han de desplegar les determinacions del Pla territorial general i han de fer-ho amb el major detall que permet la menor extensió del seu àmbit. La Llei de política territorial estableix que l'àmbit dels plans territorials parcials tindrà com a mínim l'extensió d'una comarca, que poden agrupar diverses unitats comarcals sense dividir-les i que, en tot cas, adoptaran els àmbits determinats a aquests efectes pel Pla territorial general.

D'acord amb el seu caràcter pròpiament territorial, en el sentit de comprensiu dels diversos components de la realitat, la Llei de política territorial estableix per als plans territorials un contingut temàtic similar al del Pla territorial general que s'expressa en els següents termes:

- La definició dels nuclis especialment aptes per establir-hi equipaments d'interès comarcal.
- L'assenyalament dels espais d'interès natural.
- La definició de les terres d'ús agrícola o forestal d'especial interès que cal conservar o ampliar per les seves característiques d'extensió, de situació i de fertilitat.

- L'emplaçament d'infraestructures.
- Les àrees de protecció de construccions i d'espais naturals d'interès històric i artístic.
- Les previsions de desenvolupament socioeconòmic.
- Les determinacions per a la planificació urbanística.

Per altra banda, la Llei 1/1995, a l'article 3 assenyala que els sistemes de proposta establerts al Pla territorial general per a l'aplicació de les estratègies territorials i la consecució del model d'assentaments han de ser tinguts especialment en compte pels plans territorials parcials, als quals correspon de precisar-ne el seu àmbit territorial i fixar els seus paràmetres urbanístics bàsics necessaris per a donar acollida al creixement de població previst. Tanmateix, a l'article 4, assenyala també que les actuacions amb incidència territorial establertes pels plans territorials parcials han de tendir al reequilibri territorial global de Catalunya. Aquesta estratègia s'ha d'aplicar als sistemes urbans com a àrees territorials articulades a l'entorn d'un nucli urbà generador de cohesió i influència. Per últim, els plans territorials parcials, han de considerar els objectius següents de preservació del medi:

- Fomentar el desenvolupament sostenible del país.
- Respectar les terres d'ús agrícola o forestal d'especial interès, ja sigui per llur extensió, per llur ubicació o per llur fertilitat.
- Incentivar l'ús eficient dels recursos energètics i hidràulics.
- Salvaguardar els espais naturals d'especial interès.
- Afavorir el mínim impacte ambiental de les actuacions amb incidència territorial.

Els instruments de planejament territorial disponibles es completen amb els plans directores territorials, creats per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives que va modificar l'article 86 de la Llei 23/1983, de política territorial. S'estableix com a condició per al seu àmbit, que aquest sigui plurimunicipal i que sigui inferior als dels plans territorials parcials i, pel que fa al seu contingut, que compreguin com a mínim una de les determinacions exigides per als plans territorials parcials. Es concep per tant com un instrument flexible, i la seva utilització, en el seu màxim contingut propositiu, serà el dels plans territorials parcials i només té sentit en absència d'aquests. El Decret 142/2005 regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials dels plans directores territorials, el contingut dels quals sigui assimilable a un pla territorial parcial.

Per altra banda el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, a l'article 56.1, preveu els Plans directores urbanístics, plans que disposen de la mateixa flexibilitat d'àmbit i contingut que els plans directores territorials, però amb més precisió pel que fa a les seves determinacions.

A l'àmbit d'actuació del municipi d'Isòvol, a la comarca de la Cerdanya, s'ha redactat el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA), aprovat el 25 de juliol de l'any 2006, i estableix les seves determinacions sobre la base de tres estratègies: la d'espais oberts, la d'assentaments urbans i la d'infraestructures de mobilitat. La gestió del programa de planejament territorial determina uns criteris d'ordenació del territori que responen als objectius per la seva gestió, assegurar la sostenibilitat ambiental, l'eficiència funcional i la cohesió social. Respecte l'estructura nodal del territori el Pla proposa el paper que poden jugar els diversos assentaments, àrees i nuclis de població en la vertebració urbana del territori. Tanmateix, el PTPAPA preveu l'elaboració de Plans Directores Urbanístics (PDU) específics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya.

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya, aprovat l'1 d'agost de 2008, va puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directrius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca, i en aquest cas al POUM d'Isòvol avançat en aquest document.

Els plans territorials sectorials han de comprendre també l'àmbit de tot Catalunya, però, d'acord amb el ser caràcter sectorial, les seves determinacions es refereixen només a un o alguns aspectes de la realitat territorial: carreteres, espais d'interès natural, equipaments comercials, etcètera, que són analitzats i projectats, en cada cas, de manera especialitzada

pel departament de la Generalitat responsable de la matèria de què es tracti. El contingut i determinacions d'aquests plans són els necessaris en cada cas en funció de la naturalesa de matèria a planificar. En desenvolupament de la Llei 23/1983, la Generalitat ha elaborat i aprovat diversos plans territorials sectorials, alguns d'ells amb anterioritat a l'aprovació del Pla territorial general. Els principals plans sectorials ja desenvolupats són:

- Pla de carreteres de Catalunya (1985, revisat el 1995)
- Pla d'espais d'interès natural (1992)
- Mapa eòlic de Catalunya (2002)
- Pla de sanejament de Catalunya (1996)
- Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (2001, revisat el 2006)
- Pla d'aeroports de Catalunya (2003)
- Pla de l'energia de Catalunya 2006-2015 (2005)
- Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (2005)
- Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (2006)
- Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC 2006-2009)
- Mapa Sanitari de Catalunya (2007. Avantprojecte)
- Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya (1999)

El Pla territorial sectorial d'habitatge està pendent de formulació i aprovació, d'acord amb la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, i constituirà el marc orientador per l'aplicació, a tot el territori de Catalunya, de les polítiques que estableix aquesta Llei i ha de desplegar el Pla territorial general de Catalunya i ser coherent amb els Plans territorials parcials i els plans directors territorials.

Tanmateix, durant el procés de planificació s'ha desenvolupat diverses figures de planejament, realitzades en temps diferents i cobrint diversos àmbits d'intervenció, que complementen els instruments ja indicats. Els estudis i plans complementaris són:

- Pla Comarcal de muntanya de la Cerdanya 2001-2005
- Inventari de Camins. Consell Comarcal de la Cerdanya.
- Relació de Fitxes del Patrimoni Arquitectònic de la Cerdanya
- Estudi sobre el Transport Públic a la Cerdanya. Consell Comarcal de la Cerdanya, redactat l'any 2004.
- Normativa d'edificació al Pirineu.
- Pla INUNCAT (Pla Especial d'emergències per Inundacions a Catalunya). Agència Catalana de l'Aigua.

Planejament urbanístic vigent i el seu desenvolupament

El planejament vigent al municipi d'Isòvol és el Pla Intermunicipal Coordinador de la Cerdanya, de Girona, (en endavant PICC), aprovat l'any 1986, i el TR-PICC-2005 i que comprèn els municipis d'Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llívia, Meranges, Puigcerdà, i Urús.

EL PICC va permetre dotar a aquests municipis d'un planejament urbanístic actualitzat però, transcorreguts més 20 anys, la profunda transformació socio-econòmica de la comarca i la necessitat d'adaptar el planejament a l'actual ordenament jurídic urbanístic català, d'acord amb les determinacions establertes pel PTPAPA i el PDUC, que recullen les directrius de la realitat actual de la comarca estructurades en el tres grans sistemes d'espais oberts, d'infraestructures de mobilitat i d'assentaments, aquest document reflecteix els criteris i objectius per la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal.

Gràcies a la seva aprovació ha estat possible conservar i preservar les tipologies pròpies de la comarca, així com els paisatges naturals característics de la comarca. En canvi no s'ha pogut incidir prou en l'ocupació de sòls deslligats dels tradicionals sistemes urbans, propiciant la creació d'urbanitzacions amb habitatges unifamiliars aïllats i adossats, fet que ha permès crear un fort increment en els sectors de la construcció i en els serveis i ha comportat una considerable reducció de les activitats agrícola i ramadera.

Cal ressaltar el fet que el planejament general vigent és el fet d'haver-se centrat quasi exclusivament en la política de sòl, i més concretament en la provisió o reserva de sòl per al creixement, d'acord amb l'orientació general del planejament urbanístic de l'època en que es redactà. La manca d'una política de gestió urbanística a la mesura del territori de la Cerdanya, la nul·la incidència en els motors econòmics de la comarca que, sense sobreestimar-lo, l'urbanisme pot potenciar, o al menys possibilitar, la mínima atenció en la reestructuració dels nuclis urbans, en la seva vida cívica i en les transformacions urbanes necessàries per a consolidar com a pobles uns nuclis històrics desproporcionadament febles, davant creixements deslligats de residència infreqüent de superiors dimensions, és la seva principal mancança.

El ritme anual de construcció de nous habitatges ha estat elevat durant tota la vigència del PICC, excepte una davallada forta a mitjans dels anys noranta. El nombre d'habitants es va reduir fins a principis dels anys noranta, moment en que de manera constant i sostinguda ha anat augmentant fins a l'actualitat. La relació entre la construcció d'habitatge de primera i segona residència ha estat molt desequilibrat a favor del segon, com passa en general a tota la Cerdanya. Només el 15% dels habitatges construïts de nova planta durant el període 1983-2011 tendeixen a ser d'ús permanent (1 de cada 7 habitatges).

Els darrers anys, a partir de 2011, i fins a finals de 2016 l'increment de nous habitatges ha sigut inferior a 1 habitatge/any, 2 primeres residències, 1 segona residència, i una llicència d'obres per la consolidació d'un casalot, amb la finalitat de convertir-lo en casa de turisme rural (Cal Ramonet d'Olopte)

Les dades relatives a l'increment de població i la construcció d'habitatges en el mateix període són les següents:

- Increment de població. 1983-2011:	126 habitants
- Habitatges construïts de nova planta . 1983-2015:	270 habitatges
- Població existent a l'any 2016:	276 habitants

Malgrat el nombre d'habitatges construïts, el creixement dels diversos nuclis no ha exhaurit tot el potencial del planejament vigent, especialment als àmbits de planejament derivat. i al sòl qualificat com a "ordenació tradicional ceretana" . En aquest sentit caldria esmentar les antigues Unitats d'Actuació UA-2 i UA-5, localitzades a ponent i al nord del nucli d'**All**, que manquen actualment per urbanitzar i edificar i aquells sòls que encara no han transformat l'aprofitament previst al PICC.

Pel que fa al nucli d'**Isòvol**, pràcticament té tot el sòl previst al PICC i al planejament derivat desenvolupat amb un alt grau de consolidació, podent afirmar que pràcticament ha exhaurit tot el seu potencial urbanístic.

Un cas semblant succeeix amb el nucli d'**Olopte**, que pràcticament té tot el sòl previst pel PICC i pel planejament derivat desenvolupat amb un alt grau de desenvolupament, podent-se afirmar que ha exhaurit tot el potencial urbanístic previst.

El càlcul aproximat del potencial romanent del planejament vigent, en el global del sòl urbà més el sòl urbanitzable, es considera aproximadament en uns 300 habitatges, i dels quals, un nombre de 80 habitatges, els trobaríem bàsicament al nucli d'**All** amb els sòls pendents d'edificar de les antigues UA-2 i UA-5. La resta es concentraria en el sòl urbà altament consolidat dels nuclis d'**Isòvol** i **Olopte**, que encara no han transformat el seu sòl d'acord amb la qualificació de zona d'ordenació tradicional ceretana.

Durant la vigència del PICC al terme d'**Isòvol** s'ha tramitat més d'una vintena d'expedients de modificacions puntuals del Pla, bàsicament amb l'objectiu de definir nous creixements del sòl urbà mitjançant la delimitació d'unitats d'actuació. De totes aquestes modificacions, les més importants han estat el PP-Serra d'**All**, PP-Cal Llanas d'**All** i el PP-La Clotada d'**Olopte**.

Règim de sòl del planejament vigent (PICC 1986)

Classe de sòl	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Sòl urbà	17,05	1,59
Sòl urbanitzable	Plans parcials tramitats	0,00
	No inclòs a cap pla parcial tramitat	0,00
Sòl no urbanitzable	1.056,82	98,41
Total municipi d'Isòvol	1.073,87	100,00

Font: Ajuntament d'Isòvol (PICC-1986 i Modificacions puntuals del PICC) i elaboració pròpia

Règim de sòl del planejament vigent (TR-PICC 2005 i modificacions puntuals PICC)

Classe de sòl	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Sòl urbà	20,52	1,91
Sòl urbanitzable	Plans parcials tramitats	6,68
	No inclòs a cap pla parcial tramitat	0,00
Sòl no urbanitzable	1.046,67	97,47
Total municipi d'Isòvol	1.073,87	100,00

Font: Ajuntament d'Isòvol (TR del PICC-2005 i Modificacions puntuals del PICC) i elaboració pròpia

Règim de sòl proposat (POUM_Avanç de Pla juliol 2012)

Classe de sòl	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Sòl urbà (SU)	29,70	2,77
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	13,50	1,26
Sòl urbanitzable no delimitat (SUND)	0,00	0,00
Sòl no urbanitzable (SNU)	1.030,67	95,98
Total municipi d'Isòvol	1.073,87	100,00

Règim de sòl proposat (POUM INICIAL desembre 2016)

Classe de sòl	Superfície (Ha)	Percentatge (%)
Sòl urbà (SU)	29,23	2,72
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	11,49	1,07
Sòl urbanitzable no delimitat (SUND)	0,73	0,07
Sòl no urbanitzable (SNU)	1.032,33	96,14
Total municipi d'Isòvol	1.073,87	100,00

El patrimoni

El patrimoni de la comarca de la Cerdanya es caracteritza per dos grans grups: el patrimoni arquitectònic, representat per les masies o *masades* i les esglésies romàniques escampades pel territori comarcal, i el patrimoni natural, format per les diverses zones protegides. El patrimoni arquitectònic situat fora dels nuclis urbans i el patrimoni natural estan molt relacionats entre sí, formant una trama sobre el territori articulada per una xarxa molt important de camins.

Patrimoni immoble i moble a Isòvol

El patrimoni immoble al municipi d'Isòvol, que agrupa edificis, elements arquitectònics i restes arqueològiques, el formen:

- a) Edificis.
 - Església de Sta. Maria: edifici religiós. Segles XII-XIII.
 - Església de Sant Miquel d'Isòvol: edifici religiós. Segle XIX.
 - Santuari de Sta. Maria de Quadres: edifici religiós. Segle XVIII.
 - Església de Sant Pere d'Olopte: edifici religiós. Segles XII-XIII.
 - Mas Ravetllat: casa. Segle XVII.
 - Ca l'Escut: casa.
 - Cal Francés: casa.
 - Cal Felipet: casa.
 - Cal Manent: casa.

- b) Elements arquitectònics.
 - All. Portals de cases:
 - Cal Francés. Portals gran i petit.
 - Ca l'Escut.
 - Cal Llanas.
 - Cal Luis.
 - Cal Teixidor.
 - Carrer Major nº29.
 - Carrer Sta. Maria.
 - Plaça Major.

 - Olopte. Portals de cases:
 - Cal Toni.
 - Cal Bernadí.

 - Isòvol. Portals de cases:
 - Carrer de l'Església.
 - Carrer Major. 2 portals.

- c) Obra civil.
 - Pont del Diable: infraestructura viària.
 - Pont de la Central: infraestructura viària.
 - Pont d'Olopte: infraestructura viària.

El patrimoni moble al municipi d'Isòvol, que agrupa els elements urbans i els objectes patrimonials, el formen:

- a) Elements urbans.
 - Font de la Plaça Major d'All.
 - Font de la Volta.
 - Font de Baix.
 - Font de la Plaça Major d'Isòvol.
 - Font de Cal Ferrer.

Els diferents tipus de protecció.

Cal determinar quins béns immobles mereixen protecció legal, i posteriorment iniciar els tràmits administratius necessaris per incloure els béns de patrimoni immoble a la categoria de béns culturals d'interès local (BCIL). En tot cas, s'haurà de fer a través del ple del Consell Comarcal de la Cerdanya. Posteriorment, hauran de ser els mateixos ajuntaments qui elaborin la normativa adient que ajudi a preservar els béns patrimonials dels diferents municipis. Aquesta normativa podria prendre forma de Pla Especial urbanístic o de similar en el cas del patrimoni moble o natural.

Tanmateix, actualment existeixen diversos graus de protecció tant del medi natural, dels béns immobles, com de de la unitat tipològica ceretana. La casa cerdana.

- a) Protecció del medi natural a la comarca cerdana.

L'alt valor dels espais naturals de La Cerdanya es constata per l'amplia superfície de territori que gaudeix de protecció sectorial pel seu interès natural. El PTPAPA, distingeix entre espais naturals de protecció especial, espais d'interès natural (PEIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000) i els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública. El PDUC en recull la delimitació i identificació dels diferents graus de protecció.

Al punt 'A.2.2.4 *Espais naturals protegits*' s'en detalla el seu abast. La relació d'espais protegits és la següent:

- Espais naturals de protecció especial:
 - Parc Natural del Cadí-Moixeró, a la part sud de la comarca.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Isòvol, a meitat sud de la comarca, entre els termes d'Isòvol, Das i Ger.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Prullans, a la meitat oriental de la comarca entre els termes de Bellver de Cerdanya i Prullans.
 - Reserva Natural Parcial de La Llosa, a la meitat oriental, entre Lles de Cerdanya i Prullans.
- Espais del Pla d'Espais d'Interès Natural de l'àmbit:
 - EIN Tossa Plana de Lles-Puigpedrós, al nord de la comarca, als municipis de Lles de Cerdanya, Bellver de Cerdanya, Meranges, Ger, Guils de Cerdanya i Prullans.
 - EIN Tossals d'Isòvol i Olopte, a la meitat oriental de la comarca als termes d'Isòvol i Bellver de Cerdanya.

- EIN Riberes de l'Alt Segre, en dues zones de la comarca corresponents a l'àmbit d'influència del riu Segre. Una zona als municipis de Prullans i Bellver de Cerdanya i una segona zona als termes de Das i Ger.
- EIN Serres del Cadi-Moixeró, al sud de la comarca, dins de l'àmbit del Parc Natural del Cadi-Moixeró, ocupant extensió territorial dels municipis de Montellà i Martinet, Bellver de Cerdanya, Riu de Cerdanya, Urús i Das.
- Espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina:
 - Riu de la Llosa.
 - Riberes de l'Alt Segre.
 - Tossa Plana de Lles-Puigpedrós.
 - Riu Duran.
 - Riu Verneda.
 - Prepirineu Central català.

Tanmateix, el Catàleg de forests d'utilitat pública de Catalunya (CUP) inclou els terrenys forestals que han de ser conservats i millorats per llur influència hidrològico-forestal i el seu valor d'ús públic, d'acord amb el que determina la Llei 6/1988, forestal de Catalunya.

Els hàbitats comunitaris, en canvi, són espais catalogats però no estan protegits. A la comarca de la Cerdanya apareixen 24 agrupacions d'hàbitats del total de les 31 agrupacions que estableix el propi Departament de Medi Ambient i Habitatge. Destaquen per extensió les categories corresponents a:

- Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescals de terra baixa, localitzats al centre de la comarca.
- Prats de dall i pastures grasses i conreus herbacis, a l'entorn dels cursos fluvials centrals que travessen la comarca d'est a oest.
- Boscos aciculifolis, fortament esteses al nord, oest i sud de la comarca.
- Prats i comunitats afins d'alta muntanya, situats a l'extrem meridional de la comarca.

Per a la protecció i millora del medi natural, a banda de les quatre zones protegides pel PEIN, s'haurien d'identificar i acotar altres indrets que, si bé no es poden acollir a la normativa de protecció d'espais naturals, si que es poden regular des dels diferents ajuntaments els seus usos i la seva explotació.

Amb aquesta finalitat, es considera que és bàsic conèixer la xarxa hidrològica dels diferents municipis, definir-ne els seus cabals i pendre les mesures correctores necessàries per evitar-ne un aprofitament desmesurat i poc sostenible.

En aquest sentit, és fonamental rehabilitar i senyalitzar els punts d'aigua dels municipis, ja siguin basses, cisternes, pous, fonts, etc, i estudiar els factors de contaminació de fonts i aqüífers i afavorir i promoure polítiques no contaminants amb el medi.

b) Protecció dels béns immobles.

L'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya es va elaborar els anys 1983-1984 i fou revisat, en alguns casos, posteriorment. El fet que un element estigui inclòs en l'Inventari no significa que tingui cap mena de protecció ni reconeixement legal, únicament es té constància de la seva existència en el moment de redactar l'Inventari.

A l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya hi figuren els diferents elements patrimonials de la comarca, que en el municipi d'Isòvol són:

- Església de Santa Maria.
- Mas Ravetllat.
- Església de Sant Pere d'Olopte.
- Església parroquial de Sant Miquel d'Isòvol.
- Pont d'Isòvol.
- Santuari de Santa Maria de Quadres.

D'una manera genèrica i no oficial, els serveis tècnics de la Generalitat solen recomanar als ajuntaments la inclusió als POUM o a les NNSSP d'aquells elements inventariats per la pròpia Generalitat i que considerin rellevants dins del terme municipal.

En tot cas, caldria determinar els béns immobles que s'hagin de protegir com a béns culturals d'interès local (BCIL) i els tràmits per a declarar-los.

c) La protecció de la Unitat Tipològica ceretana. La casa cerdana.

Cal establir com a prioritari, pel que fa a la conservació del patrimoni construït ceretà, la protecció de l'habitatge autòcton de la comarca, nomenada tècnicament per uns Unitat Tipològica ceretana i per altres, de forma popular, masades. En tot cas, el patrimoni residencial que caracteritza els nuclis antics dels diferents assentaments urbans que s'escampen per tota la comarca i que serveix per a entendre l'antiga estructura social, econòmica i productiva vinculada al món rural i pagès.

Les característiques tipològiques d'aquestes unitats residencials pràcticament reproduïxen la següent estructura amb petits matisos dimensionals, sempre estructurant l'espai residencial amb l'habitatge, l'era i la tanca, i els espais de producció com ho són els pallers.

L'estudi portat a terme per J.J. Pujades, M. Soronellas i G. Casal, '*Cada casa és un món, Generalitat de Catalunya, 2007*' ens serveix de marc referencial per tal de descriure genèricament el model tipològic de casa cerdana que el present Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal pretén protegir:

- L'habitatge:

(...) L'edifici és de planta rectangular, i s'organitza generalment en tres crugies d'uns 5 metres en correspondència amb la mida de la fusta del bigam. La crugia central acull els espais principals i distribueix els espais laterals.(...)

(...) D'alçada, s'aixeca fins a tres plantes, més les golfes.(...) La coberta és de dos aiguavessos i vessa cap a les façanes principals, fet habitual en l'arquitectura tradicional urbana.(...)

(...) La casa es mostra als altres mitjançant la façana de l'habitatge, tant per les dimensions com per l'ornamentació. Els arrebossats, els esgrafiats i les decoracions de pedra són els recursos ornamentals més utilitzats en les façanes, especialment en les cases més grans.(...)

(...) La façana sud és la més significativa i és l'entrada principal a l'espai d'habitatge des de l'era.

(...) La façana nord, que dona al carrer no és tan significativa i acostuma a ser més baixa a causa del pendent. S'hi situen els espais de serveis, com les aigüeres i l'escala. (...) les obertures d'aquesta part de la façana són de mides variables i, sobre tot, més petites per guardar la casa del vent i del fred de l'obaga.

- L'era i la tanca:

(...) L'organització de la casa entorn d'un pati o espai obert, sobre tot en una casa on es fan usos productius, és un patró força extens, des de Dinamarca fins al Marroc. La casa distribuïda al voltant d'una era és l'adaptació cultural a un esquema més o menys universal amb solucions arquitectòniques concretes i usos diferenciats.(...)

(...) L'era serveix per apilar-hi fems, batre el blat, treure el bestiar, acumular-hi les garbes d'herba quan arriben a la casa i treure el bestiar al carrer d'una manera controlada; en definitiva, és un espai multifuncional i, com dèiem en començar a parlar de la casa cerdana, un espai de comunicació, de frontera entre el carrer i la casa, i també és l'espai de contacte entre l'habitatge i els edificis dedicats especialment a la producció. L'era, amb els edificis que l'envolten, és l'expressió espacial de la unitat social i econòmica de la casa(...)

(...) A l'era s'hi accedeix a través del portal, situat a ponent. Les dimensions, la decoració i la riquesa constructives d'aquest portal són un indicador de la posició social de la casa(...)

(...) El mur de tancament de l'era reproduceix el parament de la resta de la casa, normalment de paredat comú i també amb la pedra disposada a plec de llibre (...)

- Els espais de producció:

(...) El principal edifici dedicat a la producció és el paller, una gran nau amb una alçada semblant a la de l'edifici destinat a l'habitatge. El paller s'organitza en dos nivells: a baix els estables i a dalt el paller.(...) Aquest espai, solemne per les seves dimensions, potser és el que dóna més identitat a la casa cerdana en general i a cada una en particular.

Font: .J. Pujades, M. Soronellas, G. Casal, Cada casa és un món, Generalitat de Catalunya, 2007.

El present Pla d'ordenació urbanística municipal d'Isòvol establirà a les seves Normes urbanístiques les especificacions en torn als diferents paràmetres d'edificació que s'han de complir en cas de rehabilitacions i canvis d'ús en les unitats tipològiques ceretanes, així mateix com les especificacions relatives a l'ocupació, edificabilitat i condicions d'ús que la pròpia qualificació urbanística designi.

En tot cas, la delimitació d'aquestes unitats constructives queden referenciades als plànols d'ordenació del sòl urbà i urbanitzable d'aquest Pla, i no han estat inventariades ni indexades, sent els diferents ajuntaments els que hauran de protegir eficientment.

Els serveis.

Existeixen les següents infraestructures hidràuliques, energètiques i de telecomunicacions:

a) Infraestructures hidràuliques

- Infraestructures de captació.

A nivell hidrològic, les aigües emmagatzemades en el subsòl i les cursos hídrics que flueixen pel municipi d'Isòvol pertanyen a la Conca hidrogràfica de l'Ebre (CHE), entre ells, el riu Segre, que part del seu recorregut discorre pel municipi. Tots ells són afluent de l'Ebre.

El principal ús al que es destinen les aigües subterrànies és al subministrament, si bé és una quantitat molt semblant a l'emprada per la indústria.

Tot i que el nombre de fonts utilitzades per a la captació d'aigua és important, hi ha un notable número de pous, dels quals se'n desconeixen les característiques tècniques.

L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) ofereix dades del nombre d'habitatges familiars que disposen d'aigua corrent d'un abastament al municipi.

La totalitat dels habitatges familiars a nivell municipal disposen d'aigua corrent (dades de l'any 2001).

El 7% dels habitatges disposen d'abastaments privats, i el 93% restant, del qual forma part la majoria d'habitatges familiars, disposen d'aigua corrent d'abastament públic.

Aquest valor és lleugerament inferior als valors equivalents a nivell comarcal. El mateix passa pel que fa a la disposició privada i a la no disponibilitat, a nivell comarcal els valors són lleugerament inferiors al municipal.

- Infraestructures de sanejament.

Idescat ofereix els habitatges familiars que disposen o no de sistemes d'evacuació d'aigües residuals.

La majoria del habitatges familiars (93%) disposen de connexió al clavegueram municipal per tal d'evacuar les aigües residuals. Un 7% utilitza altres sistemes d'evacuació (dades de l'any 2001).

A nivell comarcal els resultats són lleugerament superiors pel que fa a la utilització d'altres sistemes d'evacuació i els que no en disposen de cap, mentre que el que utilitzen la claveguera municipal representen un percentatge inferior en comparació amb els nivells del municipi estudiat.

b) Infraestructures energètiques

- Electricitat

A Catalunya, la demanda d'energia elèctrica està molt concentrada en determinades zones del territori degut a l'alt percentatge de població que presenten, a la tipologia d'indústria o a la pressió turística estacional, arribant a una demanda superior a 500 GWh. Els municipis propers a aquest, també presenten consums elevats d'energia elèctrica, disminuint a mesura que s'augmenta la distància.

Tot hi així, la majoria de municipis catalans presenten consums municipals inferiors a 25 GWh., entre els quals es troba Isòvol.

La generació d'energia elèctrica es troba més distribuïda arreu de Catalunya que la demanda elèctrica, malgrat que aquesta distribució no és homogènia. Bellver de Cerdanya no és productora d'energia elèctrica.

A la Cerdanya no hi ha cap xarxa de transport elèctrica. Únicament hi ha una xarxa de subtransport de 150÷110 kV provinent de Cercs i que finalitza a l'estació transformadora de Puigcerdà. A partir d'aquí es distribueix als diferents municipis per mitjà de les xarxes elèctriques municipals.

El Pla d'Energia de Catalunya previst pel 2006-2015 contempla la creació d'una subestació d'evacuació de règim especial de 110 kV d'Adrall a Cerdanya per el període 2008 - 2011. Per aquest mateix període, també contempla l'ampliació de la subestació de Cercs.

- Gas

Pel què fa al gas natural, actualment no es disposa de xarxes de gasoductes, i per tant, no hi ha subministrament. Tot hi així, el Pla d'energia de Catalunya preveu l'implantació d'una planta distribuïdora alimentada amb GNL a Puigcerdà.

L'Idescat mostra els habitatges familiars que disposen d'algun tipus de gas. Al municipi d'Isòvol (dades de l'any 2001), només el 4% dels habitatges disposa d'algun tipus de gas, mentre que el 96% restant no en té.

A nivell comarcal (dades de l'any 2001), el percentatge d'habitatges que disposen de gas puja fins a un 23%. En conseqüència, el 77% restant no en té.

c) Infraestructures de telecomunicacions

- Televisió

La televisió és un sistema de comunicació per a l'emissió i per a la recepció de sons i d'imatges en moviment a distància. És un dels sistemes més utilitzat i extens per a rebre informació.

El mètode tradicional de lliurament de senyal de televisió és per ones radioelèctriques transmèses a través de l'espai, conegut com a Televisió analògica o Televisió terrestre.

La Televisió Digital Terrestre (TDT) és un nou sistema de televisió, gratuït i universal per a tothom, que progressivament ha de substituir la televisió analògica convencional. La data d'apagada analògica es va fixar a nivell estatal el 3 d'abril del 2010. A Catalunya, aquest procés va tenir lloc de manera gradual entre el 2007 i finals del 2009. A la comarca, actualment, hi ha instal·lades 3 infraestructures del TDT engegades. Dues estan ubicades al municipi d'Alp, l'altre a Ger. Resten 4 instal·lacions previstes per el seu funcionament que actualment estan per desplegar. Aquestes es troben situades a Prullans, Montellà i Martinet i a Lles de Cerdanya. La posada en funcionament d'aquestes instal·lacions ha de garantir el cobriment previst de la TDT.

- Connexió a Internet

La connexió a Internet és la connexió amb la que un ordinador o xarxa d'ordinadors compten per a connectar-se a Internet, i que els permet generar o rebre informació visible i accessible de manera immediata des de qualsevol altre punt de connexió.

Els nuclis amb cobertura d'Internet a través de tecnologia sense fils WiMAX, en disposen en el marc del Projecte Banda Ampla Rural que porta a terme la Generalitat de Catalunya per tal de dotar de connexió a Internet a tota la ciutadania.

Actualment, el desplegament i explotació de la xarxa s'està fent mitjançant el sistema WiMAX, una tecnologia via ràdio de nova aparició que incorpora millores en capacitat de cobertura i aporta nous serveis com la telefonia IP. La Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació està avaluant noves actuacions en el marc del Projecte Banda Ampla Rural per tal de cobrir totes les poblacions a partir de 50 habitants.

Respecte al cobertura de banda ampla, a Bellver de Cerdanya es disposa de cobertura de banda Ampla ADSL, de cobertura WiMAX, i de disponibilitat comercial de servei WiMAX.

Pel que fa a l'àmbit de la Cerdanya, el 66,1% de les llars disposa de connexió a internet (dades de l'any 2011)

- Telefonia

Gairebé la totalitat dels habitatges d'Isòvol (94%) disposa de línia telefònica. La resta no. A nivell comarcal, el 75,25% dels habitatges disposa de línia de telèfon, mentre que el 24,75% restant no.

En comparació amb la resta de la comarca, el municipi d'Isòvol presenta una ràtio bona d'accés a línia telefònica per habitatges.

3. PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Segons estableix l'article 59.3 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla que ha d'integrar, entre d'altres aspectes, el programa de participació ciutadana que l'ajuntament hagi aplicat al llarg del procés de formulació i tramitació del pla per a garantir l'efectivitat dels drets reconeguts per l'article 8.

Tanmateix, i d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2.c) s'ha de referir a la descripció i resultat del programa de participació ciutadana.

Introducció.

Un pla d'ordenació urbanística municipal, endavant POUM, és l'instrument legal i tècnic que regula l'acció urbanística (el creixement, la millora i transformació dels nuclis, i també les activitats en el sòl urbà i el rústic, les infraestructures locals i també d'àmbit territorial, la protecció del patrimoni natural i l'arquitectònic i cultural). El POUM és un instrument d'ordenació integral que permet el creixement urbanístic ordenat i sostenible d'un municipi, tenint-ne en compte les seves particularitats.

El POUM es desenvolupa a partir d'una anàlisi rigorosa de l'estat actual del municipi, per tal de fer-ne una diagnosi. D'aquí ha de sorgir una proposta de millora de l'ordenació que pugui preveure els creixements i que sigui capaç de dotar al municipi dels serveis i equipaments necessaris del futur.

El nou POUM ha de donar resposta a les demandes socials expressades per la població i els seus representants democràtics: una política coherent d'equipaments comunitaris, mecanismes per a la creació de nou habitatge protegit, una xarxa o sistema d'espais lliures que articulin tot el sòl urbà, i connectin, alhora, amb els recorreguts en sòl no urbanitzable, que el planejament ha de protegir i potenciar.

El POUM, com a conseqüència de les reflexions que hem anat fent, ha de tenir una important component de pla estratègic, posant com a primer punt dels seus objectius la d'establir l'equilibri necessari entre creixement, serveis, conservació ambiental, activitat econòmica i qualitat de vida.

El POUM, finalment, ha d'estar plantejat com un instrument tècnic que pugui desenvolupar un programa municipal de llarg abast i del màxim consens. La manera de redactar el pla, les complicitats que pugui anar establint amb la població, els electes i tècnics locals, els agents socials i les administracions que intervenen en el procés de tramitació i aprovació del POUM, han de ser la garantia de la viabilitat i eficàcia del pla.

La participació ciutadana

Un bon pla d'urbanisme és aquell que, més enllà de la seva qualitat tècnica, es pot configurar amb la corresponsabilització de tots els agents que intervenen en el procés urbà, de manera que permeti dur a terme sense grans tensions la creació de les noves regles del joc que regiran l'urbanisme d'un territori durant els següents anys.

El Programa de participació ciutadana (PPC) ha de tenir molt present la sensibilitat i necessitats objectives de la totalitat del territori, de la mateixa manera que haurà tingut en compte la sensibilitat de tots els ciutadans, amb interessos i voluntats en ocasions contraposats. En el cas de la ciutadania, caldrà elaborar línies específiques de participació adreçades a entitats, sectors específics i al conjunt de ciutadans.

La creació d'instàncies adequades i d'instruments de participació efectius són la condició inexcusable per a trobar el consens al voltant del POUM que en garanteixi l'eficàcia i la credibilitat.

La informació ha de fluir des del primer dia, i per tant l'establiment de mecanismes de participació ha d'anar plegat amb l'inici dels treballs del Pla. El coneixement del procés de

redacció, de les persones que formaran l'equip redactor, són elements que ajudaran, en els moments de màxim debat, a obtenir el necessari consens.

Marc jurídic.

La regulació dels mecanismes de publicitat i participació en els processos de planejament i de gestió urbanístics s'estableix a l'article 8 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, que determinen els següents punts:

- 1. Es garanteixen i s'han de fomentar els drets d'iniciativa, d'informació i de participació de la ciutadania en els processos urbanístics de planejament i de gestió.*
- 2. Els ajuntaments poden constituir voluntàriament consells assessors urbanístics, com a òrgans locals de caràcter informatiu i deliberatiu, als efectes establerts per l'apartat 1.*
- 3. Els processos urbanístics de planejament i de gestió, i el contingut de les figures del planejament i dels instruments de gestió, inclosos els convenis, estan sotmesos al principi de publicitat.*
- 4. Tothom té dret a obtenir dels organismes de l'administració competent les dades certificades que els permetin assumir llurs obligacions i l'exercici de l'activitat urbanística.*
- 5. S'han de regular per reglament les formes de consulta i divulgació dels projectes urbanístics, els mitjans d'accés de la ciutadania als dits projectes i als documents corresponents i la prestació d'assistència tècnica perquè puguin comprendre'ls correctament.*
- 6. Els organismes públics, els concessionaris de serveis públics i els particulars han de facilitar la documentació i la informació necessàries per a la redacció dels plans urbanístics.*
- 7. En matèria de planejament i de gestió urbanístics, els poders públics han de respectar la iniciativa privada, promoure-la en la mesura més àmplia possible i substituir-la en els casos d'insuficiència o d'incompliment, sens perjudici dels supòsits d'actuació pública directa.*
- 8. La gestió urbanística es pot encomanar tant a la iniciativa privada com a organismes de caràcter públic i a entitats, societats o empreses mixtes.*

A l'article 59.3 de la llei indicada, en endavant TRLU, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, s'especifica que dins de la memòria caldrà formalitzar, entre altres documents, el programa de participació ciutadana que l'ajuntament hagi aplicat al llarg del procés de formulació i tramitació del pla per a garantir l'efectivitat dels drets reconeguts per l'article 8.

L'article 85 del TRLU, sobre la tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal i dels plans urbanístics derivats, als punts 4, 5, 7, 8 i 9 especifica la obligatorietat del tràmit d'informació pública un cop se n'ha acordat l'aprovació inicial, segons s'especifica a continuació:

- 4. Els plans d'ordenació urbanística municipal i els plans urbanístics derivats, un cop se n'ha acordat l'aprovació inicial, s'han de posar a informació pública, per un termini d'un mes. Els edictes de convocatòria de la informació pública s'han de trametre en el termini de deu dies des de l'adopció de l'acord d'aprovació inicial.*
- 5. Simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla d'ordenació urbanística municipal o d'un pla urbanístic derivat, s'ha de sol·licitar un informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, els quals l'han d'emetre en el termini d'un mes, llevat que una disposició n'autoritzi un de més llarg.*
- 7. Simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla d'ordenació urbanística municipal, s'ha de concedir audiència als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confini amb el del municipi que és objecte del pla.*
- 8. Si un pla d'ordenació urbanística municipal o un pla urbanístic derivat no és tramitat per l'ajuntament afectat, se li ha de concedir audiència per un termini d'un mes, simultàniament al tràmit d'informació pública.*

9. En el supòsit de tramitació simultània de diverses figures del planejament urbanístic, o bé d'aquestes i d'instruments de gestió, cadascuna d'aquestes tramitacions s'ha de configurar en expedients separats. L'executivitat de cadascuna d'elles queda supeditada a la de l'instrument o la figura superior.

La regulació del programa de participació ciutadana, així com l'abast de les mesures i actuacions previstes per facilitar la divulgació i la comprensió dels objectius i del contingut dels treballs de planejament, com la formulació d'al·legacions, suggeriments o propostes alternatives en el marc del tràmit d'informació pública, es detalla al Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, en endavant RLU.

Al títol II del RLU, sobre els drets d'informació i participació ciutadanes en l'activitat urbanística, al Capítol I sobre les disposicions generals, a l'article 15, sobre Informació i participació ciutadanes, s'indica:

15.1 Les administracions públiques han de garantir l'accés dels ciutadans i ciutadanes a la informació urbanística i, en particular, a la informació relativa a les determinacions dels instruments de planejament i de gestió urbanístics.

15.2 Les administracions públiques han de fomentar la participació social en l'activitat urbanística i, en especial, en l'elaboració i tramitació dels instruments de planejament urbanístic.

15.3 La participació de la iniciativa privada en matèria de planejament i gestió urbanístics es produeix en els termes i condicions previstos en la Llei d'urbanisme i en aquest Reglament.

En els articles 16, 17 i 19 del RLU se'n regula la informació i la seva publicitat, segons es descriu a continuació:

Article 16. Informació urbanística.

Als efectes d'aquest Reglament, s'entén per informació urbanística tota la documentació de què disposin les administracions públiques, en qualsevol forma d'expressió i en qualsevol suport material, referida als instruments de planejament i gestió urbanístics i, en general, al règim urbanístic del sòl i a les activitats i limitacions que puguin afectar-lo.

Article 17. Publicitat dels instruments urbanístics.

17.1 Els instruments de planejament i de gestió urbanístics vigents són públics i qualsevol persona pot consultar-los en tot moment, informar-se de llur contingut i sol·licitar l'obtenció de còpies a l'Ajuntament corresponent o al Registre de planejament urbanístic de Catalunya.

17.2 Als efectes del què estableix l'apartat anterior, els ajuntaments:

- a) Han de tenir un exemplar complet i degudament diligenciat de cada un dels instruments de planejament i gestió urbanístics vigents a disposició del públic durant l'horari d'oficina.*
- b) Han de facilitar còpies dels instruments de planejament i gestió urbanístics vigents a qui les sol·liciti.*
- c) Han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir que s'atenguin les sol·licituds d'informació que pugui formular qualsevol persona, per escrit o per mitjà de consulta verbal, sobre les determinacions dels instruments de planejament i gestió urbanístics vigents.*
- d) Han de promoure la possibilitat de consultar els instruments de planejament i gestió urbanístics per mitjans telemàtics.*

17.3 Els ajuntaments dels municipis de més de deu mil habitants han de garantir la consulta per mitjans telemàtics, com a mínim, de la memòria, de les normes urbanístiques

i dels plànols d'ordenació dels instruments de planejament municipal, general i derivat, vigents en llur àmbit territorial.

17.4 Les administracions públiques d'àmbit territorial superior al municipal han de prestar assistència als municipis que no tinguin els mitjans necessaris per a prestar els serveis assenyalats en els apartats 2 i 3.

17.5 Les administracions públiques poden establir altres mitjans de difusió dels instruments de planejament i gestió urbanístics que contribueixin a llur publicitat.

17.6 La publicació a efectes de l'executivitat dels instruments de planejament urbanístic es regeix pel què estableix l'article 100.1 de la Llei d'urbanisme. La presentació de la documentació necessària ha de complir els requeriments tècnics que estableix el Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Article 19. Drets d'informació respecte als procediments urbanístics

19.1 D'acord amb el reconeixement de l'acció pública en matèria d'urbanisme establert en l'article 12 de la Llei d'urbanisme, es considera persona interessada en un procediment urbanístic, a més de qui el promogui o qui tingui drets que puguin resultar afectats per la resolució que s'hi adopti, a qui s'hi personi en ell.

19.2 En els procediments de tramitació dels instruments de planejament i gestió, tothom té dret a consultar els instruments sotmesos a informació pública i els instruments que hagin estat objecte d'aprovació provisional, i tenen dret a obtenir-ne còpies.

19.3 En la resta de procediments en matèria urbanística, les persones interessades tenen dret a conèixer l'estat de tramitació i a obtenir còpies dels documents que integren l'expedient d'acord amb el què estableix la legislació en matèria de procediment administratiu.

19.4 Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a accedir als arxius, registres i expedients administratius corresponents a procediments urbanístics finalitzats en els termes i condicions que regula la legislació en matèria de procediment administratiu.

L'article 21 del RLU, sobre el foment de la participació ciutadana en els processos de planejament i gestió urbanístics, es determina:

Les administracions urbanístiques han de fomentar la participació dels ciutadans i de les ciutadanes en la tramitació dels instruments de planejament i gestió urbanístics i, en tot cas, han de sotmetre aquests instruments als tràmits d'informació pública previstos en la Llei d'urbanisme i en aquest Reglament.

L'article 22.1 del RLU, sobre els programes de participació ciutadana en el procés de planejament, determina:

22.1 Per facilitar la participació en el procés de formulació dels instruments de planejament urbanístic, l'administració competent pot aprovar el corresponent programa de participació ciutadana, d'acord amb el que estableix l'article 105 d'aquest Reglament.

L'article 105 del RLU determina, quan es tracta d'un pla d'ordenació urbanística municipal, que l'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana és obligatòria, i n'estableix el moment en que es pot acordar, segons estableix:

105.1 Les administracions competents per a la formulació del pla urbanístic poden acordar, en qualsevol moment anterior a l'acord d'aprovació inicial, l'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana, de conformitat amb el que estableix l'article 22 d'aquest Reglament.

105.2 L'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana és obligatòria en el cas de formulació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal, i es pot acordar prèviament o simultàniament a la publicació de l'avanç del pla.

Sobre la formulació i tramitació de les figures de planejament urbanístic, l'article 101 del RLU indica les actuacions preceptives i preparatòries de la formulació del planejament, on s'especifica l'obligatorietat també de la informació pública de l'avanç de l'instrument de planejament, segons s'indica a continuació:

101.1 Són actuacions preparatòries de la formulació del planejament les següents:

- a) *La suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats o instruments de gestió urbanística i d'urbanització, així com de l'atorgament de llicències.*
- b) *L'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana en la formulació i tramitació del pla, en els termes que estableix l'article 22 d'aquest Reglament.*
- c) *La subjecció a informació pública de l'avanç de l'instrument de planejament.*
- d) *En el cas de sòl urbanitzable no delimitat, la consulta prèvia que regula l'article 73 de la Llei d'urbanisme.*

101.2 Les actuacions preparatòries assenyalades en les lletres b) i c) de l'apartat anterior únicament tenen caràcter preceptiu en el cas de formulació del pla d'ordenació urbanística municipal o de la seva revisió, mentre que són potestatives en els casos de modificació d'aquest pla o de formulació de qualsevol altra figura de planejament.

En aquest sentit, a l'article 106 del RLU, sobre la informació pública de l'avanç de l'instrument de planejament, prèviament a l'aprovació inicial, es determina l'abast del seu contingut, així com l'obligatorietat de la seva publicació i subjecció a informació pública de l'avanç del pla en el cas de formulació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal. L'article indicat determina:

106.1 Per facilitar la participació dels ciutadans en la formulació dels plans urbanístics, prèviament a l'aprovació inicial l'administració competent pot acordar publicar i sotmetre a informació pública avanços dels instruments de planejament urbanístic.

106.2 L'avanç de l'instrument de planejament ha de contenir:

- a) *Els objectius i els criteris generals del pla.*
- b) *Una síntesi de les alternatives considerades i dels objectius i criteris urbanístics, ambientals o socials que justifiquen l'elecció de la proposta bàsica sotmesa a informació pública.*
- c) *La descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació.*
- d) *Si l'instrument de planejament està sotmès a avaluació ambiental, un informe ambiental preliminar per tal que l'òrgan ambiental pugui determinar l'amplitud, nivell de detall i grau d'especificació de l'informe de sostenibilitat ambiental. Sens perjudici del què pugui establir la normativa sobre avaluació ambiental de plans i programes, l'informe ambiental preliminar, quan es tracti del pla d'ordenació urbanística municipal, ha de contenir els aspectes assenyalats en les lletres a i b de l'article 70 d'aquest Reglament i, quan es tracti de plans urbanístics derivats, ha de contenir els aspectes assenyalats en les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 100 d'aquest Reglament.*

106.3 Els suggeriments, alternatives o al·legacions que es presentin en el tràmit d'informació pública seran analitzats i valorats per l'administració responsable de la redacció del pla, amb l'objecte de confirmar o rectificar els criteris i solucions generals del planejament. Aquesta valoració s'expressa mitjançant l'acord d'aprovació inicial de l'instrument de planejament.

106.4 La publicació i subjecció a informació pública de l'avanç de pla és obligatòria en el cas de formulació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal.

106.5 Les previsions d'aquest precepte no són d'aplicació a l'avanç de pla que cal formular pel desenvolupament per subsectors dels sectors de planejament derivat, el qual es regeix pel què estableix l'article 114 d'aquest Reglament.

L'article 22.2 del RLU determina l'abast de les mesures i actuacions previstes en relació als tres períodes principals en el procés de planejament, indicats com la fase prèvia al període d'informació pública, el període d'informació pública, i la fase posterior al període d'informació pública.

22.2 El programa de participació ciutadana expressa les mesures i actuacions previstes per tal de facilitar tant la divulgació i la comprensió dels objectius i del contingut dels treballs de planejament, com la formulació d'al·legacions, suggeriments o propostes alternatives en el marc del tràmit d'informació pública, i pot referir-se a les fases i continguts següents:

a) Contingut en relació amb la fase prèvia al període d'informació pública:

1r. Accions d'informació i comunicació, que difonguin l'acord d'iniciar el planejament i facilitin les dades necessàries per donar coneixement suficient del seu abast i característiques. Aquestes accions poden comprendre la publicació i exposició al públic d'un avanç de l'instrument de planejament i la realització d'actes informatius, conferències, presentació d'estudis previs i altres instruments similars.

2n. Canals de participació, on es defineixen els diferents instruments que es posaran a disposició de la ciutadania i les institucions per recollir les seves opinions, així com per facilitar el debat i la presentació de propostes. Es poden incloure enquestes, entrevistes, debats en grup, tallers de propostes i similars. En tot cas, els canals previstos han de buscar la intervenció dels sectors de població significatius en el territori i no limitar-se a una crida genèrica a la participació. Aquestes actuacions poden ser complementades amb mitjans telemàtics.

3r. Sistema de recollida i anàlisi de les aportacions realitzades i la presentació de l'informe de resultats d'aquest procés.

b) Contingut en relació amb el període d'informació pública:

1r. Mecanismes d'informació sobre l'ordenació proposada per l'instrument aprovat inicialment. 2n. Mecanismes d'informació per donar a conèixer l'obertura d'aquest període i el sistema de recollida d'al·legacions i propostes de manera que faciliti la seva presentació, habilitant els mitjans i els espais adients d'acord amb les característiques del territori.

c) Contingut en relació amb la fase posterior al període d'informació pública:

1r. Realització d'un informe de valoració de les propostes i iniciatives presentades en totes les fases del procediment d'elaboració.

2n. Mecanismes de publicitat del contingut de l'informe de valoració.

Sobre l'acord d'aprovació del programa de participació ciutadana, l'article 22.3 del RLU indica que en cal la seva publicació, segons determina:

22.3 L'acord d'aprovació del programa de participació ciutadana es publica per edicte al diari o Butlletí Oficial que correspongui i el seu contingut pot ser objecte de consulta pública a les dependències i en l'horari que l'edicte assenyali, sens perjudici de l'adopció de qualsevol altra mesura de divulgació o publicitat.

Sobre la convocatòria d'informació pública en els procediments urbanístics, que afecten al document d'avanç i d'aprovació inicial del pla, l'article 23 en determina els mecanismes de convocatòria, contingut, termini, i els drets de les persones, físiques o jurídiques, durant el període d'informació pública.

23.1 La informació pública en la tramitació de procediments de planejament i de gestió urbanístics s'ha de convocar mitjançant edictes d'acord amb les següents regles:

- a) *Quan es tracti de la tramitació de plans directores urbanístics, plans d'ordenació urbanística municipal o plurimunicipal, programes d'actuació urbanística municipal o comarcal, revisió-adaptació de figures de planejament general a la Llei d'urbanisme, normes de planejament i plans parcials de delimitació, així com quan es tracti de la revisió dels plans i normes esmentats, els edictes s'han de publicar al diari oficial o Butlletí Oficial que correspongui i a dos dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal o supramunicipal al qual es refereixi el projecte en tramitació.*

...

23.2 A més del què estableix l'apartat anterior, l'Administració de la Generalitat i els ajuntaments de més de 10.000 habitants han de donar a conèixer per mitjans telemàtics la convocatòria d'informació pública en els procediments de planejament i gestió urbanístics que tramitin i, en el cas d'instruments de planejament, també han de garantir la consulta del projecte per aquests mitjans.

23.3 Els edictes han d'indicar:

- a) *L'instrument o expedient sotmès a informació pública.*
- b) *El termini d'exposició al públic del projecte o de l'instrument de què es tracti.*
- c) *L'adreça i l'horari de l'oficina o dependència en la qual es pot exercitar el dret d'informació.*
- d) *Si s'escau, el mitjà telemàtic on pot consultar-se l'instrument o expedient.*

23.4 El termini d'informació pública es computa des de la darrera publicació obligatòria, d'entre les regulades en l'apartat 1; quan a més a més, es practiqui la notificació individualitzada, el còmput, per a cadascuna de les persones interessades, es fa des de la notificació llevat del cas en què la darrera publicació obligatòria sigui posterior.

23.5 Durant el període d'informació pública totes les persones, físiques o jurídiques, poden:

- a) *Consultar la documentació, escrita i gràfica, que integra l'instrument o expedient i obtenir-ne còpia. A aquests efectes les administracions competents estan obligades a garantir, des de l'inici del període d'informació pública, la consulta i l'obtenció de còpies de la documentació.*
- b) *Presentar al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportú aportar en relació amb l'instrument o expedient sotmès a informació pública.*

Finalment, l'article 24 del RLU, sobre els consells assessors urbanístics, indica la possibilitat que els ajuntaments tenen de constituir consells assessors urbanístics, segons s'indica a continuació:

24.1 Els ajuntaments poden constituir, d'acord amb l'article 8.2 de la Llei d'urbanisme, consells assessors urbanístics, amb les facultats informatives i deliberatives que en cada cas els reconeguin, com poden ser:

- a) *Proposar mesures i actuacions per incloure-les en el Programa de participació ciutadana i fer el seguiment de la seva posada en pràctica.*
- b) *Formular i plantejar criteris i alternatives d'ordenació.*
- c) *Considerar les propostes del planejament per garantir els objectius del desenvolupament urbanístic sostenible.*
- d) *Opinar sobre les al·legacions presentades.*

- e) *Estudiar, proposar i seguir les mesures i les actuacions a emprendre per fomentar la participació ciutadana en la tramitació de les figures de planejament derivat i d'instruments de gestió quan considerin que la seva transcendència ho justifiqui.*

24.2 Aquests consells estaran integrats pels membres que designin els ajuntaments, com ara representants d'altres administracions públiques, corporacions, associacions i altres institucions de la societat civil, així com experts en urbanisme, habitatge, medi ambient i altres matèries relacionades amb l'urbanisme.

Objectius.

D'acord amb el que estableix la legislació vigent, el Programa de participació ciutadana que proposem garantirà i fomentarà els drets d'iniciativa, d'informació i de participació dels ciutadans i ciutadanes en el procés de redacció del POUM d'Isòvol.

Com tot procés urbanístic, el contingut del Pla, restarà sotmès al principi de publicitat.

Això suposa el dret de qualsevol ciutadà a consultar-lo o a sol·licitar informació escrita sobre el seu contingut i aplicació.

- Fomentar i garantir els drets d'informació, iniciativa i participació ciutadana.
- Facilitar la divulgació i la comprensió dels continguts dels treballs.
- Establir un marc de participació on es pugui donar veu als ciutadans i ciutadanes d'Isòvol i que permeti assolir un alt grau de consens i implicació en el planejament.

Aquest programa ha d'abastar les diferents fases d'elaboració dels documents del POUM, amb la finalitat de facilitar la divulgació i la comprensió dels objectius d'una banda, i la formulació d'al·legacions i suggeriments o propostes i alternatives, de l'altra.

El present programa estableix el procés de participació en la confecció del POUM i relaciona els mecanismes de consulta i de participació perquè tots els ciutadans puguin utilitzar-los, tant els creats específicament amb aquesta finalitat, com els mecanismes legals existents.

Metodologia.

Es proposa la següent definició d'aquests instruments:

1. Sessions obertes de participació
Sessions obertes de participació a partir de la informació per part de l'Ajuntament i de l'equip de redacció en diferents moments del procés.
2. Exposició pública dels treballs a les oficines municipals.
Les dues exposicions públiques (la de l'avanç de planejament i la posterior a l'aprovació inicial) són les ocasions més importants de participació. La presència de membres de l'equip redactor anirà acompanyada de la preparació de material gràfic per a les exposicions.
3. Creació d'un apartat del POUM a la pàgina web municipal.
4. Reunions puntuals amb sectors concrets de la població d'Isòvol.
5. Altres mitjans de participació
A més del Programa establert, es podran crear altres mitjans a instància de l'Ajuntament i del propi equip de redacció i fent-se ressò dels possibles suggeriments dels ciutadans.

Activitats de participació ciutadana

Entenem que hi ha dos moments essencials en la redacció del POUM, que han d'ésser objecte d'atenció singular:

1. Fase d'informació i avanç.

Resposta Al.legacions

Als suggeriments formulats al document de l'Avanç del POUM d'Isòvol, es trasllada el contingut del Pla relatiu al tractament dels suggeriments formulats a Avanç del Planejament del POUM d'Isòvol, el qual diu el següent:

"Suggeriments Avanç de Planejament del POUM d'Isòvol"

En sessió del Ple de l'Ajuntament d'Isòvol de data 20 de setembre de 2012, es va aprovar l'avanç del planejament del POUM d'Isòvol sotmetent a informació pública el document per formular els suggeriments i, en el seu cas, altres alternatives d'ordenació urbanística que es considerin convenients.

Dins el termini d'informació pública, es va presentar els següents escrits de suggeriments i/o alternatives d'ordenació:

1. Joan Robert Bertran. Registre d'entrada número 317 de data 18.10.2012.
2. Àngela Ubasarat Gil. Registre d'entrada número 192 de data 01.07.2013.
3. Joan De Moxó Forga. Registre d'entrada número 336 de data 15.11.2012.
4. Maria Teresa Solsona Vidal. Registre d'entrada núm. 10 de data 11.01.2013
5. Joan Barnola Montilla. Registre d'entrada núm.6 de data 11.01.2013.
6. Jordi Gastó Solsona. Registre d'entrada núm. 9 de data 11.01.2013
7. Agustí Carcasoma Comas. Registre d'entrada núm. 5 de data 11.01.2013.
8. Josep Martí Font. Registre d'entrada núm. 335 de data 15.11.2012.
9. Angels i Pere Casadesus Turet. Registre d'entrada núm. 334 de data 15.11.2012
10. Víctor Miralta Gamisans. Registre d'entrada núm. 330 de data 8.11.2012.
11. Xavier Pouplana Solé. Registre d'entrada núm. 331 de data 8.11.2012
12. Bonaventura Auge Formenti. Registre d'entrada núm. 350 de data 30.11.2012.
13. Rafel Bosom Auge. Registre d'entrada núm. 320 de data 25.10.2012.
14. Daniel Terzano Garcia. Registre d'entrada núm. 344 de data 22.11.2012.
15. Rosa i Joaquina Viladomat. Registre d'entrada núm. 328 de data 30.10.2012.
16. Cels Duran Turet. Registre d'entrada núm. 315 de data 18.10.2012.

Tractament dels suggeriments formulats:

- 1) Joan Robert Bertran.

Sol·licita que la seva finca(parcel·la 104 del polígon 3) passi a formar un sector únic de planejament i gestió, desvinculat de cap sector o àmbit de gestió urbanística existent o que vulgui delimitar.

Ateses les dimensions de la finca de vora 1,5 Ha de terreny, i tenint em compte les necessitats de creixement del sòl residencial del municipi, es considera que només una part de la finca ha d'ésser qualificada de sector de planejament derivat de la inicialment prevista en l'Avanç en un gran sector de planejament derivat que aglutina diversos propietaris, i per tant, s'accepta parcialment el suggeriment delimitant un únic sector de planejament derivat que només afectaria a la finca propietat del compareixent, però en tota la seva extensió.

Es proposa acceptar parcialment el suggeriment formulat.

2) Angela Ubasarat Gil.

Sol·licita que s'elimini la prolongació del carrer Església passaria per la finca propietat de la compareixent (carrer Església 5) i pel darrera de les cases adossades confrontants.

Atès que la prolongació del carrer Església, no té gaire sentit urbanístic que es plantegi amb el traçat que preveu l'avanç de planejament del POUM d'Isòvol, atès que per la escassa o nul·la utilitat que tindria l'esmentat vial en consideració a la connexió del sector de planejament derivat que es preveu i que s'ha valorat una alternativa d'ordenació que permetrà disposar d'un accés a l'esmentat sector mes ajustada a la actual realitat consolidada, es proposa acceptar totalment el suggeriment formulat

Es proposa acceptar totalment el suggeriment formulat.

3) Joan De Moxó i Forga.

Donat que s'afecta parcialment la seva finca per la nova trama urbana, en concret la preexistència de serveis tècnics consistents en un dipòsit de gas per abastir el nucli d'Isòvol, sol·licita que la seva propietat passi a ser urbana.

Atès que en data 10 de setembre de 2015, es va subscriure conveni urbanístic entre l'Ajuntament i el compareixent, amb compromís d'incloure la totalitat de la finca com a sòl urbà subjecte a pla de millora urbana, s'accepta íntegrament el suggeriment formulat.

Es proposa acceptar totalment el suggeriment formulat, tot incorporant el conveni urbanístic subscrit com part integrant de la documentació del POUM d'Isòvol.

4) Maria Teresa Solsona Vidal.

Sol·licita que atès que la seva finca hi circulen canonades d'aigua potable que abasteixen al poble i que no ha rebut mai cap contraprestació, la incorporació de la totalitat de la seva finca en un sector de planejament derivat encara que fos amb una densitat inferior però amb la condició de que l'actuació no quedés subordinada al desenvolupament del sector de planejament derivat de l'avanç delimitat amb el número 10, es a dir, que constitueixi un autèntic sector de planejament únic.

No es pot acceptar la inclusió de la totalitat de la parcel·la 310 atès que aquesta està afectada pràcticament en la seva meitat pel sòl de protecció específica del paisatge i Espai PEIN Tossal d'Isòvol i Olopte, per la qual cosa cal preservar aquest espai de qualsevol actuació de transformació urbanística.

En relació a la possibilitat de que la part no inclosa en zona PEIN es pugui delimitar com a sector únic de desenvolupament urbanístic, tampoc es pot acceptar atès que no té entitat suficient per constituir una actuació independent del desenvolupament del sector de planejament delimitat com a actuació nº10 de l'Avanç, i a part, es una zona en la que transitaran infraestructures necessàries pel desenvolupament d'aquest sector de planejament, amb la mesura de que els terrenys tinguin aquesta funció es veu necessària que s'incorpori tal com està grafiat en l'avanç del POUM d'Isòvol.

En definitiva, es proposa rebutjar totalment els suggeriments formulats.

5) Joan Barnola Montilla.

Es sol·licita que la finca de propietat del compareixent es no formi part de cap sector de planejament, en concret l'avanç delimita que la finca de la seva propietat forma part d'un polígon discontinu PPU-ISO-11 que comprèn tres sectors, dos en el nucli urbà i un a l'eixample, essent la propietat del compareixent la que es situaria més al Sud de la trama urbana.

Per altra banda, al·lega que la delimitació proposada resultaria inviable als efectes de beneficis i càrregues, atès que no es pot comparar les despeses d'un sector urbanitzable amb les despeses d'un terreny dins la trama urbana.

S'accepta el suggeriment en el sentit de que davant situacions molts diverses les que proposa l'àmbit del PPU-ISO-11, el Sector PPU-ISO-11 deixarà d'existir com a sector de planejament.

Pel que fa a la consideració de sòl urbà consolidat que al·lega l'interessat, cal acreditar que es donen tots els requisits legalment establerts pel DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, i la jurisprudència, atès que es tracta d'un concepte normatiu reglat, caldrà en tot cas, acreditar que els terrenys de la compareixent es troben dotats de tots els serveis urbanístics definits a la legislació urbanística, i que es troben efectivament integrats i inserits en la trama urbana, per que no se'ls apliqui noves càrregues urbanístiques, es a dir, que el model urbanístic ja hagi estat efectivament desenvolupat i patrimonialitzat per la propietat.

S'accepta l'al·legació en el sentit que s'elimina la delimitació d'un sector de planejament urbanístic.

6) Jordi Gastó Solsona.

Es demani que es delimiti de forma clara l'existència d'un vial de 6 m d'amplada que dona accés a la finca, i per altra banda, es que s'elimini un vial marcat que no té res a veure amb la realitat de la finca.

Es valora positivament la existència del vial comentat pel compareixent i s'incorpora com a vial que connectarà el sector de planejament nº10 de l'avanç amb la xarxa de comunicacions, i per tant, s'accepta aquest suggeriment.

En canvi, no s'accepta l'eliminació del vial de connexió dels sectors de planejament 9 i 10 de l'avanç, atès que s'estimen necessaris per poder facilitar les comunicacions en aquell àmbit.

S'accepta parcialment el suggeriment en el sentit de incorporar una vial de amplada de 6 m que connectarà el sector de planejament núm. 10 amb el nucli urbà existent.

7) Agustí Carcassona Comes.

Es sol·licita que s'elimini la delimitació i traçat d'un vial (parcel·la 406 del polígon 3) que considera l'interessat que es innecessari, atès que creu que la accessibilitat dins d'aquesta finca ja es troba garantida.

Efectivament, examinada la proposta, es considera encertada la proposta d'eliminar l'esmentat vial atès que efectivament l'accessibilitat de finca es troba garantida, i es treu el traçat del vial previst en l'avanç.

S'accepta la totalitat del suggeriment formulat en el sentit d'eliminar el vial previst per resultar innecessari.

8) Josep Martí Font.

Es sol·licita que l'ampliació de la urbanitzable per fer un sector de planejament més amb una delimitació més lògica i coherent.

Comprovada la zona de creixement residencial que es proposa ampliar, s'estima adient per les necessitats de creixement del municipi, i s'accepta l'ampliació d'una part del sòl urbanitzable delimitat en línia recta i continua amb la delimitació del sector 1 de planejament.

S'accepta la totalitat del suggeriment formulat en el sentit d'ampliar la superfície grafiada per l'interessat al seu escrit.

9) Angels i Pere Casadesus Turet.

Es sol·licita que la parcel·la 29 del polígon 4 es classifiqui com a sol urbà del nucli d'Isòvol, cal dir que no pot prosperar el suggeriment.

En primer terme, la finca es troba situada en area que no es troba urbanitzada ni disposa dels serveis urbanístics requerits per la legislació urbanística per ser considerats com a sòl urbà consolidat, en segon terme, la proximitat amb al zona PEIN i l'afectació que podria generar la transformació urbanística d'aquests terrenys podria generar un important impacte en el paisatge de la zona PEIN, i per tant, es absolutament desaconsellat preveure nous creixements urbanístics en la zona proposada pel compareixent.

Es descarta la possibilitat de classificació dels terrenys com a sòl urbà ni urbanitzable, per no donar-se els requisits legals i estar molt propers els terrenys en una zona PEIN.

No s'accepta el suggeriment formulat.

10) Victor Miralta Gamisans.

Sol·licita que essent propietari de la Casa del Prat de Grillers edificada segons manifesta l'interessat a l'any 1977, que no es troba contemplada en el POUM, sol·licita que la incloguin en la corresponent normativa per tal de regularitzar la seva situació i contemplar possibles creixements futurs.

En resposta al suggeriment formulat, s'informa que l'edificació comentada s'ha incorporat a l'inventari d'altres edificacions en sòl no urbanitzable als efectes de la seva conservació i manteniment, sense que es prevegi ampliacions ni noves edificacions, ates que estem actuant en sòl no urbanitzable, i les ampliacions o millores de l'edificació existent podrien donar lloc a nuclis de població, no admesos per la legislació urbanística.

En definitiva, s'accepta parcialment el suggeriment en el sentit de que es permetrà la conservació i manteniment de l'edificació sense que es permetin noves edificacions o ampliacions.

S'accepta parcialment el suggeriment formulat.

11) Xavier Pouplana Solé.

Es sol·licita que s'incorpori l'era de la casa del Raval d'Olopte s/n denominada Cal Farré a la superfície de solar per a poder tenir els 400 m2 de parcel·la necessari per poder edificar-hi.

L'edificació actual es situa en sòl no urbanitzable i es considera que no es procedent en aquest tipus de sòl preveure futures ampliacions de les edificacions existents que permetrien construir habitatges independents, constituint clarament un nucli de població, expressament prohibit per la legislació urbanística.

En definitiva, es permetrà la conservació i manteniment de l'edificació principal, sense possibilitat d'ampliacions o creixement de la superfície edificable.

No s'accepta el suggeriment formulat.

12) Bonaventura Auge Formentí.

Manifesta ser propietari majoritari del terreny delimitat com a sector 10 de l'avanç del POUM, demana que la construcció dels futurs habitatges ni sigui de baixa intensitat.

Atès que per la resposta i valoració del suggeriment caldria entrar al detall del desenvolupament del Sector 10, cal dir que s'estudiarà que la tipologia de l'edificació sigui coherent amb les tipologies existents en el municipi d'Isòvol així com les ratios de densitat es valoraran adequadament per tal de que el sector esmentat pugui ser viable econòmicament sobre tot en relació al binomi beneficis i càrregues urbanístiques.

S'accepta el suggeriment en el sentit de valorar amb més concreció les necessitats del sector, i les ratios de densitat del mateix, tot conforme l'actual estat de desenvolupament del poble i la necessitats de sistemes que pot comportar aquest sector, per equilibrar-ho amb els beneficis i càrregues resultat de la transformació urbanística del sector esmentat.

13) Rafel Bosom Auge.

L'interessat proposa un seguit de consideracions en relació a l'aprofitament del sector 2 d'Olopte, algunes de detall com si un pla parcial es tractes, i en altres planteja que els sectors s'haurien de definir per propietat, doncs, al seu parer el sectors que aglutinen diversos propietaris generen conflictes entre veïns; per altra banda, demana que l'aprofitament urbanístic sigui equivalents als altres sectors previstos en el POUM, sobretot en matèria de parcel·la mínima edificable.

El sector comentat passa per una valoració de les afectacions derivades de la legislació en matèria de Carreteres, atès que es situa molt a tocar de la carretera, i caldrà verificar quin marge disposa la normativa sectorial per reduir la línia d'edificació, i en quines condicions així com els requisits establerts en la legislació de carreteres per fer viable un sector en aquella zona.

Un cop s'hagi obtingut informe de carreteres corresponent, es valorarà la possible reducció de la línia d'edificació segons el que estableixi la normativa sectorial aplicable.

Per la qual cosa, es valorarà adequadament la delimitació d'aquest sector proper a la carretera, per concretar les possibles afectacions o limitacions que podrien tenir d'edificacions en relació a línia de l'edificació prevista a la normativa sectorial.

14) Daniel Terzano Garcia.

Sol·licita que es modifiquin els límits de la part superior i inferior de l'àmbit 1 del Pla Especial en Sòl No Urbanitzable per tal d'impulsar una activitat hotelera de qualitat dins el règim de sòl no urbanitzable.

La proposta no es pot acceptar atès que la actual demanda d'aquest tipus d'activitat al municipi ja cobreix amb escreix la necessitats de superfícies hoteleres dins el sol no urbanitzable, i per tant, no es considera oportú la ampliació o millora de la superfície de sòl destinada a zona hotelera, atès que les necessitats actuals i futures ja es troben suficientment cobertes amb l'actual superfície hotelera existent al municipi.

Es proposa no acceptar el suggeriment formulat.

15) Rosa i Joaquina Viladomat.

Formula dues propostes:

- a) Modificació del límit del sol urbà a All en l'entorn de l'explotació agropecuària de "Cal Flocat" que es situa fora del nucli urbà d'All, així com reconèixer com a sol urbà l'entorn de Cal Teixidó i el seu hort, proposa classificar com a sol urbà no consolidat la explotació i la finca cal Teixidó i el seu hort com a sol urbà consolidat.

- b) Modificació del sòl urbanitzable a All, proposa la definició de dos sectors de sol urbanitzable delimitat, al Prat de la Creueta i al Prat del Camí de Ger, en sector discontinu.

Respecte a la proposta de modificació del límit urbà (a), no es tracta d'un facultat de l'Administració el determinar quin sòl tenen la condició de sol urbà consolidat o no consolidat, sinó que es tracta d'un concepte reglat, es sòl urbà consolidat aquell que reuneix tots els requisits fixats per la legislació urbanística, en aquest cas, s'accepta parcialment la proposta en relació a la Cal Teixidó, no podem dir el mateix respecte a la horta ni l'explotació agropecuària de Cal Flocat, que clarament es situen en sòl no urbanitzable, sense que es pugui justificar que es reuneixin els requisits legals establerts pel DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

A més en concret sobre aquesta mateixa explotació agropecuària, consta una Sentència que indica que no pot situar a menys de 100 metres del sòl urbà, tesis que ha estat avalada per altres pronunciaments similars en altres poblacions.

S'accepta parcialment el suggeriment formulat.

En relació la proposta de modificació del sòl urbanitzable a All en sector discontinu no té gaire sentit ni lògica urbanística, atès que les zones verdes es situarien en un dels àmbits, es proposa situar-ho al prat de la Closa, que no es podria mai fer us per les necessitats dels residents dels habitatges resultants de l'actuació que es situarien un extrem molt llunyà d'aquesta zona verda, sense que sigui el criteri determinant per definir un sector urbanístic, el de facilitar la gestió urbanística atenent a l'estructura de la propietat.

No s'accepta el suggeriment formulat.

- 16) Cels Duran Turet.

Atès que l'avanç contempla que una part de la finca del compareixent sigui sol urbà dins un Pla de Millora Urbana amb sector discontinu, sol·licita la ampliació del mateix per que s'incorpori la superfície de 3.600 m² de sòl.

La proposta d'ampliació no es pot acceptar atès que els terrenys no tenen cap element que els permeti considerar com a sòl urbà, mes bé tot el contrari, es situen en sòl no urbanitzable, de protecció preventiva, en el qual es permeten creixements, però a la vista d'una altra al·legació formulada es replantejarà tan la classificació com la delimitació d'un sector en aquest àmbit, ateses les circumstàncies concurrents i les possibilitats de creixement del municipi.

No s'accepta el suggeriment formulat.

2. Fase d'aprovació inicial.

Presentació pública dels treballs que s'han sotmès a aprovació inicial.

El segon moment singular de participació és, sens dubte, la presentació dels treballs que s'han sotmès a l'aprovació inicial. Una nova exposició, acompanyada de nous actes sectorials i generals de debat, ha de permetre superar aquest moment de màxima importància, que ha de culminar amb l'aprovació provisional del POUM.

Els documents del Pla aprovats inicialment romandran sotmesos a informació pública i a un procés de participació ciutadana, pel termini mínim d'un mes i mig.

En aquest període es desenvoluparan les actuacions següents:

1. S'exposaran públicament els treballs que contenen els criteris generals del nou ordenament del municipi.

2. Es presentaran públicament aquests treballs a tots els ciutadans i ciutadanes en general, realitzant una reunió informativa.
3. Es mantindran els mitjans creats en la primera fase de participació, per a fer la presentació de les propostes i suggeriments ciutadans.
4. S'establiran els mecanismes per a rebre informació i assessorament, i fer la consulta directa dels documents que contenen aquests treballs.

3. Fases posteriors.

Quan finalitzi el període d'exposició pública es desenvoluparan les següents actuacions:

Es donarà resposta individualitzada a les al·legacions presentades que contindrà:

1. Informe tècnic, elaborat per l'equip redactor
2. Resolució municipal
3. Modificacions derivades de l'al·legació, si s'escau.

L'informe a les al·legacions i la resolució municipal, així com els informes sectorials i les modificacions derivades d'uns i altres s'inclouran com a document del pla, que serà públic i podrà ser consultat en la fase posterior a l'aprovació provisional.

L'Ajuntament informarà als ciutadans del municipi de l'aprovació provisional del Pla d'ordenació urbanística municipal utilitzant els mitjans abans citats: web municipal, taulell d'anuncis de l'ajuntament i qualsevol altre mitjà que garanteixi una difusió general.

Posteriorment a l'aprovació provisional, l'Ajuntament informarà de l'estat de tramitació del pla, així com, si s'escau, de les modificacions derivades de la seva aprovació definitiva per la Comissió d'urbanisme corresponent.

4. MEMORIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA DE L'ORDENACIÓ

4.1 MARC LEGAL DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC GENERAL

Sobre el planejament territorial

D'acord amb la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, es defineixen tres instruments de planejament territorial:

- El Pla territorial general, que comprèn l'àmbit de Catalunya.
- Els plans territorials parcials, que comprenen com a mínim una comarca.
- Els plans directors territorials, que comprenen l'àmbit que sigui necessari.

A més d'aquests plans pròpiament territorials, en tant que comprensius de tots els elements del territori, la Llei esmentada preveu també els plans territorials sectorials, que han de tenir l'àmbit de Catalunya, però específicament destinats a ordenar un aspecte de la realitat territorial: carreteres, ferrocarrils, espais d'interès natural, etc.

Els instruments de planejament territorial disponibles es completen amb els plans directors territorials, creats per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives que va modificar l'article 86 de la Llei 23/1983, de política territorial. S'estableix com a condició per al seu àmbit, que aquest sigui plurimunicipal i que sigui inferior als dels plans territorials parcials i, pel que fa al seu contingut, que compreguin com a mínim una de les determinacions exigides per als plans territorials parcials. Es concep per tant com un instrument flexible, i la seva utilització, en el seu màxim contingut propositiu, serà el dels plans territorials parcials i només té sentit en absència d'aquests. El Decret 142/2005 regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials dels plans directors territorials, el contingut dels quals sigui assimilable a un pla territorial parcial.

Sobre el planejament urbanístic

El marc legal bàsic de referència del present document de criteris i objectius generals del pla d'ordenació urbanística municipal del municipi d'Isòvol és el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme (en endavant LUC), modificat per la Llei 3/2012.

Tanmateix, d'acord amb l'article 1 de la LUC, sobre l'objecte de la Llei, correspon a aquesta llei regular l'urbanisme en el territori català, entenent per urbanisme a una funció pública que abasta l'ordenació, la transformació, la conservació i el control de l'ús del sòl, del subsòl i del vol, llur urbanització i llur edificació, i la regulació de l'ús, de la conservació i de la rehabilitació de les obres, els edificis i les instal·lacions.

D'acord amb el preàmbul del Decret Llei 1/2007, de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística (en endavant DLL 1/2007), l'ordenament jurídic urbanístic català, que està constituït pel Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat mitjançant el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost (LUC), modificat per la Llei 3/2012, i el Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat mitjançant el Decret 305/2006, de 18 de juliol, es va establir en el marc de la Llei estatal 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions, i preveu els necessaris mecanismes d'interrelació amb aquesta llei i amb la resta de legislació estatal amb incidència en matèria urbanística, tant des del punt de vista de la terminologia jurídica utilitzada, com des del punt de vista de la inclusió de les remissions oportunes a aquesta legislació, la qual cosa ha contribuït notablement a la seguretat jurídica dels processos urbanístics

L'entrada en vigor de la Llei del Sòl d'àmbit estatal el passat 1 de juliol de 2007, en substitució de l'encara vigent Ley 6/1998, de 13 d'abril, modifica, entre d'altres elements cabdals, el règim de classificació i de valoracions del sòl a tots els efectes, així com el percentatge mínim de sòl que caldrà destinar a habitatges en règim de protecció pública. En aquest sentit el 16 d'octubre de 2007 s'aprova el DLL 1/2007, establint el nou sistema de valoració del sòl, que prescindeix de la tècnica de la classificació urbanística per fixar els criteris legals de valoració, i que es fonamenta

en la situació real del sòl i no en la seva destinació urbanística. Tanmateix, segons es descriu al seu preàmbul, no es limita a regular el règim del sòl des de l'única perspectiva de les condicions bàsiques d'igualtat en l'exercici dels drets i el compliment dels deures de la propietat i estén la regulació a altres drets relacionats amb l'ús del sòl. I, finalment, planteja la incorporació dels requeriments d'un desenvolupament urbanístic sostenible, tenint en compte que el sòl, a més d'un recurs econòmic, és un recurs natural escàs i no renovable.

D'acord amb l'article 55.1 de la LUC, modificat per la la Llei 3/2012, sobre les figures del planejament urbanístic, en el punt 1. indica que la planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels plans directores urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal, i per les normes de planejament urbanístic.

D'acord amb l'article 56 de la LUC, modificat per la la Llei 3/2012, sobre els plans directores urbanístics, es determina que correspon als plans directores urbanístics atendre les exigències del desenvolupament regional de conformitat amb el planejament territorial. És a dir, disposen de la mateixa flexibilitat d'àmbit i contingut que els plans directores territorials, però amb més precisió pel que fa a les seves determinacions.

Tanmateix, segons es descriu a l'article 56.4 de la mateixa llei, el planejament que resulti afectat per les determinacions d'un pla director urbanístic s'hi ha d'adaptar en els terminis que aquest estableixi, sens perjudici de l'entrada immediata del pla director i salvant les disposicions transitòries que inclogui.

Un pla d'ordenació urbanística municipal (en endavant POUM) és l'instrument d'ordenació urbanística integral del territori que, d'acord amb l'article 57 de la LUC, modificat per la la Llei 3/2012, defineix el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic sostenible definit a l'article 3.

L'article 3 de la LUC, sobre el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible, estableix:

1. El desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.
2. El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.
3. L'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

L'article 9 de la LUC, sobre directrius per al planejament urbanístic, estableix:

1. Les administracions amb competències en matèria urbanística han de vetllar perquè les determinacions i l'execució del planejament urbanístic permetin assolir, en benefici de la seguretat i el benestar de les persones, uns nivells adequats de qualitat de vida, de sostenibilitat ambiental i de preservació enfront dels riscos naturals i tecnològics.
2. És prohibit d'urbanitzar i edificar en zones inundables i en zones de risc per a la seguretat de les persones, salvant les obres vinculades a la protecció i la prevenció de riscos.
3. El planejament urbanístic ha de preservar els valors paisatgístics d'interès especial, el sòl d'alt valor agrícola, el patrimoni natural i la identitat dels municipis, i ha d'incorporar les prescripcions adequades perquè les construccions i les instal·lacions s'adaptin a l'ambient on estiguin situades o bé on s'hagin de construir i no comportin un demèrit per als edificis o les restes de caràcter històric, artístic, tradicional o arqueològic existents a l'entorn.
4. El planejament urbanístic ha de preservar de la urbanització els terrenys de pendent superior al 20%, sempre que això no comporti la impossibilitat absoluta de creixement dels nuclis existents.

5. La pèrdua de valors forestals o paisatgístics de terrenys com a conseqüència d'un incendi no pot fonamentar la modificació de la seva classificació com a sòl no urbanitzable, la qual s'ha de mantenir durant el termini previst a la legislació en matèria de sòl, llevat que el canvi de classificació estigués previst en un instrument de planejament urbanístic pendent d'aprovació que ja hagués estat objecte d'avaluació ambiental favorable.
6. Si l'avaluació d'impacte ambiental és preceptiva, el planejament urbanístic ha de contenir les determinacions adequades per a fer efectives les mesures que contingui la declaració corresponent.
7. Les administracions urbanístiques han de vetllar perquè la distribució en el territori dels àmbits destinats a espais lliures i a equipaments s'ajusti a criteris que en garanteixin la funcionalitat en benefici de la col·lectivitat.

L'article 57 de la LUC, modificat per la Llei 3/2012, estableix que correspon als plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim:

- a) Classificar el sòl, amb vista a l'establiment del règim jurídic corresponent.
- b) Definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 3.
- c) Definir l'estructura general que cal adoptar per a l'ordenació urbanística del territori i establir les pautes per a fer-ne el desenvolupament, sense que aquesta definició impedeixi formular plans especials urbanístics autònoms per a implantar altres elements integrants de l'estructura general del territori en els termes que regula l'article 68.
- d) Determinar les circumstàncies que en poden produir la modificació o la revisió.

Tanmateix, l'article 58 de la LUC, modificat per la la Llei 3/2012, sobre les determinacions dels plans d'ordenació urbanística municipal, estableix el següent:

1. En aplicació de l'article 57 definit anteriorment:
 - a) Classifiquen el territori en les classes de sòl definides per aquesta Llei i en els àmbits o les superfícies que resultin necessaris en funció dels objectius de desenvolupament i de la complexitat urbanística del municipi.
 - b) Estableixen les determinacions que corresponen a cada classe de sòl per a aconseguir la plena efectivitat del règim respectiu.
 - c) Desenvolupen per a cada classe de sòl l'estructura general i el model del territori, que s'ha d'adequar a les determinacions dels articles 3 i 9.
 - d) Determinen els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social del sistema urbà que hagin d'ésser considerats per a decidir l'oportunitat i la conveniència de cada actuació, d'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'utilització racional del territori.
 - e) Incorporen previsions sobre la disponibilitat dels recursos hídrics i energètics.
 - f) Defineixen el sistema general d'espais lliures públics, que ha de respondre, com a mínim, a la proporció de 20 m² per cada 100 m² de sostre admès pel planejament urbanístic per a ús residencial no inclòs en cap sector de planejament urbanístic.

Aquest estàndard mínim no és aplicable als plans d'ordenació urbanística municipal de municipis que tinguin una població inferior a tres mil habitants i d'escassa complexitat urbanística, que només distingeixen entre sòl urbà i sòl no urbanitzable, amb el benentès que aquests plans han d'efectuar una reserva de sòl que sigui adequada a les necessitats del municipi.
 - g) Poden definir el sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics que estableix l'article 34.3 i preveure reserves d'aquest tipus en sectors de planejament urbanístic derivat en substitució total o parcial de la reserva d'equipaments, sempre que s'acrediti que no cal destinar-los a equipaments públics. Aquestes reserves incloses en sectors no poden ésser superiors al 5% de la reserva global del municipi per a equipaments públics locals.

- h) Estableixen les determinacions necessàries per a assolir una mobilitat sostenible en el municipi.
 - i) Estableixen, per mitjà de l'agenda, quan no tenen cap programa d'actuació urbanística, les determinacions pròpies d'aquests pel que fa a les prioritats i a les previsions temporals de l'execució del pla d'ordenació urbanística municipal.
2. En sòl urbà, els plans d'ordenació urbanística municipal:
- a) Apliquen les tècniques de qualificació o zonificació del sòl i de reserva o afectació d'aquest per a sistemes urbanístics generals i locals, respectant sempre la proporció adequada a les necessitats de la població.
 - b) Assignen usos detallats per a cada zona.
 - c) Regulen els paràmetres i els criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions.
 - d) Determinen quins valors arquitectònics, arqueològics, paisatgístics i mediambientals hi han d'ésser protegits.
 - e) Regulen l'ús del subsòl, d'acord amb l'article 39, per fer factibles la prestació dels serveis i la implantació de les infraestructures necessàries per a la col·lectivitat, respectant sempre els aprofitaments privats que hi siguin compatibles.
3. En sòl urbà consolidat, i en els àmbits del sòl urbà no consolidat no inclosos en sectors subjectes a un pla de millora urbana, els plans d'ordenació urbanística municipal detallen l'ordenació urbanística del sòl, fixen els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyalen les alineacions. Pel que fa a l'ordenació de volums, el pla en pot preveure una amb caràcter obligatori o diverses d'alternatives. En aquest darrer supòsit, el pla pot especificar gràficament les dites alternatives, o bé concretar els paràmetres de l'edificació que, sense alterar l'aprofitament urbanístic de la zona o de l'illa, admeten variació.
4. En sòl urbà consolidat, els plans d'ordenació urbanística municipal precisen les rasants i les característiques i el traçat de les obres d'urbanització. En els àmbits de sòl urbà no consolidat per als quals els plans delimitin polígons d'actuació, les obres d'urbanització i les rasants s'han de definir i concretar mitjançant un projecte d'urbanització.
5. En els àmbits del sòl urbà no consolidat per als quals delimitin sectors subjectes a un pla de millora urbana, els plans d'ordenació urbanística municipal fixen els índexs d'edificabilitat bruta, les densitats, els usos principals i compatibles, i els estàndards per a determinar les reserves mínimes per al sistema local d'espais lliures i equipaments. Aquests sectors poden ésser físicament discontinus.
6. En sòl urbà consolidat, els plans d'ordenació urbanística municipal estableixen quins són els elements d'urbanització que cal completar o acabar perquè els terrenys adquireixin la condició de solar.
7. En sòl urbanitzable delimitat, els plans d'ordenació urbanística municipal concreten la delimitació dels sectors, que poden ésser físicament discontinus, i, per a cadascun d'aquests, els índexs d'edificabilitat bruta; la densitat màxima, que no pot superar en cap cas els cent habitatges per hectàrea; els usos principals i compatibles, i els estàndards que determinen les reserves mínimes per al sistema local d'espais lliures i equipaments. En el cas de sectors que és previst de desenvolupar d'una manera immediata, poden establir l'ordenació detallada del sòl amb el nivell i documentació propis d'un pla parcial urbanístic i altres determinacions pròpies d'aquest instrument, sense necessitat de tramitar-lo per a desenvolupar el sector si així ho determinen expressament.
8. En sòl urbanitzable no delimitat, els plans d'ordenació urbanística municipal estableixen:
- a) Les magnituds màximes o mínimes de les actuacions urbanístiques que hi són permeses, en funció dels diferents usos.
 - b) Les intensitats màximes dels usos urbanístics.
 - c) Les connexions amb les infraestructures exteriors.

- d) Els nivells o percentatges de sòl de cessió obligatòria i gratuïta.
9. En sòl no urbanitzable, els plans d'ordenació urbanística municipal:
- a) Regulen cadascuna de les qualificacions possibles, en coherència amb el grau de conservació i protecció pretesos.
 - b) Regulen els paràmetres bàsics de les edificacions admissibles.
 - c) Estableixen els límits a què es refereix l'article 49.2.
 - d) Contenen, si escau, el catàleg a què es refereix l'article 50.2

L'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, estableix el següent:

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal es formalitzen, salvant el que estableix l'apartat 2, mitjançant els documents següents:
 - a) La memòria descriptiva i justificativa del pla, amb els estudis complementaris que escaiguin.
 - b) Els plànols d'informació i d'ordenació urbanística del territori i, en el cas del sòl urbà consolidat, de traçat de les xarxes bàsiques d'abastament d'aigua, de subministrament de gas i d'energia elèctrica, de comunicacions, de telecomunicacions i de sanejament i les corresponents als altres serveis establerts pel pla.
 - c) Les normes urbanístiques.
 - d) El catàleg de béns a protegir, d'acord amb l'article 71.
 - e) L'agenda i l'avaluació econòmica i financera de les actuacions a desenvolupar.
 - f) La documentació mediambiental adequada i, com a mínim, l'informe mediambiental.
 - g) El programa d'actuació urbanística municipal, si escau.
 - h) La memòria social, que ha de contenir la definició dels objectius de producció d'habitatge protegit i, si escau, dels altres tipus d'habitatge assequible que determini la llei. A més, si el planejament ha inclòs les reserves a què fa referència l'article 34.3, cal justificar-ho en la memòria social.
2. En el cas que l'escassa complexitat urbanística d'un municipi només exigeixi distingir entre sòl urbà i sòl no urbanitzable, la documentació mínima dels plans d'ordenació urbanística municipal ha de consistir en la memòria, els plànols d'informació i de delimitació del sòl urbà i no urbanitzable, les normes urbanístiques bàsiques, alineacions i rasants i l'informe mediambiental.
3. La memòria a què es refereix l'apartat 1.a ha d'integrar:.
 - a) El programa de participació ciutadana que l'ajuntament hagi aplicat al llarg del procés de formulació i tramitació del pla per a garantir l'efectivitat dels drets reconeguts per l'article 8.
 - b) La justificació de l'observança de l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible i de les directrius per al planejament urbanístic que són objecte, respectivament, dels articles 3 i 9.
 - c) Les mesures adoptades per a facilitar l'assoliment d'una mobilitat sostenible en el municipi, en compliment de l'obligació de prestació del servei de transport col·lectiu urbà de viatgers.
4. L'agenda a què es refereix l'apartat 1.e, si no hi ha un programa d'actuació urbanística municipal, s'actualitza cada sis anys per acord de l'ajuntament, després d'un termini d'un mes d'informació pública. Aquest acord s'ha de publicar en el Butlletí Oficial corresponent i s'ha de comunicar a la comissió territorial d'urbanisme competent.

Respecte als habitatges de protecció pública, a l'article 57 de la LUC, modificat per la Llei 3/2012, en els apartats 3, 4, 5, 6 i 7, s'estableix:

3. Els plans d'ordenació urbanística municipal i llurs modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública sòl suficient per al compliment dels objectius definits a la memòria social i, com a mínim, el sòl corresponent al 30% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable, un 20% del qual, com a mínim, s'ha de destinar a habitatges amb protecció oficial de règim general, de règim especial, o d'ambdós règims, o els règims que determini com a equivalents la normativa en matèria d'habitatge, destinats a la venda, al lloguer o a altres formes de cessió d'ús. Resten exempts d'aquesta obligació mínima els plans d'ordenació urbanística municipal següents, llevat que el planejament territorial o director urbanístic determini una altra cosa:
 - a) Els dels municipis que, per llur complexitat urbana, només distingeixen entre sòl urbà i sòl no urbanitzable.
 - b) Els dels municipis de menys de cinc mil habitants, que no són capitals de comarca i que compleixen els requisits següents:

Primer. Si en els dos anys anteriors a l'aprovació inicial del pla, la dinàmica d'atorgament de llicències ha estat inferior a cinc habitatges per cada mil habitants i any.

Segon. Si el pla no permet més de dos-cents habitatges de nova implantació per al conjunt dels àmbits d'actuació urbanística en sòl urbà no consolidat i en sòl urbanitzable a què fa referència l'apartat 4.
4. Als efectes del càlcul de les reserves mínimes obligatòries que estableix l'apartat anterior, es considera sostre residencial de nova implantació el sostre destinat a habitatge, tant de manera exclusiva com si s'admet indistintament amb altres usos, que prevegi el pla d'ordenació urbanística municipal per als sectors de sòl urbanitzable i per als polígons d'actuació urbanística en sòl urbà no consolidat i els sectors subjectes a plans de millora urbana que tinguin per objecte alguna de les finalitats a què es refereix l'article 70.2.a. No es considera en cap cas sostre residencial de nova implantació i no computa en el càlcul:
 - a) El sostre corresponent a les construccions amb ús residencial existents en els dits sectors o polígons.
 - b) Els sostres dels sectors amb planejament urbanístic derivat i amb projecte de reparcel·lació aprovats definitivament de conformitat amb el planejament anterior, en els quals regeixen les determinacions del pla urbanístic derivat aprovat.
5. El sistema d'habitatge dotacional públic no computa a l'efecte del compliment dels percentatges mínims de reserves a què fan referència l'apartat 3 d'aquest article, la disposició transitòria tercera.3 i la disposició addicional cinquena. El sostre dels terrenys així qualificats tampoc no es considera sostre residencial de nova implantació a l'efecte del càlcul de les esmentades reserves, atesa la seva condició de sistema urbanístic de titularitat pública, que també exclou que es consideri sostre edificable als efectes de determinar les reserves per a zones verdes, espais lliures i equipaments que estableixen els articles 58.1.f), 5 i 7, 65.3 i 5, 70.7 i 8 i 100.
6. Les reserves per a la construcció d'habitatges de protecció pública s'han d'emplaçar evitant la concentració excessiva d'habitatges d'aquest tipus, d'acord amb el que estableix l'article 3.2, per tal d'afavorir la cohesió social i evitar la segregació territorial dels ciutadans per raó de llur nivell de renda.
7. El planejament urbanístic general o derivat, segons que correspongui, ha de determinar la localització concreta de les reserves per a la construcció d'habitatges de protecció pública mitjançant la qualificació de terrenys per a aquesta finalitat en sòl urbà no inclòs en sectors de planejament derivat, formin part o no de polígons d'actuació urbanística, la qual es pot vincular a un règim específic de protecció pública, i mitjançant la determinació del percentatge de sostre que els sectors de planejament derivat han de qualificar per aquesta destinació. El planejament ha de preveure els terminis obligatoris per a l'inici i per a l'acabament de la construcció d'aquests habitatges.

Sobre els sistemes d'espais lliures

L'article 3 de la LUC assenyala la necessitat de preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions futures. En aquest sentit, és efectivament necessària la utilització racional del territori i del medi ambient per tal respectar i protegir el sistemes d'espais naturals que han de quedar fora dels processos d'urbanització.

Es relacionen a continuació les principals tipologies d'espais que compten amb algun tipus de protecció ambiental establert per les disposicions de Generalitat de Catalunya:

- Pla d'espais d'interès natural (PEIN): Decret 328/1992 de 24 de desembre.
- Xarxa Natura 2000: Resolució MAH/534/2005, d'1 de març, pel qual es fa públic l'acord del govern de 8 de febrer de 2005, pel qual es designen com a zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) alguns dels espais proposats com a llocs d'importància comunitària (LIC). Decisió de la Comissió de 19 de juliol de 2006 per la qual s'adopta, de conformitat amb la Directiva 92/43/CEE del Consell, la llista de llocs d'importància comunitària de la regió biogeogràfica mediterrània.
- Espais naturals de protecció especial: (parcs nacionals, parcs naturals, reserves naturals i paratges naturals d'interès nacional) Llei 12/1985, d'espais naturals.
- Espais de l'inventari de zones humides de Catalunya: Llei 12/1985, de 13 de juny.
- Espais de l'inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya.
- Refugis de caça: Llei 1/1970, de 4 d'abril de caça
- Refugis de fauna salvatge: Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, modificada per la Llei 18/1998, de 28 de desembre.
- Forests d'utilitat pública: Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

A més de les disposicions esmentades, correspon al planejament territorial i urbanístic configurar el sistema d'espais que han de quedar fora dels processos d'urbanització i

implantació d'activitats intenses, ja sigui pel seu valor intrínsec, per les funcions i recursos que garanteixen o per la localització territorial que els fa inadequats per a la seva transformació urbanística. En aquest sentit cal tenir en consideració les determinacions de protecció dels sòl de protecció especial dels Plans territorials parcials i dels Plans directors territorials.

Sobre el paisatge

El Parlament de Catalunya, per mitjà de la Resolució 364/VI, del 14 de desembre de 2000, acordà de manera unànime adherir-se al Conveni europeu del paisatge, aprovat pel Consell d'Europa el dia 20 d'octubre de 2000. El Conveni reclama a tots els països membres que posin en pràctica polítiques de paisatge, que és definit com "un element essencial per al benestar individual i social, la protecció, gestió i planejament del qual comporten drets i deures per a tothom".

La Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, té per objecte donar contingut positiu a aquesta adhesió. Així, dota els paisatges catalans de la protecció jurídica pertinent i estableix els corresponents instruments per a gestionar-los i millorar-los.

Aquesta llei s'adapta a la terminologia internacional en matèria de paisatge definida pel dit Conveni europeu, d'acord amb el qual s'entén per paisatge una àrea, tal com la percep la col·lectivitat, el caràcter de la qual és el resultat de la interacció de factors naturals i humans; per objectiu de qualitat paisatgística, la formulació per les autoritats públiques de les aspiracions de la col·lectivitat pel que fa a les característiques paisatgístiques del seu entorn; per protecció del paisatge, les accions destinades a conservar i mantenir els trets destacats o característics d'un paisatge, justificades pels valors patrimonials, ambientals i econòmics, que provenen de la configuració natural i de la intervenció humana; per gestió del paisatge, les actuacions dirigides a guiar i harmonitzar les transformacions induïdes pels processos socials, econòmics i ambientals, i per ordenació del paisatge, les actuacions que presenten un caràcter prospectiu particularment accentuat encaminades a millorar, restaurar o crear paisatges.

El Decret 343/2006, de 19 de setembre, pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i es regulen els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística, permet la ratificació del Conveni Europeu del paisatge fet a Florència el 20 d'octubre de 2000 que té per objecte assolir un desenvolupament sostenible basat en una relació equilibrada i harmoniosa de les necessitats socials, l'economia i el medi ambient tot i tenint en consideració que el paper que fa el paisatge és d'interès general en els camps cultural, ecològic, mediambiental i social i que constitueix un recurs favorable per a l'activitat econòmica.

Aquest Conveni, que va entrar en vigor de forma general l'1 de març de 2004, entrà en vigor per al territori espanyol a partir de l'1 de març de 2008.

Sobre els elements patrimonials

L'article 3 de la LUC, del Text refós de la Llei d'urbanisme, expressa que la utilització racional del territori comporta, entre d'altres la preservació dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, tenint present que el patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat.

La Llei 9\1993, de 30 de setembre, de Patrimoni Cultural Català, té per objecte la protecció, la conservació, l'acreciment, la investigació, la difusió i el foment del patrimoni cultural català.

El patrimoni cultural català és integrat per tots els béns mobles o immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic mereixen una protecció i una defensa especials, de manera que puguin ésser gaudits pels ciutadans i puguin ésser transmesos en les millors condicions a les generacions futures.

També fan part del patrimoni cultural català els béns immaterials integrants de la cultura popular i tradicional i les particularitats lingüístiques, d'acord amb la Llei 2/1993, del 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural.

Tanmateix estableix que el Departament de Cultura ha de vetllar pel retorn a Catalunya dels béns amb valors propis del patrimoni cultural català que es troben fora del seu territori.

Aquesta Llei, que té un precedent il·lustre en la Llei del 3 de juliol de 1934, de conservació del patrimoni històric, artístic i científic de Catalunya, cal considerar-la com el marc dins el qual s'han de situar necessàriament les diferents lleis sectorials que han fixat l'ordenació de cada sector específic. Així, la Llei d'arxius, la Llei de museus, la Llei del sistema bibliotecari de Catalunya i la Llei de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural han de tenir com a marc referencial la present Llei del patrimoni cultural.

La Llei parteix d'un concepte ampli del patrimoni cultural de Catalunya, que engloba el patrimoni moble, el patrimoni immoble i el patrimoni immaterial, siguin de titularitat pública o privada, i les manifestacions de la cultura tradicional i popular. Es regula la competència de la Generalitat sobre la projecció exterior del patrimoni cultural, reconeguda per la Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991, relativa a la Llei 16/1985, del 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. Atesa la importància del patrimoni de l'Església catòlica, es fa una referència expressa als deures d'aquesta institució i al marc en què s'ha de desplegar la col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i la dita Església per al compliment d'aquesta Llei.

OBJECTIUS I PROPOSTES DE CARÀCTER GENERAL CONTINGUDES EN EL PLANEJAMENT TERRITORIAL

L'article 3 de la LUC, sobre el concepte de desenvolupament sostenible, en el seu punt 3 indica que l'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla, i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2. s'ha de referir, entre d'altres aspectes, al planejament territorial i sectorial amb incidència en l'àmbit del pla, així com a les obres i infraestructures

programades i la política d'inversions públiques que poden influir en el desenvolupament urbà, moltes d'elles ja contingudes en el planejament urbanístic.

A l'àmbit d'actuació del municipi d'Isòvol, a la comarca de la Cerdanya, s'ha redactat el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA), aprovat el 25 de juliol de l'any 2006, i estableix les seves determinacions sobre la base de tres estratègies: la d'espais oberts, la d'assentaments urbans i la d'infraestructures de mobilitat. La gestió del programa de planejament territorial determina uns criteris d'ordenació del territori que responen als objectius per la seva gestió, assegurar la sostenibilitat ambiental, l'eficiència funcional i la cohesió social. Respecte l'estructura nodal del territori el Pla proposa el paper que poden jugar els diversos assentaments, àrees i nuclis de població en la vertebració urbana del territori. Tanmateix, el PTPAPA preveu l'elaboració de Plans Directores Urbanístics (PDU) específics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya.

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya, aprovat l'1 d'agost de 2008, va puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directrius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca, i en aquest cas al POUM d'Isòvol avançat en aquest document.

EL PLA TERRITORIAL PARCIAL DE L'ALT PIRINEU I ARAN (PTPAPA)

L'acord de govern GOV/78/2006, de 25 de juliol, aprovà definitivament el Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran (en endavant PTPAPA), elaborat per la Secretaria per a la Planificació Territorial a través del Programa de Planejament Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Com a termini màxim de previsió temporal de les determinacions del Pla territorial s'estableix a l'any 2026.

El PTPAPA comprèn el territori delimitat pel Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, i modificat per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació. Aquest àmbit comprèn Aran i les comarques de l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà, l'Alt Urgell i la Cerdanya.

Per a aquest àmbit, el PTPAPA estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

El PTPAPA té per finalitat ordenar el territori per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament del territori que compleixi les següents condicions:

- a) Que doni cabuda a les previsions de necessitats d'habitatge i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla.
- b) Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.
- c) Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.
- d) Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.
- e) Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicitats en la memòria del Pla i que tenen el següent enunciat:
 1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.

2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
3. Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.
4. Moderar el consum de sòl.
5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.
6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori.
7. Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.
8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.
9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.
10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.
11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.
12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.
13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i compactat dels sistemes d'assentaments.
14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.
15. Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Objectius i estratègies quant a l'estructura social i econòmica

- Fixar població en el territori: augmentar la població resident.

En l'actualitat, l'Alt Pirineu i Aran té menys població censada que la que tenia a mitjan segle XIX. El pes de la població de l'àmbit és feble: en un territori que és gairebé el 20% del territori català, hi resideix només l'1% de la població de Catalunya. Malgrat es detecta una certa millora demogràfica del conjunt de l'àmbit respecte a les darreres dècades, el seu pes relatiu dins el conjunt de Catalunya continua disminuint perquè el conjunt de Catalunya creix més de pressa que el Pirineu. Hi ha força indicis que el baix pes demogràfic de l'àmbit no ateny la massa crítica suficient per garantir un dinamisme socioeconòmic prou vigorós, per a garantir la igualtat d'oportunitats amb d'altres territoris, per a crear teixit associatiu, per a crear estructures d'autoorganització. En aquest context, la diàspora pirinenca (sovint amb estudis), els residents temporals (sovint socialment i econòmicament influents) i els de fora l'àmbit poden tenir, sovint, més veu que els propis residents en el territori.

- Enfortir l'estructura social.

El despoblament secular de l'àmbit, l'emigració selectiva, l'estacionalitat de l'ocupació, la dispersió de la població, l'important pes de l'habitatge secundari dins la trama urbana i d'altres factors no han ajudat gens a conservar una estructura saludable de la població. Excepte a la part mitjana i alta de la Val d'Aran i als municipis més orientals de la Cerdanya, l'emigració selectiva de moltes dècades ha produït un important envelliment de la població en la majoria de l'àmbit i unes elevades taxes de masculinitat i solteria. Tot i que la diàspora pirinenca ha de ser considerada un actiu del territori la pèrdua de capital humà associada a la pèrdua de persones amb estudis i empena empresarial ha estat, si més no fins ara, la tònica. L'àmbit no ha estat capaç d'atraure ni de fixar en el territori professionals de nivell de qualificació alt. D'altra banda, la immigració ha estat lligada a una economia fortament estacional, com és la del sector turístic i de la construcció, que, malgrat ha suposat el fre a l'envelliment en algunes àrees de l'àmbit, té un perfil socioeconòmic generalment baix. L'emigració ha generat el

despoblament de molts nuclis (molt habitatge vacant) i l'explosió del turisme ha generat la creació d'un molt elevat parc d'habitatge de segona residència (molt habitatge buit bona part de l'any); una i altra cosa comporten nuclis poc vius i socialment poc cohesionats. En les zones més turístiques i rejuvenides, la població flotant és molt elevada. Els ràpids i molt recents canvis socioeconòmics que ha viscut el Pirineu s'acompanyen d'una pèrdua de valors culturals i socials, d'un cert procés d'aculturació d'una població amb un elevat patrimoni etnològic encara viu. La dispersió del poblament, el baix dimensionat dels nuclis i les notables dificultats en les comunicacions transversals dins l'àmbit no ajuden a assolir la massa crítica suficient per conformar un teixit associatiu fort ni per consolidar un sentiment de pertinença a un àmbit superior comú que afavoreixi l'autoorganització.

- Promoure el benestar de la població i l'accés als serveis.

L'Alt Pirineu i Aran té determinats indicadors del benestar social entre els més positius de Catalunya com, per exemple, la renda familiar disponible o la taxa d'atur. Els principals dèficits són conseqüència de l'atomització de la població i de la petita dimensió dels nuclis urbans que no permeten assolir la massa crítica suficient per fer possibles determinats serveis i que obliguen les administracions a realitzar una sobre inversió per càpita. S'estén la convicció que a les regions de muntanya el concepte de benestar i de prestació de serveis requereix un patró diferenciat, més basat a fer accessibles els serveis que a portar-los a tot arreu. En aquest sentit el transport escolar, el transport a la demanda, la resposta a les urgències mèdiques, l'aprofitament de les noves tecnologies de la informació i la comunicació o solucions imaginatives a les necessitats dels nuclis petits com la possibilitat de mantenir escola unitària si els habitants ho volen o atendre les necessitats d'escola bressol són objectius obligats.

- Gestionar el canvi socioeconòmic.

L'Alt Pirineu i Aran es troba immers en un procés de canvi socioeconòmic important. S'ha passat d'un sector predominantment primari a un de terciari. S'ha passat d'un elevat nivell d'autarquia de cada petit nucli a una concentració de determinats serveis en els nuclis més grans. Una població molt petita ha hagut d'integrar una notable població nouvinguda i aprendre a conviure amb una important població flotant. S'ha generat una intensitat urbanitzadora elevada en proporció a la mida dels teixits urbans de partida i una certa destrucció de les estructures urbanes per l'elevat pes de la segona residència. Però també s'han minimitzat els condicionants físics i geogràfics tant rellevants a l'alta muntanya amb la construcció d'importants infraestructures i l'entrada a la societat de la informació i la comunicació.

- Diversificar l'economia i integrar més els sectors.

Es registra, especialment a la franja més alpina i turística, una escassa diversificació econòmica amb una caiguda molt important del sector primari, una feble industrialització i una economia de monoconreu turístic arriscat i força insostenible perquè es basa, fonamentalment, en la construcció i el consum de sòl. La manca de sector primari compromet el principal recurs turístic pirinenc, el paisatge, cosa que recomana una major integració entre els diversos sectors econòmics: un turisme més lligat al sector agrari que gestiona el seu principal recurs i una possible indústria de base autòctona que doni valor afegit als productes del sector primari. També sembla recomanable potenciar un autèntic sector turístic que aprofiti el potencial endogen del territori de manera sostenible desvinculant-lo de la construcció. Ni és bona la insostenibilitat del model ni és bona la forta dependència actual que té l'economia pirinenca de l'exterior i d'un únic sector d'activitat: una i altra constitueixen un risc important de cara al futur. És bàsic reforçar el conjunt de les activitats productives, per tal d'aprofitar tots els recursos de la muntanya, tot evitant l'excessiva dependència d'un únic recurs productiu o d'una sola branca d'activitat. Òbviament, a la franja prepirinenca, aquests desequilibris no són tan manifestos però existeix, per contra, un problema més global i imminent: una remarcable atonia econòmica que exigeix una política urgent de dinamització.

- Fer més competitiva l'economia.

L'Alt Pirineu i Aran només pot competir en qualitat i en elements diferencials de valor afegit més que en quantitat. En aquest context una formació de qualitat més lligada a l'estratègia econòmica de la regió i una formació superior que garanteixi l'existència al territori d'una població qualificada són imprescindibles. Tampoc no escapa a ningú que el Pirineu ha de saber aprofitar la seva posició transfronterera i la seva posició central d'una euroregió formada per Midi-Pyrénées, Llenguadoc-Rosselló, Aragó i Catalunya. En aquesta línia, una escola oficial d'idiomes, per exemple, seria important. L'altra qüestió estratègica és saber aprofitar les TIC per superar els condicionants físics i geogràfics de l'àmbit, per atraure activitats creatives d'alt valor afegit, per atraure professionals lliberals que actuïn de nodes catalitzadors d'activitat. Finalment, la competitivitat requereix, també, prioritzar les infraestructures i serveis que tenen major capacitat dinamitzadora.

- Considerar el sector primari com un sector estratègic en la gestió del territori.

El sector primari és un sector estratègic perquè és el que gestiona el que, segurament, és el principal recurs econòmic del Pirineu, el seu paisatge, amb elements tan emblemàtics com la ramaderia extensiva. El sector primari és la base del sector turístic i podria ser, també, el motor d'una industrialització de base autòctona (agroindústria, però també petita indústria artesanal o lligada a les activitats tradicionals del Pirineu) que diversifiqués l'economia pirinenca i donés valor afegit als seus recursos principals. Tanmateix, el sector primari desapareix a un ritme superior al que s'esdevé al conjunt de Catalunya. La promoció d'un model econòmic integrat en el qual els tres sectors s'ajudin i es complementin és essencial per a la sostenibilitat del model i, juntament amb l'aposta per la qualitat i el valor diferencial, és l'objectiu primer. Òbviament, fan falta polítiques complementàries com les de preservar el sòl de major interès agropecuari, les millores en la comercialització dels productes (marques de valor afegit: bio, DO, marca Pirineus, races i varietats autòctones, artesanía, herbes remeieres...), el foment del cooperativisme, l'impuls a la ramaderia extensiva (més eficient, mínima inversió i aprofita recursos), el reconeixement de l'estatut del treballador pluriactiu (agricultura-turisme, agricultura-construcció: normes laborals adaptades) o el reforçament dels subsectors agraris més competitius.

- Facilitar el creixement d'un sector secundari integrat.

És imprescindible diversificar l'economia Pirinenca i, en aquest context, la industrialització no pot ser descartada i ha de ser considerada sense complexos, tal com s'esdevé en altres regions de muntanya europees. Predominantment, caldria impulsar un sector industrial de baix impacte ambiental i paisatgístic i interrelacionat amb els altres sectors econòmics, tal com s'ha exposat en apartats anteriors, lligant les activitats transformadores amb els recursos autòctons. Els nous teixits industrials haurien d'anar lligats a les principals polaritats de l'àmbit, ajudant a crear "ciutat", o gestionant-se supramunicipalment. A banda d'això, l'aposta per determinats polígons no exclou la necessitat de permetre l'activitat econòmica de petit format en els nuclis petits.

- Potenciar el turisme desvinculant-lo progressivament de la construcció.

Paradoxalment, les suposades comarques turístiques del Pirineu no se sustenten tant en una forta maquinària turística com en una economia de la construcció de segones residències. El pes del sector de la construcció en les economies de muntanya és molt més elevat i arriscat que el que s'esdevé al conjunt de Catalunya. Semblaria un objectiu desitjable la consolidació i desenvolupament, com a activitat econòmica destacada, d'un turisme menys fonamentat en la construcció, la segona residència i el consum de sòl, un turisme poc sostenible i que pot acabar amb el recurs turístic mateix. Semblaria més eficient basar el model turístic del futur en la creació i explotació de veritable producte turístic, el més

multiestacional possible, i en l'aposta per un allotjament col·lectiu econòmicament més rendible, un model que es pot demostrar que genera més llocs de treball, fixa més població i és territorialment més sostenible. En síntesi: es tracta de poder viure de les rendes del turisme i no de les plusvàlues del sòl.

El sector turístic pirinenc té en el paisatge i la natura el seu principal recurs turístic i hauria d'assumir un major rol en la gestió d'aquest recurs. En un turisme de paisatge, o el pagès es dedica al turisme i complementa la seva renda (s'autosubvenciona) o l'hotelier es fa pagès i gestiona el seu principal recurs turístic o es crea una ecotaxa mitjançant la qual el turisme paga la gestió del recurs turístic del qual viu. En tot cas, sembla un objectiu desitjable aconseguir que la projecció exterior i el desenvolupament turístic que experimenten actualment les àrees de muntanya complementin l'agricultura i les activitats transformadores locals.

El planejament territorial hauria de preservar els recursos turístics (patrimoni natural, arquitectònic i paisatgístic), frenant el creixement distribuït, delimitant clarament els espais oberts que han de quedar fora del desenvolupament urbanístic i donant directrius i normes per a la preservació del paisatge. Hauria d'ajudar a diversificar l'oferta (oferta lligada a la làmina d'aigua dels embassaments, comercialització d'itineraris especialitzats, ecoturisme, turisme rural, etc.) fent possible la creació de la infraestructura turística necessària (per exemple un museu nacional pirinenc o equipaments en espais naturals). Hauria d'afavorir un major percentatge del sòl classificat per activitat econòmic turística, unes mínimes ràtios d'hotels, per exemple, en relació amb l'habitatge secundari. Fins i tot hauria d'atrevir-se, posant les ràtios i les garanties adequades, a permetre la implantació de "polígons" de la indústria turística, noves polaritats no residencials d'elevat atractiu turístic: centralitats turístiques esportives (aigües braves, equitació, embassaments), o sanitàries (balnearis o aigües termals), o culturals, o de natura, o científiques (observatori astronòmic, geocampus), etc.

Pel que fa als dos actius principals del turisme pirinenc actual, els esports d'hivern i el turisme rural, sembla que existeix un ampli consens a mantenir o augmentar l'impacte econòmic positiu de l'esquí evitant els seus efectes secundaris, principalment urbanístics, i a integrar molt més l'oferta ara difusa de l'ecoturisme i el turisme rural facilitant tant la formació del sector, com la difusió de productes, com la gestió coordinada de totes les institucions i agents amb responsabilitats quant al patrimoni, és a dir, quant als recursos turístics. El sector de la neu requereix més d'un pla estratègic que n'optimitzi la gestió que no pas d'ampliacions del domini esquiable, si bé aquestes no es descarten totalment quan signifiquen el relligat de diferents dominis esquiables o quan, en lloc de guanyar cota, el que fan és baixar la cota del peu de pista de manera que queden més vinculades als nuclis tradicionals i als allotjaments col·lectius en lloc de comportar nova urbanització.

L'ordenació territorial hauria de promoure, també, una ordenació de l'accessibilitat al medi natural, creant el que es coneix com a "pots de mel", llocs amb la infraestructura i el disseny adient per a acollir i satisfer les necessitats del gran públic, mentre s'evita fer accessible, especialment de manera motoritzada, la totalitat del territori. Mentre l'asfaltat de les pistes entre nuclis habitats sembla necessària, convindria restringir seriosament l'obertura de noves pistes d'accés públic.

Finalment, no es pot obviar un objectiu sempre legítim, però encara més en aquells territoris amb dificultats per fixar població, com és la integració del creixement turístic en el territori i l'economia locals, de manera que les rendes generades reverteixin en la població local.

- Aprofitar l'efecte Andorra per fer viables serveis i infraestructures altrament impossibles.

Andorra, amb una superfície que és només el 8% de la superfície de l'Alt Pirineu i Aran, té una població equivalent a la de tot l'àmbit junt i gairebé el doble de llocs de treball. Amb una visió suprafronterera, el sistema Segre-Valira (format pel triangle Puigcerdà - la Seu d'Urgell - Andorra) és un sistema de prop de 100.000 persones que ja comença a tenir la massa crítica suficient per fer possibles determinades apostes infraestructurals i d'equipaments i determinats creixements. Reptes que amb una visió estricta de l'Alt Pirineu no semblen assumibles, si que ho són si es

treballa amb sinergies i en conveni amb Andorra. En aquest context queda oberta la idea d'interconnectar més Andorra no només amb l'Urgell sinó, també, amb la Cerdanya.

- Donar un major paper territorial al Prepirineu.

La franja prepirinenca, dins l'àmbit, la conformen la major part del Pallars Jussà i la part central i meridional de l'Alt Urgell. Aquesta és l'àrea que segueix perdent població, la que té les majors ràtios d'envelliment, la que presenta major proporció d'habitatge vacant, la que no s'ha beneficiat de la transformació derivada de les estacions d'esquí i el turisme de caire alpí i presenta, en conseqüència, una major atonia econòmica. Tanmateix, potser el repte més gran al qual s'enfronta el Prepirineu sigui el de redefinir el seu paper i funcionalitat territorial, la seva estratègia de desenvolupament. Perquè el Prepirineu té, també, potencialitats que cal tenir molt en compte, com l'existència de sòl planer apte per a determinats desenvolupaments, l'equilibri entre els diferents sectors econòmics, la seva posició geogràfica –frontissa entre el Pirineu alpí i la resta de Catalunya– i els seus recursos turístics encara per explotar. Sembla un repte indefugible posar el Pallars Jussà al món, relligar-lo amb les àrees de major dinamisme de Catalunya, posar-lo enmig d'un eix principal; i alhora aprofitar la seva posició de frontissa dins les quatre comarques més occidentals de l'àmbit per a esdevenir el seu campament base i element cohesionador. Per altra part, l'existència de sòl planer permet formular algunes possibilitats d'industrialització que, en el cas del Pallars Jussà podria posar en valor i aprofitar el tren de la Pobla.

Finalment, existeix un projecte turístic encara embrionari però diferenciat que es basaria en la creació de productes a partir de les làmines d'aigua (parc fluvial Collegats-Terradets i parc territori d'aigües entre els embassaments de Rialb i d'Oliana), els valors geològics (geocampus), el Montsec (Montsec sostenible), l'ecoturisme (parc d'ocells de la Terreta), el turisme cultural (raiers), etc.

- Dotar el territori de més capacitat d'autogovern i de gestió conjunta.

S'ha esmentat que no hi haurà projecte per a l'Alt Pirineu i Aran si no hi ha subjecte polític i administratiu, si no s'avança en el camí d'una cohesió de l'àmbit que avui no existeix. L'orografia de l'àmbit crea unitats comarcals força tancades i, si bé permet les relacions nord-sud, dificulta enormement les transversals. Bona part de les problemàtiques poden ser comunes però les relacions de cada comarca amb la resta de Catalunya són molt diferenciades i força independents. En tot cas, totes parteixen d'una manca de massa crítica evident que podria minimitzar-se si el Pirineu parlés amb una veu conjunta. No ha de costar massa en el context actual de reorganització de la divisió territorial, assolir mecanismes administratius i polítics de gestió i interlocució conjunta propis. Òbviament, aquests avenços hauran d'anar acompanyats de millores infraestructurals transversals però també d'una voluntat del territori d'aprofitar les tecnologies de la comunicació i la informació, per exemple, i de bastir projectes de gestió conjunta.

Objectius i estratègies en el terreny urbanístic

El PTPAPA estableix les seves determinacions sobre la base de tres estratègies: la d'espais oberts, la d'assentaments urbans i la d'infraestructures de mobilitat.

Principals estratègies i determinacions del PTPAPA en matèria d'espais oberts:

- La delimitació i la protecció especial d'aquells espais oberts que actualment ja estan protegits sectorialment per la legislació ambiental i aquells que el Pla

considera que cal preservar pel seu valor com a peces i connectors d'interès natural i agronatural o com a sòls d'alt valor agrícola productiu i també per la seva funció específica en l'equilibri mediambiental, com és el cas de les àrees de recàrrega dels aqüífers.

- La delimitació i la protecció territorial d'aquells espais oberts que sense assolir el grau de valors naturals, agraris i mediambientals que tenen els sòls de protecció especial convé preservar de la transformació perquè: constitueixen àrees extenses inadequades per al seu desenvolupament urbanístic per raó del seu risc; tenen un elevat valor paisatgístic, identitari, d'estructuració territorial o d'interès social; tenen un elevat potencial per a activitats econòmiques estratègiques compatibles amb el sòl no urbanitzable; o es tracta d'àrees que per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions han de ser reservades per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.
- La delimitació del sòl no urbanitzable convencional, aquell que es regeix per la legislació urbanística i on el planejament urbanístic, si ha de classificar nou sòl urbanitzable, ho haurà de fer d'acord amb les estratègies de desenvolupament assenyalades pel Pla, i on és desitjable que es concentrin les actuacions admissibles en sòl no urbanitzable.
- L'exclusió normativa del desenvolupament urbà i de l'edificació en terrenys incompatibles o inadequats, sigui quin sigui el règim de protecció que li assigna el Pla; cosa que inclou el sòl afectat per riscos greus i el sòl de domini públic.
- L'establiment de directrius normatives per a un planejament urbanístic municipal proactiu del sòl no urbanitzable orientat a garantir l'equilibri amb la natura, la qualitat de vida i el desenvolupament sostenible. En especial, disposicions relatives al sòl d'elevat valor agrícola i ramader; al sòl de valor ambiental, ecològic i científic; al sòl de valor paisatgístic i patrimonial; i al sòl que pot tenir un paper rellevant en l'estructuració de l'espai en termes d'eficiència, sostenibilitat i qualitat de vida.
- L'establiment de normes generals relatives a les edificacions i instal·lacions en sòl no urbanitzable i, en general, a la transformació del sòl en els paisatges rurals.

Principals estratègies i determinacions del PTPAPA en matèria d'assentaments urbans:

- Una aposta clara perquè les tretze polaritats urbanes que vertebraren el sistema d'assentaments de l'Alt Pirineu i Aran creixin i atenyin una massa crítica suficient per al desenvolupament adequat del conjunt del sistema i per a la prestació de serveis. A la Seu d'Urgell, a més, s'assigna un cert paper, si bé modest, en el reequilibri poblacional del conjunt de Catalunya.
- El reconeixement d'aquells nuclis que poden créixer moderadament o en funció de les seves necessitats internes i de reequilibri perquè tenen condicions per a fer-ho sense desestructurar el territori ni comportar sobre costos ambientals, econòmics o socials.
- La recomanació d'estratègies de canvis d'ús i de reforma interior per a aquelles àrees urbanes que han exhaurit o estan en vies d'exhaurir les disponibilitats de sòl adequat per a l'extensió de la urbanització, però que per la seva significació i localització poden millorar el seu paper com a àrees urbanes en l'estructura territorial.
- La millora urbana i compleció d'aquells nuclis que, per la seva petita dimensió, no tenen capacitat per a estructurar extensions urbanes o que no disposen de sòl físicament apte per a la urbanització o que tenen un molt baix nivell d'accessibilitat.

- L'assenyalament d'una estratègia de manteniment del caràcter rural dispers per aquelles agrupacions d'edificacions que el planejament urbanístic ha de mantenir en règim de sòl no urbanitzable.
- La definició d'estratègies concretes per a les àrees especialitzades existents, les que són resultat d'implantacions aïllades per al desenvolupament d'usos específics – residencials, industrials, terciaris, d'equipaments– que constitueixen una situació de fet que el Pla tracta de racionalitzar per tal de millorar la funcionalitat del territori.
- L'establiment de criteris de creixement urbà per a les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic.
- L'establiment de límits físics específics a l'extensió urbana.
- El reconeixement de 13 sistemes urbans com àmbits de cooperació municipal idonis per a la implantació de noves àrees especialitzades d'activitat econòmica, de polítiques d'habitatge protegit i d'implantació de serveis i d'equipaments d'abast supramunicipal.
- L'orientació dels plans directors urbanístics de la Val d'Aran, la Cerdanya, el Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça actualment en curs d'acord amb anteriors resolucions del conseller de Política Territorial i Obres Públiques.
- L'establiment de recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels sistemes d'assentaments.

Principals estratègies i determinacions del PTPAP en matèria d'infraestructures:

- La determinació de la jerarquia, funcionalitat i objectius a assolir, des del punt de vista territorial, pels diferents components de la xarxa viària de l'Alt Pirineu i Aran en l'escenari 2025.
- La determinació de les actuacions sobre la xarxa viària que hauran de ser objecte d'execució dins del període que estableix l'horitzó temporal del Pla, sense perjudici de les modificacions que calgués introduir-hi si l'evolució del territori s'apartés substancialment de les hipòtesis adoptades, i que hauran de ser concretades pel planejament i els projectes sectorials i integrades a escala de detall –amb les reserves corresponents de sòl– pel planejament urbanístic general. El Pla determina els trams existents que no requereixen modificacions substancials, els trams existents que requereixen condicionament o millora significatius i els trams de nou traçat necessaris. Entre aquests últims, es diferencien els traçats que són propostes a executar dins l'horitzó temporal del Pla i les que són previsions d'execució a determinar en el marc del sistema de seguiment del Pla.
- La determinació de les actuacions sobre la xarxa ferroviària que hauran de ser objecte d'execució dins del període que estableix l'horitzó temporal del Pla i les que hauran de ser objecte de més estudi.
- La indicació de les actuacions en matèria d'infraestructures de mobilitat que hauran de tenir prioritat en els programes d'actuació de les administracions competents.

Infraestructures de mobilitat i transport proposades

El conjunt d'infraestructures proposades al Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran suposen una previsió dels requeriments estimats per l'horitzó de l'any 2026, d'acord amb els reptes i les possibilitats d'intervenció que es reflecteixen en l'estratègia i les determinacions del Pla territorial parcial.

El Pla considera com a infraestructures de mobilitat i transport la xarxa viària, la xarxa ferroviària, el sistema aeroportuari, el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors. En conseqüència, fa propostes de nous traçats i de condicionaments en les xarxes viària i ferroviària. De la mateixa manera, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i a les que formen part del sistema aeroportuari de l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran. En aquest sentit l'esperit i la

vocació del Pla es transcriuen com a premisses de desenvolupament d'una agenda que si bé resta oberta representa l'instrument de planejament territorial de referència.

La majoria de determinacions del Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran s'adrecen a la consecució de tres objectius generals fonamentals:

- a) Millorar la interconnexió de l'àmbit amb la resta de Catalunya.
- b) Augmentar la cohesió interna de l'àmbit.
- c) Afavorir la integració territorial de les infraestructures que travessen l'àmbit, en especial pel que fa a les xarxes d'altres prestacions.

El Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran parteix d'una sèrie de premisses:

1. És bàsic, perquè els recursos sempre són limitats, prioritzar en el temps aquelles actuacions que més fortament poden canviar, en positiu, les condicions globals de l'àmbit.
2. És preferible concentrar els recursos en unes poques actuacions estratègiques i realitzar una aposta de màxims en aquestes actuacions que comporti canvis realment significatius més que atomitzar les inversions per tot el territori per a obtenir aquí i allà avenços modestos.
3. Cal estalviar infraestructures i apostar, especialment en el cas dels Pirineus on la demanda és tan escassa, per aquelles actuacions que, a més de millorar l'accessibilitat d'una àrea concreta serveixen més nuclis o relacions, desatenen menys territori i cohesionen més l'àmbit.
4. Ultra això, l'estratègia proposada pel Pla assumeix, com a premisses de base, els criteris pel al planejament territorial explicats amb detall en el capítol 2 de la memòria del pla, entre els quals hi ha el principi que la mobilitat és un dret i no una obligació, que cal facilitar el transport públic mitjançant la polarització i compacitat dels sistemes d'assentaments, que cal atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans i que cal integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Tanmateix, els objectius i els principis rectors de la estratègia infraestructural del pla, sense perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, tenen per objectiu:

1. Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.
2. Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
3. Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori.
4. Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
5. Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionals espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
6. Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori.
7. Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.
8. Assenyalar opcions possibles a llarg termini.

Aquests objectius s'expressen en el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en el planejament urbanístic, en els projectes d'infraestructures i en la gestió dels espais oberts.

Les determinacions del Pla territorial per a una política infraestructural en clau territorial es basen en els eixos següents:

1. La determinació de la jerarquia, funcionalitat i objectius a assolir, des del punt de vista territorial, pels diferents components de la xarxa viària de l'Alt Pirineu i Aran a l'escenari de l'any 2026.

L'estructura funcional de la xarxa viària de l'Alt Pirineu i Aran proposada es basa en:

- Un reforçament important dels eixos Nord-Sud mitjançant variants, condicionaments i, en algun cas, desdoblaments: l'occidental, el del Pallars, el del Segre –que és el més important pel que fa al trànsit– i el de l'E-9 (tant pel Llobregat com pel Ripollès).
 - Una millor accessibilitat al Pallars Jussà mitjançant l'aparició d'un nou eix viari diagonal entre Artesa de Segre i el Pont de Suert per Comiols i Perves que passa a ser considerat xarxa bàsica de Catalunya, pot ajudar a dinamitzar l'economia del Pallars, vertebrar i cohesionar les quatre comarques més occidentals de l'àmbit i és competitiu pel que fa a temps de recorregut entre la regió metropolitana i l'Aran.
 - Una previsió de pas per la Cerdanya d'un futur traçat de l'eix transeuropeu de l'E-9 ajustat a les característiques pròpies d'un eix de tal rang i amb el traçat de mínim impacte sobre la comarca.
 - La definició, si escau, d'un nou traçat segregat per la Val d'Aran, per evitar el solapament dels trànsits locals i de llarga distància, i assegurar la coherència de les actuacions amb les que es portin a terme a l'altra banda de la frontera.
 - Unes comunicacions transversals –especialment l'eix pirinenc– substancialment millorades.
 - La premissa que qualsevol possible desdoblament no es produirà més al Nord de l'eix pirinenc.
 - La màxima garantia de seguretat, fluïdesa i comoditat del trànsit a l'Urgellet, amb les mesures de segregació i ampliació que permetin la co-existència en el mateix corredor de l'eix del Segre i els trànsits d'agitació locals.
 - Una circulació més fluida dels vehicles lleugers respecte dels vehicles pesants i en els trams de forta estacionalitat turística hivernal.
 - Una xarxa viària local o capil·lar millorada que garanteixi la integració funcional de tots els nuclis habitats en el sistema d'assentaments urbans al qual pertany.
 - Una millora substancial de la infraestructura i la gestió de les línies ferroviàries existents: la de Lleida a la Pobla de Segur i la de Barcelona a Puigcerdà i la Tor de Querol.
 - Un aeroport regional de l'Alt Pirineu i d'Andorra en funcionament i dos aeròdroms, un de vocació esportiva a la Cerdanya i un d'auxiliar al Pallars Jussà.
 - Una possible àrea logística a l'Urgellet i a Tremp.
2. La determinació de les actuacions sobre la xarxa viària que hauran de ser objecte d'execució dins del període que estableix l'horitzó temporal del Pla, sense perjudici de les modificacions que calgués introduir-hi si l'evolució del territori s'apartés substancialment de les hipòtesis adoptades, i que hauran de ser concretades pel

planejament i els projectes sectorials i integrades a escala de detall –amb les reserves corresponents de sòl– pel planejament urbanístic general.

Pel que fa a les infraestructures viàries el Pla determina els trams existents que no requereixen modificacions substancials, els trams existents que requereixen condicionament o millora significatius i els trams de nou traçat necessaris. En concret, les actuacions previstes pel Pla territorial pel que fa a infraestructures viàries a la Cerdanya són les següents:

- Condicionament i reserva de l'espai necessari per a un possible desdoblament en el futur de l'E-9 (C-662) des de la sortida del túnel del Cadí fins a Puigcerdà, que inclou la variant nord d'Urús, la variant d'Alp, la travessera de Das i els trams intermedis fins l'enllaç amb l'N-152 al Vilar d'Urtx (eix transeuropeu i nou eix pirinenc).
- Variant oest de Puigcerdà, nou traçat amb reserva suficient d'espai per al desdoblament (eix transeuropeu).
- Millora de l'N-152 entre Ripoll i Puigcerdà, nou traçat i condicionaments que inclou les variants de Ribes de Freser i Campdevànol (Ripollès), el túnel de Toses i la reserva per al desdoblament entre l'enllaç amb l'E-9 i l'inici de la variant de Puigcerdà (eix transeuropeu i eix pirinenc).

Les previsions d'execució a determinar en el marc del sistema de seguiment del Pla són:

- Variant de Martinet, que es planteja amb construcció de túnel pel sud (eix pirinenc).
- Variants pel sud dels pobles de Ger, Saga i Bolvir (eix pirinenc).
- Desdoblament de la recta que porta a la rotonda d'enllaç amb l'N-152 (eix pirinenc).

A banda, amb caràcter general, el Pla recomana la construcció de més trams d'avançament que garanteixin una circulació més fluida dels vehicles lleugers respecte dels vehicles pesants i, per a algunes vies de comunicació que són bàsiques per a l'aprofitament dels recursos econòmics estratègics de l'àmbit, especialment els turístics, recomana l'articulació de mecanismes de gestió compartida amb participació de la Generalitat de Catalunya.

Les actuacions que es refereixen a infraestructures que han estat objecte de concessió s'hauran d'executar una vegada aquesta hagi finalitzat, sense perjudici de possibles acords de l'administració competent amb l'empresa concessionària que en facilités una execució avançada.

3. La determinació de les actuacions sobre la xarxa ferroviària que hauran de ser objecte d'execució dins del període que estableix l'horitzó temporal del Pla i les que hauran de ser objecte de major estudi.

Pel que fa a les infraestructures ferroviàries, el Pla determina els trams existents que no requereixen modificacions substancials, els trams existents que requereixen condicionament o millora significatius i els trams de nou traçat necessaris. En concret, per a l'Alt Pirineu i Aran es preveu la millora de la infraestructura de les línies ferroviàries existents: la de Lleida a la Pobla de Segur i la de Barcelona a Puigcerdà i la Tor de Querol.

A banda, pel que fa a infraestructures ferroviàries, s'assenyalen tres corredors que tot i no preveure's dins l'horitzó temporal del Pla seran objecte d'estudi i que són els possibles perllongaments ferroviaris entre Puigcerdà i Andorra la Vella per la Seu, entre la Pobla de Segur i Esterri d'Àneu per Sort i entre la Pobla de Segur i la Seu d'Urgell. La determinació a prendre no haurà de ser estrictament la de portar endavant el perllongament o no, sinó la de concretar el model de transport públic més eficient en cada cas: tren, tren lleuger o autobús.

4. La determinació de les actuacions sobre el sistema aeroportuari i logístic de l'àmbit..

Pel que fa a les infraestructures de mobilitat no lineals o a les infraestructures complementàries a les infraestructures viàries i ferroviàries com aeroports, àrees logístiques, intercanviadors modals, àrees de serveis, etc., el pla territorial parcial recull, si escau, projectes definits, indica localitzacions orientatives per a la posterior concreció o fa propostes i especificacions sense una localització concreta.

En concret, per a per a l'Alt Pirineu i Aran es preveu el condicionament del futur aeroport regional de l'Alt Pirineu i Andorra i de l'aeròdrom de la Cerdanya, així com la construcció del nou aeròdrom del Pallars Jussà. En l'àmbit logístic es preveu la possibilitat d'una petita àrea logística a l'Urgellet i, potser, a Tremp.

L'aeròdrom de la Cerdanya, ubicat a cavall dels municipis de Das i Fontanals de Cerdanya, és titularitat de la Generalitat de Catalunya i del Consell Comarcal de la Cerdanya, entitats que també en comparteixen la gestió. El Pla d'aeroports 2003 li atorga el nivell III, com a aeròdrom d'aviació general i esportiva. El seu Pla Director es va aprovar el 22 de juny de 2006 i s'està redactant el Pla especial urbanístic. El trànsit en aquest aeròdrom és principalment d'aeronaus d'aviació esportiva i la majoria d'usuaris procedeixen de vols privats i esportius.

La superfície total del sistema aeroportuari és de 66,79 ha i inclou una pista asfaltada de 1.150 m de longitud i 23 m d'amplada. Hi ha dos carrers de sortida ràpida a la plataforma de dimensions 110 m x 15 m. Per a l'estacionament d'aeronaus hi ha una plataforma de 1.200 m² que ofereix una capacitat inferior a la necessària per servir el trànsit d'aeronaus previst.

En aquest sentit, el Pla director de l'aeròdrom de la Cerdanya delimita la futura zona de servei d'aquest aeròdrom i inclou els espais que garanteixen el desenvolupament d'acord amb els criteris de planificació i les previsions de trànsit per a un termini fins l'any 2015. La zona de servei de l'aeròdrom delimitada pel Pla director té una superfície de 40,60 hectàrees, de les quals 34,25 hectàrees corresponen al subsistema de moviment d'aeronaus, 4,75 hectàrees al subsistema d'activitats aeroportuàries i 1,60 hectàrees a la zona de reserva aeroportuària.

5. La indicació de les actuacions en matèria d'infraestructures de mobilitat que hauran de tenir prioritat en els programes d'actuació de les administracions competents.

El pla territorial parcial, dins l'estratègia infraestructural que proposa, indica quines actuacions entre les proposades considera estratègiques i, per tant, prioritàries.

El pla territorial parcial recomana a les administracions competents que concentrin els esforços d'inversió en aquelles actuacions que realment poden comportar un salt endavant de l'àmbit; que, en lloc de fer una bateria de millores modestes distribuïdes pel territori, concentrin els recursos econòmics sempre escassos per fer menys actuacions però que siguin les realment estratègiques i que s'abordin amb la màxima ambició entre les diferents alternatives de projecte.

Igualment, el pla desaconsella o desprioritza, d'una manera argumentada, si més no dins l'escenari temporal del pla, algunes actuacions previstes orientativament en el Pla territorial general de Catalunya, o en el planejament sectorial, o que han estat reivindicades de manera perceptible per alguns sectors o territoris en algun moment. El Pla ho fa quan es detecta que hi ha alternatives millors o amb majors rendiments; quan l'actuació no és manifestament prioritària en el context dels reptes infraestructurals existents dins l'àmbit; quan contradiu o no ajuda l'estratègia territorial que proposa el Pla, bé sigui la de desenvolupament urbà, bé sigui la d'espais oberts; o quan el balanç social, econòmic i/o ambiental de la proposta és feble o fins i tot negatiu.

6. La proposta o establiment d'especificacions d'integració territorial.

Els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents observaran, amb caràcter general, la condició de minimitzar:

- L'afectació de terrenys de valor natural o agrícola, per a la qual cosa s'ubicaran preferentment en sòl de protecció preventiva o de protecció territorial.
- El trossejament de camps, prats i en general de les peces de sòl morfològicament rellevants.
- La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una adaptació suficient de les rasants als terrenys i, en el seu cas, la construcció de trams en viaducte o túnel.
- L'efecte barrera, procurant la continuïtat dels camins i disposant els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn.
- Els efectes negatius sobre el cicle hidràulic i l'erosió del sòl.
- La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge.

El Pla assenyala, per a alguns trams viaris, especificacions relatives a la fluidificació del trànsit (carril d'avançament, laterals per parar a posar cadenes, giratoris, aparcaments...) tant per a millorar la qualitat dels trajectes davant la presència de vehicles pesants com per a apartar ràpidament del vial principal els vehicles en vies turístiques de caire urbà congestionades o afectades per la neu.

7. L'establiment, si escau, d'espais de reserva preventiva.

En aquells eixos territorials d'importància estratègica en els qual es pot produir en el futur la necessitat d'ubicar-hi noves infraestructures, la definició projectual de les quals és prematura en el context actual, el Pla estableix espais de reserva els quals han de quedar exclosos de qualsevol actuació que pogués dificultar la construcció d'aquestes infraestructures en el moment que fossin necessàries.

8. El reconeixement de la importància que té, especialment en comarques de muntanya, el manteniment en condicions de la xarxa viària local o capil·lar, dels camins i de les vies verdes.

La xarxa viària comarcal i local és un component bàsic del sistema d'assentaments proposat i la seva vertebració. Ateses les condicions de muntanya, amb municipis sovint petits i plurinuclears, força separats, amb una proporció elevada de vies de comunicació, amb condicions climàtiques adverses per al manteniment del viari i amb pocs recursos econòmics, els instruments d'ajut, suport i concertació previstos a l'apartat 4 es consideren estratègics per a la correcta execució del Pla.

Per algunes vies de comunicació que són bàsiques per a l'aprofitament dels recursos econòmics estratègics de l'àmbit, especialment els turístics, es recomana l'articulació de mecanismes de gestió compartida amb participació de la Generalitat de Catalunya.

La xarxa de camins tradicionals de muntanya i, en general, de camins públics és un element estructural de la realitat del territori, un valor sociocultural i un actiu econòmic. En aquest sentit, es recomana l'articulació d'un marc legal i d'instruments de gestió adequats que garanteixi la seva preservació davant el desenvolupament urbanístic i la implantació de noves infraestructures i la seva posada en valor.

Els plans comarcals de muntanya són l'instrument de planificació concertada i inversió de la Generalitat en matèria de vies locals i camins en l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran.

9. El foment de les infraestructures de telecomunicacions.

Atesos els factors limitants intrínsecs a les comarques de muntanya en relació a les infraestructures de mobilitat, el Pla reconeix l'especial importància de les telecomunicacions en l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran pel que fa a l'objectiu d'assegurar l'accés als serveis que informa aquest Pla. En conseqüència, estableix la necessitat de garantir uns estàndards elevats de telecomunicacions, en el context de Catalunya, per aquest àmbit territorial.

En tots els condicionaments i nous traçats viaris i ferroviaris que el Pla proposa, s'haurà d'internalitzar dins l'obra pública la instal·lació dels prismes i conductes necessaris perquè es pugui passar, quan escaigui, el cablat de fibra òptica.

10. L'establiment de recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió de les infraestructures de mobilitat..

El Pla estableix una relació d'instruments de planificació i de gestió que poden complementar positivament les directrius d'ordenació territorial que es proposen i recomana que es desenvolupin i s'implementin.

Actuacions previstes al Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran a l'horitzó de l'any 2026

El Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran preveu una sèrie d'actuacions en infraestructures de comunicació, pel període 2006-2026, que inclouen la construcció i millora de carreteres, de ferrocarrils, d'àrees logístiques i d'aeroports. Totes aquestes actuacions suposen una millora de la permeabilitat del Pirineu i, per tant, de la seva accessibilitat, i demostra també una aposta per la millora de les comunicacions amb transport públic, concretament en ferrocarril. Tot això permet acostar-se més a una xarxa integrada, multimodal i transversal, que concep les infraestructures d'una manera més global. A continuació s'exposen les actuacions previstes dins l'àmbit de la Cerdanya.

Actuacions proposades al PTPAPA per la comarca de la Cerdanya

Detall de la Taula 4.2 de l'estudi econòmic i financer

Actuació	Finançament
Reserva eix del Llobregat Desdoblament del túnel Cadí - Urús Variant d'Urús Desdoblament C-662 Urús - Puigcerdà Variant de Puigcerdà	DPTOP
N-152 Ripoll-Puigcerdà Tram cerdà del túnel de Toses Nou traçat del túnel a el Vilar d'Urtx	MFOM
Millora de la línia ferroviària Ripoll - Puigcerdà	MFOM
Aeròdrom de la Cerdanya	DPTOP

Aquestes actuacions s'expressen en el PTPAPA com a propostes estratègiques de referència per al desenvolupament de les infraestructures interurbanes i estructurants de l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran, i per la seva concreció caldrà el compromís i el finançament de les diferents administracions intervinents sense la poder comptar amb la capacitat pressupostària municipal.

Sobre l'eix transeuropeu al seu pas per l'Alt Pirineu

El principal element estructurant de la xarxa viària identificat al Pla és la necessitat del nou eix transeuropeu al seu pas per l'Alt Pirineu. Segons es recull en el seu anàlisi, Catalunya requerirà un nou pas transfronterer en l'horitzó del 2026 i l'anàlisi d'alternatives assenyala l'E-9 com l'opció més raonable, independentment del paper complementari i estructurant del territori que pugui jugar l'N-230, també necessària per l'Alt Pirineu i Aran des d'un punt de vista d'accessibilitat des de la plana de Lleida i de vertebració de les comarques nord-occidentals.

Aquesta situació comporta delimitar unes reserves preventives de pas per a la Cerdanya que hauran de quedar exclosos de qualsevol actuació que pogués dificultar la construcció d'aquestes infraestructures en el moment que fossin necessàries.

La complexitat del pas d'un eix d'aquestes característiques per la Cerdanya recomana que sigui urgent anar procurant que l'espai hipotèticament afectat no quedi compromès per altra mena d'actuacions que en el futur impossibilitin o dificultin greument l'elecció del traçat menys agressiu per la comarca. En aquest sentit, el Pla aposta per l'actual E-9 que discorre pel sud (per l'obaga), després de contrastar les alternatives i tenint en compte les previsions del Ministeri de Foment d'una nova via des de Ribes de Freser al Ripollès fins al Vilar d'Urtx a la Cerdanya pels nous túnels de Ribes i Toses.

Per tant, l'aposta principal en aquest sentit que assenyala el Pla és la reserva de l'espai necessari pel desdoblament des de la boca nord del túnel del Cadí, que en principi requerirà poc més que la previsió de l'eixamplament de la via, ja que els radis del corredor actual permeten en gran part del recorregut el desdoblament directe sense necessitat de nous traçats.

En són excepcions:

- La variant nord d'Urús, que si bé suposa una obra important per les seves particularitats de traçat (radis petits i circulació per la vessant de la muntanya) i fa necessàries modificacions molt importants, equiparables en volum de treball i inversió a les d'un nou traçat, es prefereix a una variant sud (tècnicament més senzilla) al tenir en compte la preservació de les planes al sud del poble.
- L'arranjament de la corba situada a l'alçada del cementiri de Das. El pas per la població, d'aproximadament un quilòmetre, s'entrega a una part que, si bé no correspon al centre del poble i per tant no seria un cas de travessera com habitualment s'entén, si es troba urbanitzada, pel que sembla adient pensar en una solució tipus soterrament al llarg d'aquest punt potencialment conflictiu, que hauria de tenir lloc entre l'ermita de Santa Bàrbara i la sortida del poble.
- La modificació dels radis de les corbes de l'entrada d'Alp (uns 400 metres), allunyant la via de la població, i d'unió amb l'N-152, actualment a nivell, al sud d'el Vilar d'Urtx, d'uns 500 m de longitud. Cal destacar que la variant d'Alp s'aprofitaria gairebé tota sencera quant al seu corredor principal.
- La previsió d'un tram soterrat al pas pel nucli d'Escardacs, per evitar la segregació dels àmbits a banda i banda de la carretera.

En clau de previsió, més enllà de l'escenari temporal del Pla territorial, sembla interessant garantir la possibilitat d'una variant per la solana que faci de límit real dels creixements urbans cap a la plana interior de la Cerdanya.

- Ja dins l'eix pirinenc, un cop superat el nucli d'All, caldria construir fins a tres variants pel sud dels pobles de Ger, Saga i Bolvir, no només per esquivar possibles conflictes urbanístics i substituir les travesseres en el casos de Ger i Bolvir, sinó també per dissenyar un traçat propi de les característiques d'un eix transeuropeu. Cal destacar, però, que la variant de Saga podria implantar-se sobre l'antic camí de Puigcerdà.
- D'igual manera, la recta que porta a la rotonda d'enllaç amb la N-152 no podria formar part del nou eix, tenint en compte la pressió urbanística existent i la necessitat de disposar d'un enllaç amb ramals directes per l'inevitable canvi de direcció. Per tant, s'hauria d'obrir un nou vial al sud de la traça actual que portés a la N-152 a l'alçada de l'anomenat pla de Sant Marc.

Respecte als eixos ferroviaris, el Pla preveu que a la comarca de la Cerdanya es millori la línia Barcelona-Puigcerdà, amb la finalitat de reduir significativament el temps de viatge actual. A curt termini, és un objectiu en el qual hi ha el consens de totes les administracions implicades, caldrà rehabilitar i millorar la infraestructura quant a la senyalització, existència de passos a nivells, sistemes d'exploració i altres millores com desdoblaments del tram més carregat (parcial entre Vic i la Garriga i total de la Garriga a Barcelona) que permetran una circulació més ràpida i còmoda.

Aquestes millores han de permetre reduir en 40 minuts el trajecte entre Barcelona i la Cerdanya, una millora del 25% respecte el temps actual. Es recomana assolir una freqüència mínima d'un tren cada dues hores, així com adaptar l'oferta de circulacions a les hores punta i a la demanda estacional que presenta els seus màxims durant els caps de setmana.

EL PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE LA Cerdanya (PDUC)

El Pla Director Urbanístic és més un marc d'ordenació que un programa d'actuacions. Tanmateix, determinades actuacions directament vinculades al Pla o bé manifestament complementàries a aquest són determinants per aconseguir la materialització dels seus objectius: un desenvolupament urbanístic, econòmic i social eficient i sostenible de la comarca.

El PTPAPA preveu l'elaboració de Plans Directores Urbanístics (PDU) específics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya, per puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directrius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca, i en aquest cas al POUM d'Alp avançat en aquest document.

L'1 d'agost de 2008, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques aprovà definitivament el Pla director urbanístic de la Cerdanya, formulat per la Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques amb el concurs de la Universitat Politècnica de Catalunya i tramitat per la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.

D'acord amb el termini de vigència del PTPAPA el a termini màxim de previsió temporal de les determinacions del PDUC s'estableix a l'any 2026.

Aquest instrument de planejament comprèn els municipis d'Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llívia, Meranges, Puigcerdà i Urús a la demarcació de Girona; i de Bellver de Cerdanya, Lles de Cerdanya, Montellà i Martinet, Prats i Sansor, Prullans i Riu de Cerdanya a la demarcació de Lleida.

El PDUC contempla una sèrie de propostes agrupades en tres línies d'actuació principals, que resumeixen els punts necessaris per tal d'aconseguir un desenvolupament econòmic equilibrat i sostenible. Són les següents:

1. Preservar el patrimoni cultural així com protegir el medi natural i el paisatge propi.
2. Impulsar les activitats econòmiques i productives amb capacitat d'estabilitzar l'ocupació i resultar alternatives a aquelles intenses en consum de sòl i que condueixen cap a la dispersió de serveis.
3. Conservar i enfortir el sistema urbà al temps que es millora la qualitat dels actuals nuclis.

Segons es recull en el punt 1.4 OBJECTIUS I PROPÒSITS del PDUC,

“Aproximadament 20 anys després de l’aprovació del Pla Intermunicipal de la Cerdanya (PIC) i de les Normes Subsidiàries de Planejament de la Cerdanya lleidatana i davant l’expectativa generada per la redacció d’un model territorial derivat del Pla Territorial Parcial del Alt Pirineu i Aran de la Generalitat de Catalunya, amb horitzó a l’any 2026, és necessari reconèixer i valorar l’estat actual del territori per corregir els desequilibris i les elisions detectades i, el que resulta més significatiu, plantejar el gran debat sobre el futur immediat d’aquesta regió singular, en el marc del PTPAPA.

La Cerdanya no tan sols ha crescut, sinó que ha canviat d’estil de vida. La progressió ja no pot reduir-se a l’anterior dicotomia “o cambrers o ramaders” dels anys 80. La nova proposta ha de permetre l’estabilitat econòmica mitjançant la consecució d’un desenvolupament sostenible que es basi en el progrés de la comarca per la regulació i consolidació de la seva població, l’actualització i adequació de les infraestructures i serveis, la preservació del seu patrimoni cultural i la protecció del seu medi natural i del paisatge propi.

S’han d’impulsar aquelles activitats econòmiques i productives que estabilitzin l’ocupació i les dotacions municipals i resultin alternatives al consum de sòl i a la dispersió de serveis, significatius per a l’habitatge secundari extensiu. Concretament el potenciar els recursos hotelers i turístics i el sòl per activitat econòmica en general, limitar la densitat d’habitatges per evitar desenvolupaments massa extensius, concentrar els creixements en els nuclis i evitar desaparició de noves àrees especialitzades aïllades de caràcter residencial.

S’han d’establir les determinacions i normes obligatòries de preservació del medi ambient, així com de protecció del paisatge i el patrimoni arquitectònic, entesos com el suport essencial de la identitat i el caràcter ceretà. Com a premissa de partida i recollint les disposicions del PIC, la plana no és edificable i la mitja vessant alta, tampoc, amb les excepcionalitats que es documentin.

En aquest sentit, s’han formulat noves subcategories de sòl no urbanitzable d’especial protecció a partir d’un anàlisi rigorós del territori de la Cerdanya. I s’ha donat com a directriu al planejament urbanístic general, incorporar el Catàleg de protecció del patrimoni històric i artístic, amb especial èmfasi en l’habitatge tradicional existent. S’han de consolidar i regular en tot l’àmbit les tipologies edificatòries, els seus materials i tonalitats bàsiques, així com tots aquells aspectes de la pràctica constructiva que resultin recurrents per adaptar les noves actuacions a l’entorn. Per això el PDUC fa un anàlisi de la tipologia tradicional ceretana i incorpora la Normativa d’edificació al Pirineu com a base metodològica i material assessor per a la regulació d’aquests aspectes en el planejament municipal.

La capitalitat comarcal de Puigcerdà se sustenta, també, en una acurada preservació de les diferents personalitats dels nuclis tradicionals de la comarca, els quals no haurien de créixer excessivament però sí ampliar la diversitat d’usos, d’equipaments i de serveis.

Una determinació essencial ha estat la implicació dels sistemes de paisatge en el desplegament territorial per resoldre, en una part substancial, l’ordenació urbanística del futur desenvolupament comarcal i, alhora, fer front als actuals conflictes derivats de l’impacte produït, principalment, per la segona residència.”

El seu contingut propositiu que es resumeix mitjançant els punts següents:

1. Correspon al PDUC, per tant, establir aquelles determinacions que permeten assolir diversos objectius d’ordre territorial que varen quedar fora de l’abast del Pla territorial aprovat, tant per la naturalesa territorial de l’instrument com per l’escala de treball que va comportar l’àmbit de planejament.

2. Les determinacions del PDUC de la Cerdanya se centren, en conseqüència, en els aspectes següents:
 - Completar i afinar, com a resultat d'una observació més propera al territori, el sistema d'espais oberts a protegir especialment.
 - Aprofundir en els valors paisatgístics de la comarca, assenyalant àrees que, per motius paisatgístics, no han d'admetre cap tipus d'edificació.
 - Esmenar algunes opcions d'urbanització (sòls urbans no consolidats o urbanitzables) previstes en el planejament urbanístic vigent que són clarament contràries als criteris del Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran, en concret tres sectors urbanitzables aïllats i les extensions del nucli de Pedra, al terme municipal de Bellver de Cerdanya, que pot tenir alternatives millors.
 - Establir uns paràmetres reguladors que permetin orientar, d'acord amb els criteris del Pla territorial, el desenvolupament urbanístic de dues àrees d'indiscutible transcendència supracomarcal com són la Molina i Masella, al terme municipal d'Alp.
 - Aportar precisions al planejament municipal en matèria d'assentaments i espais oberts que desenvolupen i precisen alguns aspectes del Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran no suficientment definits.

3. En concret es considera que, sense perjudici de l'obligatòria consideració del conjunt de disposicions del pla territorial vigent, seran d'aplicació directa, sense necessitat de la seva concreció o reformulació en el PDUC, les determinacions del Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran corresponents a:
 - Estratègies de desenvolupament urbanístic dels nuclis urbans.
 - Propostes indicatives de traçat de les infraestructures viàries i ferroviàries

4. D'altra banda, es considera que correspon de manera preferent als POUM de la Cerdanya, en el marc de les determinacions establerts pel Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran:
 - La concreció de les àrees d'extensió dels nuclis i àrees urbanes d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbanístic establertes pel Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran.

5. Igualment, es considera que correspon preferentment als estudis informatius o altres projectes sectorials d'infraestructures:
 - La concreció, a efectes de reserva urbanística, dels traçats de les infraestructures viàries i ferroviàries, tenint en compte les propostes indicatives del Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran.
 - La concreció, si s'escau, d'infraestructures ambientals pendents.

6. Finalment, es considera que correspon als plans i programes sectorials dels departaments competents:
 - La concreció dels equipaments supramunicipals que responguin a les necessitats canviants del territori d'acord amb el sistema d'assentaments definit pel Pla territorial de l'Alt Pirineu i Aran.

Segons es recull al punt 2. MESURES DE SOSTENIBILITAT, pel que fa a l'estructura social i econòmica,

“El baix pes demogràfic no ateny la massa crítica suficient per garantir un dinamisme socio-econòmic prou vigorós per establir la igualtat d’oportunitats amb altres territoris.

La immigració ha estat lligada a una economia estacional, com és el sector turístic i la construcció, generant un despoblament en els nuclis urbans més petits, motivats per la falta de serveis, accessibilitat i reducció de les explotacions agrari – ramaderes; en canvi aquesta circumstància a mantingut i ha augmentat la població en els nuclis amb certes funcions de capitalitat. El turisme ha desenvolupat la creació d’un elevat parc d’habitatge secundari, amb la problemàtica de estar buit la major part de l’any, obligant al manteniment de serveis a àrees del territori sense habitants.

Cal fixar població en el territori, fer augmentar la població resident i cohesionar socialment els nuclis per conformar un teixit associatiu i afavorir l’auto - organització.

Per avançar en el benestar social sembla que la prestació de serveis actualment s’ha de basar més en fer-los accessibles que portar-los a tot arreu. En quant al canvi socio-econòmic, el fet és que s’ha passat d’un sector predominant primari a un de terciari, i d’un elevat nivell d’autarquia de cada nucli a una concentració de determinats serveis en els nuclis més grans.

El sistema econòmic actual és arriscat ja que es basa en la construcció i el consum de sòl. L’aturada i davallada del sector primari compromet el principal recurs turístic cerdà, el paisatge, cosa que recomana una major integració entre els diversos sectors econòmics, un turisme més lligat al sector agrari i indústria autòctona que doni valor afegit als productes propis.

Per aconseguir-lo cal preservar el sòl de major valor agropecuari, millorar la comercialització dels productes, fomentar el cooperativisme, l’impuls a la ramaderia extensiva, o reforçant els subsectors agraris més competitius, i l’activitat econòmica de petit format als nuclis, vinculada a un sector industrial de baix impacte ambiental, transformació que es creu possible donada la situació estratègica de la comarca i l’augment de la seva accessibilitat.

Sembla més eficient basar el model turístic futur en la creació i explotació de veritable producte multiestacional, i en l’aposta per l’allotjament col·lectiu econòmicament més rendible i que genera llocs de treball, fixa població i és més sostenible territorialment.

S’han de preservar els recursos turístics del patrimoni natural, arquitectònic i paisatgístic. En aquest sentit el PDUC delimita clarament els espais lliures que han de quedar fora del desenvolupament urbanístic, dóna directrius per a la preservació del paisatge i defineix les possibles unitats de paisatge cerdà. Insta als municipis la redacció del catàleg del patrimoni arquitectònic i admet la implantació de polígons turístics de nova polaritat no residencial, sempre lligats als nuclis històrics.

Respecte els esports d’hivern i el turisme rural, es tracta de mantenir i/o augmentar l’impacte econòmic positiu. En el sector de la neu s’ha de millorar més la gestió, fent que la seva explotació aconseguixi una temporada anual, que no pas ampliar el domini esquiable, si bé no es descarta quan signifiqui el relligat de diferents dominis i altres concrecions per establir una major racionalitat territorial.

Les estacions d’esquí de fons a Cerdanya són encara minoritàries, tant pel nombre de instal·lacions com d’usuaris. Sembla possible pensar que aquest tipus d’esquí té un futur pròsper, si es contempla la seva evolució en els últims anys, per tant s’ha de preveure un manteniment de les estacions existents i una continua millora en accessibilitat, aparcament, serveis i permanent informació.”

Segons es recull al punt 2. MESURES DE SOSTENIBILITAT, pel que fa als espais oberts,

“El recurs fonamental de la Cerdanya és, com s’ha dit, el seu paisatge. La tendència actual a la naturalització i forestació, acompanyada amb la pèrdua de sòl agrícola i de prats de pastures, i la forta urbanització, estan transformant el mosaic territorial, provocant una certa homogeneització del paisatge, que comporta una pèrdua

palpable de la biodiversitat ecològica i, com a conseqüència directa, l'hipotètic futur potencial turístic.

El Pla Director és conscient que aquesta riquesa natural, encara en un elevat grau de conservació i de connectivitat ecològica dels habitats, és un valor patrimonial fonamental a preservar, conservar i en el possible a augmentar.

Si el PTPAPA garanteix la protecció derivada dels PEIN, Natura 2000 i espais connectors, el PDUC apunta les peces de paisatge valuós, assenyalant els patrons propis, en suma, l'estructura orgànica del sòl no urbanitzable a escala comarcal, per determinar-ne les directrius, els usos i les delimitacions que s'han de respectar."

Segons es recull al punt 2. MESURES DE SOSTENIBILITAT, pel que fa al sistema d'equipaments,

"Pel PTPAPA, la permanència i foment d'una xarxa de petites ciutats pirinenques és l'única possibilitat de garantir un real equilibri territorial, acompanyat per la igualtat d'oportunitats. El repte radica en que alguns nuclis pirinencs augmentin el seu paper de capitalitat sobre la resta del sistema urbà actual, és a dir, que passin a oferir més serveis i activitats per polaritzar-les i elevar els nivells de satisfacció actuals. Amb totes aquestes intervencions es busca aconseguir que la Comarca de la Cerdanya funcioni com una ciutat - territori i, per tant, el trasllat d'un nucli a un altre sigui com passar de un barri a un altre. Amb aquesta consciència de totalitat, acompanyada per un nivell d'accessibilitat satisfactori, serveis pròxims, reducció de les desigualtats en les oportunitats, tendència a igualar la qualitat de vida sobre tot el territori, es pretén que s'eviti l'esquitxada urbanística i es mantinguin uns elevats estàndards de qualitat ambiental.

En aquesta línia es proposa potenciar i relligar cada sistema d'assentaments per garantir el reequilibri intern, que doni resposta a les necessitats dels petits nuclis de població; alentir la classificació de nou sòl urbanitzable residencial; reconduint la desproporció entre sòl residencial i sòl per activitat econòmica; fomentar teixits urbans més rics i socialment més saludables; permetent un nombre determinat de polaritats turístiques supramunicipals; conservar l'estructura territorial, recolzada sobre nuclis urbans individualitzats, evitant que es produeixin contactes per evitar la formació de continus urbans, contraris a la lògica territorial de la Cerdanya i, finalment, preservar el valor patrimonial dels petits nuclis pirinencs. Cal reconèixer que la majoria de les aspiracions, enumerades anteriorment, encara es mantenen i per tant, no es una simple utopia pensar que es poden preservar i millorar.

Així la comarca té prou singularitat per assajar amb èxit la "Cerdanya - ciutat". Aquesta àrea geogràfica i paisatgística s'ha d'entendre com un únic establiment humà residencial i productiu, on els espais naturals, el teixit agropecuari, la indústria de baix impacte, les infraestructures i la xarxa de pobles i viles, s'inclouen urbanament en un projecte unitari.

El propi PTPAPA remarca que cal apostar perquè els sistemes urbans treballin com una unitat, garantint, alhora, la màxima eficiència i sostenibilitat de les propostes amb l'objectiu final que el conjunt de tot el sistema se'n beneficiï.

Aquest és l'axioma del Pla director: no s'interpel·la la capitalitat de Puigcerdà amb el seu desenvolupament regit pel seu Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM), però s'ha de vetllar perquè l'equilibri intern de la dita "Cerdanya - ciutat" no es ressenteixi per aquest fet."

Segons es recull al punt 6. PROGRAMACIÓ DE POLÍTIQUES SOCIALS DE SÒL I HABITATGE,

"El PTPAPA fa una aposta clara per a la concentració en els nuclis que en l'actualitat, fan la funció de capitalitat, Puigcerdà i Bellver de Cerdanya, amb el corresponent relligat de la totalitat dels assentaments urbans de cada sistema polar, sense que comporti reducció de la població actualment assentada en dits nuclis històrics, ni abandonar una política de mantenir els teixits urbans ja consolidats. Es vol invertir el procés del creixement de segona residència, que comporta la creació de xarxes de

serveis extenses, costoses de mantenir i amb un elevat consum de sòl de una baixa densitat. Aquesta opció implica la concentració, en aquests nuclis, de certs serveis i equipaments d'abast supramunicipal, que siguin accessibles al conjunt de cada sistema i, alhora, potenciïn el creixement de primera residència en cada polaritat fins que obtingui massa crítica suficient com a convertir-se en "ciutat". D'acord a aquest plantejament, el PDUC estableix les corresponents determinacions de caire normatiu.

Polítiques de sòl.

Pel que fa al sòl urbà d'ús residencial i encara vacant, es poden mantenir les previsions del planejament urbanístic vigent respecte de l'habitatge principal; es tracta d'evitar el despoblament dels nuclis tradicionals i, en aquest sentit, cal facilitar la continuïtat de les activitats industrials - artesanes dels seus habitants (petits tallers, fusteries, etc.).

Per reforçar aquesta tendència, caldrà reorientar l'actual sòl urbanitzable, encara no desenvolupat (vol dir, sense pla parcial aprovat definitivament), que l'actual destí es l'habitatge secundari, a d'altres usos generadors de riquesa o benestar social, com les activitats econòmiques, equipaments, hostalera i altres amb previsions similars.

També és evident la formació de continus urbans, a conseqüència dels creixements al llarg de les vies de comunicació, que fa necessari la creació dels mecanismes per evitar-ho. La Cerdanya té un sistema urbà que es caracteritza, precisament, per la seva dispersió nuclear, lligada a emplaçaments dependents de les terres de cultiu i pastura; trencar aquesta estructura és eliminar una de les seves característiques urbanes més representativa. Per aquestes raons s'han de preveure separadors, allà a on encara sigui possible, per tal d'evitar el contacte entre les diferents extensions urbanes.

Pel que fa a les noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques, com les possibles zones d'equipaments d'abast comarcal, la minsa població de la major part dels nuclis ceretans porta a concentrar-les en els nuclis polars de Puigcerdà i Bellver de Cerdanya, que per si sols concentren més del 60% de la població comarcal.

Tanmateix, això no té per què ser així i està en mans de cada municipi apostar més o menys fort per ofertar sòl per activitat econòmica. Igualment, les zones hoteleres podran distribuir-se per tots els nuclis de cada municipi.

Ara bé, l'aïllament històric i el fort sentiment localista dels nuclis menys poblats fa necessari assegurar la seva participació no només en la generació de riquesa de les noves àrees d'activitats econòmiques, ans també en la gestió dels equipaments comarcals.

A aquests efectes, el PDUC permet la creació de sectors discontinus respecte de les noves àrees d'activitats econòmiques de manera que pugui repartir-se de manera equitativa els beneficis i les càrregues de les actuacions; i recomana fórmules de consorci i/o mancomunitat per a la gestió pels grans equipaments.

Polítiques d'habitatge

Cal recordar que la satisfacció del dret a l'habitatge i les polítiques d'habitatge representen un interès supramunicipal i són de competència autonòmica; per altra banda, habitatge i urbanisme són àmbits competencials diferenciats, encara que un cop el problema de la vivenda assequible s'ha desplaçat al cost de compra del sòl, no poden solucionar-se de manera separada. Pel que fa a la política d'habitatge destinat a primera residència cal una aposta decidida pel foment de la rehabilitació del parc actual d'habitatge tradicional que, especialment en els petits nuclis, a vegades és obsolet i no reuneix condicions dignes d'habitabilitat; aquesta política pot evitar d'ensems el consum de més sòl urbà.

Sobre les normes definides pel PDUC, convé ressaltar l'article 1.9 de les Normes del Pla Director Urbanístic de la Cerdanya (PDUC), sobre l'adequació del planejament urbanístic a l'ordenació territorial i supramunicipal, determina:

1. El planejament urbanístic vigent s'ha d'ajustar al PDUC i, en especial, a les determinacions específiques que s'estableixen als articles 3.2, 3.3, 3.4 i 3.5 (a desenvolupar en els municipis de Fontanals de Cerdanya, Ger, Prats i Sansor, Bellver de Cerdanya, i Alp). Les qualificacions que s'estableixen en el PDUC per al sòl no urbanitzable són d'aplicació directa.
2. El planejament urbanístic general que s'elabori o es revisi, els plans parcials de delimitació i les modificacions de planejament urbanístic vigent que augmentin el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable, s'adaptaran a les determinacions del PTPAPA i el PDUC.
3. Els plans d'ordenació urbanística municipal, o la revisió d'aquests han de contenir dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de la conformitat de les propostes del Pla d'ordenació urbanística amb les determinacions del PTPAPA i el PDUC.
4. En l'elaboració de plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2, l'avanç de planejament que l'Ajuntament ha d'elaborar d'acord amb el que estableixen els articles 106 i 115 del Reglament de la Llei d'urbanisme serà tramès al Programa de Planejament Territorial per tal que, prèviament a l'aprovació inicial, aquest pugui informar l'Ajuntament sobre la conformitat de l'avanç amb les disposicions del PTPAPA i el PDUC. Si l'informe no ha estat tramès en el termini d'un mes, es podrà continuar la tramitació del pla urbanístic
5. Cal també un informe del Programa de Planejament Territorial per a l'aprovació dels plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2. Aquest informe se sol·licitarà quan s'esdevingui l'aprovació inicial.
6. En cap cas, les modificacions de planejament urbanístic municipal no poden incrementar la superfície conjunta de sòl urbà i sòl urbanitzable en aquells nuclis i àrees urbanes on les possibilitats d'extensió previstes en el pla municipal excedeixin de les que són admissibles en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanístic establertes en el PTPAPA i el PDUC.
7. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha d'establir programes d'ajuda per a fomentar els processos d'adequació del planejament urbanístic i pot adoptar mesures per a promoure de manera específica aquelles adaptacions que siguin més necessàries pel grau de desajustament entre les determinacions del planejament urbanístic vigent i les propostes del PTPAPA i el PDUC.

EL PLA DIRECTOR DE LES ESTACIONS DE MUNTANYA 2006-2011 (PDEM)

El 2 de juny de l'any 2006 el Govern aprovà el Pla director de les estacions de muntanya 2006-2011 elaborat pels departaments de PTOP, Economia i Finances i Medi Ambient i Habitatge, amb la col.laboració de l'Institut Català de Finances i del Departament de Treball i Indústria.

L'àmbit del Pla Director de les Estacions de Muntanya (en endavant PDEM) són les estacions de muntanya de Catalunya i els seus entorns territorials. Per aquesta raó s'han agrupat les estacions de muntanya per eixos de comunicació i per sistemes urbans o territorials, àmbit que coincideix amb els sistemes definits al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran.

Els Sistemes definits al Pla Territorial de l'Alt Pirineu i Aran són:

EIX OCCIDENTAL

- Sistema 1. Aran
- Sistema 2. Ribagorça

EIX DEL PALLARS

- Sistema 3. Pallars Jussà
- Sistema 4. Pallars Sobirà

EIX DEL SEGRE

- Sistema 5. Alt Urgell
- Sistema 6. Solsonès

EIX DEL LLOBREGAT

- Sistema 7. Cerdanya Central
- Sistema 8. Batllia de Bellver
- Sistema 9. Berguedà

EIX DEL TER

- Sistema 10. Ripollès

El PDEM té com a objectiu central recolzar el turisme de neu i aportar un marc d'actuació clar i estable per a tots els actors implicats, que millori la competitivitat del sector i asseguri la seva viabilitat i el seu paper com a motor econòmic de les comarques de muntanya.

Per a l'elaboració del PDEM s'ha partit de treballs i informacions valuoses ja elaborades. Especialment cal mencionar el Pla Estratègic del Turisme de la Neu elaborat per l'ACEM el 2004 i altres estudis com el referent al canvi climàtic i el seu impacte sobre Catalunya. En paral·lel es va visitar, entre novembre de 2004 i març de 2005, el conjunt d'estacions d'esquí (alpi i de fons) recollint i elaborant informacions corresponents a l'afluència de visitants, estat de les instal·lacions, projectes de futur i la situació econòmico-financera de cada cas.

El document s'estructura en tres grans apartats: el primer aborda les implicacions del sector des del punt de vista del marc territorial. En els dos següents, s'avalua la situació de les estacions d'esquí des d'una doble vessant: el marc socioeconòmic, com a motor econòmic; i el marc empresarial, com a negoci empresarial. L'avaluació, tot i que a nivell sectorial, intenta aportar unes directrius mínimes per a cada estació i destí.

L'objectiu central del PDEM es concreta en quatre estratègies principals:

- a) Potenciar el paper motor de les estacions d'esquí.
- b) Fomentar grups empresarials viables capaços de competir amb altres destins turístics.
- c) Definir un marc regulador clar i eficient per al sector.
- d) Aconseguir un ús compatible amb el territori: muntanya i vall.

Dins l'eix del Llobregat, el sistema 7 'Cerdanya Central', el PDEM indica:

"El sistema Cerdanya Central és un dels sistemes d'assentaments urbans de l'Alt Pirineu que defineix el Pla Territorial de l'Alt Pirineu i Aran. Es tracta del sistema més septentrional de l'Eix del Llobregat i comprèn 11 municipis, tots ells de la part gironina de la comarca de la Cerdanya, amb una població total de 12.997 habitants, segons cens de 2004. Un 64,4% d'aquests habitants viuen a Puigcerdà, capital de la comarca i nucli capçalera del sistema en estudi.

Geogràficament, la comarca queda definida per una gran plana, corresponent a la

conca alta del riu Segre, envoltada de muntanyes de la serralada pirinenca. L'extensió total del sistema és de 25.800 Ha, de les quals un 42% es troben situades en sòl pla (amb menys d'un 20% de pendent).

Puigcerdà s'ha desenvolupat com a ciutat principal de tota la comarca, mercès a la seva posició estratègica en el pas cap a França. Constitueix un nucli de població amb un fort impuls econòmic, on han conviscut tradicionalment de forma força encertada la població resident amb la segona residència de qualitat.

A les restants poblacions de la plana ceretana, l'impuls del turisme, en especial després de l'obertura del Túnel del Cadí, -que va apropar significativament la comarca a Barcelona, -ha produït determinats excessos de segona residència amb el risc de convertir algunes de les poblacions en espais deserts durant bona part de la setmana, amb proporcions de segona residència que arriben a superar el 80%.

L'accés principal al sistema es produeix des del Sud, pel túnel del Cadí, amb la carretera E-9 (Eix del Llobregat). Passat el túnel, la xarxa viària es bifurca en el seu encreuament amb l'Eix Pirinenc, que segueix en direcció Oest cap a Bellver de Cerdanya i La Seu d'Urgell i, en direcció Est, cap a Puigcerdà.

El sistema Cerdanya Central és un sistema fortament consolidat, que gaudeix d'una àmplia tradició turística, tant pel que fa a turisme vacacional de segona residència establert a la plana ceretana pels seus atractius paisatgístics, com turisme puntual, principalment en temporada d'esquí, lligat a les estacions de muntanya de la zona: Masella i La Molina d'esquí alpí, i Guils Fontanera d'esquí nòrdic. El conjunt ofereix altres atractius fortament consolidats, entre ells el golf, l'equitació, activitats aèries a l'aeròdrom de la Cerdanya, etc."

Es recullen quatre dominis esquiables, Masella, La Molina, Alp 2500 (es tracta del conjunt Masella-La Molina), i Guils Fontanera. Excepte el darrer els demés es troben total o parcialment al municipi d'Alp.

Respecte al domini esquiable de Masella el PDEM indica:

"És una estació d'esquí alpí de dimensió intermitja (més de 600 Ha), inaugurada l'any 1967. L'estació té actualment un doble accés: des del Túnel del Cadí i des de La Molina, pertanyent els terrenys de l'estació a quatre municipis de la zona (Alp, Das, Urús i Bagà).

L'estació de Masella constitueix un important destí pel turisme de neu d'un dia o de cap de setmana, degut a la seva proximitat i bona connexió amb Barcelona i al potencial de l'oferta, especialment si es té en compte l'amplitud del domini esquiable des que s'ha prioritzat el forfait únic Masella-La Molina.

... L'evolució de l'estació de Masella hauria de contemplar necessàriament la redacció d'un Pla Director que tingués en compte, a més de les possibles ampliacions del domini esquiable i el funcionament conjunt amb l'estació de La Molina, altres aspectes que es consideren prioritaris:

- *Conveni amb l'Administració per derivar als estaments públics la conservació dels*
- *accessos a l'estació.*
- *Ampliació de les àrees d'aparcament.*
- *Ampliació dels edificis de serveis: millora dels actuals edificis de bar i cafeteria i*
- *dotació de dos nous edificis de serveis.*
- *Dotació d'un nou punt d'embassament d'aigua, per tal d'incrementar la superfície de*
- *pistes amb innivació artificial.*
- *Renovació dels remuntadors obsolets."*

Respecte al domini esquiable de La Molina el PDEM indica:

"Com succeeix en el cas de Masella, La Molina és, per ubicació i distància a les principals ciutats catalanes, una estació d'esquí de dia, amb gran afluència d'esquiadors de cap de setmana i fins i tot d'un sol dia d'esquí.

La Molina és una estació de dimensió mitjana-gran (1.200 Ha aproximadament), inaugurada l'any 1943. És per tant, juntament amb Vall de Núria, una de les més antigues de Catalunya.

L'estació disposa de tres accessos per carretera: des de Barcelona, pel Túnel del Cadí; des de Masella; i també des de Barcelona, per Vic i la Collada de Toses. L'estació disposa a més d'una via d'accés per ferrocarril, que és un dels principals factors que possibilita l'esquí de dia.

... Com segueix en el cas de Masella, el desenvolupament de l'estació de La Molina hauria de contemplar la redacció d'un Pla Director incloent:

- *Ordenació i ampliació de les àrees d'aparcament.*
- *Millora de la dotació de neu artificial.*
- *Renovació dels remuntadors i del parc de màquines trepitja-neu."*

Respecte el domini esquiable d' Alp 2500 el PDEM indica:

"Es coneix com Alp 2500 el domini esquiable que resulta de la unió de les dues estacions anteriors: Masella i La Molina.

En qualsevol cas, és evident que el futur d'aquestes estacions passa per la unió dels seus dominis, i seria convenient que els Plans Directors que es recomanar dur a terme a cadascuna d'elles poguessin convertir-se en un Pla Director conjunt d'Alp 2500."

4.2 OBJECTIUS I CRITERIS

4.2.1. Els criteris, objectius i les estratègies d'ordenació

4.2.2. Síntesi d'alternatives considerades en l'Avanç de Pla

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla, i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria s'ha de referir, entre d'altres, a l'anàlisi de les diverses alternatives contemplades, i la justificació i descripció del model d'ordenació elegit; segons es defineix a l'apartat 69.2.d).

En el document d'Avanç es van plantejar cinc alternatives de desenvolupament

Alternativa 1. Model urbanístic previst al planejament vigent.

Alternativa 2. Model urbanístic de potencialitats i mínims.

Alternativa 3. Model urbanístic municipal heterogeneïtzador del Pla.

Alternativa 4. Model urbanístic territorial homogeneïtzador del Pla.

Alternativa 5. Model urbanístic ajustat al planejament de rang superior.

Si bé restaven descrites, algunes no s'havien arribat a grafiar, fet que dificultava la comprensió completa de les alternatives proposades.

En relació al planejament que s'avalua en el present document, s'han reduït les alternatives plantejades a tres, per ajustar-ho a la realitat urbanística d'Isòvol:

Alternativa 0 (REFOS DE PLANEJAMENT), en la que inclou i analitza el planejament urbanístic actual, el PICC de la Cerdanya, més totes les modificacions i desenvolupament de les figures de planejament derivat dels darrers anys i que configuren el document de refosa del planejament.

Alternativa 1 (PROPOSTA D'AVANÇ), en la que es presenta la proposta que es va desenvolupar en el document de l'Avanç.

Alternativa 2 (PROPOSTA DE LA INICIAL), en la que s'adequa el planejament vigent a la realitat actual del municipi intentant millorar en tots els aspectes la situació urbanística actual sense arribar al creixement que es proposava en l'Avanç.

Alternativa 0. Planejament urbanístic actual

Aquesta alternativa manté els criteris d'ordenació del planejament vigent i les expectatives actuals de desenvolupament, en cap cas es proposen nous creixements sinó que es planteja l'adequació del plantejament a la normativa actual en matèria urbanística, les determinacions sectorials pertinents i l'adequació a les determinacions establertes pel Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA).

Isòvol es regeix el PICC de la Cerdanya aprovat l'any 1986 i el text refós de la Normativa aprovat el 2005.

El Terme municipal té una superfície de 1080 Ha de les quals, 29,23Ha, resten qualificades actualment de sòl urbà, provinents del sòl urbà proposat pel PICC de la Cerdanya més la suma de les posteriors ampliacions mitjançant diverses figures de planejament .

Sòl urbà:

No es preveu cap delimitació d'àmbits de gestió ni delimitació sectorial.

Sòl urbanitzable delimitat:

A l'àmbit situat al sud-oest del nucli, es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia ceretana per tal de completar el teixit urbà, preveient l'esponjament de l'àrea central amb sòl per a espais lliures centrals i equipaments comunitaris procedents de la resituació de la zona esportiva municipal de l'altra banda de la N-260 i la connexió de la vialitat amb la xarxa existent.

A l'àmbit situat a l'oest del nucli, es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia ceretana per tal de completar els límits del teixit urbà, preveient la cessió d'espai lliure estructurant i de connexió amb el sòl no urbanitzable.

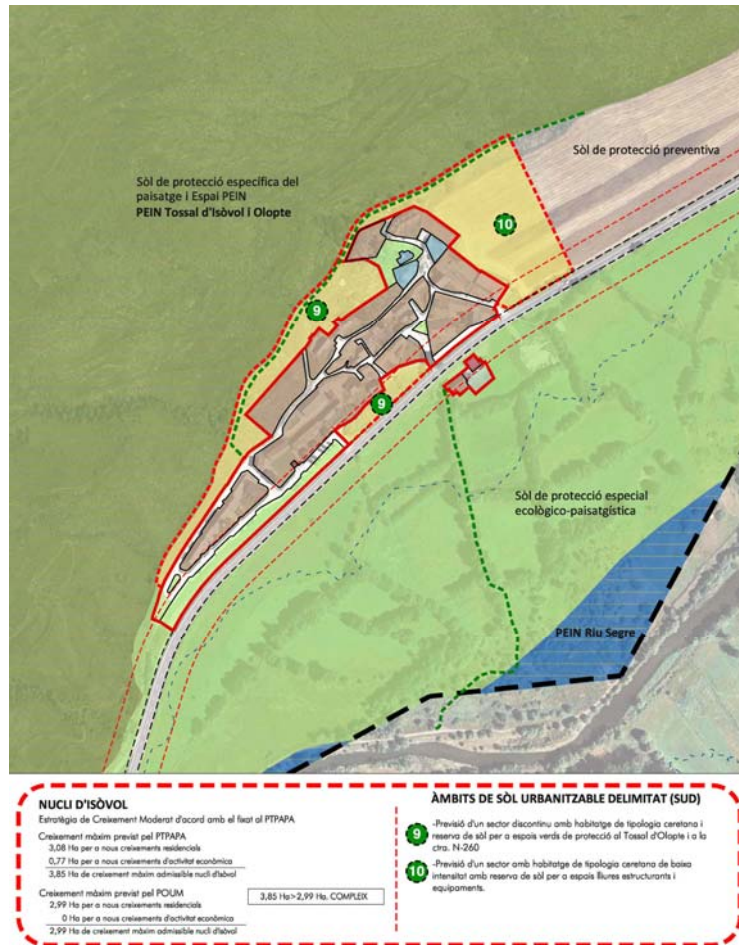
A l'àmbit situat al nord-oest del nucli, es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa intensitat per tal de completar aquesta banda del nucli, preveient la reserva de sòl per a espai lliure de protecció a la banda del torrent.

A l'àmbit situat a l'est del nucli, es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia ceretana per tal de completar el teixit urbà, preveient la cessió d'espai lliure de protecció a la N-260.

A l'àmbit situat entre el nucli d'All i la Urbanització de la Serra d'All es proposa la creació de tres sectors independents amb ús d'habitatge unifamiliar aïllat que completin aquesta banda del nucli, tot preveient millorar la mobilitat i amb la creació d'espais lliures estructurants.

A l'àmbit situat al sud-est del nucli, i per sota de la N-260 es proposa la creació d'un sector d'activitat econòmica local incorporant les instal·lacions municipals esportives i les preexistències construïdes preveient la cessió d'espai lliure de protecció a la N-260. en aquest sentit, es preveu el trasllat de les instal·lacions esportives afectades a la reserva prevista al sector situat al sud-oest del nucli, en una zona més adient a l'actual.

Isòvol:

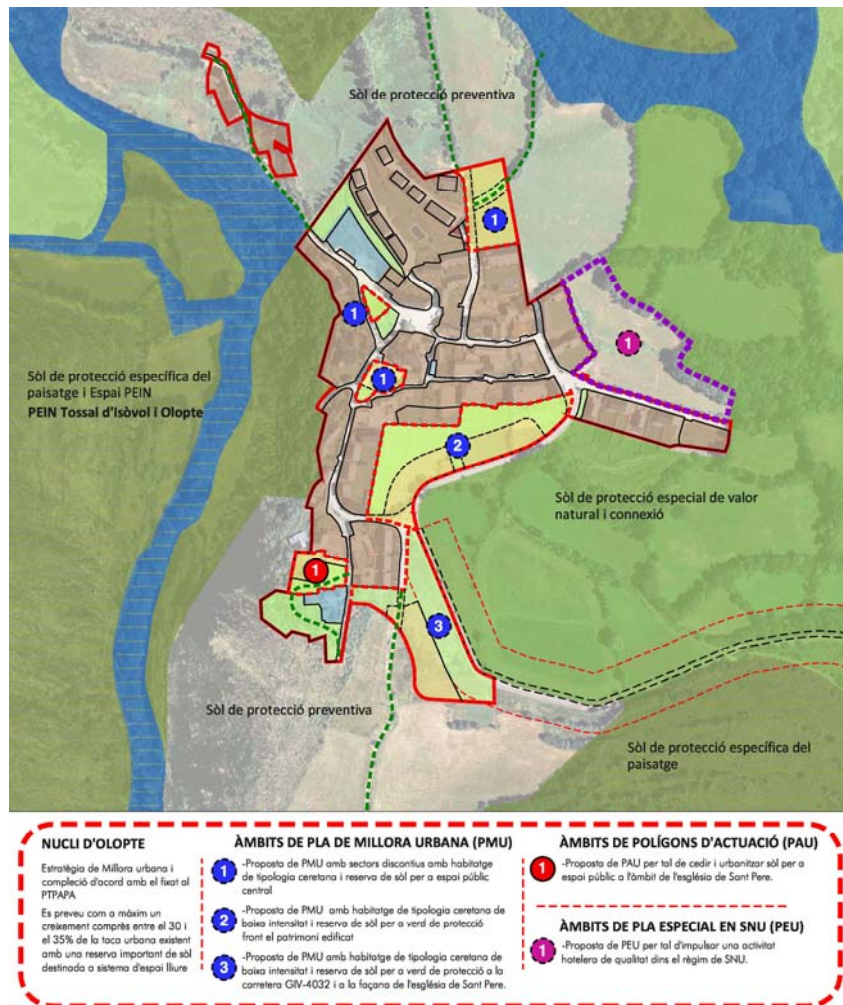

Sòl urbanitzable delimitat:

A l'àmbit situat al nord i sud del nucli, es proposa la creació d'un sector amb sectors discontinus amb ús d'habitatge de tipologia ceretana per tal de completar el teixit urbà, preveient la cessió d'espai lliure de protecció a la N-260 i al PEIN-Tossal d'Isòvol i Olopte.

A l'àmbit situat a l'est del nucli, es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa intensitat per tal de completar el teixit urbà, preveient l'esponjament de l'àrea central amb sòl per a espais lliures centrals i equipaments comunitaris i la connexió de la vialitat amb la xarxa existent.

Olopte:

Sòl urbà:

A l'àmbit situat al nord del nucli, es preveu la delimitació d'un Pla de millora amb sectors discontinus per tal d'ordenar el sòl amb ús d'habitatge de tipologia tradicional ceretana i la urbanització de sòl central destinat a espai lliure.

A l'àmbit situat al sud del nucli, es preveu la delimitació d'un Pla de millora per tal d'ordenar el sòl amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa intensitat i la urbanització de sòl destinat a espai lliure d'esponjament front al sòl edificat.

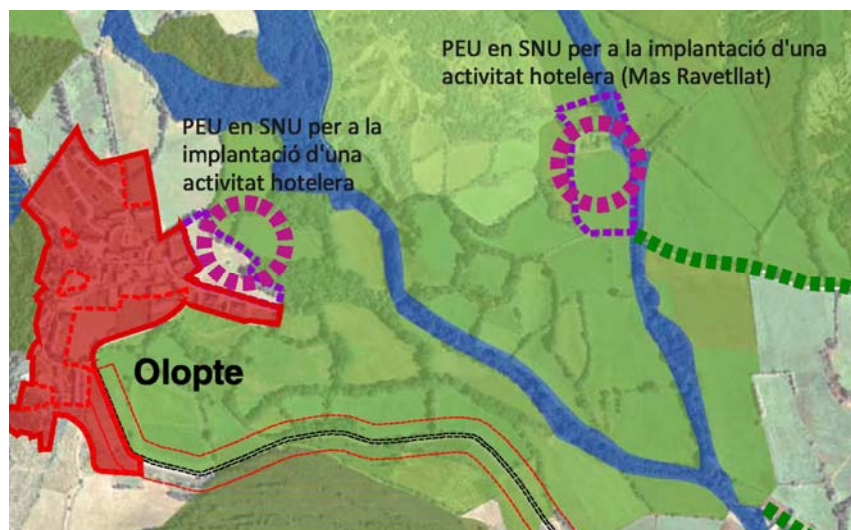
En l'accés sud del nucli es preveu la delimitació d'un pla de millora per tal d'ordenar el sòl amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa intensitat i la reserva de sòl per a espais lliures de protecció a la carretera GIV-4032 y a la façana de l'església de Sant Pere.

A l'àmbit de l'Església de Sant Pere d'Olopte es preveu la delimitació d'un Polígon d'actuació urbanística per tal de cedir i urbanitzar una zona verda d'ús públic.

Sòl no urbanitzable del municipi d'Isòvol:

A l'est del nucli d'Olopte, es preveu la delimitació d'un pla especial que reguli l'activitat de turisme rural d'acord amb el Pla especial de Mas Ravetllat aprovat definitivament.

A l'est del nucli d'Olopte, tocant amb el sòl urbà, es preveu la delimitació d'un pla especial que reguli una activitat hotelera.

Alternativa 2: PROPOSTA DE LA INICIAL

La proposta de model urbà que recull el document que es presenta a l'aprovació inicial pel municipi d'Isòvol es situa en un punt d'equilibri entre la proposta de creixement plantejada en el document d'avanç i la alternativa 0.

Es proposa un creixement total de 151.455,00 m2 de sòl de gestió, repartits com segueix:

Tipus de Sòl		superfície	percentatge
Sòl urbà no consolidat	(PAU – PMU)	29.155,00 m2	19,25 %
Sòl urbanitzable delimitat	(PPU)	114.917,00 m2	75,88%
Sòl urbanitzable No Delimitat	(SUND)	7.383,00 m2	4,87%
Total sectors		151.455,00 m2	

Respecte de la superfície neta d'increment de la taca urbana existent és del 41,83%, repartits com segueix:

Nucli	Sòl urbà	Sòl urbanitzable	increment
Isòvol	42.231,00 m2	24.164,00m2	19,76%
All	178.003,00 m2	71.999,00m2	58,87%
Olopte	72.118,00 m2	26.137,00m2	21,37%

El nombre total d'habitatges nous que es proposa és de 199 unitats en diferents tipologies edificatòries, distribuït en 109 habitatges a All, 34 habitatges a Isòvol, i 40 habitatges a Olopte

Equivalències Alternativa 1 – Alternativa 2

Equivalències i desenvolupament de les propostes de creixement incloses en l'Avanç aprovat i la proposta del document que es presenta per l'aprovació inicial.

La numeració fa referència al sectors de l'Avanç i es relaciona amb la denominació el sector proposat en per l'aprovació inicial.

All

1. Àmbit sud-oest del nucli es correpon amb el PPU 7 El Prat de L'Agusti, es preveu recollir l'equipament esportiu procedent de la zona esportiva situada al sud de la N-260

2. L'Àmbit a l'oest del nucli per completar els límits del teixit urbà, es manté la finalitat i la tipologia edificatòria però s'han diferenciat tres sectors en aquest àmbit, **PPU 4**, Els bacs I -La Font de la Volta, **PPU-5** Els Bacs II i el **PPU-6** Bacs III. Cada sector incorpora els sòls de cessió agrupant-los en els extrems per tal que serveixin d'espai lliure o d'equipament estructurants i de connexió amb el Sòl No Urbanitzable.

3. Àmbit al nord-oest amb tipologia ceretana de baixa d'enlstat, s'ha transformat en un sector molt reduït amb la finalitat de transformar la explotació ramadera existent situada a tocar del nucli d'All

4. Àmbit situat a l'est del nucli, es manté la finalitat amb la mateixa tipologia edificatòria, Tradicional Certana de baixa densitat, s'ha denominat **PPU3** Els Cortius

5-6 Àmbit situat entre la urbanització el Prat de la Serra, s'ha suprimit el sector situat més al nord (7) i s'han mantingut els sectors 5 i 6 que es corresponen amb els sectors **PPU 1** Camí de Ger I i **PPU 2** Camí de Ger II, respectivament. S'ha proposat una tipologia de habitatge unifamiliar aïllat intensitat II, amb una parcel·la mínima de 400m². Al sector Camí de Ger II, se li ha incorporat un sòl previst per equipament municipal amb la finalitat de crear una zona d'Habitatges dotacionals a prop del nucli.

8.- Es proposava la transformació de l'àmbit de la pista esportiva incorporant la nau agrícola situada més al nord, donat que el règim de sòl on es situen els terrenys es diferent, Sòl Urbà per la pista i Sòl No Urbanitzable per la nau, s'ha proposat la divisió en dos sectors independents per facilitar la gestió, així apareix el **PMU-1** situat sobre l'àmbit de la pista esportiva en ser un sòl urbà consolidat, sobre el que es modifica l'ús a que es destina i el **PPU-9** Industrial Ripoll, que es concreta en un sòl urbanitzable corresponent als sòls inicialment no urbanitzables. En tots dos sectors amb superfícies similars, es podrà construir una zona de desenvolupament econòmic i es disposarà dels sòls de Protecció de sistemes entre la carretera N-260 i les zones d'aprofitament. A més en el **PPU-9**, es proposa la creació d'una zona d'equipaments amb la finalitat de destinar-ho a la seu de la brigada d'obres de l'Ajuntament

Isovol

9. El sector discontinu 9, s'ha subdividit en tres subsectors, **PPU 10** El Tossal d'Isòvol I, **PPU 11** El Tossal d'Isòvol II i **PPU12**, Dipòsit, amb la finalitat de poder distribuir racionalment els creixements al llarg de la vida de desenvolupament del POUM, així com per disposar en propietat municipal (ara es propietat privada) dels terrenys on es situa el dipòsit d'aigua potable d'Isòvol. S'ha adaptat el límit nord als límits del PEIN i s'ha creat una franja d'espais lliures de cessió per protegir aquests sòls. S'ha considerat convenient deixar fora dels sectors els terrenys de sòl no urbanitzable entre el nucli i la carretera N-260 en tant pot esdevenir un sector inviable a l'incloure'ls.

10. Es manté el sector amb les mateixes finalitats, tot i que s'ha limitat la seva superfície, denominant-lo **PPU- 13** Isòvol Est

Olopte

1. El sector 1, plantejat com a Pla de Millora urbana es tractava d'un sector discontinu situat sobre sòls de diferent règim i amb la finalitat de conseguir uns sòls de titularitat privada per el desenvolupament d'espais lliures estructurants al mig del nucli. Donat que l'Ajuntament d'Isòvol ha aconseguit la propietat d'aquests terrenys aquest sector discontinu s'ha suprimit.

2. L'àmbit situat al sud del nucli, i que es proposava considerar directament com a sòl urba, i desenvolupar mitjançant un Pla de Millora Urbana, en realitat es tracta d'un sòl no urbanitzable afectat per la carretera comarcal GIV-4032, fet que provoca la supressió total del sector, donat que alteraria completament la fesonomia d'Olopte, desvirtuant la marcada imatge rural que encara conserva i que s'ha volgut preservar.

3. S'ha mantingut, reduint-lo el sector situat al sud d'Olopte, es proposa crear un Sòl Urbanitzable No delimitat, deixant-lo com una reserva estratègica d'habitatges de tipologia ceretana de baixa densitat.

L'àmbit previst pel Pla Especial de desenvolupament hotel·ler "Prat Cap de la Bassa", en tant s'han aprovat els instruments per la seva transformació en sòl urbà, s'incorporen directament al POUM com terrenys urbans.

L'àmbit previst com a Polígon d'Actuació Urbanística al costat de Sant Pere, en tant es tracta d'un petit àmbit situat sobre un sòl no urbanitzable comunal, s'ha proposat com sol urbanitzable delimitat, **PPU-15** "Sant Pere", i s'ha ampliat les finalitat a que es destina el sector, a més de disposar d'una zona verda al voltant de la església de Sant Pere, es proposa la cessió i construcció d'un giratori per millorar la mobilitat en l'accés a l'església.

Per compensar la pèrdua de habitatges en Olopte fruit de la supressió del sector definit en l'avanç com a 2, s'ha creat un nou sector de desenvolupament, el **PPU-14** "El Prat Gros", aquest sector recollirà la proposta de habitatges de protecció pública pel municipi.

Els objectius i criteris generals del POUM. Mancances i potencials.

El present Pla d'ordenació urbanística municipal d'Isòvol tracta de reconduir el procés urbanístic del municipi, a partir de l'anàlisi i valoració del resultat del planejament general dels anys 80 i del seu desenvolupament posterior.

No es parteix de zero. Isòvol, com a nucli mitjà dins la Cerdanya ha disposat d'un Pla d'ordenació (El PICC dels municipis pertanyents a la demarcació de Girona), redactat els anys 80, que ha permès, amb encerts i amb errades, desenvolupar una política urbanística relativament continguda, en general.

L'objectiu és analitzar aquell planejament (i les modificacions quan s'hi han anat efectuant fins avui) i relacionar-lo amb la realitat construïda, per tal d'elaborar la nova política urbanística.

Aquell planejament general pràcticament gairebé s'ha exhaurit, només restant parts de sòl urbà pendent d'edificar, mostrant un elevat grau de consolidació del seu teixit urbà.

Un segon objectiu seria el d'assumir funcions de planejament estratègic, tractant de potenciar els aspectes dinàmics del planejament, i no únicament el seu vessant regulador

La crítica més important que es pot fer al planejament general vigent (d'altra banda força general a la seva època) és el fet d'haver-se centrat quasi exclusivament en la política de sòl, i més concretament en la provisió o reserva de sòl per al creixement. La manca d'una política de gestió urbanística a la mesura del territori de la Cerdanya en general i d'Isòvol en particular, la nul·la incidència en els motors econòmics de la comarca (que, sense sobreestimar-lo, l'urbanisme pot potenciar, o al menys possibilitar), i també la mínima atenció en la reestructuració dels nuclis urbans, en la seva vida cívica, en les transformacions urbanes necessàries per a consolidar els diferents nuclis urbans desproporcionadament febles davant creixements deslligats de residència infreqüent de superiors dimensions.

Avui, el planejament, d'acord amb el marc normatiu vigent, ja està obligat a assumir la totalitat d'aquests papers, però nosaltres creiem que un pla com aquest, en un territori com el d'Isòvol, amb la necessitat de redefinir els seus motors econòmics i amb un planejament territorial aprovat definitivament, hauria d'assumir la responsabilitat de constituir-se també en un revulsiu, al menys en la mesura en que la definició de les polítiques urbanístiques locals així ho requereixi.

Descripció dels objectius bàsics. Les polítiques específiques del POUM.

Es podrien estructurar els objectius del present Pla a través de la següent diagnosi:

a) Estructuració dels nuclis urbans.

Les característiques del planejament general (PICC), i especialment la dinàmica de creixement que ha tingut el municipi, han fet que els esforços es centressin especialment en el desenvolupament del sòl urbà no consolidat mitjançant sectors de millora i de gestió, com les unitats d'actuació. En aquest sentit caldria esmentar les Unitats d'actuació UA-2 i UA-5 al nucli d'All i els sectors de sòl urbanitzable PP-Serra d'All, PP-Cal Llanas d'All i el PP-La Clotada d'Olopte.

b) Desenvolupament poligonal del sòl urbà.

L'actuació poligonal és un dels pilars del Pla. En aquest sentit, el planejament general vigent ha estat molt irregular en aquesta matèria.

El polígon (de gestió: PAU o de d'ordenació: PMU) és l'eina que permet desencallar i desenvolupar amb garanties aquests espais, i a la vegada obtenir els sòls de cessió que tradicionalment han estat obviats per la gestió municipal. En tot cas, d'acord amb el planejament territorial vigent s'estableix l'obligatorietat del desenvolupament del nucli d'Olopte amb Plans de millora i amb polígons d'actuació, i que el POUM recull i justifica convenientment en la present Memòria.

Criteris generals de desenvolupament del sòl urbanitzable.

a) Adaptació a les característiques topogràfiques del terreny.

Les condicions topogràfiques desfavorables de gran part dels sòls urbanitzables, conjuntament amb la anivellació forçada dels espais comuns produeixen greus problemes d'adaptació, en forma de murs de gran alçada, agreujats per la utilització de materials de difícil integració com rocalles, etc.

En les Normes urbanístiques es preveu regular de manera estricta els moviments de terres, amb la limitació de l'alçada dels murs, el pendent dels talussos, i altres mesures d'integració topogràfica dels elements construïts.

b) Adaptació de la ordenació a les traces de camins, recs i sèquies. Establir mecanismes de protecció d'aquest tipus d'elements.

El manteniment de la unitat de terreny definit pel bocatge permet la protecció del conjunt d'elements que el defineixen. El POUM identificarà aquests elements per a protegir-los.

La regulació del sòl no urbanitzable es preveu detallar a les Normes urbanístiques del Pla.

c) Protecció de la plantació de Bocatge.

La vegetació del bocatge constitueix el seu element més visible i ha de ser objecte de protecció específica com a veritable xarxa de connectors ecològics. Aquests elements es preveuen regular a les Normes urbanístiques del Pla.

d) Ocupació de parcel·les rústiques completes.

En general, el POUM estableix l'objectiu de qualificar unitats parcel·laries completes (per tal de mantenir l'estructura del bocatge), ajustant les cessions en funció d'això.

Vincular les cessions de sòl per a nous espais lliures o equipaments a la política de protecció d'elements naturals, introduint la figura del verd de tancament (tancament del creixement o separador de nuclis).

Les condicions generals de la urbanització del sòl urbanitzable es preveuen regular a les Normes urbanístiques del Pla.

e) Criteris bàsics de l'ordenació urbanística.

El POUM no preveu cap creació de nous nuclis o assentaments urbans dins del territori municipal d'Isòvol o segregats dels tres nuclis urbans existents. En tot cas, el model urbanístic desenvolupat pel POUM té per objecte establir, amb criteris integradors i de consolidació de la taca urbana, l'extensió dels nuclis urbans existents i l'estructuració dels seus perímetres urbans.

El POUM limita l'impacte visual de les construccions en el sòl urbanitzable d'acord amb criteris de respecte i d'impacte ambiental front a l'entorn urbà consolidat i natural. En aquest cas, el Pla limita i condiona l'alçada de les edificacions pel que fa als volums dels edificis aïllats de plurihabitatge.

El POUM contempla la necessitat de restringir al màxim l'obertura de nous vials que no siguin estratègics per al desenvolupament de l'estructura urbana dels tres nuclis. Pel que fa als nous creixements, la vialitat proposada s'ha definit establint criteris de racionalitat pel que fa als recorreguts i a la seva estructuració amb la xarxa viària existent, tot i adaptar-se a les traces del territori, tal com l'estructura parcel·laria, elements naturals de protecció del sòl no urbanitzable i estructures de camins.

f) Diversificació tipològica.

El POUM ha potenciat la implantació de tipologies de mitja densitat en detriment d'altres tipologies de baixa densitat i gran consum de sòl, que possibiliten la vertebració dels nuclis urbans, l'habitatge permanent i, en el seu cas, l'habitatge protegit. En aquest sentit, no es preveu dins dels nous creixements del sòl urbanitzable teixits residencials extensius de baixa densitat, apostant per un model residencial compacte i per l'alliberament de sòl per a sistemes locals als àmbits més sensibles, com en els límits amb el sòl no urbanitzable o en els espais més densificats dels nuclis.

g) Criteris d'urbanització.

El POUM estableix criteris pel que fa a la urbanització dins dels nous creixements previstos al Pla, que en tot cas hauran d'assolir una correcta adequació al medi. En aquest sentit, a les Normes urbanístiques es preveu regular les condicions de la urbanització següents:

- Estalvi i reutilització de l'aigua en els espais públics.
- Condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques de l'espai públic.
- La gestió dels materials i residus generats durant el procés urbanitzador.
- La vialitat.
- Els valors ambientals dels diferents espais públics
- Altres mesures de sostenibilitat ambiental.

h) Diversificació dels usos.

Tal i com estableix el planejament territorial vigent el POUM inclou dins dels seus objectius estratègics la implantació de nous usos alternatius al ús d'habitatge tant al sòl urbà com al sòl urbanitzable. En aquest sentit cobra vital importància l'ús hotel·ler a generador d'activitat econòmica vinculada al sector turístic, reduint progressivament el pes que l'ús d'habitatge ha tingut al llarg de les dues darreres dècades en favor de la consolidació del model de segones residències. Paral·lela a aquesta reflexió, el POUM també recull les observacions del planejament territorial vigent pel que fa a la diversificació de l'activitat local del municipi massa dependent, en aquest moment, de l'estacionalització de l'oferta comarcal vinculada al turisme de la neu. El POUM en aquest sentit incorpora nous plantejaments pel que fa als nous usos dins del sòl urbà i urbanitzable. Alguns dels exemples d'usos podrien ésser els següents:

- Possibilitar l'ús hotel·ler, i hotel·ler en condomini en sectors de desenvolupament en sòl urbà.
- Permetre l'ús d'apart-hotel en gran part del sòl urbà existent.
- Permetre l'ús comercial i restauració en aquelles zones adequades del sòl urbà.
- Potenciar els usos esportius desestacionalitzats i del lleure.
- Implantar noves àrees d'activitat econòmica local.

i) Política d'habitatge protegit.

- **Noves tipologies aptes per a l'habitatge protegit.**

La proposta del POUM recull un màxim de 200 habitatges, es dona compliment a la resta de criteris fixats per la llei d'urbanisme per no restar obligats a la reserva del 30% del sostre residencial a habitatge protegit. Aquesta proposta, donat el nombre i la dimensió dels sectors que planteja el POUM, i la quasi nul·la demanda d'habitatge protegit en l'àmbit, garanteix la viabilitat del planejament proposat.

- **Criteris de localització: no segregació, reforç dels centres urbans.**

Un dels problemes urbans de la Cerdanya en general és la disgregació del model urbà, la seva invertebració. En aquest sentit, l'habitatge protegit no es pot convertir en un altre element de dispersió. Al contrari, aquest tipus d'habitatge ha de ser un element relligador, molt urbà, integrador al qual la població més jove de la comarca en tingui accés i serveixi per consolidar una població permanent durant tot l'any. En aquest sentit, el POUM d'Isòvol amb el seu criteri del model urbanístic afavoreix un tipus d'habitatge de densitat mitja, que respectuós amb l'entorn, pugui ésser aplicat de manera eficient a l'estructura urbana dels diferents nuclis urbans del municipi.

- **Habitatges dotacionals: pla d'equipaments municipal.**

A mig camí entre la reflexió sobre l'habitatge protegit i sobre la política d'equipaments comunitaris, es troba el relatiu als habitatges dotacionals. En aquest sentit un dels sectors de creixement proposats defineix la zona d'equipaments com a reserva d'habitatges dotacionals.

j) Intervenció en el sòl urbà consolidat. Protecció vigent del patrimoni.

Al PICC es va incloure un catàleg d'edificis i elements on s'establien alguns criteris generals i es llistava els edificis i elements protegits dels municipis de l'àmbit del Pla.

Pel que feia al municipi d'Isòvol, la llista la componien els següents elements a protegir:

- Església de Sant Pere d'Olopte.
- Les Coves d'Olopte.

La tramitació del POUM d'Isòvol preveu la incorporació del Catàleg de béns a protegir que es va aprovar amb anterioritat a l'aprovació inicial del POUM, i que actualment es troba en tramitació. Aquest catàleg recull aquells béns d'interès històric, artístic, arquitectònic, ambiental i paisatgístic a conservar i preservar de la seva degradació segons els seus nivells de protecció. Respecte al catàleg recollit al PICC, el present POUM amplia i incideix en la protecció del patrimoni edificat i en els seus elements identitaris com ho puguin ésser els portals o façanes de les unitats tipològiques ceretanes.

El catàleg en tramitació incorporarà les fonts i elements d'obra civil.

Criteris generals d'implantació d'activitats econòmiques locals.

a) La implantació d'àrees d'activitat local.

- **Activitats agrupades en recintes únics envoltades de SNU.**

Durant la fase de redacció del POUPM de la Cerdanya, en el que encara hi figurava el municipi d'Isòvol, es va portar a terme una reflexió entorn a com s'hauria d'incorporar, dins de les noves àrees d'activitat local, les edificacions d'ús industrial, i evitar l'aparició de petits polígons disgregats dels nuclis urbans i que signifiquessin un fort impacte visual i ambiental per a la comarca.

En aquest sentit, el POUM d'Isòvol recull tots els condicionaments desenvolupats a l'àmbit del Pla plurimunicipal per que fa a la localització d'aquestes àrees i a la seva integració tipològica a la realitat construïda de la Cerdanya.

Pel que fa al nucli urbà d'All, es planteja un sector d'activitat econòmica dins de l'estratègia de consolidació del municipi. Al sud del nucli urbà d'All, incorporant l'àmbit de les instal·lacions esportives municipals a la banda inferior de la N-260 i una nau d'ús agrícola de recent construcció s'han delimitat un sector de sòl urbanitzable delimitat d'activitat econòmica local amb tallers i un Pla e Millora Urbana, atés la diferència de règim del sòl dels dos àmbits. En tot cas, la proposta s'ajusta a les prescripcions del planejament territorial vigent i no constitueixen cap disgregació respecte de la taca urbana existent.

b) Granges agrícoles i ramaderes.

Les edificacions amb ús agrícola o ramader del municipi d'Isòvol es preveuen regular a les Normes urbanístiques del Pla. En tot cas, el POUM preveu actuacions encaminades a la millora paisatgística de les instal·lacions existents, i la previsió de trasllat d'aquelles que es considerin inadequades al medi.

c) Comerç.

Pel que fa al desplegament d'activitats econòmiques vinculades a l'ús comercial, el POUM preveu la seva incorporació dins del sòl urbà i del sòl urbanitzable amb l'objectiu de permetre l'aprofitament d'aquelles plantes baixes que així ho permetin per tal de potenciar una xarxa d'establiments comercials de grau petit i mitjà.

d) Allotjaments turístics.

La reflexió feta pel propi Ajuntament d'Isòvol al seu dia, d'acord amb les determinacions establertes al planejament territorial vigent, pel que fa a la inclusió de l'ús hotel·ler en detriment del model estacional de segones residències, es preveu recollir a les Normes urbanístiques del Pla en l'articulat relatiu als usos específics i dins de les condicions d'ús de cadascuna de les qualificacions del sòl urbà i categories de sòl de desenvolupament del sòl urbanitzable.

Això vol dir que es permet la compatibilitat d'aquest ús amb el ús d'habitatge amb la fi de poder desestacionalitzar una oferta excessivament depenent de l'oci de la neu dels municipis veïns i fer-la extensiva a bona part de l'any amb una important oferta hotelera.

En aquest sentit, una de les novetats del Pla pot permetre, dins de l'ús hotel·ler dels nous creixements, que una part equivalent del seu sostre total sigui destinat a ús hotel·ler en règim de condomini.

Es per això que el present POUM aposta per un canvi de les dinàmiques de les dues darreres dècades basades en creixements d'habitatges, fixant-se com a meta convertir el municipi d'Isòvol en un punt estratègic nacional del turisme desestacionalitzat.

Pel que fa als càmpings i altres establiments similars per a l'allotjament temporal, aquest Pla no compta ni preveu cap nova instal·lació dins del seu terme municipal.

e) Serveis tècnics locals:

En tot cas, el POUM vetlla per la correcta implantació de tots aquells serveis tècnics i ambientals existents i previstos, com ara dipòsits, EDAR, estacions transformadores,... dins del sòl no urbanitzable del municipi. En aquest cas, el POUM dins les seves Normes urbanístiques haurà de recollir les especificacions per a cadascuna d'aquest tipus d'infraestructura.

f) Infraestructures:

El POUM preveu, al marge de les determinacions generals establertes pel planejament territorial vigent, el tractament respectuós front l'entorn urbà i natural de l'impacte que pugui ocasionar el desenvolupament de les actuacions en matèria d'infraestructura viària a l'àmbit del terme municipal d'Isòvol.

El PTPAPA, en les seves memòries descriptives i justificatives, no preveu cap tipus d'intervenció en l'eix viari territorial que configura la carretera N-260 dins del terme municipal d'Isòvol. De totes maneres pel que fa a la xarxa comarcal de carreteres, es preveu l'adequació de la secció i dels traçats a la realitat morfològica del lloc, prioritzant el menor impacte paisatgístic possible sobre l'entorn.

Es d'interès municipal transformar la carretera N-260 al seu pas pel nucli d'Isòvol en travessia urbana er minimitzar l'impacte que aquesta té sobre la població

g) Transport públic.

Pel que fa al transport públic de passatgers, el POUM en base a l'estudi de mobilitat generada, recull una sèrie de aspectes a considerar en aquest sentit.

h) Xarxes de serveis.

Pel que fa a les xarxes urbanes de serveis, cal assenyalar la manca de documentació que permeti una acurada definició de les xarxes de serveis actuals i previstes vinculades als nous desenvolupaments urbans. En aquest sentit l'Ajuntament està actualitzant l'estat de les xarxes. A continuació es desenvolupa l'estat

Aigua

Es disposa de la definició acurada de la xarxa facilitada per la companya explotadora Sorea.

El subministrament d'aigua potable del municipi d'Isòvol depèn completament d'una captació situada al nord d'Olopte en el riu Duran. L'Ajuntament d'Isòvol té previst invertir 98.000 (financiats en part per l'ACA) en la millora de la captació i el tractament de l'aigua potable en el dipòsit de regulació per l'any 2017.

Sanejament

Actualment el municipi no disposa d'una EDAR per al tractament d'aigües residuals. L'Agència Catalana de l'Aigua va incloure el municipi d'Isòvol, l'any 2009 en l'annex de Propostes de l'Agència Catalana de l'Aigua per incloure en el Pla Hidrològic de la conca Hidrogràfica de l'Ebre. Actuació de col·lector d'All a l'EDAR de Ger amb una previsió de 200.000€.

Electricitat

Es disposa d'un plànol general de subministrament de la comarca, no es disposa de plànol detallat de la xarxa de distribució dels nuclis.

Telecomunicacions

La xarxa de telecomunicacions dels nuclis és aèria, l'Ajuntament d'Isòvol ha executat canalitzacions soterrades en els nuclis d'Olopte i Isòvol associades a projectes de millora de la urbanització dels carrers, per al soterrament de les línies de telecomunicacions en aquests nuclis.

Criteris de regulació normativa de l'edificació i la urbanització.

a) Criteris d'edificació.

Pel que fa als criteris establerts pel POUM a l'àmbit de l'edificació, aquest quedaran fixats a les Normes urbanístiques.

De manera general, dins del sòl urbà es manté a grans trets les especificacions normatives que ja s'havien establert el PICC, mentre que en el sòl urbanitzable s'estableixen nous criteris de sostenibilitat, i de respecte ambiental front l'entorn consolidat del municipi.

En tot cas, es té especial cura en l'adaptació de l'edificació a les característiques topogràfiques del terreny, en l'ús de volums senzills i ben adaptades al territori, l'adequació de les alçades de les edificacions, etc.

De manera més específica, el POUM incorpora noves especificacions pel que fa a l'estètica i acabats de les noves edificacions, per tal de evitar al màxim l'aparició d'elements que desvirtuin el fràgil patrimoni urbà. En aquest sentit, la geometria de les cobertes, les relacions entre buits i ple a les façanes, els materials de façana i coberta, i els colors dels paraments tenen un paper fonamental a l'hora de preservar i potenciar la identitat del patrimoni construït de la comarca i per descomptat del municipi d'Isòvol.

Justificacions al compliment del planejament territorial vigent.

El Consell Comarcal de la Cerdanya, actuant per delegació dels 16 municipis que formaven, en un inici, l'àmbit del Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal (POUPM) de la Cerdanya, va

encarregar els treballs de redacció d'aquest Pla d'urbanisme en data 14 d'octubre de 2005. En el moment d'iniciar la participació ciutadana el POUPM encara es trobava en una fase inicial.

La segregació posterior del POUPM, al llarg de l'any 2008, dels municipis d'Alp, Bellver de Cerdanya i de Llívia, no modifiquen els criteris d'ordenació generals comuns a la totalitat dels municipis, com tampoc, quan a l'any 2010 i previ a l'aprovació provisional del POUPM, el Govern del municipi d'Isòvol va resoldre sortir-se'n del marc d'ordenació plurimunicipal.

L'acord de govern GOV/78/2006, de 25 de juliol, aprovà definitivament el Pla territorial parcial de l'Alt Pirineu i Aran (en endavant PTPAPA), elaborat per la Secretaria per a la Planificació Territorial a través del Programa de Planejament Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

El PTPAPA preveia l'elaboració de Plans Directors Urbanístics (PDU) específics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya, per puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca, i en aquest cas al POUPM de la Cerdanya avançat en aquest document.

L'1 d'agost de 2008, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques aprovà definitivament el Pla director urbanístic de la Cerdanya, formulat per la Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques amb el concurs de la Universitat Politècnica de Catalunya i tramitat per la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.

De manera particular, la present Memòria descriptiva d'ordenació recull i justifica els preceptes generals i específics que el planejament de rang superior determina per a l'àmbit de la Cerdanya en general i del municipi d'Isòvol en particular:

Criteris generals del PTPAPA-PDUC per al municipi d'Isòvol.

El PTPAPA dirigeix una part important de la seva regulació a fixar per una banda les estratègies urbanes que han de condicionar als nous creixements urbans, i per altra a la regulació del sòl no urbanitzable que ha de possibilitar la protecció efectiva del medi natural. Pel que fa al PDUC, planejament subsidiari del PTPAPA, a les seves Normes urbanístiques regula normativament allò que fixaven les estratègies del PTPAPA i per altre manté i restringeix la zonificació del sòl no urbanitzable prevista al PTPAPA.

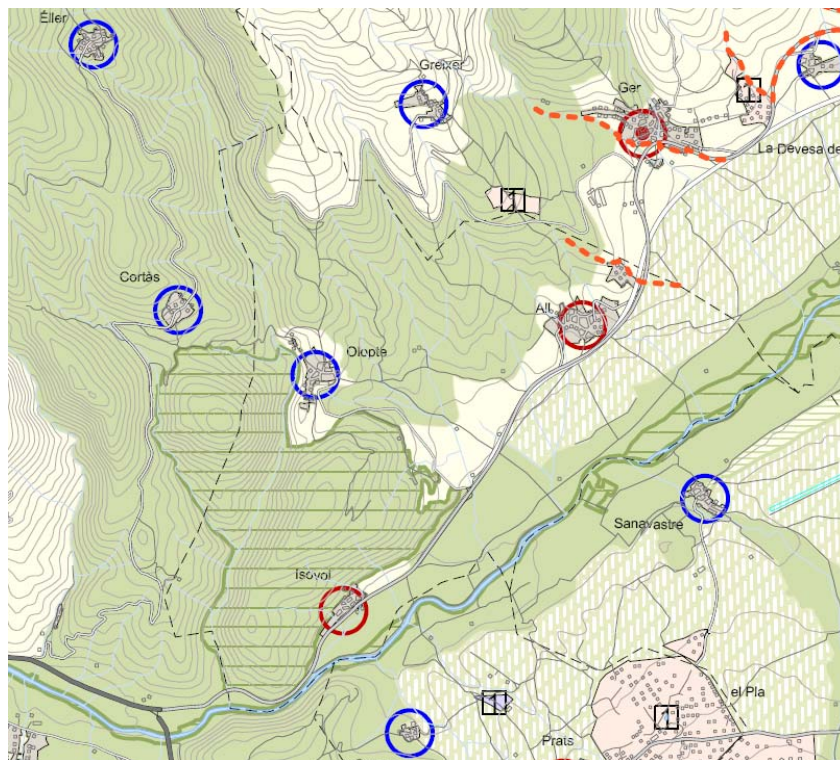

Figura. Assentaments urbans. Municipi d'Isòvol. Font: PTPAPA.

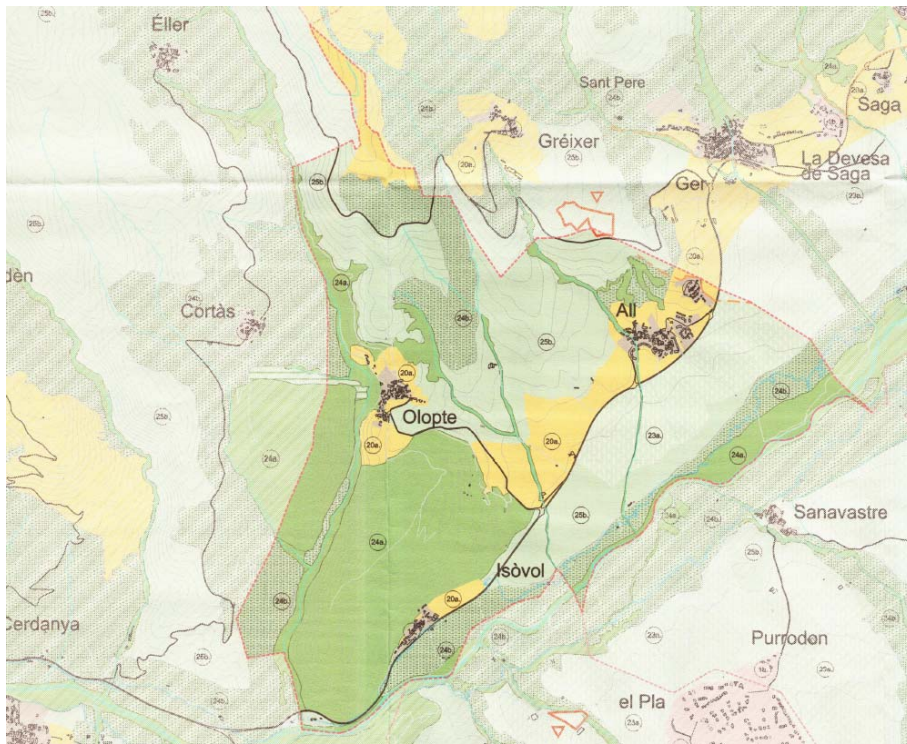

Figura. Ordenació. Municipi d'Isòvol. Font: PDUC

criteris d'ordenació per als nous creixements urbans.

El PTPAPA assignà al municipi d'Isòvol diverses estratègies de creixement als nuclis d'All, Isòvol i Olopte.

All: estratègia de creixement moderat.

Isòvol: estratègia de creixement moderat.

Olopte: estratègia de millora i compleció.

A.- All:

El PTPAPA assigna al nucli urbà d'All una estratègia de creixement moderat d'acord amb la seva condició de nucli urbà mitjà i d'acord amb la presència suficient espai per a permetre un creixement moderat.

Per la seva banda, el PDUC estableix que, segons l'article 3.12-13, l'extensió màxima orientativa que el POUM podrà establir al nucli d'All, assimilat a l'estratègia de creixement moderat, vindrà de l'aplicació de la següent expressió alfanumèrica:

$$\text{Creixement Moderat} \quad E = (30/100) * A * f$$

E: Superfície de l'extensió urbana admissible en Ha.

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent en Ha. (SUC i sòls urbanitzats)

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió.

f: 1 si A >= 51 Ha

f: 2,43 si A <= 4 Ha

Segons aplicació de la fórmula per determinar l'extensió màxima admissible al nucli urbà d'All segons l'estratègia de **creixement moderat** que li aplica el PTPAPA tindriem la següent superfície:

Càlcul superfície de l'extensió urbana admissible

$$\text{Creixement moderat} \cdot E = (30/100) \times A \times f$$

E	Superfície de l'extensió urbana admissible en Ha.
A	Superfície de l'Àrea urbana existent en Ha (SUC i sòls urbanitzats)
f	
f: 1	si A >= 51 HA
f 2,43	si A <= 4 HA

Nucli urbà d'All (creixement moderat) - fase d'aprovació inicial

A =	16,47 Ha	
f =	1,541	
E = (30/100) x A x f		7,61 Ha de creixement màxim admissible
		1,90 25% d'increment per activitat industrial
		9,52 Ha de creixement màxim admissible segons PTPAPA
		7,19 Ha de creixement màxim nucli d'All - Inicial
	9,52 <	7,19 COMPLEIX

En aquest sentit els nous creixements proposats al nucli d'All amb un total previst de 109 habitatges s'ajusten a les determinacions fixades pel planejament territorial vigent en quant a la implantació de nous usos que redueixin la dependència al monocultiu desproporcionat de segones residències. Gairebé tots els sectors de sòl urbanitzable amb ús residencial plantegen models urbans compactes basats en un model d'edificació respectuós amb l'entorn urbà i natural basat en la tipologia tradicional ceretana de baixa densitat.

D'altra banda, dins d'aquest sectors es contempla la possibilitat de permetre l'ús hoteler com activitat econòmica compatible amb l'ús d'habitatge i que permetria dotar al municipi d'eines fonamentals per a la desestacionalització de l'oferta, basada fins al moment, en gran part, a les activitats associades a la neu. En aquest sentit, l'oferta hotelera que es planteja dins del nou creixement del nucli urbà d'Isòvol busca convertir-se en el punt de referència de l'allotjament temporal de qualitat de la comarca.

Finalment, dins dels nous creixements localitzats al nucli d'All, es delimita un àmbit localitzat al sud de la N-260 que té per objectiu donar resposta a les demandes creixents del municipi i del planejament territorial relatives al desenvolupament d'activitats industrials locals vinculades a tallers i magatzems, d'entre altres amb l'objectiu bàsic de fixar la població en el territori.

B. Isòvol.

El PTPAPA assigna al nucli urbà d'Isòvol una estratègia de creixement moderat d'acord amb la seva condició de nucli urbà mitjà i d'acord amb la presència suficient espai per a permetre un creixement moderat.

Per la seva banda, el PDUC estableix que, segons l'article 3.12-13, l'extensió màxima orientativa que el POUM podrà establir al nucli d'All, assimilat a l'estratègia de creixement moderat, vindrà de l'aplicació de la següent expressió alfanumèrica:

Creixement Moderat $E = (30/100) * A * f$

E: Superfície de l'extensió urbana admissible en Ha.

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent en Ha. (SUC i sòls urbanitzats)

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió.

f: 1 si $A >= 51$ Ha

f: 2,43 si $A <= 4$ Ha

Segons aplicació de la fórmula per determinar l'extensió màxima admissible al nucli urbà d'Isòvol segons l'estratègia de **creixement moderat** que li aplica el PTPAPA tindriem la següent superfície:

Càlcul superfície de l'extensió urbana admissible - ISOVOL

Creixement moderat - $E = (30/100) \times A \times f$

E	Superfície de l'extensió urbana admissible en Ha.
A	Superfície de l'àrea urbana existent en Ha (SUC i sòls urbanitzats)
f	
f: 1	si $A \geq 51$ HA
f 2,43	si $A \leq 4$ HA

Nucli urbà d'Isòvol (creixement moderat) - fase d'aprovació inicial

A = 4,305 Ha

f = 2,387

$E = (30/100) \times A \times f$

3,08 Ha de creixement màxim admissible

0,77 25% d'increment per activitat industrial

3,85 Ha de creixement màxim admissible segons PTPAPA

2,41 Ha de creixement màxim nucli d'ISOVOL - Inicial

3,85 > 2,41 COMPLEIX

en aquest sentit els nous creixements proposats al nucli d'Isòvol amb un total previst de 34 habitatges s'ajusten també a les determinacions fixades pel planejament territorial vigent. Gairebé tots els sectors de sòl urbanitzable amb ús residencial plantegen models urbans compactes basats en un model d'edificació respectuós amb l'entorn urbà i natural.

C. Olopte.

Pel que fa al nucli urbà d'Olopte, l'estratègia que estableix el PTPAPA és la millora i compleció. Aquesta estratègia s'assigna a aquells nuclis i àrees urbanes que per la seva petita dimensió no tenen capacitat per estructurar extensions urbanes, que no disposen de sòl físicament per a la seva extensió o que tenen un baix nivell d'accessibilitat. De manera general, l'extensió que es proposi per a Olopte s'haurà de definir de forma precisa l'ordenació de les edificacions proposades.

El POUM preveu que els nous desenvolupaments en sòl urbà no sobrepassin el 35% de la taca urbana existent.

El sòl urbà existent actualment ocupa una superfície de 72.118m², el sòl urbanitzable proposat ocupa una superfície de 16.378(*) m², el creixement del sòl 22,71%

(*) descomptant la superfície d'espais lliures inclosa en els sectors

El nombre total d'habitatges nous proposats en els sectors d'Olopte és de 40 unitats

4.3. DESENVOLUPAMENT I GESTIÓ

L'atenció a la gestió dels Plans és un de les característiques més comunes que identifiquen els treballs de planejament del conjunt del municipi que tenen per finalitat revisar el planejament aprovat. Si en aquell moment una de les prioritats dels plans era d'endreçament general de la ciutat, la contenció de les densitats i la dotació mínima d'estàndards d'equipament i zones verdes, en el moment actual, amb les ciutats majoritàriament ja urbanitzades, amb un alt nivell de dotacions i serveis ja assolits i amb una cultura urbanística extensa en tot allò que fa referència a l'ordre i a la normalització reglada del procés constructiu de la ciutat, l'atenció a la gestió esdevé una eina clau en l'avaluació de les capacitats de portar a terme el projecte i la transformació proposada en el nou planejament.

En el cas del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Masquefa, aquesta atenció pren major significació tota vegada que es realitza en el marc d'un nou text legal que, fruit de l'experiència acumulada en aquests anys anteriors, ha de prendre noves cotes i ha de permetre plantejar noves alternatives en el camp de l'habitatge, en el camp del re-equipament del poble i en definitiva en la construcció d'un projecte comú més ambiciós i amb majors quotes de qualitat urbana.

Aquest nou text legal, i pel que respecta a la construcció de l'estratègia de la gestió, comporta entre d'altres tres aspectes que es poden considerar substancialment diferents respecte el marc de referència que definia la legislació actual:

- L'obligació de la cessió de sòls amb aprofitament urbanístic en els sectors de sòl urbà en funció de la generació de plusvàlues, segons els canvis d'usos respecte el planejament anterior, i dels increments d'aprofitament que es determinen en el nou planejament respecte el planejament que es revisa, lliure de càrregues.
- L'ampliació dels sòls destinats a sistemes urbanístics, que inclosos en un Polígon d'Actuació poden ser objecte de cessió obligatòria i gratuïta, ja que amb el marc anterior venien restringits als espais lliures i a determinats tipus d'equipaments, sempre de caràcter local i al servei de la unitat de gestió delimitada.
- La possibilitat de delimitar sectors de planejament discontinu i a la vegada la capacitat per poder participar a aquests sectors d'aquelles infraestructures i actuacions necessàries per la seva connexió al sistema urbà consolidat.

Els àmbits de desenvolupament en sòl urbà són les que s'especifiquen al quadre següent:

ZONES										SISTEMES				
num	sector	denominació	sup	sòl privat	verd privat	tipologia	clau	Vial	Verd	Equip.	sostre total	nombre d'habitages		
1	PAUsc	Lloc Nou	8.407,00	5.505,00	1 Qtr.	Ceretana 2	1	2175	727	0	7.156,50	26,00		
2	PMU-1	Pista esportiva - Industrial	6.787,00	3.814,00	1 Qtr.	Industrial	6	899	2074	0				
3	PMU-2	Prat de la Bassa - Hotelers	6.161,00	5.167,00	1 Qtr.	hotelers	5	163	831	0				
4	PMU-3	camí de greixer - Residencial	7.800,00	6.077,00	1 Qtr.	Ceretana 1	1	444	1279	0	7.900,10	16,00		
5	PPU 1	Cami de Ger I (Cal Teixidor)	9.038,00	3.852,00	2 Qtr.	unif aïllat 400	4	1.087,00	1.180,00	2.919,00		10,00		
6	PPU 2	Cami de Ger II	22.026,00	8.000,00	3 Qtr.	unif aïllat 400	4	3.541,00	5.785,00	4.083,00		20,00		
7	PPU 3	Els Corfius	7.110,00	3.620,00	2 Qtr.	Ceretana BD	2	1.605,00	1.465,00	420,00	2.896,00	18,00		
8	PPU 4	La Font de la Volta / Els Bacs 1	4.920,00	3.688,00	3 Qtr.	Ceretana BD	2	421,00	280,00	531,00	2.950,40	16,00		
9	PPU 5	Els Bacs - 2	5.480,00	3.607,00	3 Qtr.	Ceretana BD	2	645,00	363,00	865,00	2.885,60	16,00		
10	PPU 6	Els Bacs - 3	3.363,00	2.408,00	3 Qtr.	CeretanaBD	2	235,00	360,00	360,00	1.926,40	10,00		
11	PPU 7	Prat de l'Agustí pista esportiva	10.600,00	4.290,00	1 Qtr.	Ceretana BD	2	1.420,00	3.785,00	800,00	3.432,00	16,00		
12	PPU 8	Granja	2.195,00	600,00	2 Qtr.	Ceretana	1	224,00	229,00	0,00	780,00	3,00		
13	PPU 9	Industrial - A Ripoll	7.267,00	4.750,00	1 Qtr.			751,00	1.369,00	397,00				
14	PPU 10	El Tossal d'isovol I	2.769,00	1.500,00	1 Qtr.	Ceretana BD	2	0,00	1.069,00	200,00	1.170,00	5,00		
15	PPU 11	El Tossal d'isovol II	1.640,00	828,00	2 Qtr.	Ceretana BD	2	0,00	644,00	168,00		3,00		
16	PPU 12	Dipòsit	6.386,00	2.472,00	1 Qtr.	Ceretana BD	2	791,00	2.193,00	930,00		8,00		
17	PPU 13	isovol - Est	13.369,00	1.270,00	2 Qtr.	Ceretana BD	2	1.428,00	1.762,00	1.225,00	4.225,00	18,00		
18	PPU14	El Prat Gros	17.227,00	2.511,00	1 Qtr.	Ceretana BD	2	2.700,00	6.326,00	550,00	6.552,00	28,00		
19	PPU15	Sant Pere	1.527,00	1.090,00	4 Qtr.	Ceretana	1	204,00	233,00	0,00	850,20	3,00		
20	SUND 1	Olopte Sud	7.383,00	2.478,00	4 Qtr.	Ceretana BD	2	1045	3200	660	1.932,84	9,00		

Sectors delimitats

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PAU-1

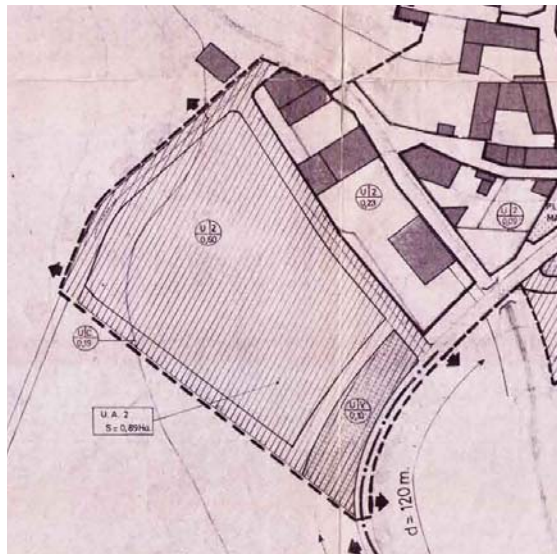
Lloc Nou

Introducció

El PAU-1 es situa al nord de la carretera antiga a Puigcerdà, a l'oest del nucli d'All, ocupa una única finca. El tipus de sòl considerat es Sòl urbà consolidat.

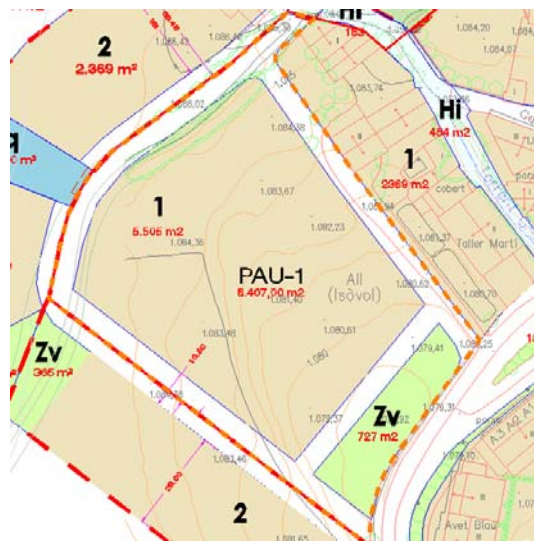
Antecedents

El PICC de la Cerdanya de l'any 1986 qualifica la zona com zona de desenvolupament d'ús habitatge, amb tipologia tradicional ceretana. S'han realitzat les cessions i la liquidació de l'aprofitament mig corresponents al sector

Proposta del POUM

Es proposa mantenir el sector amb la precisió que la amplada de la calçada es pugi ampliar per facilitar l'accés amb vehicle al sector, aprofitant aquesta major amplada per planificar un creixement perimetral que completi i millori el limit del nucli.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PMU-1

Pista esportiva

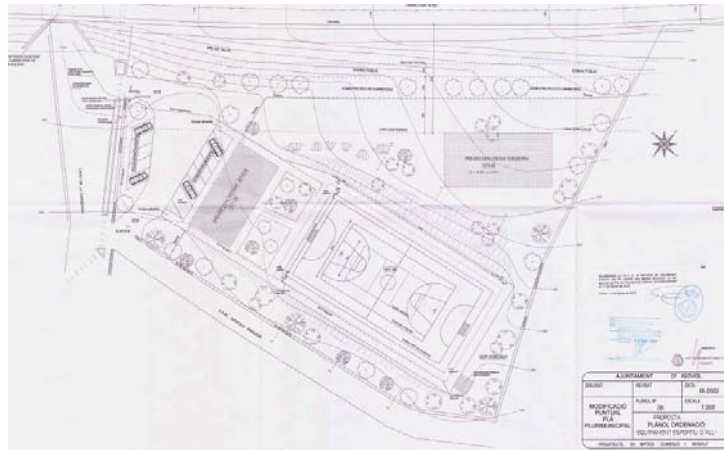
Introducció

Terrenys situats al costat sud de la carretera N-260, l'àmbit el formen els terrenys procedents de la modificació puntual per qualificar l'àmbit com equipament esportiu. En aquests terrenys està situada la pista esportiva municipal, aquest equipament esportiu està en desús per la seva situació allunyada del nucli d'All.

Es proposa resituar la zona esportiva en una zona més propera a l'Ajuntament ja que la pista esportiva a més d'actes esportius s'utilitza per tot tipus d'actes socials.

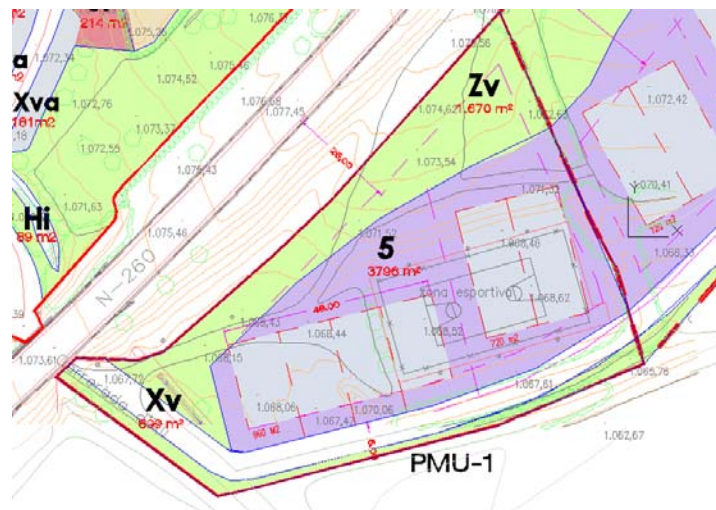
Antecedents

El PICC de la Cerdanya qualificava l'àmbit com sòl no urbanitzable el 26 de març de 2003 s'aprova una modificació puntual que classifica els sòls com urbans, amb qualificació d'equipament esportiu.

Proposta del POUM

L'objecte del Pla de Millora urbana es la de reconvertir l'àmbit en un sector productiu per una nova implantació industrial relacionada amb la producció de bens i serveis derivats de l'explotació dels bens naturals i l'artesania de la Cerdanya, aquest sector queda allunyat de les zones residencials, minimitzant l'afectació a les zones poblades. L'objectiu es diversificar els vectors de desenvolupament econòmic del municipi.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PMU-2

Prat de la Bassa - Hoteler

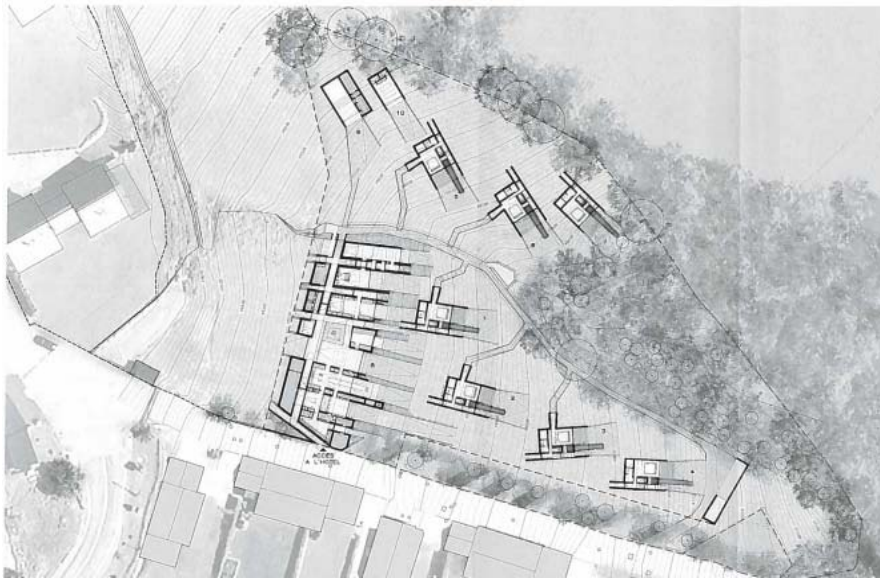
Introduccio

El sector de Prat de la Bassa està situat a l'est d'Olopte, sobre la carrerada d'Olopte

Antecedents

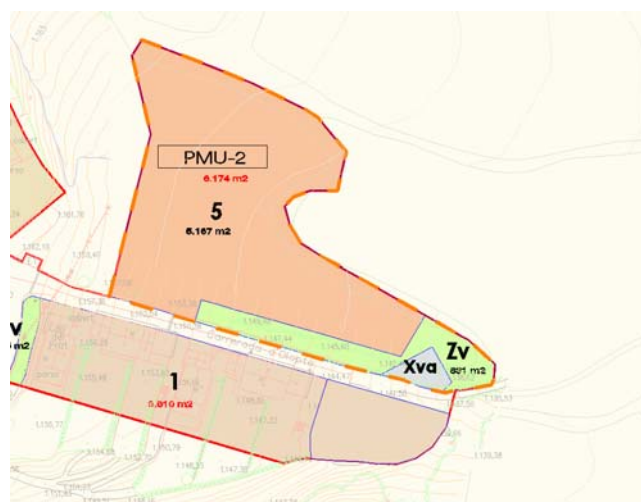
El 21/11/2013 s'aprova definitivament la Modificació del Pla intermunicipal a l'àmbit Equipament hoteler Prat Cap de la Bassa al nucli d'Olopte

El 17/12/2013 S'aprova definitivament el Pla de millora urbana de l'Equipament hoteler Prat Cap de la Bassa.

Proposta del POUM

El poum recull les directrius de desenvolupament del Pla de Millora urbana aprovat i es defineix la clau 5, Hoteler per al desenvolupament d'aquest àmbit.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PMU-3

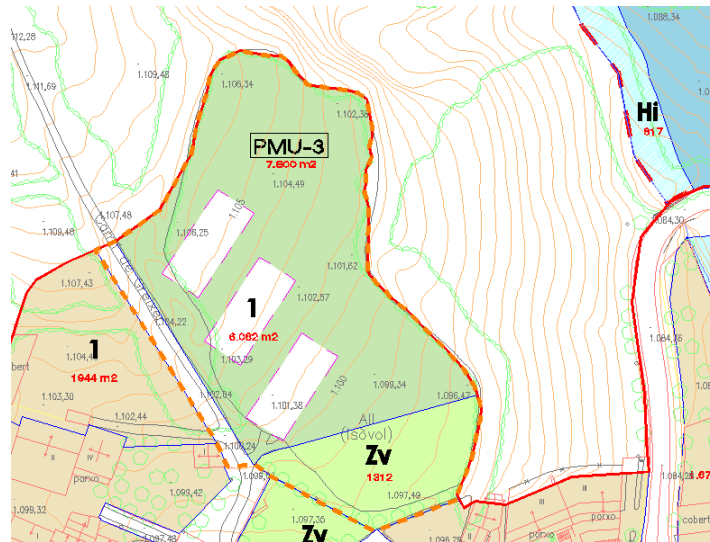
Camí de Greixer

Introducció

Es terrenys de l'àmbit del PMU Camí de Greixer es van qualificar com urbans amb l'aprovació del PICC de la Cerdanya l'any 1986.

Proposta del POUM

S'ha considerat convenient ajustar els límits a les fites naturals per tal de no generar sòls no urbanitzables de difícil aprofitament agrícola, que poden generar espais residuals en la transició entre els diferents tipus de sòl. Tot i l'ampliació de l'àmbit es proposa que no es generi més aprofitament del previst inicialment i les zones lliures d'edificació es qualifiquin de verd privat.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-1

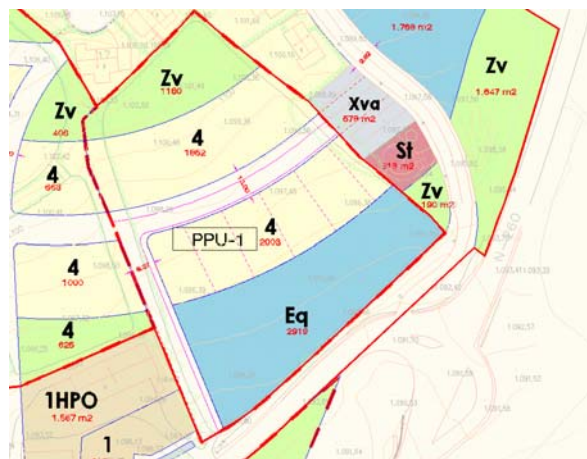
Camí de Ger I (Cal Teixidor)

Introducció

Aquest àmbit es situa entre el nucli d'All i la urbanització de Prat de la Serra.

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un nou sector amb ús d'habitatge amb tipologia d'edificació aïllada d'intensitat II (parcel·la de 400m²), amb la finalitat d'aconseguir un sòl d'equipaments substancial capaç d'encabir futures necessitats d'equipaments comunitaris d'Isòvol.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-2

Camí de Ger I (Cal Teixidor)

Introducció

Aquest àmbit es situa entre el nucli d'All i la urbanització de Prat de la Serra.

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un nou sector amb ús d'habitatge d'edificació aïllada d'intensitat II (parcel·la de 400m²), amb la finalitat d'aconseguir un sòl d'equipaments per la creació d'una zona d'habitatges dotacionals

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-3

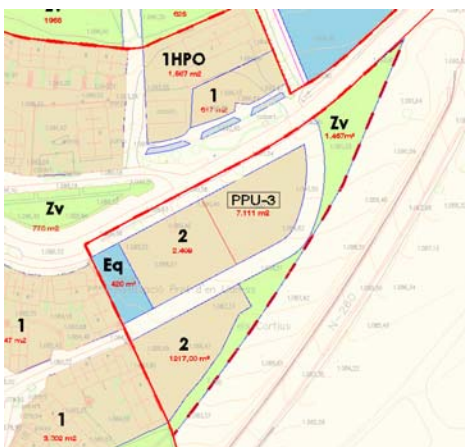
Camí de Ger I (Cal Teixidor)

Introducció

Aquest àmbit es situa a l'est d'All, entre el nucli d'All i la carretera N-260

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia tradicional ceretana de baixa densitat, per completar el teixit urbà i disposar d'una franja de protecció de la carretera N-260.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-4, PPU-5 I PPU-6

Els Bacs I – La Font de la volta / Els Bacs II / Els Bacs III

Introducció

Es tracta d'un àmbit que s'ha dividit en tres sectors de desenvolupament per tal de disposar d'una reserva d'habitatges al llarg del desenvolupament del Pla

Proposta del POUM

A l'àmbit situat a l'oest del nucli, es proposa la creació de tres sectors amb ús d'habitatge de tipologia ceretana per tal de completar els límits del teixit urbà, preveient la cessió d'espai lliure estructurant i de connexió amb el sòl no urbanitzable.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-7

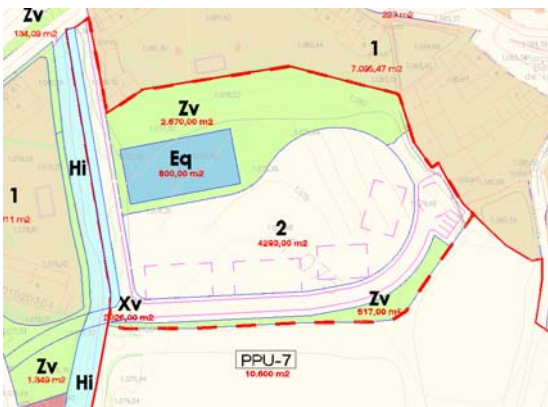
El Prat de l'Agustí

Introducció

Sector situat al sud del nucli d'All, en un sòl no urbanitzable

Proposta del POUM

A l'àmbit situat al sud-oest d'all es proposa aquest creixement amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa densitat per completar el teixit urbà, amb una zona central d'espais lliures i equipaments comunitaris per resituar la zona esportiva municipal.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-8

La Granja

Introducció

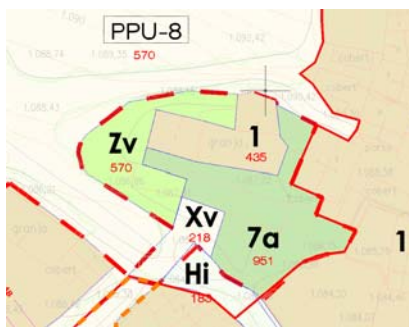
Aquest àmbit es situa en l'extrem oest del nucli d'All

Antecedents

Es tracta d'una explotació ramadera situada a una distància no reglamentària del nucli urbà d'All.

Proposta del POUM

Es proposa qualificar l'àmbit de Sòl urbanitzable amb la finalitat de completar els límits del teixit urbà i transformar l'ús i incorporar les edificacions al nucli urbà.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-9

Industrial - Ripoll

Introducció

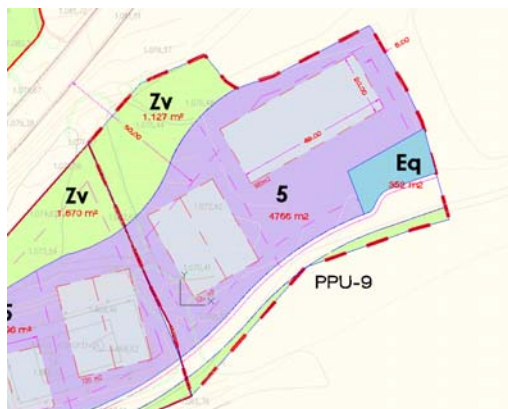
Àmbit situat al sud-est del nucli d'All per sota de la N-260

Antecedents

En aquest sòl no urbanitzable existeix una nau, plantejada inicialment per ús agrícola

Proposta del POUM

Es proposa qualificar l'àmbit de Sòl urbanitzable amb la finalitat de crear un sector d'activitats econòmiques locals per la diversificació de la economia local d'Isòvol, preveient la cessió d'espais lliures de protecció de la N-260 i la cessió d'equipaments comunitaris per la brigada d'obres de l'Ajuntament.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-10 i PPU-11

El Tossal d'Isòvol I (Cal Moixó) - El Tossal d'Isòvol II

Introducció

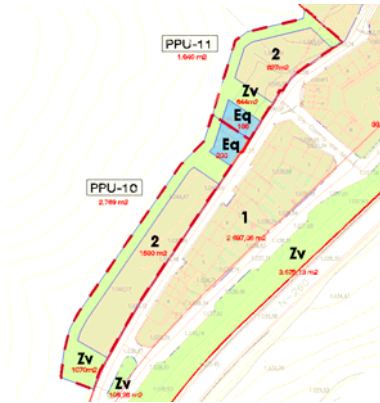
Aquest àmbit es situa entre el nucli d'Isòvol i el Tossal, en una franja de terreny, ben diferenciada existent entre el PEIN i Isòvol.

Antecedents

L'Avanç de planejament proposava la qualificació d'aquesta franja, que s'ha ajustat amb precisió als límits del PEIN, deixant una zona d'espais lliures públics de protecció entre el Pein i el sòl d'aprofitament.

Proposta del POUM

La finalitat de l'àmbit es la creació de dos sectors amb ús d'habitatge de tipologia ceretana de baixa densitat per completar el teixit urbà. Es proposa la divisió del sector inicial en sectors més petits ajustats als límits de propietat definits amb la finalitat de racionalitzar els terminis de disposició de sòl urbanitzable al llarg de la vida del POUM

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-12

Dipòsit

Introducció

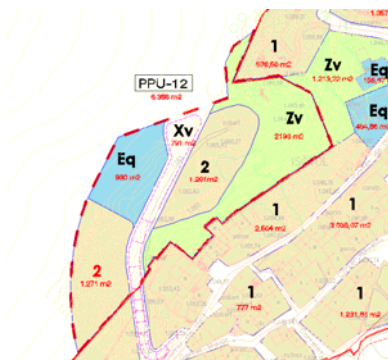
Aquest àmbit es situa entre el nucli d'Isòvol i el Tossal, en una franja de terreny, ben diferenciada existent entre el PEIN i Isòvol.

Antecedents

El dipòsit d'aigua potable d'isòvol esta situat en terrenys privats dins el sector proposat.

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia tradicional ceretana de baixa densitat, qualificant d'espais lliures les zones de major pendent que quedaran connectades amb els espais lliures al voltant de l'església i de la rectoria d'Isòvol.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-13

Isòvol Est

Introducció

Ambit situat a l'est d'Isòvol

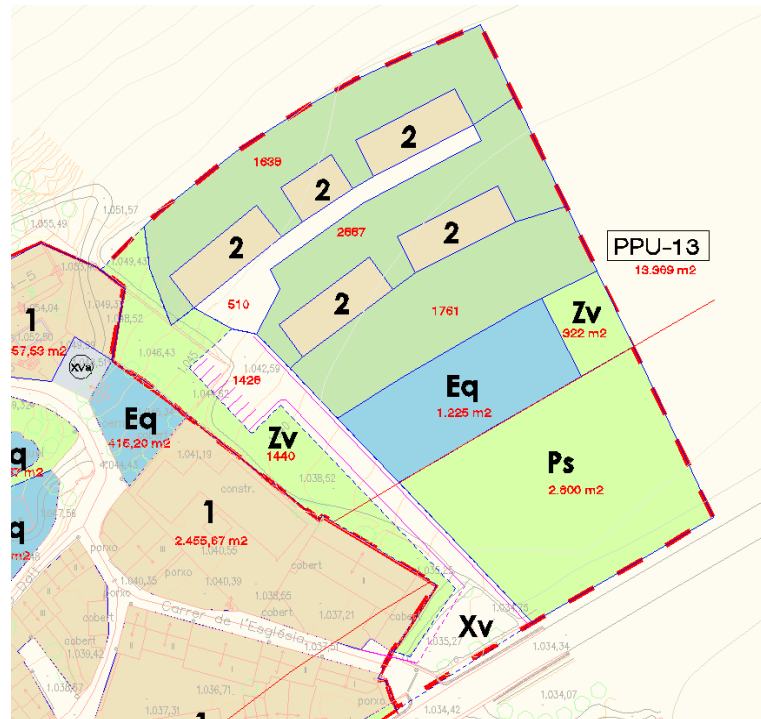
Antecedents

Es tracta d'un sector situat en terrenys de sòl no urbanitzable, l'avanç proposava la seva qualificació ocupant una superfície major de la que finalment es proposa.

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un sector que concentrarà la major part del creixement residencial d'Isòvol amb ús d'habitatge de tipologia tradicional ceretana de baixa densitat.

Es preten aconseguir els sols necessaris per millorar l'accès amb vehicle al nucli des de la N-260 i els espais necessaris per equilibrar la manca de zones d'equipament comunitaris a Isòvol.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-13

Isòvol Est

Introducció

Àmbit situat a l'est d'Isòvol

Antecedents

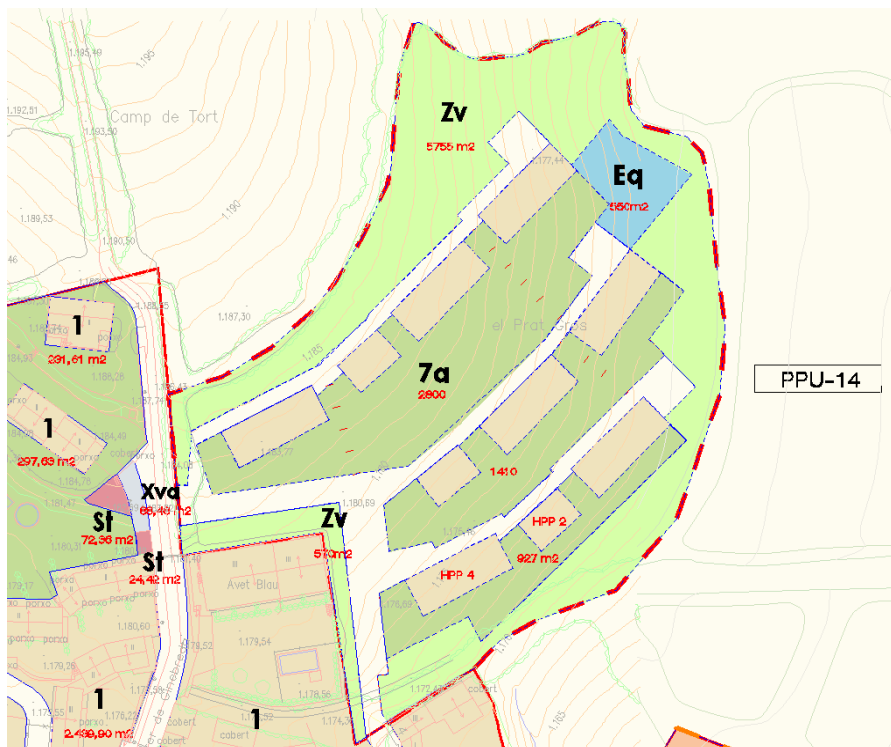
A aquest sector es traslladen els creixements previstos en Olopte que s'han suprimit amb la finalitat de mantenir la imatge del nucli, la ordenació reproduceix el sistema utilitzat en el sector "la Clotada d'Olopte", mitjançant la creació d'uns vials privats d'accés i aparcament a les unitats edificades .

Proposta del POUM

Es proposa la creació d'un sector amb ús residencial de tipologia tradicional ceretana de baixa densitat amb zones lliures amb qualificació jardí privat. La vialitat del sector completa i estructura la vialitat d'Olopte, connectant el camí de la Ginebreda amb la entrada a Olopte pel carrer Major, carrer Major

Els habitatges s'organitzen en tres franjes edificades i es preveu desenvolupar l'actuació per fases.

El sector recull la proposta de disposar dels habitatges de protecció pública amb que es preveu completar la dotació del municipi.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL PPU-13

Isòvol Est

Introducció

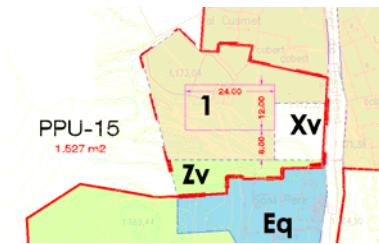
Ambit situat a l'est d'Isòvol, al costat de l'esglèsia de Sant Pere

Antecedents

Els terrenys sobre els que es situa aquest àmbit son terrenys comunals amb classificació de sòl no urbanitzable.

Proposta del POUM

Esproposa la creacio d'un sector amb ús d'habitatge de tipologia tradicional ceretana amb la finalitat d'assolir espais lliures a tocar de l'esglèsia de Sant Pere i millorar la mobilitat en els accesos.

PROPOSTA DE DESENVOLUPAMENT DEL SUND-1

Olopte Sud

Introducció

Àmbit de Sòl Urbanitzable no delimitat situat al costat de la carretera GIV 4032

Antecedents

L'Avanç de planejament proposava la qualificació d'aquest sector de sòl no urbanitzable directament com Pla de Millora Urbana

Proposta del POUM

Es proposa la qualificació d'aquest àmbit com a Sòl Urbanitzable no delimitat amb la finalitat de disposar d'una reserva estratègica d'habitatges de tipologia ceretana de baixa densitat.

ORDENACIÓ DEL SNU

Objectius de l'ordenació del SNU

1. Potenciar l'extensió, valors i funcions dels espais naturals, lliures i no urbanitzats en general com a elements bàsics i vertebradors del sòl no urbanitzat en el context del model territorial, urbanístic i de planejament del POUM.
2. Promoure i reforçar la connectivitat ecològica i física entre els espais naturals, lliures i no urbanitzats en general, per a garantir alts nivells de permeabilitat ecològica en la matriu biofísica i territorial constituïda en base el mosaic agroforestal (Tossal -bocatge) i la xarxa hidrogràfica existent (Segre i Riu Duran) i garantir una xarxa d'espais preservats del procés urbanitzador.
3. Mantenir i potenciar l'existència i la funcionalitat d'una matriu d'espais lliures coherent i integrada, fomentant la continuïtat dels boscos i dels espais agrícoles, i potenciant el sistema hídric com a element vertebrador del territori.
4. Optar per una ordenació del territori que garanteixi la protecció activa i la posta en valor dels espais naturals, més enllà del seu rendiment econòmic directe, com a peça bàsica de la matriu d'espais lliures, reforçant els seus valors de funcionalitat ecològica i continuïtat paisatgística, com un dels elements actius del municipi. Per tant, serà bàsic:
 - Mantenir, conservar i aprofitar per a nous usos el patrimoni arquitectònic, especialment en el sòl no urbanitzable, potenciant la transformació de masies en equipaments hotelers o cases de turisme rural.
 - Fomentar activitats econòmiques compatibles amb l'entorn natural de la Cerdanya
 - Reforçar la qualitat del sòl no urbanitzable, mantenint i potenciant la xarxa formada pels camins que articulen i vertebreren el territori.

Els instruments del sòl no urbanitzable:

Els plans especials i el catàleg de construccions en sòl no urbanitzable

La Llei d'Urbanisme configura ja el règim d'ús del sòl no urbanitzable, establint aquells supòsits excepcionals en els que pot ser objecte d'actuacions específiques per a destinar-lo a activitats o equipaments d'interès públic que s'hagin d'emplaçar en el medi rural, i establint amb caràcter restrictiu l'admissió de determinades i concretades noves construccions.

Conforme determina la Llei, en qualsevol cas, s'adopta la figura del Pla Especial, com a instrument de planejament derivat de desenvolupament dels objectius de la Llei i del POUM en el sòl no urbanitzable, i s'incorporen els diferents procediments establerts per la Llei per a l'aprovació de projectes d'actuacions específiques d'interès públic.

Es mantenen com a part integrant del POUM les figures aprovades en Sòl No urbanitzable del Pla Especial Urbanístic del Mas Ravetllat per la implantació d'una activitat hotelera, l'actuació específica del Santuari de Quadres i l'activitat de Camping (camping Bellver).

D'altra banda, el catàleg de masies i cases rurals (en tramitació) és l'altra eina de la qual es disposa per a l'ordenació de les edificacions en sòl no urbanitzable així com de les activitats que aquestes puguin dur a terme associades en el seu entorn (a part de la d'habitatge).